

Vruća trilogija
koja će vam
zarobiti srce!

knjiga prva

J.C. REED

Predaj se ljubavi

veliki svjetski hit

J.C. REED

Predaj se ljubavi

Naslov originala: J.C. Reed - Surrender Your Love
Prevela: Mirna Čubranić

Sjedila sam u baru i pijuckala drugu margaritu. Moja uska suknja do koljena ovlaš je dodirivala susjedni prazan barski stolac, a prsti lupkali po bedru u ritmu glazbe koja se čula iz nevidljivih zvučnika. Lokal nije bio od onakvih u kakve sam obično zalazila, ali moj je šef nepopustljivo zahtijevao da se s Mayfieldom nađem u njegovu omiljenom okruženju. Zbog toga sam pristala, iako me plašila pomisao o ulasku u skupi klub za gospodu u kojem lijepe djevojke lepršaju naokolo u otmjenom donjem rublju i u kojem su me dva pića, minimum koji je po klupskim pravilima trebalo konzumirati, već koštala koliko namirnice za cijeli tjedan.

Sudeći po nebrojenim treperavim svjetlima i uglačanim mramornim podovima, lokal je bio za otmjene i bogate. Iako je još uvijek bio prazan, nisam ni najmanje sumnjala da će se brzo napuniti i svom vlasniku zaraditi pravo bogatstvo. Izrazito seksipilna djevojka koja je izgledala kao da joj je mjesto na naslovnici FHM časopisa uspjela se na motku i spustila u špagu da se "zagrije", dok je DJ najavljivao večerašnji program nekolicini gostiju u odijelima krojenim po mjeri. Nestrpljivo sam uzdahnula i dublje se pograbila na raskošnom barskom stolcu s pogledom na meke kožne sofe i ostakljene zidove uz ulaz.

Mayfield je kasnio. Zapravo, strašno je kasnio. Ne volim kašnjenje, naročito kad sam dosad već trebala biti kod kuće i opuštati se uz čašu vina nakon dugog dana ulizivanja velikim facama u poslovanju nekretninama. Taj je posao trebao biti samo privremen, dok se ne dočepam položaja u tvrtki kao što je Delaware & Ray, ali kako to s privremenim poslovima najčešće biva, pokazao se slijepom ulicom. I dvije godine kasnije, već sam napunila dvadeset i treću i zaglavila prekrcana poslom bez promaknuća na vidiku.

Možda zbog njegova hoda - samopouzdanog i drskog - ali čim sam ga opazila kako ulazi u bar, znala sam da je od onih tipova koji će mi donijeti samo nevolju. Stoga sam se zagledala u svoje piće izbjegavajući znatiželjan pogled tog neznanca. Dlačice na vratu nakostriješile su mi se. Polako sam se okrenula shvativši da stoji iza

mene. Vrelim je dahom okrznuo osjetljivu kožu na mom obrazu kad se nagnuo preko mog ramena i šapnuo mi na uho.

- Stršiš kao natečeni palac. Nisam siguran je li to dobro ili loše.

Glas mu je bio dubok i promukao. Pržio me.

Glas za spavaću sohu... te su riječi odjeknule negdje u mom primozgu.

Srce mi je skočilo u usta, što sam pripisala činjenici da ne volim kad se preko mene naginju neznanci. A pogotovo ne oni s dubokim, seksi, potmulim glasom s tek naznakom južnjačkog naglaska. Potisnuvši poriv da skočim s barskoga stolca i osiguram malo prijeko potrebne distance između nas, uspravila sam se i okrenula prema njemu, spremna uzvratiti zajedljivom primjedbom.

Ti bokca.

Bio je omamljujući božanstven. Ma kakav božanstven. Bio je prelijep. Od glave do pete totalno čaroban, da poludiš. Na ljestvici od jedan do deset, bio je stotka.

Nekoliko sekundi samo sam zurila u njega dok mi se trbuh grčio, a puls ubrzavao. Frajer je bio seksi i sudeći po vragolastom osmijehu, definitivno ne jedan od onih muškaraca koje ćeš upoznati s roditeljima. Bio je visok, najmanje glavu viši od mene. Možda metar i devedeset. Vlažna, tamna kosa bila mu je mrvicu preduga i razbarušena - kao da je provukao prste kroz nju. Kaput, sad mokat od kiše koja se zadnja tri dana u kaskadama slijevala na New York, nimalo nije skrivao njegova široka ramena i mišićavo tijelo, kao ni njegovo drsko držanje. Na prigušenom svjetlu u lokalu, njegove uzbudljive oči svjetlucale su kao smaragdi.

Nikad nisam vidjela oči kao što su njegove. Tamnozelene. Kao žerava. Spremne razodjenuti ženu jednim jedinim pogledom. Iako prekrivena s nekoliko slojeva odjeće, već sam se osjećala nagom. Pogled mu je zadovoljno kliznuo niz prednjicu moje košulje i zadržao se na nogama duže no što je pristojno. Naježila sam se. Gurnula sam zalutali pramen kovrčave kose iza uha i ovlažila usne koje su mi se najednom osušile. Frajer me je istodobno uzbuđivao i uznemiravao. Prekrižila sam ruke na prsima i snažno se ugrizla za donju usnu kako bih povratila moć govora. Promatrao me podignutih obrva, neskriveno zabavljen, kao da zna što mi je učinio jedan jedini pogled onih njegovih očiju. Ali srdžbu u meni nije izazvala njegova

očita bahatost. Izazvalo ju je prisno oklijevanje njegovih raširenih prstiju na mojim križima, kao da su već ranije milovali taj dio mojega tijela. Kao da im je mjesto ondje.

- Zašto to kažete? Zato što nisam odjevena u oskudne tangice i vratolomne potpetice, a sise mi ne cure iz grudnjaka s leopard uzorkom? - upitala sam kroz stisnute zube, ne obazirući se na ugodno stezanje negdje u dubini trbuha.

-Jett Townsend. - Trznuo je usnicama. - Mayfield nije mogao doći pa ćeš se morati zadovoljiti sa mnom. Ali ne brini, lijepo ćemo se slagati. - Koža oko njegovih čarobnih očiju se namreškala, a usta izvila u osmijeh otkrivajući savršene jamice na obrazima. Zašto sam imala osjećaj da su njegove riječi dvosmislene?

- Brooke Stewart - odgovorila sam. Pogled mi se zadržao na njegovoj svijetloplavoj košulji i izbljedjelim trapericama raščehana ruba na kaubojskim čizmama, i nisam mogla suspregnuti podsmijeh u dnu grla.

-Jeste li za čašu vina? - upitala sam, spremna naručiti.

- Radije bih seks na plaži. - Namignuo mi je s vragolastim osmijehom. Zaključila sam da se te riječi mogu protumačiti na dva načina, ali sudeći po njegovu koketnom osmijehu, sumnjam da je mislio na koktel. Oblila me vrućina kad mi je pred očima neželjena iskrsnula slika seksa s njim na pijesku i vodi. Koža mi se zažarila od magnetske privlačnosti između nas.

Koji mi se to vrag događa?

Odljepila sam pogled od njega nadajući se da je ta trenutačna privlačnost samo plod moje mašte.

- Onda, Brooke, reci mi sve o sebi. - Nagnuo se prema meni s osmijehom božanstvenim da umreš.

Naglo sam udahnula, najednom bijesna kao ris. Kako se usuđuje oslovljavati me imenom? I što je najvažnije, kako se usuđuje izgledati tako proketo seksi dok to čini?

- Smijem li vas podsjetiti da je ovo poslovni sastanak, a ne izlazak? Izvio je obrve. - Želiš izaći sa mnom?

- Molim? - Obrazi su mi se zažarili, a srce malo jače zalupalo. - Nisam to mislila. Ja...

Zabavljeno je trepnuo. - Očito ti se sviđa što vidiš, a sviđa se i meni. Dakle... - Slegnuo je ramenima i ostatak rečenice ostavio u zraku,

prepuštajući ga mojoj mašti.

Mrzim seksi tipove, a naročito one koji dobro znaju koliko su neodoljivi.-Vjerujte mi, sve sam to već vidjela. - Moja je laž zvučala smiješno i toga sam bila svjesna. Znala sam po njegovu iritantnom, samouvjerenom, a ipak božanstvenom osmijehu.

Razbjesnila sam se.

Ovo je trebao biti prvi pokušaj da ispitamo stajališta naših tvrtki o mogućem partnerstvu. Činjenica da je Mayfield Properties poslao nekoga tko se ne zna ni odjenuti kako to prigoda zahtijeva bila je smiješna. Zašto bi Mayfield htio da ga zastupa netko tko očito nema pojma što je prihvatljivo u ophođenju s potencijalnim poslovnim partnerom? Ili možda Mayfield ne cijeni našu suradnju i na ovaj mi način govori da odjebem. Ovako ili onako, nisam bila zadovoljna i nisam imala ni najmanju namjeru skrivati svoje nezadovoljstvo. Mayfield je bio poznat kao pravi gad. Ujedno je bio poznat kao netko tko ne trpi ničija sranja. Želim li uspjeti u ovom nesmiljenom poslovnom svijetu kojim vladaju muškarci, morala sam primijeniti njegovu taktiku ili se odreći karijere koja je već zaglavila u slijepoj ulici.

- Slušajte, cijenim što ste došli, gospodine Townsend, ali radije bih razgovarala barem s regionalnim potpredsjednikom. Ljubazno vas molim da kažete gospodinu Mayfieldu da me nazove kad mu se oslobodi novi termin. Ugodnu vam večer želim. - Dograbilah torbicu i kaput s ulaštena šanka, skočila sam s barskog stolca i zaputila se prema izlazu kad su mi se oko nadlaktice ovili snažni prsti. Zastala sam kao ukopana.

- Nemoj zaboraviti kišobran. Ne bismo željeli da to zgodno lišće pokisne - šapnuo je Townsend na moje uho, a moje se tijelo ponovno sladostrasno naježilo. Što je to s ovim frajerom i šaputanjem? Zar ne može govoriti kao normalni ljudi? Naslijepo sam posegnula i istrgnula kišobran iz njegove ruke. Ne osvrćući se, odmarširala sam iz bara visoko podignute glave. Tek kad sam stigla do parkirališta nekoliko metara od glavnog ulaza u lokal, zaustavila sam se i napokon odahnula.

Noć je bila hladna. Ušuškala sam se u kaput i požurila otključati vrata svog chevroleta. Automobil je bio star, ali dobila sam ga od očuha kad sam diplomirala pa sam ga voljela. Iako je vožnja po

gradu bila gnjavaža, radije sam sama vozila nego da zapnem u taksiju s nekim taksistom u kojega ne mogu imati povjerenja.

Ubacila sam u prvu i izvezla se s parkirališta. Pogledom sam preletjela preko visokog neznanca na vratima bara koji me je promatrao.

Je li me slijedio iz bara? Srce mi je zalupalo, ali nisam se zaustavila. Dapače, stisnula sam gas i automobil je zakašljao. Motor je otegnuto prosvjedovao, ali nisam marila. Čime god se Townsend bavio, zaključila sam da je odvratan i nisam imala namjere više ga ikad vidjeti. Ja definitivno nisam žena koja bi pala na čvrsto tijelo i besramno neodoljive jamice na obrazima.

Za manje od sat vremena stigla sam do svog stančića u Brooklyn Heightsu i parkirala automobil sučelice četverokatnici koja je bila moj dom otkad sam prije dvije godine diplomirala. Ulica je bila vlažna i prazna. Ulična svjetiljka ispred zgrade bacala je zlaćani odsjaj na čelična vrata koja su vodila u uski hodnik s predvorjem. Pazeći da ne ugazim u velike lokve kiše, iščeprkala sam ključeve iz torbice i ušla pa se dizalom odvezla na četvrti kat.

Sylvie, moja cimerica i najbolja prijateljica, nije bila kod kuće. Otkad je dobila posao investicijske savjetnice o kojem je oduvijek sanjala, jedva da se ikad uspijevala vratiti kući prije ponoći. Mene su učili da u sve što činim uložim sto deset posto, ali Sylvie je naporan rad uzdigla na jednu posve novu razinu. Išla je tako daleko da je žrtvovala i svoje hobije, prijateljstva i zdravlje ostajući raditi prekovremeno bez ikakve naknade, samo kako bi dobila priznanje za dodatni trud. Dosad su svi moji pokušaji da shvati koliko je nezdrava razina stresa kojoj se svakodnevno izlaže bili uzaludni, ali nisam namjeravala odustati.

Ubacila sam kišobran u mjedeni stalak, a torbicu i kaput odložila na stolić u hodniku, izula cipele i krenula u kuhinju natočiti si itekako zasluženu čašu vina. Već sam napola ispila i drugu kad se ključ okrenuo u bravi i Sylviena plava glava pojavila u mom vidokrugu.

- Kakvo iznenađenje! - Uspravila sam se i pokazala na svoju čašu. - Da ti natočim?

- Trebat će mi cijela boca. - Potonula je na kauč pokraj mene i podigla duge noge. Promotrla sam njezinu prugastu suknju do iznad koljena, proučavajući je sve do lica i mokre, plave kose. Nešto je bilo

drugačije. Maskara joj je bila razmrljana. Koža ispod plavih očiju bila je natečena i crvena kao da je plakala, što je bilo nemoguće. Sylvie nije od cura koje plaču. Svih ovih godina koliko smo najbolje prijateljice, nijednom je nisam vidjela da je pustila suzu. Nikad nije izgledala nikako drugačije osim savršeno i sretno.

Uspravila sam se, trenutačno osjetivši da nešto nije u redu. - Što se dogodilo?

- Najurili su me.

- Molim?

Uzela je čašu iz moje ruke i iskapila je u jednom velikom gutljaju. - Izbacili su me. Nešto kao da im ne treba još jedan pripravnik. Bla,bla. - Zakolutila je očima. - Kako god.

- Oh, sranje. - Odmahnula sam glavom u nevjerici. - A radila si kao pas.

- Znam, dobro? Ali znaš što? Okej sam. C'est la vie. Vrijeme je da krenem dalje. - Skočila je i usne su joj se razvukle u osmijeh. - Ajmo se ubiti od cuge.

Pomnije sam je promotrila. Izbjegavala me je pogledati i to je u meni pobudilo sumnjičavost. - Čekaj! - Ščepala sam je za ruku i povukla natrag na kauč. - Nisi mi sve rekla.

Ponovno je zakolutila očima.

- Da čujem. Čvrsto je stisnula usta.

- Sylvie - poticala sam je.

- U redu. Spavala sam sa šefom.

Zinula sam. - Nisi.

Kimnula je. - Jesam. Njegova osobna pomoćnica, ujedno najbolja frendica njegove žene, počela je sumnjati. Zato se gad ustrtario i odlučio me se riješiti.

- Je li to uopće zakonito? Je li bilo?

Sylvie je slegnula ramenima. - Vjerojatno nije, ali u tom svijetu svi sve poznaju, a meni treba njegova preporuka želim li ikad više dobiti posao u banci.

- Gad - ponovila sam njezine riječi. Sylvie je najpametnija osoba koju znam. Diplomirala je kao jedna od najboljih u svojoj klasi i svaka bi tvrtka bila sretna imati je. - U roku keks ćeš naći nešto drugo. - U to nisam ni najmanje sumnjala.

Glupo se nasmijuljila. - Da, samo sljedeći put me upozori da se ne ševim sa šefom, ma kako mi bio jebozovan. Prava si sretnica što imaš Seana. On barem nije oženjen i ne laže ti da već dvije godine ne spava u istom krevetu sa ženom. Kad smo već kod klišeja.

Zagrlila sam Sylvie, a ona je naslonila glavu na moje rame kao i uvijek kad bi joj se neka veza raspala. Uvijek se raspadnu, željele mi to ili ne.

- Znaš, Sean nije savršen. A ja ne želim obvezu - rekla sam.

- Ali je barem iskren. To je više no što možeš reći za većinu frajera.

Nazovite me romantičnom, ali u tome nisam dijelila Sylvieno mišljenje. Nisu svi muškarci lažljivci i ne boje se svi ozbiljne veze. Zakolutala sam očima sjetivši se tipa kojeg su svi naizgled smatrali dobrim ulovom. Sean - dečko koji nije bio spreman obvezati se, kao nija, iz vlastitih razloga. Bio je zgodan, uspješan i netko koga sam se držala već gotovo godinu dana, iako sam znala da je to veza bez budućnosti i da može završiti svaki tren. Ako se njegovo "naći ćemo se i kresnuti svako toliko" može nazvati vezom, tad je to više-manje sve što smo imali: otprilike kao prijatelji s povlasticama.

Manje prijatelji, više seksualni partneri.

Upoznali smo se kad je Sylvie jedne pijane noći zaboravila torbicu u nekom baru. Sean ju je pronašao i kad se pojavio na našim vratima, ona je trebala biti ta koja će mu zahvaliti što nije ukrao njezin novac i njezinu osobnu bacio u najbliži kontejner. Međutim, Sylvie je rigala u kupaonici već gotovo sat vremena pa je umjesto nje Sean upoznao mene. Odmah smo kliknuli i stvarno sam mislila da bi on mogao biti materijal za nešto dugoročno. Međutim, ispostavilo se da je za njega čak i planiranje vikenda prevelika obveza. Ne sjećam se kad smo zadnji put bili na romantičnom izlasku. Zapravo, ne sjećam se da smo ikad planirali išta što nije bilo pijančevanje po klubovima s prijateljima.

Od samog početka, Sean mi je jasno dao do znanja da će se viđati i s drugim djevojkama, a meni je to odgovaralo jer sam se uz njega osjećala opušteno. U njegovoj sam blizini imala osjećaj da mogu biti ono što jesam. Kad smo razgovarali, vrijeme kao da je letjelo, i često bismo noć proveli blebećući. Okej, sa Seanom mi se nisu grčili nožni prsti od zaljubljenosti, niti sam osjećala leptiriće u želucu, ali postoji li uopće tako nešto osim u romanima Barbare Gattland?

- Nema veze - nastavi Sylvie, prenuvši me iz razmišljanja. - Kako je prošao tvoj sastanak s onim tipom?

- Mayfieldom - rekla sam kako bih je podsjetila.

- Mayfieldom - ponovila je.

- Bolje da ni ne počinjem o tome. - Odmahnula sam rukom odlučivši da ću preskočiti razgovor o njemu. - Nije se pojavio.

- Izgleda da nam objema treba piće. - Sylvie ponovno skoči na noge i potegne me za sobom. Oklijevala sam. Ona možda sad jest nezaposlena, ali ja još uvijek imam posao. I mada bi moglo biti zabavno vući se po njujorškim barovima i u ponoć pijuckati margarite, nisam imala platinastu Visa kao Sylvie (zahvaljujući tati) kojom ću platiti svoje račune. Morala sam rano ustati i otići na posao.

- Idemo, mala. - Znajući da će me to nasmijati, oponašala je lažni britanski naglasak koji je pokupila najednom obiteljskom ljetovanju. - Zaboravimo ovaj prokleti dan. - Trznula sam usnama. - Vratit ćemo se dok kažeš keks. - To je u Sylvienom privatnom rječniku značilo cjelonoćnu terevenku. Ali bila je moja najbolja prijateljica; trebala me je. I ona bi za mene učinila jednako. Naravno, moja odlučnost nije imala šanse.

Kolutajući očima, odmahnula sam glavom i pošla za njom iz stana. Hladan noćni zrak šibao mi je kosom o kožu. Srećom se naše omiljeno mjesto za opijanje nalazilo odmah iza ugla pa nismo morale dugo trpjeti hladnoću prije no što smo se smjestile u naš uobičajeni separe, okružene Sylvienim nebrojenim obožavateljima i čašicama tekile s limetom.

Prodorna zvonjava prebrzo me je probudila. Prostenjala sam i jastukom prekrila uši, nijemo preklinjući onoga tko je proizvodio tu bezbožnu buku da prestane. Nisam odmah shvatila da je to moja budilica. Prevrnula sam se na bok i pritom je srušila. Jedan je muški glas zabavljeno zabreктаo. Pogled mi se zaustavio na tipu na lijevoj strani mog kreveta i osjetila sam izdajničku toplinu gadnog crvenjenja koje mi je oblijevalo obraze. Ležao je oslonjen na lakat, s rukom pod glavom; jasno sam vidjela njegova mišićava prsa i tamne dlačice koje su se protezale niz ravan trbuh. Plahta kojom je bila prekrivena njegova muškost ništa nije ostavljala mašti. Zapravo, uspjela je samo izazvati neželjeni trzaj između mojih nogu. Tip je bio ne samo zapanjujuće zgodan, već i prilično obdaren. Uzbudljiva i

opasna kombinacija u jednom muškarcu. Zapalucala sam jezikom preko najednom suhих usana, teškom mukom svraćajući pogled s nabrekline koja se nazirala ispod tanke plahte.

Što radi u mom krevetu? I zašto je gol?

Što misliš zašto, glupačo? Ne treba biti genij da to dokučiš. Vidiš kako se samodopadno ceri.

Pogledala sam njegovo lice. Na jarkom jutarnjem svjetlu koje je dopiralo kroz prozor izgledao je mladi no sinoć, ali jednako arogantan. Božanstvene usne izvile su mu se u najčarobniji osmijeh koji sam ikad vidjela. Osmijeh od kojega gaćice same padaju, tako bi ga Sylvie opisala. Problijedila sam shvativši. Jesam li spustila gaćice za njega?

Promatrao me je s blagom zabavljenošću u svojim očima-žeravama nalik tamnoj paprati prekrivenoj tankim slojem opalne maglice. Promatrao me je tako da sam imala osjećaj da vidi kroz moje tijelo ravno u moju dušu. Nikad se ranije ni sa kime nisam tako osjećala. S druge strane, nikad dotad nisam upoznala nekog tako uzbudljivo zgodnog, ali za sve postoji prvi put.

- Jesi li spremna za drugu rundu? - Glas mu je bio natopljen insinucijom. Već sam negdje čula taj promukli glas, ali gdje? Mozak mi se napinjao kroz alkoholom prožetu maglicu koja mi je zamagljivala sjećanje. A onda mi je sinulo.

- Bio si u Black Roseu. Trebala sam se naći s Mayfieldom, ali je poslao tebe.

Osmijeh mu se razvukao i otkrio dva niza bisernobijelih, ravnih zubiju.

Lijepi, snažni zubi koji su mi grickali vrat i grebuckali osjetljivu kožu na bedrima.

Opa, odakle sad pak to? Lagano sam odmahнула glavom i pokušala zadržati sliku pred očima, ali već je isparila.

- Jesmo li... - Zamahnula sam rukom prema njegovim nagim prsima. Srce mi je načas prestalo kucati dok sam čekala da me uvjeri da je sve ovo običan nesporazum, da se nisam kresnula s neznancem, jer seks za jednu noć nije za mene. Osim toga, bila sam u vezi, iako otvorenoj, ali ni varanje nije za mene. Ne pretvaram se valjda u Sylvie? I vjerojatno nisam tako glupa da sam se kresnula s ovim tipom.

Tajanstveni tip je zaustio da nešto kaže, ali već u sljedećem trenutku zatvorio je usta i u tom sam času znala.

Bože, koja sam ja laka ženska, između ostaloga i zato jer mu se nisam sjećala ni imena.

- Gospode Bože. - Iskočila sam iz kreveta, nejasno shvaćajući da na sebi nemam ništa, čak ni gaćice - vjerojatno zahvaljujući njegovu osmijehu od kojih taj odjevni predmet sam pada.

Postiđena, strgnula sam plahtu sa njega i prekrila svoje nago tijelo, podigla s hrpe odjeće razbacane po podu ono što sam smatrala njegovim trapericama i dobacila mu ih. Uhvatio ih je u zraku, ali nije mu se žurilo navući ih. Očito se osjećao ugodno razbacujući se intimnim dijelovima tijela svima pred očima. Blago njemu.

Lecnula sam se i prosiktala: - Odlazi.

Trepnuo je i namrštio se, kao da na takav ton ni od koga nije naviknut. Jesam li to opazila natruhu razočaranja u njegovim očima? Odmahnula sam glavom na te zbunjujuće misli. Zašto bi bio razočaran kad me i ne poznaje? U sljedećem času, taj izraz je ispario i njegove se oči pretvorile u ledenohladna sjećiva. Rastužila sam se.

Okrenula sam mu leđa i doviknula preko ramena: - Sam si ušao pa sam sigurna da ćeš znati sam i izaći. - Izjurila sam kroz vrata prema sigurnosti kuhinje i naletjela ravno na Sylvie koja nam je kuhala jutarnju kavu.

- Vraća li se to netko kući podvijena repa? - Sylvie pokaza na moje užarene obraze.

Zurila sam u njezino našminkano lice i savršenu frizuru. Ozbiljno, kako je moguće da nakon duge noći pijančevanja i bljuvanja po malom travnjaku ispred naše zgrade izgleda kao da je upravo izašla s tretmana uljepšavanja u nekom kozmetičkom salonu?

Sylvie mi pruži svoju šalicu s kavom. - Izvoli. Tebi je potrebija nego meni.

- Hvala. - Otpila sam gutljaj i opržila jezik. Oštar bol bio je dobrodošlo odvratanje pozornosti od pitanja koje me je mučilo. Zašto sam kući dovela muškarca?

- Je li još uvijek ovdje? - urotnički je šapnula Sylvie.

Umalo sam ispljunula sljedeći gutljaj. - Zar ti znaš?

Kimnula je glavom. - Ne bi se moglo reći da si baš tajila da ga želiš odvući u krevet.

Kog sam vruga učinila? Skinula se i otplesala mu u krilu? Sudeći po Sylvienim riječima, ponašala sam se kao da sam gladna seksa. Nikakvo čudo što se tip razočarao kad nije dobio jutarnju ševu na brzaka.

- Ti si moja najbolja prijateljica. Trebala si me spriječiti! - Bila sam grozno bijesna na nju, na sebe, na seksi bahatog tipa bez košulje jer je prihvatio moje očito pijano upucavanje. Ali i dok sam se pjenila od bijesa, znala sam da je on zadnji kojeg treba kriviti. Koji bi tip odbio voljnu, pohotnu ženu?

- Bila sam pijana – šapnula je Sylvie kao da to sve objašnjava. Uskim su hodnikom zatutnjali teški koraci i zaustavili se na kuhinjskim vratima. Suspregnuvši dah, zagledala sam se u kavu poželjevši da me ta tekućina proguta pa da se ne moram suočiti sa stidom zbog svojih postupaka.

- Dobro jutro, moje dame - rekao je tajanstveni tip.

- Jesi za kavu? - Sylvie mu je prišla laganim korakom i natočila malo kave, ne obazirući se na moj otrovan pogled. Koji je sad to vrug?

Zar će ostati na kavi? Nije li dobio poruku?

- Nazdravlje. - Otpio je gutljaj kave i lagano uzdahnuo. Prokletstvo! Zašto zvuči tako seksi dok čini posve obične stvari kao što je pijuckanje kave? Obrazi su mi se zažarili dok sam pogledom prelazila preko njegovih snažnih prsa, a u mislima ga zamišljala na sebi. Je li ovo pokušaj mog mozga da me podsjeti što smo učinili ili samo sanjarija?

- Kako si upecala takvog komada? Strašno sam ljubomorna i ponosna na tebe - šapnula je Sylvie nimalo uznemirena činjenicom da moja lovina nedvojbeno može čuti svaku njezinu riječ. Okrznula ga je zadivljenim pogledom, svojim ga rendgenskim blejanjem vjerojatno skidajući u tom trenutku. Iako mi obično nije smetalo njezino pohotno zurenje, sad mi je iz nekog neobjašnjivog razloga išlo na živce. Izvila je usne u lascivan osmijeh i počela se igrati zlaćanim pramenom kose. Ne bi me čudilo ni da mu se zalijepila za nogu i počela sliniti po njemu.

- Prestani. - Lagano sam je gurnula laktom u slučaju da me u tom požudom izazvanom stuporu više ne čuje.

Slegnula je ramenima i odmaknula se korak unatrag, ali nije ga prestala pasti očima.

- Kakvi su tvoji planovi za danas? - upitao je tajanstveni tip. Kuhinja je ostala nijema, dok nisam shvatila da se obraća meni. Podigla sam pogled s poda sve do njegovih nemoguće zelenih očiju i odmah se pokajala što sam to učinila. Nitko nema takve oči - zelene kao grijeh, ali grijeh nikad nije djelovao tako primamljivo. Teškom sam mukom progutala slinu i preklinjala srce da malo uspori prije no što mi eksplodira iz grudi. Je li to poziv da provedem dan s njim? Nije moguće. Tip je dobio svoj seks za jednu noć. Nije li to ono o čemu svi muškarci sanjaju: seks bez ikakvih obveza? Zašto bi ga onda zanimalo ponovno vidjeti moje gaćice... ukoliko navedene gaćice nisu vrijedne i drugog pokušaja?

Krv mi je proključala od njegovog samouvjerenog cerekanja. Dakle, svidjela mu se večera i pomislio je da bi mogao ostati i na desertu. Provjeriti što još moja butiga tamo dolje danas ima ponuditi. Pa, dobra vijest: zatvorena je. On neće ništa dobiti, iako je cijelo moje tijelo vrištalo da pristanem i provjerim gdje bi me one dlačice niz njegov trbuh mogle odvesti.

- Imam planove. Veoma važne. - Uspravila sam se i pogledala ga, spremna natjerati ga da prvi spusti pogled. Naherio je obrve. Oči su mu blistale izazovom i odlučnošću.

- Otkazi to - predložio je svojim promuklim glasom. Suspregnula sam prezriv brektaj i prekrížila ruke na grudima.

Ozbiljno, što on misli da jest? Možda se većina žena potrga da provede dan s njim, ali ja nisam jedna od njih. - To se neće dogoditi.

- Glumiš neosvojivu? - Pojavila se njegova seksi jamica na obrazu.
- Sinoć to ni u kom slučaju nisi bila.

Obrazi su mi gorjeli. Poželjela sam da mogu biti nevidljiva i nestati s lica zemlje. Tad bih možda bila sposobna nositi se sa stidom i poniženjem koji su plamtjeli u meni. Možda.

- Uzmi svoje stvari i nosi se odavde. - Pokazala sam na vrata. Nije ni mrdnuo pa sam ga čvrsto uhvatila za nadlakticu i snažno gurnula. Njegov nabrekli biceps napeo se ispod tanke tkanine košulje, ali ostao je stajati kao ukopan.

Naglo sam udahnula i sporo izdahnula birajući riječi. - Slušaj, što god se sinoć dogodilo više se neće ponoviti.

- Zašto ne? - nasmijao se. - Mislio sam da želiš... još. Pomislila sam da ću umrijeti. Ranije u mojoj sobi, dok smo se zabavljali, jesam li mu rekla da želim još? Blagi Bože.

Srce mi je snažnije zalupalo u grudima dok me on odmjeravao od glave do pete, uživajući u svakom trenutku onoga što bih ja nazvala najvećim poniženjem u svom životu.

- Zašto se neće ponoviti? - nije odustajao.

Stisnula sam dlanove u šake i lecnula se od zabavljenog sjaja u njegovim očima. - Zato što je to bila pogreška. Trebali smo imati poslovni sastanak, a ne ševiti se - prosiktala sam bockajući ga prstom u snažna prsa. Manjak ikakve reakcije s njegove strane razbjesnio me je do kostiju. - Ti si bio pijana pogreška koju trijezna nikad ne bih ponovila pa bi zato sad mogao otići. - Iz nekog neobjašnjivog razloga, pokajala sam se zbog tih riječi čim sam ih izlanula, ali više nije bilo povratka. On je stvarno vraški seksi tip s lijepim licem i božanskim tijelom, ali nisam mogla ignorirati činjenicu da je seksi frajerima namamiti ženu u krevet samo igra. Igra kojom potvrđuju koliko su seksi. Sudeći po lijenom osmijehu na njegovim usnama, kladim se da bi se sto posto suglasio sa mnom. Zato, ma koliko me snažno privlači, taj mi je tip zabranjen za moje vlastito dobro.

To se zove samopoštovanje.

Kojeg sinoć nisam baš puno pokazala.

Tip je igrač koji će mi donijeti samo nevolje. Znala sam to čim je ušao u Black Rose i moja je intuicija kao i obično pogodila u sridu. Progutavši ponos, bijesno sam protutnjala pokraj njega, ne posve sposobna ignorirati treptaj zabavljenog zanimanja u njegovim očima.

Tajanstveni tip nije pošao za mnom iz kuhinje. Osjetila sam tračak kajanja grabeći prvu košulju i suknju koje sam pronašla u ormaru i zatvarajući se u majušnu tuš kabinu kako bih se prije odlaska na posao na brzinu istuširala. Promotrih sam se u zrcalu. Moje oči boje lješnjaka bile su okružene tamnim podočnjacima. Smeđa kosa bila je raskuštrana, jednako kao i njegova, samo što meni nije pristajala tako dobro kao njemu. Koža mi je izgledala bljedunjavo, ali je zračila onom rosnom svježinom koja je posljedica samo dugog spavanja ili postkoitalnih hormona. Nisam se morala pitati odakle mi ta svježina jer dobro se naspavala nisam, to nikako, pa me je to samo dodatno razbjesnilo.

Ozbiljno, što mi je bilo da sam dovela doma muškarca? I što je bilo Sylvie kad mi je dopustila da onako omamljena alkoholom donesem ikakvu odluku? Sad sam se našla pred drugom dilemom. Očekuje li Sean, moj takozvani dečko koji oklijeva definirati našu vezu, da mu kažem? Bi li on bio iskren prema meni da odvuče neku curu u krevet?

Bijesno sam utrljavala gel za tuširanje u kožu i šamponirala kosu. Vruća voda očistila je moje tijelo, ali nije joj posve uspjelo isprati moj sram. Kad sam izašla iz kupaonice, već sam bila donijela odluku. Seanov tulum zbog promaknuća je za nekoliko dana i neću mu ga pokvariti. Ali zaklela sam se da ću mu reći odmah nakon tuluma, zamoliti ga za oprost i potruditi se da riješimo naše probleme. Sviđao mi se i željela sam vidjeti gdje bi nas to moglo odvesti pa nisam kanila dopustiti da se između nas ispriječi ševa za jednu noć. To što se sinoć dogodilo samo je loša odluka donesena pod utjecajem cuge i podivljalih hormona. Tajanstveni tip više nikad neće prtljati po mom životu, glavi ili gaćicama.

Pripremila sam se za još vatrenih pogleda njegovih prodornih zelenih očiju, duboko udahnula i napustila sigurnost kupaonice.

- Otišao je - rekla je Sylvie čim sam zakoračila u kuhinju. Uputila mi je pogled neodobravanja, kao da je njegov odlazak moja krivnja, pa mi okrenula leđa kako bi oprala svoju šalicu. Trebalo mi je laknuti, ali sam se iz nekog neobjašnjivog razloga osjećala nekako praznom.

Izdanom. Vjerojatno sam tek još jedna rečka na nozi njegova kreveta.

- Je li išta rekao? - Glas mi je bio pištav. Pogledala me je ispod gustih, namazanih trepavica.

- Postavio je nekoliko pitanja.

-Je li? Što je pitao? - Provukla sam drhtavu ruku kroz kosu i ovlažila usne. - Iako, nije me briga - promrmljala sam kako Sylvie ne bi stekla pogrešan dojam.

Slegnula je ramenima. - Kad te nije briga, nije ni važno. Ne bi li trebala biti na poslu?

Mrzila sam kad je tako mijenjala temu. Ili kad bi stala na stranu nekog tipa, što je često činila, a naročito kad je taj tip bio zgodan. Da sam inzistirala, odmah bi postala sumnjičava i pomislila da sam pala na tajanstvenog tipa, što nije bilo istina jer ga nisam ni poznavala ni imala namjeru ikad se više vidjeti s njim. Osim toga, što je uopće mogao pitati? Možda je htio znati jesu li Lakersi dobili sinočnju tekmu. Ili ju je zamolio uslugu, na primjer da mu nazove taksi. Što god je pitao, ja to ne moram znati. On pripada prošlosti koju sam spremna zaboraviti.

Nijemo sam uzdahnula i dograbila torbicu s poda gdje sam je sinoć nedvojbeno samo bacila. - Vidimo se - progundala sam izlazeći.

- Čekaj - doviknula je Sylvie trčeći za mnom. - Kad se vraćaš? Spremam nam večeru.

To je u Sylvienom rječniku značilo pregledavanje stotina jelovnika hrane za van i naručivanje iste. Bila je nezaposlena manje od jednog dana i već je zvučala kao kućanica koja se dosađuje. Morala sam je se riješiti, i to brzo, prije no što zaključim da je razvod možda jedino rješenje - metaforički govoreći.

- Oprosti, Sylvie. Večeras sam kod mame. - Nisam se mogla othrvati osjećaju samodopadnosti koji me preplavio kad sam opazila njezin izgubljen izraz. Nije mi bilo svojstveno ga kažnjavati, ali trebala mi je jednostavno reći što je tajanstveni tip izjavio prije odlaska. Da je to učinila, možda bih bila sklonija pozvati je da mi se pridruži na večeri kod mame, iako sam zbog njihovih ledenih šutnji i neodobravajućih pogleda uvijek željela pobjeći koliko me noge nose. Mama je Sylvie smatrala pretencioznom gadurom koja je prijateljica sa mnom samo zato što me je lako iskoristiti. A Sylvie je mamu

smatrala gadurom jer se za dobro svoje kćeri jedinice nije smirila s jednim tipom. Drugim riječima, Sylvie je smatrala da mi je mama u mojim osjetljivim adolescentskim godinama trebala pružiti stabilan dom, umjesto što se seljakala iz grada u grad i od muškarca do muškarca. Iako su obje bile u pravu, radije sam ostajala neutralna i držala se podalje njihovog odnosa nabijenog koliko ljubavlju toliko i mržnjom, zbog čega sam izbjegavala ubaciti ih u istu prostoriju u isto vrijeme.

- Je li još uvijek s... - Sylvie je pucketala prstima razmišljajući. - Kako se ono zove? Znaš, onaj tip od prošlog tjedna.

- To je bilo prije mjesec dana, a zove se Greg.

- Aha. Nema potrebe da moje moždane stanice zapamte njegovo ime kad će za tjedan dana već biti lanjski snijeg. - Mahnula je rukom kao da ne bi mogla mariti manje.

Mrzila sam priznati da je Sylvie u pravu. - Već je lanjski snijeg.

- Ideš. Već? - Nasmijala se. - Što nije valjalo s njim? Bio je previše dobar? Previše sladak? Hrkao je?

Odmahnula sam glavom pokazujući da nemam pojma.

- Uskoro će imati novog - reče Sylvie. Značajno sam podigla obrvu. Nasmijala se, shvativši moj mig. - Već?

Kimnula sam. - Navodno ću ga danas upoznati.

- Mogu s tobom? Molim te, molim te, molim te. Znaš koliko volim upoznavati Tinine dečke. Kao da zaguraš ruku u vrećicu sa slatkišima za Noć vještica. Nikad ne znaš što ćeš izvući. - Usne su joj se izvile u osmijeh i nagnula je glavu u stranu kako je uvijek činila kad se spremala započeti veliku kampanju nagovaranja.

- Ne možeš. - Trepnula sam i zakoračila korak unatrag. - Ne ideš sa mnom. - Zaustila je kako bi prosvjedovala pa sam je prekinula. - Nemoj se ni praviti da ti je draga kad jedna drugoj uvijek skaćete za vrat.

- To nije istina... okej, možda malo, ali znaš što mi se još manje sviđa? Da me prijateljica zaboravi u utorak navečer. Brooke, molim te. - Zavjerenički se nagnula prema meni. - Imaš li uopće pojma što bi se moglo dogoditi provedem li večer posve sama? - Zastala je kako bi njezine riječi zvučale dramatičnije. - Netko bi mogao provaliti. Ili bi mi moglo biti tako dosadno da bih iskapila svu cugu koju imamo i pohvatala se s našim susjedom iz četvorke.

Odvratno. Tip u stanu broj četiri bio je ljiga nad ljigama i hodao naokolo u kućnom ogrtaču. Svaki put kad bismo iskoračile iz stana, bio je u hodniku kao da je znao da ćemo izaći.

- Brooke, molim te, molim te. Ne želim biti posve sama u utorak trinaestog.

Zakolutila sam očima. Sylvie voli melodramu, a naročito ako joj može pomoći da dobije što želi. Uskoro će uslijediti cjenkanje, a ako ni ono ne poluči željeni rezultat, prijeći će na dobru staru ucjenu. Isti obrazac slijedi već zadnjih dvadeset godina, odnosno otkad sam joj u vrtiću odbila dati svoj ručak. Nisam namjeravala čekati da se to dogodi.

- Usluga za uslugu - šapnula je. - Želiš li znati što je Jett rekao?

- Tko je Jett? - Tad mi je sinulo. Tajanstveni tip. Predstavio se kad smo se upoznali, ali njegovo je ime toliko neobično da ga nisam dobro čula. Mislila sam da je nešto kao Jack, ili Jake, ili Jeremiah, i da ga je zbog svog južnjačkog naglaska izgovorio tako čudno.

Čak mu je i ime zvučalo seksi i zabranjeno. Nisam mogla ne zamisliti se kako stenjem dok me on ljubi po cijelome tijelu. Lice mi se sve više žarilo. Prokletstvo. Za sve je ovo kriva Sylvie. Zna više od mene. Da nije tako otvoreno spremna trampiti informacije, ne bih doslovce dahtala na zvuk imena tog tipa.

- Jette... hoću reći, Sylvie, nemam vremena za to.

Sranje. Začarao me je. Moram ga izbaciti iz sustava. I to brzo, prije no što od sebe napravim totalnu budalu. Privinula sam torbicu na grudi i izašla ne obazirući se na Sylvieno zabezeknuto blejanje.

- Brooke, čekaj! Ne ostavljaj me u neizvjesnosti - doviknula je za mnom.

Ogledavajući se preko ramena kako bih bila sigurna da me ne slijedi, odjurila sam do parkirališta iza zgrade i uskočila u automobil, spremna krenuti na dan naporna posla, ili ono što je od njega ostalo sad kad je već gotovo bilo vrijeme pauze za ručak.

Promet u New Yorku bio je noćna mora. Kad sam se probila do središta grada, kasnila sam već tri sata. Prokletstvo. Ne samo da mi Jett - odnosno tajanstveni tip - prtlja po životu, nego mi i upropaštava karijeru. Moj šef James neće biti sretan. Zapravo, kad sam stigla u ured i sjela na svoju stolicu na okretanje prstima bjesomučno lupajući po tipkovnici kako bih provjerila emailove i dogovorene sastanke, gotovo sam osjećala vrele valove srdžbe koji su nadirali iz Jamesova ureda. Možda nije zamijetio da sam odsutna. Koga ja zavaravam? Taj tip sve zna. A za jednog homoseksualca, svakako zna urlati, - ono što ću ja čuti za tri... Dva. Jedan.

- Brooke! Smjesta dovuci tu svoju slatku guzičicu!

Uredski zmaj me je opazio. Sad sam u govornima do grla. Duboko sam uzdahnula, uspravila se, zagladila usku suknju i sporim, odmjerenim koracima krenula po ono neizbježno. U mislima sam već čula zastrašujuće lupanje bubnja koji upozorava na predstojeću mi propast. Kolegica Wendy dobacila mi je sažalni pogled. Nasmiješila sam joj se i potisnula poriv da odglumim da moram hitno na poslovni sastanak. Odrasla sam osoba i James me nimalo ne plaši.

- Zatvori vrata - rekao je James kad sam ušla u njegov ured. Učinila sam što mi je rekao i smjestila se u stolicu sučelice njegovu velikom stolu od mahagonija. S rukama sklopljenim u krilu, podigla sam glavu i susrela njegov bijesan pogled.

Iako je sigurno bio najmanje deset godina stariji od mene, nije izgledao ni dan stariji od trideset. Plava kosa s pramenovima bila mu je začušljana od glatkog čela. Koža mu je imala neki zlaćani sjaj koji su svi pripisivali tjednim odlascima u solarij, i napadno odskakala od uškrobljene bijele košulje i crnog odijela. Prodorne plave oči usredotočile su se na mene i odmjeravale me. Ovila sam sako čvršće oko tijela kao da se želim zaštititi od njegova ispitivačkog pogleda. Zašto tako zuri u mene? Zašto samo ne počne svoju uobičajenu tiradu, ubaci upozorenje ili dva, i već jednom završi s time?

Tek što se nisam ispričala zbog kašnjenja, kad je netko pokucao na vrata.

- Uđi - rekao je James, skrećući pogled sa mene na našeg novog pripravnika, dvadeset i nešto godišnjeg momka po imenu Tim.

- Vaši papiri, šefe. - Tim se stidljivo nasmiješio, na što se Jamesovo lice razvedrilo kao božićna svjećica. Tim je imao sjajno, mišićavo tijelo i zategnutu kožu boje rastopljene čokolade, što me navelo na zaključak da provodi mnogo vremena u teretani.

- Hvala ti, dragi. Bolje ikad nego nikad. - Jamesove usnice su se iz vile dok je očima proždirao Timovu živahnu stražnjicu.

- Ovo su oni koje ste tražili prošli tjedan. Oprostite što ih tek sad donosim, ali danas sam zakasnio na posao. Promet. - Tim mi je uputio zavjerenički pogled kao da točno znam o čemu govori, ali nisam znala. Timu je prešlo u naviku stalno kasniti; ja sam uvijek dolazila na vrijeme.

Osim danas.

- Nema veze, ništa ti ne brini. - James šaljivo odmahne rukom. Pitala sam se hoće li i prema meni biti tako ljubazan. - Zar ne postoji izreka "najbolje sačuvaj za kraj"? Vidimo se na ručku.

Prije no - zatvorio vrata iza sebe, Tim se osmjehnuo pokazujući bijele, pravilne zube.

- Dakle. - James je uzdahnuo i okrenuo se prema meni. Progutala sam knedlu koja mi se naglo pojavila u grlu kad je njegov ležeran izraz lica postao nekoliko nijansi zlokobniji.

Ti, Stewartova, nećeš dobiti povlaštenu tretman.

- Oprosti što sam zakasnila - rekoh kako bih prekinula neugodnu tišinu. - Morala sam

pregledati neke papire pa sam zaključila da bih to mogla i od kuće.

- To nije bila laž. Stvarno sam planirala pregledati papire sinoć kad me Sylvie nagovorila da joj se pridružim u našem uobičajenom bircu i kad se umiješao tajanstveni tip.

- Ne seri. Znam da lažeš. Ali nisam te zato zvao. - Ovlažio je usnice, pogledao vrata iza kojih zaustavio pogled na meni. - Kako je prošlo s Mayfieldom?

Nije se pojavio. - James je naglo podigao obrve. Izgledao je nezadovoljan. Preplavio me osjećaj zle slutnje. Možda je tajanstveni tip raportirao svom šefu koji se požalio Jamesu i ja sam sad u većoj gabuli no što sam mislila. - Zašto pitaš?

- Zato što sam jutros primio telefonski poziv. -James se još jače namrštio. A-ha. To nije dobro. S mukom sam progutala slinu zamišljajući samu sebe kako praznim radni stol.

- Mayfield ti nudi posao u svom odjelu - reče James promatrajući me. - Želi da odmah počneš.

Zinula sam od zaprepaštenja i umalo se prevrnula sa stolice. Ti vrapca! Zar je za posao u velikoj tvrtki dovoljno samo biti nepristojan? Tad sam se sjetila da nisam samo razgovarala. Sva toplina nestala mi je iz obraza. Poševila sam se s tajanstvenim tipom koji je zauzvrat uvjerio svog šefa da mi da posao. Mogla sam samo zamisliti njegove argumente.

Dobra je, jako dobra. Treba nam još ljudi kao - ona, ljudi koji su kooperativni i susretljivi, koji posao uzdižu na jednu posve novu razinu.

Gospode Bože.

Upravo sam se preko kreveta uspela prečku više na korporativnoj ljestvici.

Laka ženska, preblago rečeno.

- Naravno, odgovorio sam da ćeš radije ostati s nama jer si veoma sretna svojim beneficijama - nastavi James.

Trznula sam glavom pokazujući da pratim što govori. Zapravo, moje beneficije i nisu bile tako sjajne. Željela sam istaknuti da još uvijek čekam povišicu plaće koja mi je obećana prije šest mjeseci, ali držala sam jezik za zubima.

James je iskrivio usta, a mene je stegnulo u grudima i prije no što ih je ponovno otvorio i prenio mi lošu vijest. - Žao mi je, Brooke, ali moram te najuriti. Mayfield je rekao da će otkazati sve naše ugovore ako te ne pustim. - Provukao je prste kroz kosu kao da mu je laknulo što je gotovo i dodao: - lako, bilo je super raditi s tobom.

Majčicu ti milu!

To nije dovoljno dobar razlog da me najuri, zar ne? Negdje u primozgu shvatila sam da ga mogu tužiti zbog... oh, ne znam... ali odvjetnik bi nedvojbeno nešto smislio. James je rekao da će Mayfield prekinuti sve naše ugovore. Koji bi psihopat to učinio da dobije jednog zaposlenika? Pa nisam se proslavila šepireći se svojim vještinama u televizijskoj emisiji Pripravnik. Niti sam kao Sylvie diplomirala kao najbolja u klasi. Kog je vruga Jett - ne, neću biti ni

toliko uljudna da ga oslovim imenom - gospodin Bahati rekao o meni?

Zavrtjelo mi se u glavi i čula sam kako mi krv nadire u uši. Nisam bila sigurna bih li trebala biti ljuta ili sretna ili oboje.

Trebalo mi je vremena da shvatim značenje Jamesovih riječi. Srce mi je zabubnjalo u ušima, a obrazi se zažarili. Napokon sam dobila posao u velikoj tvrtki. Istina, ne u Delaware & Rayu, ali i to je početak. Velika prilika koju sam čekala. Zašto onda oklijevam? Zašto nemam osjećaj slatkog uspjeha? Zato što to nisi zavrijedila.

Moja je podsvijest podigla svoju gadnu glavu. Spavala sam s nekim na višem položaju od mojega, ali nisam to učinila namjerno. Nisam droca, jer to je žena koja namjerno spava s nekim tipom isključivo zbog osobne koristi, financijske ili druge.

- Morat ću razmisliti - rekla sam.

- Ne, Brooke, nećeš. Oni su ogromni. Imaju veze. Bave se velikim poslovima. Bez njih bismo bili izgubljeni u kaljuži sitnih trgovaca nekretninama. -James je oklijevao. Naslutila sam da mi nije sve rekao, ali nisam inzistirala. Njegovi poslovi s Mayfieldom mene se ne tiču. Mnoštvo osjećaja preletjelo je preko Jamesova lica, a onda se to lice opustilo i pretvorilo u ravnodušnu masku. - Daj, znala si da nećeš zauvijek raditi ovdje. Za tebe je to sjajna prilika. Nemoj zabrljati.

Duboko sam udahnula i snagom volje primorala uzdrhtalu ruku da se prestane tresti. Mayfield Realities je golema tvrtka s uredima po cijelim Sjedinjenim Američkim Državama i Europi. Iako se nisam posve slagala s njihovim poslovnim metodama, nisam mogla pobiti Jamesove argumente.

- Možda bi trebala požuriti. Žele da dođeš u njihovo sjedište prije kraja radnog dana - rekao je James prenuvši me iz grižnje savjesti. Okrenuo se od mene i dograbio telefon, dajući mi do znanja da je razgovor završen.

- Znači, to je to? - Ustala sam i pogledala ga u nevjerici. Istina, ovo nije bio moj posao iz snova i nikad nisam očekivala da ću cmizdriti zbog odlaska, ali nisam se mogla othrvati tuzi koju sam najednom osjetila. James mi je dao posao u vrijeme recesije kad nitko nije bio voljan riskirati s nekime tko je tek diplomirao i nije imao nimalo

radnog iskustva. Mnogo me je naučio o poslu pa sam nekako očekivala više od kimanja glavom i "gubi se".

Ne zaboravi nas kad postaneš velika faca u poslu, Chica - šapnuo je James ne dižući pogled s telefona.

Nasmiješila sam se, prišla njegovu stolu, zagrlila ga i šapnula mu: - Hvala ti na svemu. - Ne osvrćući se, izašla sam iz Jamesova ureda i u suzama se oprostila od Wendy koja se iznenadila što sam dobila otkaz, i još više što sam toliko sretna. Nakon brojnih obećanja da ćemo ostati u kontaktu, spakirala sam onih nekoliko stvarčica kojima mi je bio zatrpan radni stol: nekoliko maminih fotki s dvojicom muškaraca koji su se najviše približili onome što bih nazvala tatom, i kaktus koji mi je Sylvie kupila onog jutra kad sam dobila posao. To je bio moj sretan kaktus.

Nitko neće ostati zaboravljen - šapnula sam stavljajući kaktus na suvozačko sjedalo i vežući ga sigurnosnim pojasom. Zatim sam programirala GPS da me odvede u sjedište Mayfield Realtiesa sučelice Delaware & Rayu.

Mayfield Realities se nalazio na šezdesetom katu Trumpova tornja. Dizalo je zazvonilo i ispljunulo me u srdačan i svijetao prostor u koji sam se odmah zaljubila. Debeli sagovi boje burgundca progutali su buku mojih potpetica dok sam hodala prema visokoj brineti koja je tipkala po svom računalu za staklom ograđenom recepcijom. Bila je besprijekorno odjevena u uski kombinezon čokoladno smeđe boje i cipele s potpeticama od petnaest centimetara u kojima su njezine već ionako duge noge izgledale duge do neba. Sjajilom naglašena usta skretala su pozornost s njezina strogog konjskog repa i davala joj dojam eteričnosti. Podigla je pogled, nasmiješila se i pokazala desno od sebe na bijele kožne stolice stopljene sa zidom u pozadini.

- Gospođice Stewart, izvolite sjesti. Netko će brzo doći po vas. Biste li željeli nešto popiti? Imamo kavu s mlijekom, espresso, crni čaj s mlijekom, ili biste radije bočicu vode? - Glas joj je bio profesionalan, ali je imao neki oštar prizvuk, kao da je navikla zapovijedati. Bezglasno sam odgovorila "ne, hvala", pitajući se otkud uopće zna moje ime. Tad sam se sjetila recepcionarke u prizemlju koja je zacijelo nazvala da najavi moj dolazak. U osnovi, ovdje sam igrala u jednoj posve drugačijoj ligi i morala sam igrati bolje no dotad.

Sjela sam i nisam se obazirala na sjajne časopise uredno naslagane na ulaštenim stolićima za kavu. Bezizražajna lica, osvrnula sam se po Mayfieldovoj recepciji čekajući da me moj novi šef dođe pozdraviti. Ti bokca, nikad nisam vidjela ništa slično. Blago je reći da je bila prostrana. Bila je golema i otmjena na neki minimalistički način. Zrcalno staklo sezalo je od poda do stropa i nudilo pogled iz ptičje perspektive na prometnu ulicu u podnožju. Crno-bijele umjetnine resile su zid iza recepcije. Golema bonsai stabla u kineskim posudama za cvijeće bila su raspoređena uzduž široka hodnika koji je, pretpostavljam, vodio do ureda velikih faca. Želim li se uklopiti, morat ću prihvatiti Sylvienu ponudu i dopustiti joj da me odvede u kupovinu. Već mi cijelu vječnost zanovijeta zbog moje staromodne garderobe, ali dosad nikad nisam osjetila potrebu spiskati novac koji nemam na odjeću.

Nisam shvatila da ona brineta stoji ispred mene dok mi savršeno uređenim noktima nije dodirnula rame.

- Gospođice Stewart? - Pružila mi je debelu smeđu omotnicu. Ovo je vaš ugovor o radu s istaknutom plaćom i beneficijama.

Nadalje, u koverti ćete pronaći i zrakoplovnu kartu do Italije, gdje ćete pomagati gospodinu Mayfieldu u akviziciji posjeda Lucazzone, i informacije o tome što će se očekivati od vas kao više asistentice gospodina Mayfielda. U zrakoplov ćete se ukrcati sutra navečer. Ostatak današnjeg dana uzmite da se spakirate i pronađete nekoga tko će vam paziti na kućnog ljubimca u sljedeća dva tjedna, ako imate ljubimca. - Zašutjela je i ponovno se nasmiješila. - Ako vam je putovnica istekla, molim vas da nam odmah javite da se pobrinemo za to. - Zastala je čekajući moj odgovor.

- Moja putovnica je super. Nikad nije bila valjanija. - Lecnula sam se u sebi na taj neobičan odabir riječi zbog kojeg sam zvučala pomalo glupo.

- Sjajno. - Gospođica Brineta nasmiješila se od uha do uha. - Čestitam vam na novom poslu i želim vam ugodan let.

Zinula sam kad sam napokon shvatila značenje njezinih riječi. Čekajte, jeste li rekli da idem u Italiju? - Kimnula je. - Sutra? - Ponovno je kimnula.

- Nemojte propustiti let. Gospodin Mayfield vas čeka. Kimnula sam, zabezegnuta, a misli mi se još uvijek kovitlale oko riječi viša asistentica. Ali ja sam posrednica za prodaju nekretnina. Pomagala sam Jamesu u ponekom projektu, ali nikad me nije poveo u Italiju, a još manje očekivao od mene da se pobrinem za akviziciju. Teško sam progutala i ustala. Ne govorim talijanski. Možda sam trebala razjasniti s Jamesom što točno ovaj novi posao podrazumijeva, da vidim mogu li se nositi s velikim facama, umjesto što sam pretpostavila da ću proći nekoliko tjedana obuke.

- Ako imate ikakvih pitanja ili biste željeli porazgovarati o svom ugovoru, Rita Young iz kadrovske rado će vam pomoći - rekla je brineta. - Kad budete zadovoljni uvjetima, ljubazno vas molim da potpišete ugovor i pošaljete nam ga prije odlaska. Ispričavam se, posao zove. Drago mi je da smo se upoznale. - Okrenula se odlazeći, ali ja sam je uhvatila za nadlakticu i spriječila u tome.

- Čekajte. Malo sam zbunjena. Rekli ste da ću pomagati gospodinu Mayfieldu, ali ja njega ni ne poznajem. Tko me je onda zaposlio? - Ne znam odakle je došlo to pitanje kad je postojalo barem deset važnijih koja sam mogla postaviti. Na primjer, dobivam li zdravstveno osiguranje i službeni telefon. Ili, najvažnije od svega, kolika će mi biti plaća.

- Ja to ne znam. Budući da je gospoda Young dala sve od sebe da vam ugovor bude po volji, mogu samo pretpostaviti da vas je preporučio neki lovac na talente. A sad me ispričajte. - Nestrpljivo je zatreptala. Polako mi je sinulo: žena ima posla, a ja sam joj već uzela dovoljno vremena.

- Hvala.

Debela smeđa omotnica bila mi je teška u ruci dok sam silazila u prizemlje i prolazila pokraj okupljenih poslovnjaka koji su čekali dizala u predvorju zgrade. Tek kad sam stigla do ograničenog prostora svog automobila, usudila sam se idiotski naceriti. Ozbiljno, nisam se mogla prestati cerekati jer je mene, Brooke Stewart, uočio lovac na talente. To je bilo važno. Kolosalno. I dogodilo se meni. I ja, Brooke Stewart, idem u Italiju. Tek što nisam krenula na svoje prvo putovanje u Europu.

Iščeprkala sam mobitel iz torbice i razmislila koga bih prvo nazvala. Mama je bila moja prva opcija, ali ne bi li moj dečko trebao saznati prvi? Zaslužuje da bude na prvome mjestu, naročito nakon što sam ga prevarila. Zanimarila sam grižnju savjesti i pritisnula tipku za brzo biranje Seanova broja. Javio se kad je telefon drugi put zazvonio.

- Sean McDermott. - U pozadini sam čula uobičajenu buku kafića: razgovor i smijeh studenata, premještanje pladnjeva, zveckanje jedaćeg pribora. Vjerojatno je na pauzi za ručak.

- Pogodi što? - Nisam čekala njegov odgovor. - Upravo sam dobila posao u Mayfield Realtiesu.

Na drugoj strani linije bio je muk. Suspregnula sam dah čekajući Seanovu reakciju, sekundu prekasnu. - Vau, pa to je fenomenalno. Moramo proslaviti. Mogao bih večeras svratiti do tebe. - Zvučao je napeto, a to nije bila reakcija koju sam očekivala. Možda na pameti ima druge stvari i trudi se biti sretan zbog mene.

- Da, ali to nije sve. Idem u Italiju. Imaju neku veliku akviziciju i od mene se očekuje da pomognem Mayfieldu.

Ponovno stanka pa: - Super. Proslavit ćemo sljedeći vikend.

- Da, kad smo već kod toga, sutra letim i vraćam se za dva tjedna.

- Onda se vidimo kad se vratiš.

Jesam li ja to opazila natruhu ljutnje u njegovu glasu? Namrštila sam se i ovlažila usne.

- Dragi, jesi li dobro?

- Da, dobro sam. - Nije zvučao ni najmanje dobro. Šutjeli smo sekundu ili dvije. Sean je prvi nastavio razgovor. - Zapravo, nisam. Možemo li razgovarati? Moram ti nešto reći.

Zašto mi se nije svidjelo kako je to zvučalo? Dlanovi su mi najednom postali hladni i vlažni, a srce zalupalo kao malj. - Naravno.

- U glas sam pokušala unijeti vedrinu koju nisam osjećala. - Na uobičajenom mjestu? Mogu doći za pola sata.

- Okej. - Prekinuo je poziv.

- Bog - šapnula sam iako me on nije mogao čuti. Srce mi je lupalo tako brzo da sam pomislila da će mi se rebra rasprsnuti. Možda me je Sean vidio s tajanstvenim tipom. Možda je nekako saznao za sinoć prije no što sam imala priliku sama mu to reći i ipak mu je stalo. Ovo je moja prilika da budem iskrena i sve dovedem u red prije odlaska u Italiju. Nisam željela otići dok nešto tako važno stoji između nas.

kasnije sjela sam za naš uobičajeni stol s pogledom na istočnu stranu kampusa 'ork i naručila veliku kavu s mlijekom, tost s piletinom i pomfrit. Kafić je u ovo doba dana bio gotovo prazan, što sam pripisala stanci za ručak koja je završila i nakon koje su svi ponovno na predavanjima. Nekoliko minuta kasnije stigao je Sean. Promatrala sam ga nekoliko sekundi prije no što me je opazio i laganim korakom prišao stolu. Bio je malo niži od tajanstvenog tipa, s tamnoplavim uvojcima koji su mu se kovrčali iza ušiju i očima boje lješnjaka za koje bi čovjek umro. Ako ga njegova plava košulja i crne hlače nisu smjesta otkrivale kao postdiplomca i asistenta u nastavi, naočale s okvirom svakako jesu. Pomalo je izgledao kao štreber, iako je bio sve osim štrebera. Iz obitelji akademski obrazovanih ljudi, Seanu je nametnuta akademska karijera, ali oduvijek je sanjao o tome da postane profesionalni trkač. Imao je potrebnu tjelesnu snagu, nadarenost i iskustvo, ali ne i volju da svoj životni san ostvari protiv želja svoje obitelji.

- Hej, ti. - Podigla sam se na vrhove prstiju kako bih ga poljubila u usta. Nasmiješio se i ovlaš dodirnuo moje usne svojim.

Osjećaj da nešto nije u redu produbio se. - Jesi li gladan? - upitala sam. Gubeći apetit, pokazala sam na svoj još uvijek topao tost. Što god mi on imao reći, zaključila sam da mi se neće svidjeti.

- Upravo sam ručao - odgovorio je Sean i sjeo sučelice meni. Nije mi promaknulo koliko se udaljio. Sklopio je ruke na stolu i pogledao me. Izraz njegova lica i nadalje je ostao mrtav ozbiljan dok me je promatrao. Iz njegovih inače toplih smeđih očiju nije zračilo nimalo ljubavi koju sam obično vidjela u njima. Ti bokca. Nikad ga nisam vidjela ovako hladnog i proračunatog. To može značiti samo jedno. Možda ja nemam naročitog iskustva s vezama, ali prepoznajem izdajničke znakove. Stisnulo me u grudima.

- Želio si razgovarati - ponukala sam ga kako bih to skinula s dnevnog reda.

- Da. - Provukao je prste kroz kovrče, kupujući vrijeme.

- Samo reci. - Iako se u meni sve uskomešalo, glas mi je djelovao iznenađujuće smiren i pribran.

- Okej. - Pogled mu se načas zaustavio na mojim usnama, kao da će me poljubiti. A onda se spustio na njegove sklopljene ruke. Nije me mogao gledati u oči. - Ne mogu više ovo.

- Što? Ići na posao? Studirati za doktorat? Živjeti u New Yorku? Seane, morat ćeš biti određeniji. - Negdje u dubini mog grla u mjhurićima je izbijala histerija. Progutala sam slinu da je se riješim.

- Nas. - Pogled mu se zaustavio na meni i u tom sam trenutku dobila svoj odgovor. Iz njegova je lica iscurilo i zadnje zrnice srdačnosti. Možda se bojao da ću napraviti scenu, urlati, postavljati pitanja, preklinjati ga da me želi. - Ti i ja više ne možemo biti mi.

Prekida sa mnom. Nazovite to intuicijom, ali znala sam još od onog čudnog poziva; samo to nisam željela odmah priznati. Čudno, ali ta me spoznaja nije zaboljela koliko sam mislila da hoće. Nisam željela pitati, ali morala sam znati. - Imaš drugu?

- Ne.

Promatrala sam mu lice tražeći na njemu neki znak da laže, ali nijedan nisam pronašla. Duboko sam udahнула i polako izdahнула.

- Što je onda razlog? - upitala sam.

Uzdahnuo je i lagano odmahnuo glavom. Strast koju sam u njegovim očima bila navikla vidjeti vratila mu se u pogled, ali ovaj put nije imala nikakve veze sa mnom. - Imaš li ikad osjećaj da je život nešto više od onoga što imaš i radiš? Mislim, probudim se, odem na posao, vratim se kući, uvijek ponavljam isto. Ne želim potratiti život na ovo sranje. Treba mi više od toga.

Kimnula sam, iako njegovo trabunjanje nije imalo apsolutno nikakvog smisla. Tip ima dvadeset pet godina. Kako može prolaziti kroz krizu srednje dobi? Crne točkice zamutile su mi vid. Protrijala sam oči kako bih se riješila bolnog udaranja negdje u njihovoj pozadini.

- Znači, odlučio si posvetiti se utrkama.

rije nekog vremena dobio sam sponzorsku ponudu od jednog francuskog proizvođača obila - odgovorio je Sean, nesvjestan što mi njegove riječi čine. - Idem onamo potpisati ugovor. Sve je već dogovoreno. Ne mogu sad odustati.

- Nisam to ni tražila - tiho sam rekla.

Uhvatio me za ruku i pogledao ravno u oči. - Znaš da si fenomenalna i da su okolnosti drugačije, nikad te ne bih pustio. Ali ovo je ono za što sam rođen. Ne mogu se usredotočiti i na karijeru i na našu vezu. Zaslužuješ bolje od toga.

- Utrke su tvoj poziv, kužim. - Možeš slijediti svoj poziv i ostati u vezi s onom za koju si nekoć tvrdio da je voliš, došlo mi je da dreknem. Ali ostala sam pribrana i nisam se obazirala na oštro probadanje u grudima. Budući da Sean ionako prekida sa mnom, sad je vrijeme da mu kažem da sam ga prevarila, ali iz nekog sam razloga šutjela. Možda je sebično od mene što sam željela oprostiti se od njega u dobrom svjetlu, iako je to svjetlo bilo samo privid.

Nježno je stisnuo moj dlan. - Želim da ostanemo prijatelji.

Kimnula sam. U grudima me još jače zaboljelo.

- Dakle, dobila si novi posao. Pričaj mi kakav je - rekao je Sean, najednom mijenjajući temu. Gorko sam se nasmiješila i odmahnula rukom.

- U usporedbi s tvojim, nije ništa posebno.

Nasmiješio se, nije inzistirao. Oči su mu ponovno zaiskrile i u tom sam trenutku osjetila snažan poriv da ustanem i ostavim ga iza sebe.

Pogriješila sam misleći da Sean i ja imamo nešto posebno. On nije bio onaj "pravi". Nije mogao biti. Onaj "pravi" nikad me ne bi ostavio.

- Moram se spakirati - šapnula sam skačući sa sjedala. Na usnama mi je titrao usiljen osmijeh.

- Naravno. Želiš da ti...

Podigla sam ruku kako bih prekinula svaku malodušnu ponudu koju se spremio iznijeti. - Ne, mogu sama. I čestitam, našao si sponzora. Mora da su za to trebali tjedni, ako ne i mjeseci truda. - Truda koji mi je propustio spomenuti.

Upravio se kako bi me poljubio u obraz. Nekako sam ga uspjela izbjeći, zgrabila torbicu, promumljala "vidimo se" i pojurila prema vratima, jedva čekajući da pobjegnem od njega. Nisam ga mrzila, ali nisam se osjećala ni onako kako sam se trebala osjećati.

Kad sam stigla do svog automobila, odvažila sam se duboko udahnuti hladan njujorški zrak i srce mi je malo pomalo usporilo, a ruke se prestale tresti. Kući sam se odvezla opreznije no inače. Mobitel mi je jednom zazvonio i nakon toga se nekoliko puta oglasio s dolaznim porukama. Pogledala sam broj pozivatelja i isključila mobitel. Nisam mogla kriviti Seana što ide za svojim snovima kad i sama tek što nisam učinila na dlaku istu stvar. Ali nisam ga mogla ni slušati kako govori o tome onako kako je govorio - s onim sjajem u očima koji mi je jasno dao do znanja da je pronašao strast veću od naše veze. Negdje duboko u sebi bila sam posve umrtvljena, ali mozak mi je bio iznenađujuće lucidan. Znači, to je to. Godina dana sa Seanom potraćena je, iščezla dok trepneš. Možda kasnije osjetim bol. U ovom trenutku osjećam se glupomjer sam ikad pomislila da nas dvoje imamo zajedničku budućnost. Ovaj posao koji sam dobila nije mogao doći u bolji čas i odlučila sam preboljeti

Seana posvećujući mu svu svoju energiju.

Sylvie nije bila doma i ja sam bila zahvalna zbog toga. Nisam bila raspoložena za društvo, a još manje za rogozorenje o Seanu, što je Sylvie jedini poznati način za prebolijevanje prekida. Zaključala sam se u svoju sobu i poslala SMS mami, javljajući joj da večeras ne mogu doći zbog novog posla, s obećanjem da ću je nazvati čim sletim u Italiju. Načas sam pomislila poslati SMS i Sylvie, u slučaju da ne stigne kući prije no što krenem u zračnu luku. Za nju nije bilo neobično pronaći nekog tipa i provesti četrdeset osam sati u krevetu

s njim, nesvjesna svijeta izvan njihove spavaće sobe. Na kraju sam odlučila pričekati do deset navečer. Možda ipak pronade put kući.

Skuhala sam vruću čokoladu i smjestila se na krevet prelistati ugovor o radu. Zasad je izgledao bolji no što sam očekivala. Sjajne beneficije kao što je zdravstveno osiguranje, ganc novi pametni telefon s dvije linije, od kojih je jedna moja a druga pripada gospodinu Mayfieldu, i paket dionica pride. Povišica od deset posto nakon isteka tromjesečnog probnog roka, poslovna putovanja sa svim plaćenim troškovima, čak i božićni bonus. Svidjelo mi se što sam vidjela i odmah sam ga potpisala pa provela sat vremena pregledavajući svoju garderobu i odabirući što ću ponijeti sa sobom. Imala sam odjeće, mnogo odjeće, ali nije mi izgledala kao nešto. Što bi viša asistentica odjenula. Život u New Yorku nije jeftin.

Nakon devet mjeseci nezaposlenosti prije no što sam dobila posao prethodni posao, podsjetila sam samu sebe - na kreditnim sam karticama bila u minusu do daske i još uvijek sam otplaćivala dug pa otići po novu odjeću nije dolazilo u obzir.

Na kraju sam posudila Sylvien mornarskoplavi kostim Jil Sander i haljinu dugih rukava dužine tik iznad koljena iz iste kolekcije. Bila su to dva najmanje skupa odjevna predmeta u Sylvienom pretrpanom ormaru pa sam znala da joj neće smetati što sam ih posudila. Njoj je ionako obično bio draži malo odvažniji stil, kratko i prozirno, pa vjerojatno neće ni primijetiti da sam joj uzela ove dvije krpice.

Još uvijek sam preturala po Sylvienoj garderobi kad se njezin ključ okrenuo u bravi i ona nekoliko trenutaka kasnije ušla u sobu.

- Kopaš po mojim stvarima? - Podigla je onaj mornarskoplavi kostim koji sam odabrala i nasmijuljila se. - Mogla si odabrati nešto manje...

- Dosadno? - predložila sam.

- Kanila sam reći matronski, ali i dosadno može proći. - Bacila je kostim na stranu i sjela na krevet, podvinuvši gole noge pod tijelo. Suknja joj je bila toliko kratka da sam vidjela njezine cifraste Victoria's Secret gaćice.

- Nadam se da nemaš ništa protiv.

- Zapravo, činiš mi uslugu. - Ružno je pogledala kostim, kao tla joj namjerava ukrasti torbicu.

- Izbacili su me s posla - rekla sam, spremna podijeliti moju veliku vijest.

- Molim? Je li to učinio onaj seronja James? - Približila mi se i zagrlila me lijevom rukom oko ramena. - Strašno mi je žao, Brooke. - Uzbuđeni izraz na njezinu licu jasno mi je govorio da joj nije žao. - Ali gledaj to s pozitivne strane: sad smo dvije nezaposlene cure sa svijetom margarita pod nogama.

Nasmijuljila sam se.

- Vidiš, ja to ne razumijem. Zašto uvijek moraš biti tako konvencionalna? - Tu je riječ naglasila kao da je nešto loše. - Na poslu nikad ne zabušavaš. Ne ševiš se naokolo. Jednostavno si... - Mahnula je rukom kroz zrak, tražeći pravu riječ.

- Dosadna? - s osmijehom sam predložila.

- Odgovorna.

Osmijeh na mojim usnama postao je ogorčen dok sam okretala glavu na drugu stranu.

Isto mi je pitanje postavila mnogo puta otkad smo prijateljice. Uvijek sam izbjegavala odgovoriti joj jer sam znala da ne bi shvatila. Nitko ne bi. Svijet ne voli čuti o tom dijelu mog života. Srećom, Sylvie me poznavala dovoljno dobro da ne inzistira.

- Popijmo još jedno - predloži Sylvie. - Poznavajući te, tvoja će nezaposlenost kratko trajati pa predlažem da je iskoristimo do daske.

Mrzila sam što joj moram uništiti akoholom natopljene snove, ali netko je morao. Dugovala sam to ljudskom rodu. - Nisam dobila otkaz. James je prodao tvrtku Mayfield Realtiesu, a Mayfield me unaprijedio u svoju višu asistenticu. Sutra idem u Italiju.

- K vragu, ne. - Sylvie je zinula od čuda. Načas je izgledala razočarano, dok nije shvatila da se od nje kao moje najbolje prijateljice očekuje da bude sretna zbog mene. - Je! Čestitam, mala. - Nije mislila nijednu tu malodušnu riječ. Bila je oduševljena kao losos koji tek što nije upecan iz vode.

- Ne trudi se. Gospode, kako si patetična. - Zakolotala sam očima i zabrektala. - Radije bi da sam doma s tobom, skupljam frajere i liježem u krevet kad drugi ustaju za posao.

Nasmijala se onim svojim cilikavim smijehom koji je samo potvrdio moju sumnju. - Promaknuće je gotovo jednako dobro kao smucanje

u pidžami cijeli dan. Traži da se proslavi. Vixen za pola sata?

- Četiri su sata poslijepodne.

- U pravu si. Još malo pa će biti prekasno. Vidimo se za deset minuta.

Zurila sam u nju razjapljenih usta dok je ona vadila odjeću iz ormara i odlazila u kupaonicu preodjenuti se.

Nazvati Sylvienu krpicu tkanine suknjom uvreda je onome tko je suknju izmislio. Bio je to tek preveliki pojas i jedva joj je prekrivao intimne dijelove, a kamoli je iole štitio od hladnoće i vlage u njujorškom zraku. Dala sam sve od sebe ne bih lije nagovorila da odjene nešto drugo, nešto malo duže, ali nije željela ni čuti. Zato sam začepila usta i dopustila joj da se odjene - odnosno ne odjene - po svom izboru.

Iskapila je jednu čašu crnog vina već i prije no što smo izišle iz stana, a drugu čim smo stigle u Vixen's. Nekoliko sati kasnije, kad se okupila naša uobičajena klika, obje smo već bile pijane i dobro se zabavljale blateći Sylvienog bivšeg. Nisam zamijetila kuštravu grivu crne kose i zelene oči dok mi ih Sylvie nije pokazala, zapinjući jezikom: - Nije li ono tvoj frajer?

- Molim?

- Znaš, tvoj pastuh za jednu noć. Slatkiš za krevet. Kompa za ševu.

- Srušila se u napadaju smijeha.

Gospode.

Ako je to on, mogu se samo nadati da ne zna čitati s usana. Vid mi se zamaglio kad sam okrenula glavu. Zaškiljila sam da se usredotočim, ali jedino što sam uspjela vidjeti bila su široka ramena i snažna leđa na putu ravno prema vratima.

Zakolotala sam očima. - Toliko si pijana da bi i za Brucea Willisa mislila da je žensko.

- Koga?

Izgledala je iskreno zbunjena pa sam promrmijala "nema veze" mahnuvši rukom konobaru da nam donese novu rundu žestica, To je smjesta polučilo priznanje.

- Ti si najbolja frendica na svijetu - petljala je Sylvie i zalijepila mi vlažan poljubac na obraz.

Silom sam strusila još jednu žesticu, pa još jednu. Prostorija se zavrtjela dok se nije pretvorila u divovski vrtuljak nasmijanih ljudi, zveckavih čaša i zaglušujuće glazbe. Negdje u zakutku uma najednom mi je sinulo nešto o nekom poslu i nekom novom šefu, ali sve se to izgubilo u alkoholom izazvanom osjećaju slobode koji me

je počeo preplavljivati. Osjećala sam se kao da nemam nijednu brigu na svijetu i namjeravala sam da tako ostane dok se oko mene nisu ovile snažne ruke i ja se našla zašuškana u nešto toplo i pahuljasto. Otvorila sam oči i zatekla se kako zurim u najjebozovnije zelene oči u kojima se odražavala mračna lokva zlovolje.

- Imaš najbožanstvenije oči. Mogla bih zauvijek zuriti u njih - promrmljala sam hihoćući.

A onda sam izgubila svijest.

Nisam mrtvo puhalo kad je riječ o tulumarenju i zabavi, ali obično ne popijem više od dvije čaše. Zbog toga bjesomučno opijanje sa Sylvie dvije noći zaredom nije bila mudra odluka. Omamljeno sam otvorila oči i zatreptala od prodornog sunčevog svjetla koje se razlijevalo kroz prozor. Majčice mila.

Imala sam osjećaj kao da mi netko mlati maljem po glavi, a jezik mi se zalijepio za nepce. Barem mi nije bilo mučno. Uspravila sam se i spustila bosa stopala na sag ispred kreveta, testirajući teren. Osjećala sam se malo klimavo na nogama, ali inače okej. Otišla sam u kuhinju po čašu vode kad sam se sjetila sinoćnjih zelenih očiju.

Jesam li ponovno spavala s njim? Ili sam ga samo umislila? Ne znam što bi bilo gore.

- Sylvie? - Moj je glas zvučao tako promuklo da sam se lecnula. Glasnije sam je zazvala, ali odgovora nije bilo. Vjerojatno još uvijek spavanjem otklanja mamurluk. Otapkala sam kroz sve prostorije tražeći neki znak da sam kući dovela muškarca, ali nijedan nisam pronašla. Na kraju sam pokucala na Sylviena vrata i ušla. Ili je rano izašla, što je bilo nemoguće jer bi mi ostavila poruku, ili se nije ni vratila kući sa mnom. Gomila odjeće koju je bacila na krevet dok je sinoć prekapala po ormaru tražeći što će odjenuti uvjerala me da se priklonim opciji B.

Znači, onaj je tip bio samo plod moje mašte. Nisam se mogla othrvati nenadanom razočaranju koje me je obuzelo.

Zašto sam uopće marila hoću li ikad ponovno vidjeti tog frajera? Sean je netom prekinuo sa mnom, a ja sam o tome mozgala jedva jednu minutu. Jett i ja smo pak razgovarali jedva pet minuta, a ja samo što nisam planirala našu zajedničku budućnost.

To je zato što se ni sa kime nisi tako osjećala. Seksi. Samouvjeren. Željeno.

Prostajala sam na tu pomisao iako sam znala da je istina. On nije bio samo seksi za umrijeti; imao je nešto zbog čega bih se sva rastopila i željela svašta raditi. Njemu. S njim.

Prestani razmišljati o seksu, Stewartova.

Skuhala sam kavu, zgrabila komad suhog tosta i sjela za kuhinjski stol s pogledom na prometnu ulicu. Ali nisam vidjela stare gospođe i mame koje vode djecu za ruku.

Mogla sam se usredotočiti samo na jedno: oči nalik žeravi i čvrsto tijelo koje se nagine nada mnom. Uzdahnula sam i pustila mašti da slobodno vrluda.

Bilo je kasno poslijepodne, a Sylvie se još nije vratila kući, vjerojatno je zaposlena ševom s tipom kojeg je sinoć pokupila. U slučaju da se zabrine ili joj budem potrebna, na kuhinjskom sam stolu ostavila poruku s mojim novim brojem i obećanjem da ću je nazvati čim stignem u Italiju. Pola sata kasnije, pred našom se zgradom zaustavio taksu i odvezao me u zračnu luku dok je sunce zalazilo iza mojih leđa.

Stigavši u zračnu luku JFK i čekajući na ukrcaj, uključila sam svoj pametni telefon. Planirala sam u službeni telefon prebaciti sve kontakte iz starog mobitela, uključujući i Seanov broj. Umjesto toga, bila sam nagrađena dugim popisom preusmjerenih poziva i SMS-ova. O svom novom šefu nisam znala ništa pa sam zaključila da će mi prelistavanje njegovih poruka pomoći da steknem sliku o njemu prije no što se za manje od devet sati i osobno upoznam s njim. Otpila sam gutljaj vode i umalo se zagrcnula. Zvučao je poslovno i kratko. Iako sam shvaćala da u poslovnoj korespondenciji treba izbjegavati smajlice i pusice, gospodin Mayfield naizgled je gajio veliku odbojnost i prema "hvala" i "molim". Namrštila sam se u glavi popisujući njegove omiljene riječi: sjajno, okej, dobro, da, nema šanse, riješeno. Njegova najduža rečenica glasila je: Ako trebate razgovarati, moja će vam pomoćnica rado pomoći.

Uzdahnula sam i protrljala sljepoočice koje su mi još uvijek pulsirale. James nije bio najbolji šef na svijetu, ali nije djelovao alergičan na razgovor. Sviđalo mi se s vremena na vrijeme zabaviti dijalogom pa bi se moj novi posao mogao pokazati izazovom, i to ne na dobar način.

Tek što nisam isključila pametni telefon, kad sam dobila istovremenu poruku od Sylvie. Pogledavši na sat kako bih se uvjerila da ne kasnim, uključila sam se online i brzo preletjela pogledom sve do dna. Kratko se spominjalo neko pismo i čudan tip s neobičnim i (prema Sylvie) veoma seksi naglaskom koji je nazvao kako bi

razgovarao sa mnom. Moj je broj bio naveden u telefonskom imeniku i bila sam naviknuta na pozive financijskih i osiguravajućih tvrtki s ponudama za sve i sva pa me ta informacija nije zabrinula. Manjku mog zanimanja možda je dodatno pridonijela činjenica da sam imala druge stvari na pameti. Isključila sam mobitel i zaputila se prema izlazu za ukrcaj u zrakoplov, po tko zna koji put se pitajući zašto bi neki lovac na talente preporučio baš mene nekome kao što je Mayfield. Sudeći po njegovu odrješitom tonu i mojoj sklonosti razgovoru među ljudima, sigurno nismo bili poslovni par iz snova.

Zrakoplov je prizemljio u zračnoj luci Malpensa devet mučnih sati kasnije, što je bilo najduže vremensko razdoblje koje sam dotad provela u avionu. Znala sam da ne izgledam baš najbolje. U glavi mi se vrtjelo, oči me boljale od nedostatka sna, noge žudjele za trčanjem, ali nisam mogla biti uzbuđenija no što sam u tom trenutku bila. Drevne građevine i treperava svjetla Milana čekali su me s druge strane kliznih vrata. Bila sam spremna istražiti svaki i najmanji djelić ovoga divnog grada u svoje slobodne dane, nadajući se da će ih biti u izobilju.

Nasmiješena, skupila sam neposlušnu kosu u visoki konjski rep i uštipnula obraze ne bi li izgledali prezentabilniji pa uzela svoju prtljagu s pokretne vrpce i probila se do carine. Čekaonica za dolazne letove vrvjela je obiteljima i taksistima. Uočila sam karton veličine bilježnice s mojim imenom i prišla, očekujući da me čeka moj novi šef. Sredovječni tip pozdravio me lošim engleskim i znala sam da to ne može biti Mayfield.

- Signorina Stewart, ja sam vaš vozač. Dopustite da vam ponesem prtljagu. - Nije čekao moj odgovor. Dograbilo je moj kovčeg, podigao ga glatkim pokretom i odnio do parkirano SUV-a, izbjegavajući mnoštvo koje se razilazilo i taksiste koji su se nadmetali za pozornost turista. Pohitala sam za njim, trudeći se ostati usredotočena na njegovo brbljanje o vremenu, zemlji, znamenitostima i tko zna čemu još.

Spustila se noć, ali zračna je luka bila jarko osvijetljena i dopuštala kradomični pogled na planinski krajolik od kojega zastaje dah, a koji sam u obrisima vidjela kroz prozor zrakoplova. Nasmiješila sam se i pristojno kimnula kad mi je otvorio vrata te uskočila na stražnje sjedalo automobila. Svoj je monolog prekinuo na cijelih pet sekundi, odnosno koliko mu je trebalo da se izveze s parkirališta. Čim smo krenuli autocestom, nastavio je brbljati.

- Lijepo ste putovali, ali dugo? - Kimnula sam, a on se nasmijao. - Sad je to gotovo i imat ćete prekrasan odmor. - Nisam željela naglasiti da nisam na odmoru pa sam samo ponovno kimnula. Vozač je nastavio svoj monolog napola na talijanskome, a napola na

engleskome cijelim putem do Bellagia. Kad je nakon trideset minuta vožnje napokon zaustavio vozilo, u glavi mi se vrtjelo, ali ne od svježeg zraka i zadržavajuće pozadine koju sam opazila kroz prozor. Klimavim sam nogama iskočila iz automobila i uhvatila se za vrata kako ne bih pala zureći u hotel ispred sebe.

Arhitektura je definitivno bila neoklasična i sa svojim stupićima, kapitelima i predivnim reljefima koje sam žudjela dodirnuti, podsjetila me je na antičku grčku i rimsku. Hotel je bio velik, ali ne neumjereno velik, s pet katova i krasno osvijetljenom fontanom iz koje je voda štrcala na dva zagrljena anđela od kojih se do teških staklenih ulaznih vrata protezao debeo crveni sag. Kad sam ušla u svoj dom u sljedeća dva tjedna, dah mi je zapeo u grlu.

Ti bokca.

Iako nije bila velika, recepcija je bila apsolutno čarobna. S visokog su stropa visjeli stakleni lusteri, osvjetljavajući ulašteni mramorni pod boje bjelokosti i naglašavajući cvjetne reljefe kojima su bili urešeni zidovi boje bjelokosti. No mene su se najviše dojmila dva korintska stupa iza recepcijskog pulta.

Silvio je predao moju prtljagu nosaču u odori, a ja ga uputila da je odnese ravno u moju sobu dok se ja prijavljujem na recepciji.

Recepcionarka se nasmiješila. Imala je tridesetak godina, blistavu maslinastu kožu i kosu sjajnu za umrijeti.

- Dobrodošli, gospođice Stewart - pozdravila me na engleskome s izrazitim naglaskom. - Rezervirali smo vam sobu na gornjem katu. Ovo je vaš ključ. - Pružila mi je komad bijele plastike veličine kreditne kartice. - Restoran je otvoren od sedam do ponoći. Usluga u sobu dostupna je od nula do dvadeset i četiri. Imate li kakvih pitanja, rado ću odgovoriti na njih. Dopustite da vam pokažem put.

Odmahnula sam glavom i uzvratila na njezin široki osmijeh. - To neće biti potrebno. Mislim da ću se snaći i sama. - Oduvijek sam luda za arhitekturom, samo što nikad nisam imala prilike i novca posjetiti nešto ovako velebno. Nisam željela neobavezno čavrljati, kad bih radije zurila u svaku pojedinost bez ikoga iza ramena.

- Inzistiram. Dizala su ondje. - Pokazala je na uski hodnik iza svojih leđa koji je vodio uz stupove i iza ugla. Krenula sam za njom na kat, slušajući kako mi preporučuje znamenitosti i izlete koje nikako ne bih

smjela propustiti. Tad me je uvela u moju sobu i zatvorila vrata, na odlasku mi poželjevši ugodan boravak.

Bacila sam hotelski ključ-karticu na obližnji stolić i shvatila da se nisam sjetila dati napojnicu ni njoj, ni nosaču, ni vozaču. - Sranje - promrmljala sam. Je li sad prekasno otrčati u prizemlje i to učiniti? Bih li trebala pričekati do jutra? Nikad nisam odsjek ni u jednom ni približno tako skupom hotelu pa je moje znanje o primjerenom davanju napojnica bilo prilično ograničeno.

- Jesi li dobro? - Muški glas koji se začuo s moje desne strane svojski me preplašio. Vrisnula sam i odskočila unatrag, pritom ispustivši torbicu iz ruke. Okrenula sam glavu u smjeru iz kojeg je dopro uljezov glas i otvorila usta kako bih zaglušujuće vrisnula, ali ono što je iz mog grla izašlo više je nalikovalo iznenađenom gundanju koje se polako pretvorilo u srdžbu koja me je bubala o glavu.

- Pratiš li me? - Bila sam tako ljuta da sam se umalo ugušila od vlastitih riječi.

- I ja bih tebi mogao postaviti isto pitanje budući da sam ja prvi došao ovamo. - Tajanstveni tip izvio je obrvu i prišao mi na samo nekoliko centimetara. Iz ove udaljenosti, ili manjka iste, vidjela sam svaku pojedinost njegova lica. Sočne usne bile su mu izvijene u najbahatiji osmijeh koji sam ikad vidjela. Dva majušna udubljenja na njegovim obrazima, za koja sam znala da se mogu pretvoriti u prave pravcate jamice, bila su gotovo skrivena jednodnevnom kratkom bradom. Slaba sam na jamice na obrazima. Prsti su me zasvrbljali da ih dodirnem, da dodirnem njegovu kožu, osjetim njegovu oštru bradu i provjerim je li tako slasno grebuckava kako izgleda. Njegove predivne zelene oči su se ljeskale. Lagano je razdvojio usne i ja sam znala da je ili naslutio moje bludne misli ili imao vlastite. Možda se iz one noći koju smo proveli zajedno sjećao nečega što sam ja zaboravila. Obrazi su mi gorjeli.

Teškom sam mukom progutala slinu, kliznula pogledom niz njegovo božanstveno tijelo i odmah se pokajala. Košulja mu se napinjala preko širokih ramena, ne ostavljajući ni najmanju dvojbu da frajer vježba. I to često. Ispod njegova raskopčanog gornjeg dugmeta virile su tamne, kovrčave dlačice. Bile su iste boje kao one koje su mu se

u tankoj liniji spuštale niz trbuh, a koje sam opazila kad se nije potrudio pokriti u mom krevetu.

U mom krevetu.

Gospode, sviđalo mi se kako to zvuči. Obrazi su mi se ponovno zarumenjeli kad sam se u sebi lecnula na vlastite misli. Što mi je? Na tom frajeru od glave do pete piše nevolja, a ja se ponašam kao uspaljena tinejdžerica, nesposobna kontrolirati vlastite hormone. Moram se dozvati pameti, ili onome što je od nje ostalo, prije no što ego ovog frajera naraste veći od Eiffelova tornja.

- Što ti radiš ovdje? - upitala sam sagnuvši se kako bih podigla torbicu s poda. Pogledom je pratio moju guzu i malo ga predugo zalijepio za nju. Požurila sam uspraviti se, ali nisam bila dovoljno brza. Iz grla mu se otelo duboko, zadovoljno mrmljanje.

- Gledam svoju omiljenu točku. Trebaš li pomoć? - Pokazao je prema mom teškom kovčegu, ali pogled mu je i nadalje ostao prilijepljen uz moju guzu. Odjeća na meni kao da je isparila. Odoljela sam porivu da se šćućurim u kaput i ostanem u njemu do kraja našeg netraženog razgovora.

- Mogu sama, hvala. - Razdražena, okrenula sam se prema njemu, što je njegov pogled svrnulo s moje stražnjice na moje lice. Zapazila sam tračak razočaranja u njegovu izrazu kao da moje lice, za razliku od moje guzice, nije baš vrijedno njegova vremena. Prekrižila sam ruke na prsima i hladno ga pogledala. - Što si ono naveo kao izliku da provališ u moju sobu?

- Odsjeo sam u ovoj sobi.

Podrugljivo sam se nacerila. - Ukoliko te Mayfield nije pozvao ovamo za društvo, a on je škrti gad, mislim da to nije slučaj.

Nasmijao se. Njegov je glas zvučao kao satenska svila koja mi miluje kožu, baršunasto meka i raskošna. Lagano sam zadrhtala.

Stewartova, taj frajer ti neće donijeti ništa osim problema, samu sam sebe podsjetila.

- Pokušat ću ne uvrijediti se ovaj put, ali za ubuduće, moji mi se djelatnici obično ne obraćaju na takav način. - Usne su mu i nadalje bile izvijene u onaj božanstveni, nahereni osmijeh, zbog čega je bilo teško usredotočiti se na bilo što drugo. Trebalo mi je nekoliko sekundi da shvatim značenje njegovih riječi. I on i ja smo u isto vrijeme bili u stranoj zemlji. Trebala sam upoznati svog novog šefa,

kojeg sam upravo nazvala škrtim gadom, a tajanstveni tip se na to uvrijedio.

- Ti si Mayfield, zar ne? - Glas mi je bio tih i promukao. Polako je kimnuo promatrajući me. - Ali rekao si da se zoveš Jett Townsend.

Ponovno je kimnuo. - Townsend je djevojačko prezime moje majke. Volim ga koristiti kad upoznajem potencijalne djelatnike. To olakšava cijeli postupak regrutiranja i čini ga, da tako kažem, osvježujućim.

Sva toplina nestala mi je iz lica. Koji zajeb. Nisam ni započela na novom poslu, a već vrijeđam novog šefa... netom nakon što sam spavala s njim. Gora sam od Sylvie. - Dakle ti si...

Moć govora me napustila.

-Jett Mayfield, škrti gad koji te je upravo zaposlio. - Ispružio je ruku. Nisam ga željela dodirnuti, ali što sam mogla? Položila sam ruku u njegovu i trznula se od topline i muževnosti njegova dodira. Žuljevitim mi je dlanom okrznuo kožu, a mene kao da je stresla struja od pupka nadalje. Zapitala sam se kakav bi bio osjećaj da mi ruke Jetta Mayfielda miluju unutrašnjost bedara.

Daj se saberi, Stewartova. Nakon ove ekshibicije bit ćeš sretna ako još uvijek imaš posao. Zadrži se na tome.

- Strašno mi je žao - rekla sam odmičući ruku i odskočivši korak unatrag kako bi između nas bilo barem malo nužno mi potrebne udaljenosti. - Nisam znala tko ste. Obično sam mnogo profesionalnija. Svoj posao shvaćam veoma ozbiljno i znam gdje mi je mjesto.

- Nadam se da je tako jer imam velike planove s tobom. Dah mi je zapeo u grlu. Zašto u njegovim riječima stalno čujem dvosmislenost?

-Jesi li spremna vidjeti svoju sobu? -Jett je zgrabio moj kovčeg i zaputio se kroz naizgled dnevni boravak prema trima vratima. Pohitala sam kako bih ga sustigla. Otvorio je jedna od vrata i stao u stranu kako bih ušla. - Ovo je tvoja soba. Ako ti išta zatreba, ja sam u susjednoj prostoriji. - Pokazao je na zatvorena vrata. - Ostavljam te da se raspakiraš. Raditi počinjemo točno u osam. Volim da su moji djelatnici točni i zato nemoj kasniti.

Taj tip spava u susjednoj sobi. Sa samo nekoliko centimetara zida između nas. Pitala sam se spava li nag. U mom je krevetu bio nag. Pred očima mi se pojavila slika nagog Jetta Mayfielda posve samouvjerenog i nimalo smućenog. Obrazi su mi se zažarili.

Ne opet.

Što ti je prokletstvo.

Nacerio se kao da zna o čemu razmišljam. Razbjesnila sam se. Kakav je ovo aranžman spavanja? Je li to uopće zakonito? Zaustila sam kako bih prosvjedovala, ali je on pritisnuo kažiprst o moje usne i smjesta me ušutkao.

- Volim da moji osobni asistenti budu stalno uz mene. Kud ja okom, oni skokom. Nadam se da ti to ne predstavlja problem. - Svrdlao me pogledom, izazivajući me da pokažem koliko mi njegova blizina otpuhuje svaki osjećaj samokontrole. Predstavlja li mi to problem? Možeš se kladiti da mi predstavlja, a ipak sam odmahнула glavom. Zaboga, pa on je samo muškarac. Mogu se nositi s njegovim sojem. Osim toga, imam milijun drugih pitanja kojima se valja pozabaviti. Na primjer, zašto me je angažirao i uključio u jedan tako važan posao u zadnjem trenutku, kad će mi trebati cijela vječnost da se upoznam sa svim pojedinostima.

- Vidimo se u osam. - Glas mi je bio tiši no što sam očekivala i pomalo promukao, ali barem sam uspjela progovoriti.

- Lijepo spavaj, gospođice Stewart. Pobrinut ću se da tvoj boravak ovdje bude vrijedan pamćenja. - Nasmiješio se, a meni je srce kliznulo u gaćice. Pred očima mi je zabljesnuo veliki neonski natpis:

GADNA POGREŠKA, GADNA POGREŠKA!

Morala sam pobjeći od njega koliko me noge nose, ali ostala sam kao ukopana gledajući kako on laganim korakom odlazi u dnevni boravak. Njegov uski struk naglašavao je široka ramena i mišićave nadlaktice koje su se jasno vidjele ispod tanke košulje. Pogled mi je kliznuo na njegove duge noge i snažna bedra - bedra koja sam zamišljala kako šire moje noge i smještaju se među njima.

Prostjenjala sam srdeći se na samu sebe i malčice prežestoko zalupila vratima.

Kad je zazvonila budilica, došlo mi je da završnem. Bila sam usred fantastičnog sna u kojem sam se čvrsto držala za tvrda, mišićava leđa dok su me proždirale meke, sočne usne. Pogledala sam svoju vlažnu голу kožu i zgužvanu svilenu plahtu između bedara. Još jedna sekunda i završeci mojih živaca eksplodirali bi kao zvjezdana prašina. Umjesto toga, ostala sam zadahtana i frustrirana sa slatkim bolovima u donjem dijelu tijela.

Sad je i službeno. Jett Townsend opsjeda moje snove. Kad mi se disanje smirilo, ustala sam i poravnala plahte najbolje što sam mogla. Što će hotelsko osoblje misliti o meni trebala je biti najmanja od mojih briga, ali iz nekog mi je razloga bilo važno jer sam marila za svoj posao i svoj ugled. Duboko u srcu znala sam da seks na poslovnom putovanju nije ništa drugo osim beznačajne avanture. Predloži li mi ga Mayfield, a ja iz nekog glupog razloga ne budem mogla odoljeti njegovim dražima, cijeli će hotel znati da sam podlegla iskušenju i predala se njegovoj požudi. Nisam željela da itko pomisli da je Mayfield kresnuo svoju prijeporno profesionalnu asistenticu već prvi dan. Nije mi se činilo ispravnim. Ali nije li se upravo to dogodilo u Americi?

Odgurujući tu iritantnu ali točnu misao u najmračniji kutak uma, preklinjala sam mozak da se zaokupi nečim ili nekim drugim i... nisam uspjela. Od sinoć kad me je Jett ostavio pred mojim vratima, nisam čula ni šušanj, što me je navelo na pomisao da je ili veoma tih ili noć nije proveo u svojoj sobi. Nazovite me tvrdoglavom, ali bila sam spremna kladiti se na ovo potonje. On je nedvojbeno loš momak. Onakav na kakve me majka uvijek upozoravala. Onakav s kojim se dobro zabaviš i zaboraviš ga na povratku kući svom dosadnom životu, dok on već ide dalje sljedećoj suknji koja mu je spremna posvetiti pozornost.

Samo što ovog lošeg momka neće biti tako lako zaboraviti jer radimo zajedno. Imala sam samo dvije mogućnosti: ili ga se riješiti, ili pronaći neki način na koji ću smiriti hormone koji me nisu puštali na miru čak ni u snovima. Napustiti posao nije bila opcija, dakle preostala mi je ova druga. Samo kad bih znala kako da se

prestanem pretvarati u slinavu tinejdžericu svaki put kad makar čujem njegov glas.

Možda na danjem svjetlu neće biti tako loše.

Dečki znaju biti seksi kad si pod utjecajem napaljenosti ili ti od cuge svi izgledaju privlačniji no što jesu. Sad nisam ni napaljena ni pijana pa je Mayfield nemoćan. Osim toga, nema šanse da je tako zgodan kakvim ga pamtim. Ne prođe li me napaljenost u dogledno vrijeme, sigurna sam da će pogled na njegove nedostatke na svjetlu dana djelovati kao hladan tuš.

Na brzinu sam se istuširala, odjenula Sylvien mornarskoplavi kostim, skupila kosu u strogu punđu i nervozno se nasadila na sofu čekajući da se Mayfield pojavi. Sinoćnja pitanja vratila su mi se u misli i samu sam sebe podsjetila da moram odmah dobiti odgovor na njih. Kao prvo, saznat ću zašto me je uposlio, nakon čega ćemo utvrditi radnu rutinu i njegova očekivanja od mene. Kao profesionalku, ništa me ne može smesti. Apsolutno ništa. Ni njegovo vitko, mišićavo tijelo s kamenotvrdim trbušnim mišićima, snažnim ramenima i širokim prsima. A još manje njegove čarobne zelene oči, pune usne i lijepo lice.

On mi je zabranjen. Zabranjeno mi je dodirnuti ga i sliniti za njim.

Možeš svakoga osim njega. Jesi li shvatila, Stewartova?

Udahnula sam i izdahnula smirujući se, usmjeravajući svoju odlučnost u spoznaju da sve držim pod kontrolom. Mislila sam da mi ide sjajno... dok me moje slabo tijelo nije izdalo.

Srce mi je malo jače zalupalo. Dok sam duboko udisala kako bih smirila živce, vrata su se otvorila i on je ušao... metar i devedeset savršenih mišića. Znala sam da crvenim, ali nisam si mogla pomoći. Kao što nisam mogla spriječiti koljena da zaklecaju. Hvala nebesima da sam sjedila, inače bih vjerojatno prizemljila ravno na stražnjicu. Zureći u njega, prešla sam jezikom preko usnica koje su mi najednom postale suhe poput pergamenta. Izgledao je tako proketo seksi u poslovnom odijelu krojenom po mjeri i uštirkanoj bijeloj košulji; gornje dugme bilo je otkopčano i otkrivalo onaj slasni komadić kože koji sam već počela tražiti pogledom. Njegova gusta tamna kosa bila je sjajna ali neposlušna, i izgledala kao da je netom iskoračio ispod tuša i zanemario počesljati je. Željela sam provući prste kroz nju. Ne razmišljajući sam udahnula i moja se suzdržanost

razmrskala na sastavne dijelove kad sam osjetila drsko neupadljivu kolonjsku vodu pomiješanu s malo muževnijim mirisom gela za tuširanje. Smjesta sam se napalila, poželjela...

Prokletstvo.

Nije me izdalo samo tijelo. I um mi je otkazao poslušnost i nije želio prestati prizivati slike Jetta i mene zajedno, u erotskim igricama. Snažno sam se ugrizla za donju usnu odolijevajući porivu da mu skočim u krilo, zarijem prste u njegovu kosu i povučem ga za sobom na kauč. Njegova težina bi me priklještila i...

- Jesi li dobro? Izgledaš nekako zajapureno. - Jett Mayfield sjeo je sučelice meni i malo mi se približio, s podlacticama na bedrima, kao da me želi proučiti. Njegove vragolaste zelene oči zabavljeno su iskriale. Frajer je poziv na grijeh. Da je vrag i da u ruci drži ugovor, ovo bi bio trenutak kad bih vjerojatno podlegla iskušenju i prodala mu svoju dušu.

Zašto se u blizini ovog frajera ne mogu fokusirati?

Priljubila sam se uz naslon kauča kako bismo bili malo udaljeniji jedno od drugoga. - Samo sam iznenađena da izgledate tako otmjeno u odijelu.

Izvio je obrvu. -Je li to bio kompliment, gospođice Stewart? - Bio je, ali napuhani ego tog frajera već je ionako bio toliko golem da sam sumnjala da bi prošao kroz Manhattan. Nisam namjeravala pridonijeti usudu čovječanstva dopuštajući mu da još više naraste.

- Ne baš. Nakon odjeće u kojoj ste se pojavili u onom klubu, čak bi i karirana košulja prebačena preko trikoa od spandeksa bila golemi napredak. - Tek kad su mi te riječi izletjele iz usta, shvatila sam što sam zapravo rekla. Ne samo da nisam mogla kontrolirati temperaturu vlastitoga tijela, nego ga ni moja vulgarna usta nisu prestajala vrijeđati. S mukom sam progutala i pogledala ga. Na usne mi je nagrnula isprika.

- Triko od spandeksa, je li? - Oči su mu zaiskriale. - Ako te to pali... pristajem pokušati.

Dah mi je zapeo u grlu. - Oprostite, gospodine Mayfield. Ne znam što me je spopalo.

Podigao je dlan da me zaustavi. - O današnjem rasporedu ćemo uz doručak. I molim te, zovi me Jett. Morat ćemo raditi zajedno od nula do dvadeset i četiri pa bismo baš i mogli odbaciti formalnosti i početi

jedno drugo bolje upoznavati u svakom smislu. - Evo ga s njegovim dvosmislenim rečenicama. Ili ja to samo umišljam?

Prestani mu ubacivati riječi u usta, Stewartova.

- Super. Ja sam Brooke. - Nasmiješila sam se i pošla za njim u restoran u prizemlju, svjesna ljubomornih pogleda svih žena pokraj kojih smo prošli. Kad je Jett počeo govoriti o mom poslu i onome što očekuje od mene ozbiljnim glasom za koji sam pretpostavila da ga koristi u poslu, malo sam se opustila i čak uspjela progutati nekoliko zalogaja najboljeg kroasana koji sam u životu okusila.

Ovo je samo posao. On je samo zgodan tip (priznajem, daleko zgodniji no što je uobičajeno) kojem se posrećilo da naslijedi seksipilan gen. Mogu ja s njim.

Zagledala sam se u vaze koje su se prelijevale cvjetovima, naslagane uz pločnik ispred našeg prozora, i udahнула čist, jutarnji zrak koji je strujao kroz otvorena vrata. Bellagio je tako lijep i spokojan; imala sam osjećaj da se mogu nositi sa svime... dok se Jett nije nasmiješio onim svojim naherenim osmijehom koji kao da je vrišteći najavljivao nevolju na pomolu. Namrštila sam se. Zašto mu pogled zastajkuje na meni duže no što je prihvatljivo? Pogled mu se polako spustio s mojih očiju na usne i zatim košulju - istini za volju, nadala sam se da je košulja, a ne moje dojke - prije no što se ponovno vratio mojim očima. Srce mi je načas zastalo.

- Sviđa li ti se tvoja soba?

Kimnula sam, ne shvaćajući posve tu naglu promjenu teme. - Predivna je.

- Želim da se spakiraš. - Ustao je i ispružio ruku kako bi mi pomogao da i ja ustanem. Zanimarila sam je.

- Zašto? Kamo idem?

- Nema potrebe tritati tvrtkin novac na hotel kad imam kuću na jezeru Como. Na osami je. Veoma povučena od svijeta. Siguran sam da će ti se svidjeti i više od ovog hotela. - Potpisao je račun na stolu, bacio kemijsku na njega pa se ponovno obratio meni. Oči su mu opasno iskrile i načas me je podsjetio na orla koji se približava svom plijenu. Osjećala sam se kao putar koji se topi pod njegovim seksi pogledom punim mračnih, grešnih i zabranjenih obećanja.

- Imaš pola sata. Hoće li ti biti dovoljno? - upitao je Jett svrnuvši pogled.

- Mogao si mi reći sinoć - odgovorila sam, nastojeći da mi glas ne zadrhti. Jedino o čemu sam mogla razmišljati bili smo Jett i ja, sami na nekom zabačenom mjestu gdje nas nitko neće ometati. Nitko postavljati pitanja. Nitko gledati što radimo. Zašto mi se ta mogućnost činila tako erotičnom?

- Mogao sam ti reći. - Njegov pogled ponovno me je svrdlao, a na usnama mu je titrao zabavljen osmijeh. - Ali nisam. - Usta su mi se osušila dok sam nastojala dokučiti njegov zagonetni izraz. Neki unutarnji glas rekao mi je da nije tako nepredvidljiv kao što se pravi. To je samo igra. Ali imao je nešto zbog čega sam stalno bila napeta čekajući njegov sljedeći potez, reakciju, riječ - bilo što što bi moglo odati što prolazi njegovom prokletom glavom. Ili voli svoje djelatnike držati stalno na oprezu ili je ovo samo eksperiment kojim će iskušati moje strpljenje, predanost i shodno tome prikladnost za posao koji mi je namijenio.

Lagano sam podigla bradu i netremice ga promatrala dok nije poniknuo pogledom. Može on testirati koliko god želi. Rođena sam za ovaj posao i ništa što on kaže ili učini neće slomiti moju odlučnost.

Pogledao je na sat dajući mi do znanja da mu tratim vrijeme.

- Vraćam se za dvadeset minuta. - Hitro sam prošla pokraj njega, a srce mi bubnjalo u grlu. Na osami i povučen od svijeta dva su atributa koja bih radije izbjegla s Jettom Mayfieldom u blizini, ali evo me gdje trčim učiniti kako je tražio, umjesto da prosvjedujem i zahtijevam da ostanem u hotelu, makar to značilo da ću za svoju sobu platiti iz vlastitog džepa.

Bi li si to mogla priuštiti? Nacerila sam se. Ne baš.

Prolazeći pokraj zrcala u hodniku, zamijetila sam koliko nevjerovatno smiješno izgledam s tim cerekom na licu.

Nemaš zašto biti uzbuđena, Stewartova. To je samo posao. Posao za koji si plaćena.

Iz nekog razloga, nisam se mogla otresti osjećaja da provođenje vremena s Jettom ima svoju cijenu i da ću prije ili kasnije morati odlučiti je li te cijene vrijedno.

Jettova nevoljkost da povede poslovni razgovor umjesto da se usredotoči na cestu ispred nas bila je razumljiva, budući da smo bili zarobljeni u njegovom ferrariju kabrioletu na najužim, najvijugavijim,

kaldrmom popločanim cestama koje sam ikad vidjela. Doslovce bih se upisala u gaće da sam sama vozila i bila sam zahvalna na činjenici da vožnja naizgled nije jedno od mojih poslovnih zaduženja.

Tijekom polusatne vožnje, naš je razgovor ostao služben i uglavnom se vrtio oko mojih zaduženja kao njegove osobne asistentice. Na moje pitanje, spomenuo je da je naš posao ovdje dogovoriti više milijuna vrijednu prodaju, ali šutio je o pojedinostima. Naveo mi je kratak popis važnih imena koja moram zapamtiti i mnogo duži onih s kojima se ne želi zamarati. Njegov dubok, ležeran glas u mojoj je glavi stalno budio pogrešne slike pa sam uglavnom šutjela i pokušavala se usredotočiti na njegove upute.

Već je bilo kasno jutro kad je najzad naglo skrenuo i parkirao automobil pa izašao i otvorio mi vrata. Nesigurno sam iskoračila, pazeći gdje hodam po šljunku.

- Kako ti se čini? - upita Jett.

Udišući zrak prožet mirisom stabala, vode i sunčeva svjetla, sporo sam se okrenula oko svoje osi nastojeći upiti živopisan krajolik koji se pružao pred nama. Za mene biti profesionalan znači ne pokazivati osjećaje. Ali kako sam mogla ostati hladnokrvna kad su iza mene bili vrhovi planina prekriveni blistavim snijegom oko jezera Como, uz balkon se penjao zeleni bršljan, a pred nogama mi cvjetalo cvijeće?

- Kao iz bajke - šapnula sam jer nijedna druga riječ ne bi mogla prenijeti moje osjećaje. Izgleda da mu se moj odgovor svidio jer se nasmiješio. Dok mi je držao vrata otvorena kako bih ušla, učinilo mi se da sam u njegovim čarobnim zelenim očima opazila tračak požude.

- Nakon tebe - rekao je Jett, i nadalje zureći u mene. Kimnula sam, nesposobna protisnuti jednostavno "hvala", toliko sam bila opčinjena njegovim pogledom.

Ono što je Jett nazvao svojom "kućom" zapravo je bila vila na tri razine smještena na povišenom mjestu na osami s pogledom na jezero i plažu. Dok sam išla iz jedne besprijekorne prostorije u drugu, osjećala sam senzualan miris lavande, ruže i drugih aroma koje se inače pronalaze samo u veoma skupoj toaletnoj vodici. Na kraju smo se zaustavili u unutarnjem nenatkrivenom dvorištu s pogledom na jezero Como.

- Ovo mi je najdraži pogled na svijetu - šapnuo mi je Jett na uho. Okrenula sam glavu i pogledala ga, očekujući da će promatrati krajolik ispred sebe, ali sam se iznenadila shvativši da su mu oči prikovane uz mene. Njegov vreli pogled prodirao je kroz pamuk mog kostima i slao žmarce niz moju kralježnicu. Ukopala sam se u mjestu dok je sve ostalo blijedilo u ništavilo. Usne su mu bile lagano razdvojene. Jezik ostavio ljeskavi vlažan trag na mjestu gdje je palucnuo njime preko usana. Zagledala sam se u njega, pitajući se kakav bi imao okus. Kako bi mirisala njegova koža.

Zamijetila sam koliko smo utihnuli. Kako je njegov pogled naizgled bio prilijepljen uz mene. Kako su mu prsti oklijevali na mojim križima. Nekoliko trenutaka kasnije, nagnuo se prema meni dok vreli dahom nije pomilovao kutak mojih usana. Bili smo veoma blizu. Dijelilo nas je samo nekoliko centimetara. Usredotočila sam pogled na njegove usne, preklinjući ih da me poljube. Prošao je jedan trenutak, pa drugi. Dah mi je zastao u grlu od iščekivanja.

- Fenomenalno mirišeš - šapnuo je Jett, a moja se koljena pretvorila u otopljeni sladoled od njegova dubokog glasa. Miris njegova tijela i njegov dah na mojoj koži lansirali su srse sladostrašća mojim tijelom, potresli me do srži. Žudjela sam dodirnuti ga, ali nisam popustila tom snažnom porivu.

No tad se on odmaknuo. Izdahnula sam, nesvjesna da sam dotad susprezala dah.

- Da ti pokažem ured - rekao je Jett. Glas mu je ponovno bio nonšalantan, a izraz lica nehajan, prijateljski ali suzdržan. Kako on može biti tako hladnokrvan, a ja iznutra ključam od želje? Možda ga ne privlačim kao on mene. Ta me je pomisao zaboljela, posebice zato što se dotad u životu ni sa jednim muškarcem nisam tako osjećala. Nisam ga mogla prokljuviti, što me je nasmrt plašilo jer nisam imala pojma kako reagirati.

Uhvatio me je za ruku i odvuкао u dnevni boravak, posve nesvjestan strujnih udara koji su mi probijali kožu na mjestima gdje bi me njegovi prsti nakratko dodirnuli. Hodajući korak za njim, jedva sam uspjela ne spotaknuti se o bijele kožne sofe postavljene ispred golema kamina. Morala sam prebroditi ovu apsurdnu privlačnost koju osjećam prema njemu prije no što od sebe napravim budalu. I s time

ću početi istog ovog trenutka fokusirajući se na druge stvari kao što je unutarnje uređenje.

Podovi su me podsjećali na svijetlu bjelokost sa samo natruhom boje u obliku debelih sagova i mramornih vaza punih začudnih cvjetnih buketa. Velika apstraktna slika u raznim nijansama crvene boje obješena iznad kamina izgledala mi je poznato. Slične su slike, samo manjih dimenzija, visjele u hodniku.

- Evo nas - rekao je Jett otvarajući jedna vrata. Pazeći da ga ne dodirnem, prošla sam pokraj njega i ušla u svijetao, ali malen ured s dva sučelice postavljena radna stola. Na jednome se nalazilo prijenosno računalo, telefon, kemijska olovka, bilježnica i ništa drugo.

- Nadam se da nemaš ništa protiv što ćeš toliko mnogo vremena provesti sa mnom - rekao je Jett. - Obećajem da ću biti dobar i da neću bit previše grub prema tebi. - U glasu mu se čula zabavljenost kad je dodao: - Ukoliko ne želiš da budem grub.

Obrazi su mi se zažarili. Okrenula sam se na drugu stranu kako on ne bi opazio moju paniku. Boravak u istoj osamljenoj kući već je bio dovoljno loš, ali praktički ćemo jedno drugome sjediti u krilu. Kako ću zaustaviti postojanu bujicu strastvenih osjećaja koja me preplavi svaki put kad mi se on samo nasmiješi? Kako ću ikad moći raditi ako mi je on pred očima i cijeli mi dan opsjeda misli?

Nikad nisam mislila da će doći dan kad će mi nedostajati moj stari šef James, ali već nakon sat vremena na novom poslu došlo mi je da ga nazovem i zamolim da me primi natrag na staro radno mjesto posrednice za prodaju nekretnina u Sunrise Propertiesu. Istina, nije mi to ponudio, ali cura može barem pokušati. James je većinu vremena bio mrzovoljan gad, ali ujedno mi je bio i prijatelj i padao na suze i dramu. Proplakao je cijeli film Bilježnica i zaključila sam da bih mogla pronaći dovoljno dobru izliku (možda zadnju želju umirućeg rođaka) da me primi natrag.

I izloži se opasnosti da Mayfield odustane od njihova dogovora da otkupi Jamesovu tvrtku? Možeš misliti.

Ako je James išta volio više od drame, tad je to nešto bilo novac. A Mayfieldova ponuda svakoga bi uvjerila da nanovo razmotri ugovore djelatnika i prijateljstva.

- Ne budi cvilidreta - samoj sam sebi promrmljala dok sam se s određenom strepnjom približavala Jettovoj spavaćoj sobi. Ne događa se svaki dan da te šef pozove u svoju spavaću sobu kako bi mu pomogla u "odabiru odjeće". Tehnički govoreći, da, to se spominjalo u opisu posla, ali sam bila zaključila da ću ga savjetovati u sigurnosti robne kuće okružena gomilom ljudi. Nitko nije spomenuo da ću biti zaključana s njim u velebnjoj talijanskoj vili okruženoj romantičnim planinama i jezerima koja te u osnovi pozivaju da odbaciš oprez i uživaš u avanturi.

Da se razumijemo, nimalo nisam sumnjala da je Jett raspoložen za avanturu. Jasno mi je to davao do znanja njegov napaljeni pogled svaki put kad bi samo pogledao prema meni.

Što to on vidi a drugi muškarci ne? Nisam imala pojma, i da nije bio moj šef, možda bih ga pitala. Ali ovako kako je bilo, privlačnost koju smo jedno prema drugome osjećali bila je nedobrodošla, i neka budem prokleta priznam li mu je neuvijeno govoreći o njoj. Ma koliko me njegovo svlačenje pogledom mami da mu se približim, on je moj šef i neću spavati s njim. Ponovno.

Jettova spavaća soba bila je na prvom katu, moja na drugom. Hvala dragom Bogu na tome. Nekoliko stuba i dodatni strop između

nas pružali su malo zaštite, iako slabe. Nisam sumnjala da će biti savršeno profesionalan i da mi se neće nametati bez mog izričitog dopuštenja. Tužno je u svemu tome bilo to da bih mu ja odmah dala, samo da pita. Što on, naravno, neće učiniti.

Lagano sam pokucala na vrata. Kad nije odgovorio, pokucala sam ponovno, malo glasnije.

- Uđi - doviknuo je. Glas mu je bio tih i pomalo prigušen, kao da je usred vježbanja.

- Prekidam li? Mogu svratiti i kasnije - odgovorila sam, nesigurno provirujući kroz otvorena vrata i promatrajući sobu. Bila je otprilike iste veličine kao moja i izgledala gotovo identično, ali je imala strogo muško pokućstvo, pod od tvrda trešnjeva drveta, široke isturene prozore, strop bež boje i reflektore. Golemi bračni krevet s debelim bež prekrivačem i dva niza bež jastuka bio je postavljen na sredinu prostorije. Podstavljena stolica, noćni ormarići i komoda sa zrcalom svi su bili nekoliko nijansi svjetliji od poda i u oku ugodnoj opreci s bijelim zidovima.

Radni stol se nalazio uz balkonska vrata. Prijenosno računalo na njemu još uvijek je bilo uključeno. Kad Jett nije odgovorio, ušla sam u sobu, ali sam vrata ostavila odškrinuta. Ne obazirući se na zaslon računala i ulaznu elektroničku poštu, zaputila sam se prema komodi sa zrcalom. I tad mi je pogled pao na ugradbenu garderobu s moje lijeve strane. Ti bokca, bila je golema, a kad to kažem mislim da je mogla poslužiti kao cijeli stan u New Yorku. Nikakvo čudo da se frajer zadihao pretražujući nešto što je izgledalo kao cijeli jedan kat u robnoj kući.

- Kako jedan muškarac može imati toliko mnogo stvari? - promrmljala sam promatrajući nebrojene redove košulja i hlača i skupih cipela. Da ih proda na eBayu, zaradio bi pravo bogatstvo.

- Čovjek na mom položaju ne smije si dopustiti da ga iz dana u dan gledaju u istom odijelu - rekao je Jett. Naglo sam pogledala prema njemu i umalo se zagrcnula.

računam li mornarskoplave CK gaćice, toliko priljubljene uz tijelo da ništa nisu ostavljale bio je nag. Znala sam da zurim u njegova gola prsa kao idiotkinja, ali svejedno se nisam primorati da odlijepim pogled od njegova veličanstvena tijela.

Bio je preplanuo i mišićav od glave do pete. Ugrizla sam se za usnicu pogledom lutajući niz njegova mišićava prsa do tri reda tvrdih mišića na truhu - mišića koje su me nokti svrbjeli okrznuti i zariti se u njih. Pogledom sam pratila njegove dlačice niz truh do uskih bokova. Donje rublje bilo mu je spuštenu tako nisko na bokove da sam opazila naznaku uredno podšišanih dlačica i zatim uočljivu nabrekliu - i to prilično veliku, kad smo već kod toga. Truhom mi se razlila toplina i skupila u lokvi među nogama. Srce mi je brže zalupalo i preplavio me nalet uzbuđenja. Nikad nisam tako zurila u nekog muškarca. Iako, nikad dosad nisam ni sreła ovako lijep primjerak. Jesam li željela strgnuti mu gaće i vidjeti je li u stvarnosti jednako seksi kao u mojoj mašti?

K vragu, jesam.

Bih li to učinila?

K vragu, ne. Ili sam se barem nadala da ne bih.

- Sviđa ti se što vidiš? - upitao je Jett, pomalo promuklo. Njegov glas trgnuo me je natrag u stvarnost. Bila sam bijesna, koliko na njegovu umišljenost, toliko i na svoju vlastitu reakciju na sam pogled na čvrste mišiće i napetu kožu. Ugrizla sam se za usnicu tako žestoko da me je zaboljela i napokon uspjela skrenuti pogled. - Mislim da si me to već pitao prije nekog vremena i odgovorila sam.

- Da, ali si lagala i to oboje znamo.

- Je li? - Bio je to slabašan pokušaj da prikrijem činjenicu da je on u pravu. Moje je pitanje trebalo uzdrmati njegov neumjeren ego, možda ga čak i malo ulubiti, ali uspjelo je samo izazvati naheren osmijeh na njegovim usnama.

Prokletstvo.

Obožavam te usne.

Približio mi se na samo nekoliko centimetara udaljenosti i dahom gotovo milovao moje lice. Bili smo tako blizu jedno drugome da sam osjećala njegov muževni miris - mješavinu gela za tuširanje, dezodoransa i njega. Bio je opojan. Željela sam se okupati u njemu i raširiti ga svuda oko sebe. Imati ga u sebi.

- Je li, Brooke? - šapnuo je.

Dah mi je zapeo u grlu. Voljela sam kad je tako izgovarao moje ime. Budilo je svakojake osjećaje u donjem dijelu mog truhua i među

nogama. Teško sam progutala slinu, vjerojatno preglasno, ali nisam marila. Željela sam samo...

- Što želiš? - upitala sam tako tiho da nisam imala pojma je li me uopće čuo.

- Što misliš da želim? - Vrelim je pogledom pržio prednjicu moje majice. Vršak jezika zapalucalo mu je preko usana i za sobom ostavio svjetlacavi, vlažan trag. Stajala sam uz zatvorena vrata, a srce mi divljački lupalo kad mi je uputio rječit pogled koji nije ostavljao nimalo prostora nagađanju što on točno želi.

- To ne možeš dobiti.

Izvio je obrvu ironično zabavljen.

- Zašto ne?

- Zato što nije dostupno.

- Viđaš se s nekim? - Ton njegova glasa postao je leden, ali nije se odmaknuo od mene. - Čak i ako se s nekim viđaš, ne bojim se konkurencije. Učinit ću da ga zaboraviš u hipu.

Nasmiješila sam se njegovoj umišljenosti. Čovječe, kako je samouvjeren. Jednoga dana, i ja ću povratiti svoju borbenost i verbalno probušiti rupu u toj njegovoj nezdravoj samouvjerenosti... samo ne ovog časa, jer sad ne mogu jasno razmišljati.

- Želiš li da učinim da ga zaboraviš, Brooke? - šapnuo je Jett i još mi se više približio.

Jedva sam imala vremena udahnuti prije no što su se njegove usne spustile na moje. Poljubio me tako žestoko da sam imala osjećaj da me nitko u životu nikad nije toliko silno želio. Jezik mu je klizio mojim ustima u najslađem, najsladostrasnijem plesu i jednostavno sam se rasplinula u njegovu zagrljaju. Uхватила sam se za njegove ruke osjetivši da mi se u glavi zavrtilo i da bi me noge mogle izdati. Gurnuo je kukove o moj trbuh, a ja zastenjala u njegova usta. Ispod skupog donjeg rublja imao je erekciju. Ako je tako reagirao već samo na moj poljubac, pitala sam se što bi tek postigao moj dodir. Polako sam podigla ruke i provukla prste kroz njegovu tamnu kosu i niz snažna prsa, dodirujući svaki milimetar meke kože. Dlačice na njegovim prsima bile su guste ali meke, muževne. Zavukla sam prste u njih i nježno ga povukla k sebi dok se njegovi kukovi nisu zaljuljali o moj trbuh, nježno me očešali. Prostenjala sam, ali njegova istraživačka usta progutala su moj uzdah.

U jednom času smo se ljubili, a već u sljedećem sve je bilo gotovo bez apsolutno ikakvog prijelaza. Pustio me iz zagrljaja toliko naglo da sam izgubila ravnotežu i umalo prizemljila ravno na guzicu. Zatreptala sam otvorivši oči i opazila Jettov hladnokrvni izraz.

- Što je bilo? - zbunjeno sam prograktala dok mi se um s mukom vraćao u stvarnost. Gaćice su mi se izdajnički ovlažile. Prekrižila sam noge i stisnula bedra kako bih sakrila tu sramotnu posljedicu svoje požude.

Jettove usne još uvijek su bile vlažne od našeg strastvenog poljupca i oči mu ljeskale od žudnje. To na stranu, djelovao je neprirodno pribran, nimalo zbunjen onim što se između nas dogodilo.

Bravo, Brooke, tek si prvi dan na poslu, a već pokušavaš zajahati šefa.

Nisam ja to započela, ali bogami nisam ništa ni učinila da to zaustavim.

Obrazi su mi se žarili od stida, a izdajnička se rumen razlijevala i niz moj vrat. Ovlažila sam usne i skrenula pogled. - Ispričavam se. Ja...

- Nemaš zašto - prekinuo me je Jett.

Odmahnula sam glavom.

- Za sve sam ja kriva. Vjerojatno sam ti dala pogrešan dojam, a to mi nije bila namjera. Upravo sam prekinula s dečkom i...

Osjetila sam Jettov palac ispod brade. Nježno mi je gurkao glavu dok se nisam našla oči u oči s njim. Pogled u njegovim očima bio je mračan, čak prijeteći, a lice maska suspregnute ljutnje. Izgleda da mu se nije svidjelo što sam rekla ili učinila pa sam začepila gubicu prije no što se još više ponizim.

- Moramo ovo srediti prije no što izmakne kontroli - trezveno je rekao. Prema načinu na koji je to izgovorio, čovjek bi zaključio da je to što se između nas dogodilo tek obična smetnja kojom se treba smjesta pozabaviti.

- Ne brini, neće se ponoviti.

- Hoće, Brooke. Čim sam te upoznao, znao sam da me želiš koliko i ja tebe. Nemoj se ni praviti da to nije istina. - Pogled mu se zaustavio na mojim otvorenim ustima. Načas sam pomislila da će me ponovno poljubiti... dok me nije pustio i okrenuo mi leđa.

- Čekaj me u dnevnom boravku. Odmah dolazim. - Njegov je ton bio grub i nije ostavljao mjesta raspravi. Pogledala sam njegova snažna leđa i ramena. Ispod glatke, zategnute kože, mišići su mu bili napeti. Niz kralježnicu mu je kliznula kapljica znoja i zaustavila se uz pasicu gaćica. Ne znam koji su njegovi problemi, ali nije onako spokojan kako sam mislila.

- Da, gospodine - s osmijehom sam odgovorila izlazeći iz njegove sobe visoko uzdignute glave, prilično zadovoljna samom sobom. Bez obzira kakvu neobičnu reakciju Jett Mayfield može izazvati u meni već običnim rukovanjem, ni on nije imun na mene. Ta me je spoznaja uzбудila. Nevolju u koju sam znala da upadam učinila je gotovo vrijednom truda.

- Izvoli - rekao je Jett gurajući mi preko stolića uz kauč list papira. Sad je bio posve odjeven u crne hlače i svijetloplavu košulju koja je naglašavala njegova široka ramena. Nažalost, njegova potpuna odjevenost nije ni najmanje umanjila njegovu seksualnu privlačnost.

Zaškiljila sam pokušavajući pogledom preletjeti po tom papiru, a da ne budem previše očita. Prekrio ga je dlanom, zapriječivši mi pogled.

- Ovo je svojevrsni USSIP.

Pogledala sam ga.

- Što?

- Brooke, ja ne jebem svoje djelatnice. Pametniji sam od toga. - Naglo je udahnuo i načas suspregnuo dah prije no što je sporo izdahnuo i odmahnuo glavom, kao da ga ljuti ono što mi namjerava reći. - A ipak, umalo sam te poševio na podu u onoj sobi. Očito imaš nešto zbog čega ti poželim strgnuti odjeću i znam da i ti prema meni osjećaš jednako. Ako ćemo raditi zajedno, moramo to razriješiti jednom i zauvijek.

Čovječe, zar sam tako prozirna? Što me je odalo? Moje vlažne gaćice ili ubrzano disanje svaki put kad bi me samo pogledao? Nijemo sam uzdahnula. Je li doista tako očito da me privlači? I što je važnije, zar se stvarno toliko zavaravam da sam mislila da to mogu sakriti?

Da, zavaravam se.

- Nisam posve sigurna kamo ovo vodi - rekla sam, više sebi nego njemu.

- Pristankom na neki dogovor, nikad neće biti nesporazuma o tome što se događa između nas i u kakvom smo odnosu. - Njegov je pogled zaronio u mene intenzitetom koji me je preplašio. Samo sam zurila u njega, izgubljena u njegovim očima. Tip nije samo čaroban. Očito i zna o čemu govori. Ne možeš ostati bistre glave dok žudiš poševiti šefa. A oboma nam je trebala bistra glava želimo li obaviti posao.

- Slažem se. Kakav dogovor predlažeš? Da radimo u odvojenim prostorijama? Da komuniciramo elektroničkim porukama i SMS-ovima?

- Ne baš, Brooke. - Usne su mu se izvile u vragolast osmijeh. - Budući da smo odrasli ljudi i da je ovo nešto jače od uobičajene seksualne privlačnosti, vrijeme je da jedno drugome dademo ono za čime tako očajnički žudimo.

Zinula sam od zaprepaštenja i obrazi mi se zažarili. Je li to onakav prijedlog kakav mislim da jest? Nije moguće da misli ozbiljno, a ipak, njegov mi je ozbiljan izraz lica jasno govorio da je tako.

- Molim? - Mora da je zamijetio moju šokiranost jer je kratko šutio dajući mi vremena da probavim njegove riječi. Siktavo sam izdahnula nesvjesna da sam dotad susprezala dah. Mozak mi je i nadalje prosvjedovao, ali trbuh je već izvodio premete od pomisli na divlji seks s tim frajerom. Što bi bilo loše u tome da poslušam Sylvien savjet ijednom za promjenu popustim svojim potrebama? Slobodna sam i nemam što izgubiti.

Osim posla i srca.

Ne, moje srce ne bi bilo u tome. Bio bi to samo seks. Mnogo, mnogo seksa, odnosno onoliko koliko je dovoljno da mi dojadi i da krenem dalje.

- Zašto si me zaposlio? - Pitanje koje mi se žarilo u mislima zadnjih četrdeset osam sati napokon je izgmizalo iz mojih usta.

- Nije tako kako misliš, Brooke - mirno je odgovorio. - James se želi izvući iz posla. On i ja smo tjednima razgovarali o tome da Sunrise Properties proda našoj tvrtki. Ugovor koji smo sastavili sadržavao je i klauzulu da pogledam onu koju je James nazvao "najsajnijom zvijezdom" u poslovanju s nekretninama. Dogovorio nam je sastanak u Black Roseu kako bismo razgovarali o radnom mjestu koje bi najbolje odgovaralo tvojim kvalifikacijama i ciljevima.

Zavalila sam se o naslon kauča, iznenađena. Šef mi je radio iza leđa i dogovorio neslužbeni razgovor ne samo kako ne bih ostala bez posla, nego kako bih dobila promaknuće. Osjetila sam nježnu i neodoljivu zahvalnost prema njemu i samu sebe podsjetila da mu čim prije pošaljem košaru voća.

- Zamolio me da ti i ja porazgovaramo o tvrtkinom portfelju i predložimo zamisli za buduću suradnju. - Tek mi je sad palo na pamet koliko je sve to zvučalo nevjerojatno i nategnuto. Mayfield Properties je golema tvrtka, s ugovorima o kakvima je James mogao samo sanjati. Nijedan vlasnik tvrtke kao što je Jamesova ne bi

poslao nekog svog djelatnika na sastanak s direktorom jedne od najuspješnijih sto kompanija i time riskirao da zabrlja priliku života.

Jett je kimnuo.

- Samo, zakasnio sam, što je tebe razbjesnilo pa si kao furija izjurila sa sastanka. - Nasmiješio se nečega se prisjetivši, što god to bilo. Zapravo, to nije bila cijela istina. Izjurila sam sa sastanka s njim jer je bio neodoljivo seksi i dodirivao me na način koji je u meni budio provalu raznih osjećaja koje nisam željela osjećati.

Ispreplela sam prste u krilu, postidjena. Da, ponijela sam se kao prava gadura pred svojim budućim poslodavcem. Zašto me je svejedno uzeo u ekipu izmicalo je mom shvaćanju. Čekaj malo, nakon toga smo se kao seksali; eto mog odgovora.

- Jesi li mi dao posao zato što smo proveli noć zajedno? - blebnula sam.

Oči su mu zabavljeno zacaklile, ali polako je odmahnuo glavom.

- Ne, dao sam ti posao jer si bila brutalno iskrena, jednako kao sad. Nisi bila spremna ulizivati se ni trpjeti ičija sranja. Ta se osobina rijetko susreće. Osim toga, dobila si tople preporuke. Sunrise Properties možda ne igra u prvoj ligi, ali James je uspio opstati kroz godine recesije i uspješno poslovati, što može značiti samo jedno: zna kako odabrati djelatnike.

Ugrizla sam se za usnu razmišljajući o svom bivšem poslu. James je ne samo odlučio prodati tvrtku, nego se i pobrinuo da se njegovi djelatnici ne nadu na burzi. Podsjetila sam samu sebe da mu moram poslati debelu čestitku zahvale i golemu bocu njegova omiljenog šampanjca. Zaključila sam da mu to dugujem.

- Hvala ti što si ga poslušao. - Budimo iskreni, u mom životopisu nije bilo ničeg što bi moglo zadiviti Jetta Mayfielda. To što je riskirao sa mnom na temelju preporuke mog šefa pokazivalo mi je da možda nije nemilosrdan poslovni morski pas kakvim sam ga zamišljala. Njegova je tvrtka bila previše uspješna i nije imala baš najbolji ugled u Sjedinjenim Američkim Državama, ali njegovi djelatnici - ili barem oni koje sam dosad vidjela - djelovali su kao da vole raditi za njega. Dobacila sam mu nesiguran osmijeh. Njegove predivne usne izvile su se u najčarobniji cerek koji sam ikad vidjela. Stegnulo me u prsima i tijelo mi je preplavila toplina.

Nagnuo se prema meni i palcem očešao moju donju usnu šapćući:

- Zaposlio sam te zbog tvog stava i dosad sam prilično zadovoljan tom odlukom. Ali nisam siguran da mogu raditi s tobom dok jebanjem ne postanem imun na tvoje draži.

Progutala sam knedlu u grlu. Kad sam ga vidjela bez košulje, samo u donjem rublju, nisam bila baš sigurna hoću li moći raditi s njim dok ga ne osjetim u sebi. Svaki djelić mog tijela želio ga je i zahtijevao, tražio da me njegova usta ljube, a njegovi prsti dodiruju kako bi ublažili pulsirajuću požudu u meni.

Pogledala sam u njegove vatrene zelene oči. Strast koju sam u njima ugledala ofurila me kao plamen koji se neobuzdano širi. Ti bokca, on misli ozbiljno sve što je rekao i to me je nasmrt preplašilo jer sam znala da me želi koliko i ja njega. Negdje u primozgu palo mi je na pamet da bi svaki odvjetnik bio oduševljen podnoseći tužbu zbog seksualnog uznemiravanja. Ali dovraga, ovaj me frajer može uznemiravati koliko mu srce želi.

Stewartova, daj se sredi. Uključi mozak za promjenu.

Svaki pravilnik govori protiv petljanja s kolegom, a naročito protiv uživanja u avanturi sa šefom jer ti se takve avanture najčešće obiju o glavu. Sjetila sam se Sylvie i kako je ostala bez posla. Što će spriječiti Jetta da me najuri kad naša avantura završi?

- Znači, govoriš mi da ćeš me najuriti ne budem li spavala s tobom.

Lecnuo se oklijevajući.

- Nisam to mislio, Brooke. Ne bih te najurio, ali oboma bi nam bilo teško raditi svoj posao.

Nakašljala sam se kako bih se oslobodila straha da ću donijeti pogrešnu odluku. Iz nekog sam razloga vjerovala da mi on ne bi dao otkaz, ali postojalo je još milijun drugih razloga iz kojih petljanje s njim ne bi bilo preporučljivo. Što ako je oženjen? Ja nisam cura koja razara brakove.

- Nisam sigurna da je seks baš dobra zamisao.

Naglo je izvio obrve.

- Zašto?

- Zato što... - Odmaknula sam kosu s lica razmišljajući što ću reći. Na kraju sam odlučila biti iskrena. - Možda si oženjen.

- Nisam.

- Oh. - Srce mi je izvelo premet. Jedva sam se suzdržala da se ne nacerim kao idiotkinja.

- Nemam ni djevojku - šapnuo je Jett zureći u mene onim svojim zelenim, grešnim očima zbog kojih sam poželjela strgnuti sve sa njega i provjeriti okus njegove kože. - Brooke, slušaj. Kad to izbacimo iz sustava, oboje ćemo se moći usredotočiti na ciljeve tvrtke bez ičega što će nam odvlačiti pozornost.

Iz njegovih je usta to zvučalo kao poslovni plan, jasan i izravan. Sporazum koji mi je predlagao nije baš bio nešto najromantičnije na svijetu, ali je u datim okolnostima nedvojbeno bio najrazumniji potez.

- O čemu zapravo govorimo? - upitala sam promuklim glasom. - Samo o seksu? Bez osjećaja? Bez očekivanja?

- Bez obaveza. - Netremice me promatrajući, ispružio je ruku. - Možeš prekinuti kad god poželiš. I nema ljutnje kad završi. Predlažem da najprije pogledaš pojedinosti. Ako ti je sve po volji, potpiši.

- I nećeš me otpustiti kad završi?

Odmahnuo je glavom i pokazao na papir. - Imaš moje obećanje. Tu ti je sve specificirano, uključujući i to da ti je posao siguran.

Oklijevala sam razmišljajući o Sylvienom savjetu da počnem riskirati i napokon se malo zabavim. Jett želi mene, ja želim njega. Malo zabave sa strane nikome neće naškoditi.

Njegove veličanstvene usne iz vile su se u nestašan osmijeh i pretvorile ga iz seksi frajera u apsolutno savršenog boga seksa. U tom trenutku sam odlučila.

- Okej. - Duboko uzdahnuvši, stavila sam dlan u njegov i dopustila da mi toplim prstima pomiluje kožu. Srce mi je treperilo iz grudi sve do onih dijelova za koje nikad ne bih pomislila da mogu ovako pulsirati. Bilo je više no uznemirujuće i... seksi.

- Super. Zašto ne uzmeš ostatak poslijepodneva slobodno da proučiš odredbe USSIP-a? Ionako sumnjam da bismo obavili mnogo posla. - Blagi osmijeh sjajio mu je u očima kad se nagnuo prema meni i nježno me poljubio u obraz pa se okrenuo i otišao u svoj ured, ostavljajući me da se sama suočim s mnoštvom osjećaja.

Što to izvodiš?

Želudac mi se zgrčio od nervoze dok sam jurila stubama do svog ureda i zatvarala vrata iza sebe. Priljubivši leđa uz hladan zid, pogledala sam urednu hrpu fascikala na svom radnom stolu. Trebala bih raditi svoj posao, ali jedino o čemu sam mogla razmišljati bio je

Jett i brojni načini na koje bih voljela biti intimna s njim. Aranžman bez obaveza možda je upravo ono što nam oboma treba, ono što će nas oboje usrećiti na više no jedan način.

Nikad dotad nisam čula ni vidjela Ugovor o sporazumnom seksu i povjerljivosti (USSIP), ali brza pretraga na Googleu otkrila mi je da su prilično uobičajeni u svijetu slavnih i uspješnih. Navodno ljudi ne vole da svijet zna što oni rade iza zatvorenih vrata i nisam ih mogla kriviti zbog toga. Kad mediji prate svaki tvoj korak, tko bi želio da ogorčena bivša istrese javnosti sve pikantne pojedinosti tvojih perverzних seksualnih maštarija?

U usporedbi s informacijama koje sam prikupila na Googleu, dvije stranice USSIP-a koji sam držala u ruci izgledale su prilično standardno. Sjela sam na krevet, namjestila laptop na bedra i kratko preletjela preko teksta uspoređujući odredbe.

UGOVOR O SPORAZUMNOM SEKSU I POVJERLJIVOSTI

Ugovorne strane, gospodin Jett Mayfield i gospođica Brooke Stewart, odsad nadalje Stranke, pod kaznenom odgovornošću za krivokletstvo ovim putem izjavljuju da su starije od osamnaest godina i da ovaj ugovor potpisuju posve svjesne njegove prirode te se obvezuju poštivati njegove odredbe. Stranke svoj sporazum žele sažeti sljedećim odredbama:

1. Stranke izjavljuju da u ovaj sporazum ulaze svojevolarno i da ni njima niti ikome njima mentalno, tjelesno ili emotivno bliskome nije bilo zapriječeno ni tjelesno ni psihički.

2. Stranke se obvezuju da bez izričite pismene suglasnosti druge ugovorne strane nikome neće otkriti nijednu informaciju koja se smatra povjerljivom, što uključuje ovaj ugovor, u cijelosti ili dijelovima, i svaku pojedinost povezanu sa seksualnim aktivnostima koje su predmet ovog ugovora.

3. Stranke se obvezuju na monogamnost ovog odnosa. Upusti li se jedna strana u romantičnu ili tjelesnu vezu s osobom izvan ovog ugovora, ugovor se smjesta prekida.

4. Stranke su dužne obavijestiti drugu stranu o svim mogućim ili poznatim seksualno prenosivim bolestima prije potpisivanja ovog ugovora.

5. Strankama je bez izričite suglasnosti druge strane zabranjeno korištenje svih stvari koje mijenjaju raspoloženje, kao što su lijekovi, droge i podizači seksualne želje prije i tijekom spolnog općenja.

6. Strankama je bez izričite pismene suglasnosti i dopuštenja druge strane zabranjeno korištenje svih naprava za snimanje prije, tijekom i nakon upoznavanja i narednog seksualnog općenja.

7. Stranke se obvezuju da neće tražiti financijsku korist, medijsku pozornost ili napredovanje u karijeri u bilo kom obliku kao rezultat ovog odnosa.

Ovaj ugovor predstavlja sve u čemu su se Stranke sporazumjele. Sve preinake ili dopune ovog ugovora bit će valjane samo u pismenom obliku, potpisane od obje strane i pripojene ovom ugovoru kao službeni aneksi. Kršenje ugovora ili nepoštivanje njegovih odredaba rezultirat će automatskim prekidom ugovora. U slučaju kršenja ijedne od stavki ovoga ugovora, oštećena strana može tražiti novčano ili moralno obeštećenje. Ova stavka ostaje važeća godinu dana po isteku ugovora.

Potpisom ovog ugovora ja/mi potvrđujemo da smo primili, pročitali i shvatili iznesene odredbe i uvjete te da ih prihvaćamo.

Polako sam pregledala ostatak ugovora, do klauzule u kojoj je pisalo da ne mogu dobiti otkaz na poslu sve dok se pridržavam pravila i obavljam posao kako je određeno mojim ugovorom u radu. Odložila sam papir na krevet i isključila laptop. Razmišljala sam brzinom od milijun milja na sat, vrteći se stalno oko jedne te iste teme: seksa. Vrućeg, strastvenog seksa od kojeg gubiš razum. I svih super stvari koje idu uz to: dodirivanja njegove kože, ljubljenja njegovih usana, ovijanja nogu oko njegovih bokova i uzimanja ga cijelog u sebe.

Jett nije nimalo tajio činjenicu da želi isključivo seksualni odnos. Budući da je moja veza sa Seanom netom završila i da nisam od onih koje bi se odmah bacile u lov na novog frajera, Jettov me prijedlog nije uvrijedio. Zapravo, pomisao da neće biti emotivne angažiranosti činila mi se prilično intrigantnom. Muškarci se stalno upuštaju u seks bez emocija i djeluju sretniji zbog njega. Njima srca nisu slomljena ni planovi za budućnost uništeni. Mnogo žena zadovoljno je samo tjelesnom stranom odnosa. I ja sam za promjenu željela malo takvog bezbrižnog života, zadovoljenja svojih potreba

bez ikakvog osjećajnog angažmana. To je samo malo sigurne zabave i ništa drugo. Nema ničeg lošeg u tome da pokušam jer sam od samog početka znala u što se upuštam.

Grickala sam usnicu prevrćući sve argumente u glavi. Jett je moj šef, što znači da postoji određeni sukob interesa. Hoću li ga tijekom radnog vremena moći prihvatiti kao mog nadređenog i zatim se noću strasno ševiti s njim? Od te sam pomisli osjetila sladostrasne žmarce. Bio je to izazov kojemu je teško odoljeti.

Prestani misliti o seksu, Stewartova.

Sylviena je veza sa šefom neslavno propala, ali ovo je nešto drugo. Kao prvo, Jett nije oženjen. Kao drugo, imamo ugovor pa neće doći ni do kakve zabune. I na kraju, Sylvie je pretpostavila da ima ljubavnu vezu i da je Ryan voli. Jett i ja imamo samo seksualni sporazum krojen prema našim potrebama i takav koji nam oboma odgovara.

Argumenti za počeli su prevladavati, ili sam možda samo podsvjesno željela krenuti tim putem. Nekako sam znala da ću prihvatiti Jettovu ponudu i prije no što sam to samoj sebi priznala.

Zaslon mog pametnog telefona zasjajio je od primljenog SMS-a od Sylvie. Preletjela sam pogledom preko teksta o nekom naizgled važnom pismu koje je stiglo onoga dana kad sam otišla. Zaključujući da nije važno, samu sam sebe podsjetila da je kasnije nazovem. Želudac mi je kruljio i shvatila sam da sam ne samo potratila poslijepodne mozgajući o odluci koja je bila donesena istog onog trenutka kad je Jett ušao u Black Rose, nego i preskočila ručak.

Polako se spuštala noć i crno se nebo načičkalo milijunom zvijezda. Zrak je postao osjetno hladniji i ja sam zadrhtala u tankoj košulji i suknji. Preodjenula sam se u traperice i udoban crveni pulover i sišla u prizemlje pronaći nešto za jelo.

Miris tjestenine, svježeg pesta i morskih plodova pogodio mi je nosnice čim sam se spustila stubama i skrenula nadesno uskim hodnikom prema kuhinji. Zar Jett kuha? Slabo vjerojatno. Tek trebam upoznati muškarca koji zna nešto više osim podgrijati rezance sa sirom. Vjerojatno ima kuhara koji dotrči na njegov mig i dobro je za njega da ga ima. I za mene, jer sam bila gladna kao vuk.

Kroz otvorena vrata čula sam zveckanje zdjela i lonaca koje je netko opasno premještao. Tko god je kuhao, mora da se silno mučio

da pritom nešto ne razbije. Nježno sam pokucala na vrata pa ih gurnula i ukopala se na mjestu opazivši prizor ispred sebe. Odjeven u traperice i bijelu majicu, Jett je stajao nasred moderne bež kuhinje koja je izgledala kao da košta više no što sam ja zaradila cijele godine u Sunrise Propertiesu. Kuhinja je bila u groznom neredu - sudoper je bio pretrpan prljavim zdjelama, a radne površine bile zastrte posuđem, daskama za sjeckanje, kuhinjskim pomagalicama i brašnom.

- Hej. - Jedva da je podigao pogled zaranjajući prste u lonac vruće vode, vadeći iz njega tanki zeleni rezanac i ubacujući ga u usta. Zurila sam u njega dok je polako žvakao, namrštena čela kao da ne može odlučiti je li tijesto savršeno kuhano ili mu treba još jedna minuta. Na kraju je zadovoljno kimnuo i istresao tjesteninu u cjedilo od nehrđajućeg čelika.

- Trebaš pomoć? - zakoračila sam prema njemu i zaustavila se u po koraka, a dah mi je zapeo u grlu kad se okrenuo prema meni s ošamućujućim osmijehom zbog kojeg sam se poželjela baciti u njegovo naručje i preklinjati ga da mi učini što god mi želi učiniti. Ovlaživši usne, ustuknula sam jedan korak unatrag, ali nisam odvratila pogled. Stopala su mu bila bosa; plave traperice nisko na bokovima. Kosa mu je bila vlažna od topline u kuhinji, a mišići na njegovom torzu jasno se vidjeli ispod bijele, udobne pamučne majice. No ono što je meni privuklo pozornost bila je tetovaža na njegovoj lijevoj nadlaktici. Nisam je primijetila ono jutro kad sam se probudila s njim u svojoj sobi, možda zato što je lijeva strana njegova tijela bila okrenuta od mene i pozornost mi bila zaokupljena brojnim drugim stvarima, kao što je njegova oskudno prekrivena muškost.

Približila sam se bolje je promotriti, ali nisam se usudila dodirnuti ga. Debele crne krivulje završavale su točkama i ispreplitale se u zamršenoj šari koja je izgledala kao uobičajena plemenska tetovaža, samo što se nešto na njoj činilo čudnim. Točno na sredini, zavijutci su se spajali u nešto nalik licu okruženom sitnim listićima. Iz nekog mi se razloga činilo neobičnim da Jett ima tetovažu. Sudeći po njegovu poslovnom ugledu i činjenici da mu nije problem potpisati ugovor o seksu, zaključila sam da je tipičan primjerak tipa koji ne voli nego samo jebe, ali zbog te se tetovaže činilo da ima prošlost za

koju ljudi ne znaju. Pitala sam se je li njegova samouvjerenost rezultat negdašnjeg života lošeg momka. Možda njegova prodornost nije samo umišljenost. Možda se usuđuje uzeti što želi jer ga je prošlost naučila da to može.

- Brooke?

Jettov glas prenuo me je iz razmišljanja. Pogledala sam u njegove duboke oči boje zelenog mramora, tek sad shvativši da mi je nešto govorio.

- Oprosti, što si rekao?

- Pitao sam voliš li plodove mora.

- Volim, hvala.

Nešto se ljeskalo u njegovu pogledu. Kratko me je promatrao bez riječi, nedokučiva izraza lica. Tad se njegovo zagonetno raspoloženje promijenilo i lice mu obasjao lijen osmijeh. - Dao sam kuharu slobodnu večer.

- Zašto? - Naslonila sam se na pult i gledala kako on ukrašava tanjure izlijevajući tanki sloj kremasta umaka na bijeli porculan i crtajući žlicom tanke, koncentrične krugove.

- Zašto ne? - Slegnuo je ramenima kao da nije potrebno nikakvo dodatno objašnjenje. - U Italiji smo.

- Ah. - Kimnula sam. - Super miriši.

Jett je dovršavao objed dok sam ja postavljala stol skrećući razgovor prema povijesti kuće, što je bila najsigurnija tema koja mi je pala na pamet. Na kraju mi je Jett naredio da sjednem, otvorio bocu bijelog vina i natočio ga u dvije čaše, te mi jednu pružio.

- Nazdravimo novom poslovnom pothvatu. - Jett je podigao čašu prema mojoj i kucnuli smo se.

- I novom poslu. - Otpila sam gutljaj. Iako obično nisam razlikovala jednu vrstu vina od druge, čak su i moji nevjesti okusni pupoljci razabrali natruhu ogrozda i jabuke. - Dobro je. - Velikodušno sam otpila i primorala se odložiti čašu prije no što završim pijana i darežljiva, kao zadnji put kad sam pomiješala alkohol s Jettom.

- Fume Blanc- objasnio je Jett. - Moje omiljeno uz ribu. Navali.

Pokazao je na tanjur ispred mene. Zaronila sam vilicom u komadiće ribe, račiće, kapice i čančice navrh gnijezda od tjestenine, i uz pomoć žlice zarolala nekoliko rezanaca pa ih gurnula u usta i polako

žvakala. Od svježeg pesta koji mi se širio jezikom umalo sam prostenjala od ugone.

- Veoma je ukusno - rekla sam oblizujući usne.

Jettov pogled odlutao je na moja usta i oči mu postale nijansu tamnije. Smeteno sam prešla prstima preko usana i zatim odložila vilicu. Želja za jelom polako me napuštala od požude u njegovim očima.

- Imaš li ikakvu predodžbu koliko sam gladan, Brooke? - upitao je tako tiho da sam gajedva čula. Nije govorio o hrani i to smo oboje znali. Teško sam progutala i otpila gutljaj vina da ovlažim suha usta. Nije pomoglo.

- Ja...

Ti bokca, ovaj frajer stvarno zna kako zapaliti curu. Cijelo tijelo mi je gorjelo, ajoš me nije ni dodirnuo. Dobro, ne tjelesno. Njegove oči obavljale su sav posao. Trebala bih glumiti neosvojivu. Ali jednom za promjenu to nisam željela. Bila sam u stranoj zemlji, zatočena u predivnoj vili s bocom vina i seksi tipom koji je znao što treba učiniti da bi se žena osjećala posebnom. Sylvie je uvijek govorila da malo opasnosti nikome ne škodi. Zašto ne imati sve? Život je prekratak, a ja ionako nemam što izgubiti.

Jettov se pogled spustio niz moj vrat do dojki, pa ponovno podigao zastajkujući na mojim usnama.

- Još malo vina? - promuklo je upitao. Kad sam kimnula, ustao je napuniti nam čaše. Prstima je dodirnuo moju ruku, a ja sam zadrhtala od ugone. Zadahtala sam i ugrizla se za usnu kako bih potisnula nenadanu želju koja mi se skupljala među nogama. Jednim brzim pokretom, Jett je dlanovima zarobio moje lice i priljubio usne uz moje. Usne su nam se stopile i njegov jezik kliznuo je u moja usta, gurkao, istraživao, kružio oko mojega u sporom, romantičnom plesu. Požuda me cijelu preplavila i skupila se u trbuhu, čekajući da izbije kao vulkan. Priljubila sam bedra jedno uz drugo kako bih pojačala osjećaj slatke boli od koje sam mogla izgubiti razum.

- Brooke - prostenjao je Jett u moja usta. Njegov duboki glas s tek čujnim seksi južnjačkim naglaskom vibrirao je u meni i trzao upravo one žice koje je trebalo. Kliznuo je dlanom na moj vrat kad su se naši jezici još jednom isprepleli, a onda me naglo pustio. Ostavljajući

nas oboje zadihane, vratio se na svoje sjedalo, očiju zamagljenih od požude.

Nemoj prestati.

Da između nas nije bio stol, pripila bih se uz njega i preklinjala ga da dovrši što je započeo. Ali između nas je bio stol. I stvarnost. Hvala nebesima na stvarnosti.

Otrijeznila me prilično žestoko i brzo. Dugo uzdahnuvši, sklopila sam drhtave ruke na krilu i pogledala ga. Njegove strastvene oči bile su zasjenjene dugim trepavicama koje su mu okrznule preplanulu kožu kad ih je načas zatvorio.

- Trebali bismo jesti. Večera se hladi. - Kao da želi demonstrirati svoju tvrdnju, uzeo je u ruku vilicu. Gledala sam kako jede jedan zalogaj pa ga ispire s pola čaše vina. - Zar ti nećeš jesti? - upitao je ne gledajući me. Glas mu je djelovao pomalo suzdržan, kao da ne zna kako bi se ponio u ovoj situaciji, što je bilo čudno od nekoga tko mi je predložio ugovor o seksu bez obveza.

Nisam bila gladna, barem ne hrane, ali svejedno sam kimnula. Bilo bi nepristojno ne okusiti hranu kad se on potrudio pripremiti je.

Stavila sam zalogaj u usta i primorala se polako žvakati. - Gdje si naučio ovako kuhati?

- Misliš, gdje sam naučio pripremiti išta više osim gotove hrane? - Pogledao me s nekim neobičnim sjajem u očima. - Recimo samo da nisam uvijek bio tko sam sad.

- Nisi uvijek bio bogat? - To mi se pitanje omaknulo prije no što sam se uspjela suzdržati. Srećom, moja izravnost naizgled ga nije ljutila.

- Ne, nisam.

Misleći da će tu tvrdnju dodatno objasniti, pričekala sam nekoliko sekundi, ali on je šutio. Nije me iznenadila njegova šutljivost. Postoje samo dvije vrste frajera: oni koji govore o svom djetinjstvu kako bi izmamili suosjećanje i na prevaru se uvukli ženi u gaćice, i oni koji šute kao zaliveni jer razgovor o prošlosti, bila ona dobra ili loša, od njih zahtijeva da se otvore više no što žele.

Iako se nije činilo da je Jettu neugodno, definitivno je spadao u ovu potonju kategoriju.

Razmislila sam o svemu što sam znala o Mayfield Realitiesu. Tvrtka je bila glavni igrač na tržištu nekretninama već više od pedeset godina s profitnom maržom od nekoliko stotina milijuna. Jettova

obitelj bila je bogata dugo prije njegova rođenja pa mi njegova izjava nije imala smisla. No dovoljno sam poznavala muškarce da ne inzistiram. Kao prvo, kao Jettova djelatnica doista nisam bila pozvana inzistirati. Osim toga, tu je bila i činjenica da većina muškaraca takva pitanja drži zabadanjem nosa u tuđe stvari. Još nismo dosegнули onu određenu razinu prisnosti koja odobrava znatiželju.

- Jesi li pogledala ugovor? - upitao je Jett.

Čovječe.

Obrazi su mi se smjesta zažarili. Odložila sam vilicu i iskapila svoje vino. On mi je brzo napunio čašu.

- Zapravo, jesam.

- I kako ti se čini? - Glas mu je bio nonšalantan, a izraz lica neodrediv. Ako mu je bilo iole neugodno razgovarati o seksualnom ugovoru, ničime to nije pokazivao.

Proklet bio i on i njegova prenapuhana samouvjerenost. Kladim se da mu je već najmanje deset žena potpisalo ovakve ugovore. Na tu pomisao, srce mi se streslo od ljubomore, što me je trebalo natjerati da iznova razmislim o svojoj odluci. Ali nije. Željela sam to jednako silno kao on, možda čak i više.

- Izgleda dobro sastavljen. Vidi se da si o svemu dobro promislio. - Zaškripala sam zubima na te svoje riječi. Da, dobro je promislio prvi put s prvom ženom koju je želio. Dosad mu se to već vjerojatno pretvorilo u uobičajeni postupak.

- Zapravo, moji su odvjetnici obavili sav posao. - Prekrižio je ruke na prsima i zavalio se na naslon svoje stolice s vragolastim osmijehom. - Hoćeš li potpisati?

Nasmijala sam se. Ne, ni najmanje me ne pritišće. - Obično ne spavam sa svojim šefom.

- Znam. James je homoseksualac.

- Nisam to mis...

- Brooke - prekinuo me je. - Moram biti iskren. Čim sam te ugledao, osjetio sam privlačnost. Rekao sam ti da te želim i još uvijek te želim, više no ikad... ali ne smijem si dopustiti pogreške. Ne u svom položaju.

Bio je bogat i uspješan, a ovo je ono što bogati i uspješni čine kako bi se zaštitili. - Nema potrebe da objašnjavaš. - Nervozno sam

ovlažila usne, nesposobna odlijepiti pogled od njega kad je nastavio.

- Ne možeš poreći da te privlačim. I - kratko je zastao, kao da priprema riječi - mislim da se zavaravamo ako mislimo da će to proći samo od sebe. Nema šanse da nam ova stalna seksualna napetost ne oteža zajednički rad, ili ga posve onemogućí.

Očima je ispitivao moje kliznuvši prstima preko stola kako bi me pomilovao po obrazu.

- Želim te upoznati. Možeš prestati kad god poželiš; izvući se kad god hoćeš. Samo ne želim da između nas bude čudno samo zato što imamo ove potrebe.

Bio je u pravu. Ponovno me je podsjetio da bi nas želja vjerojatno onesposobila da radimo zajedno. Odrasla sam žena s potrebama i živim u seksualno oslobođenom svijetu. Frajeri to stalno rade, zašto ne bi i žene? Gdje je tu jednakost spolova? Sylvie je rado spominjala isti taj argument svaki put kad bi se upustila u seks izvan veze.

Ja sam također svim srcem bila za ravnopravnost. Samo sam imala vrijednosti. Je li to tako pogrešno? Možda je vrijeme da odgurnem svoje staromodne vrijednosti.

Jett je ustao i povukao me na noge ovivši ruke oko mog struka. Bili smo tako blizu jedno e da je njegov vreli dah oklijevao samo par centimetara od mojih usta, fureći mi kožu.

- Čega se bojiš? - šapnuo je. Tebe. Ovoga.

Činjenice da nikad u životu ni prema kome nisam osjećala ovoliku požudu. Naravno, napalila bih se kao svatko drugi, ali želja koja me je trenutačno obuzimala nije bila prirodna. Bila je grešna, nemila, zastrašujuća.

- Dopusti da ti pokažem što je pravi seks - šapnuo je Jett, stavljajući mi zalutali pramen kose iza uha. - Dopusti da te dovedem do orgazma kakav još nikad nisi doživjela.

Oh, Gospode.

Otvorila sam usta kako bih odgovorila jer u glavi sam imala dugi popis točaka o kojima je trebalo pregovarati. Moj zamišljeni govor bio je pomno razrađen i artikuliran, ali jedina riječ koja se uspjela probiti iz mojih usta bilo je jedno jednostavno, prigušeno da .

Ne znam kako sam preživjela "razgovor" ne onesvijestivši se od poniženja i sve jače napaljenosti kad je Jett počeo navoditi sve što mi želi učiniti i ponešto od onoga što očekuje zauzvrat. Opis njegovih očekivanja bio je prilično štur jer, da se izrazim njegovim riječima, prepušta ih mojoj mašti koja se, istini za volju, već razularila. Nikad nisam upoznala nekog tko o seksu može razgovarati tako otvoreno i na tako obuzdan a ipak seksi način. Možda je to bilo zbog njegovog dubokog, potmulog glasa ili zbog pojedinosti o kojima je naizgled rado raspravljao, ali kad smo završili "razgovor", ja sam bila tako napaljena da nisam mogla dočekati da počnemo.

Na kraju sam na povratku iz kupaonice otišla po ugovor pa smo još malo razgovarali, dok nismo odlučili dati cijeloj toj stvari dvomjesečni pokusni rok, vidjeti kako ide i tad odlučiti što ćemo i kako dalje. Kad smo pojeli desert, već smo dokrajčili prvu bocu vina i napola slistili drugu. Kuhinja se okretala oko mene, ormarići pretvorili u veliku bijelu mrlju, a moja čaša kao da je bila stalno prazna dok se za njegovu činilo da je stalno puna.

- Mislim da sam pijana. - Zahihotala sam se pokušavši ustati i bijedno podbacila srušivši se natrag na stolicu. Koliko je vremena prošlo? Činilo se da smo razgovarali satima.

Jett se nasmiješio, iako nisam bila posve sigurna jer se sve oko mene vrtjelo. Možda se samo podrugljivo nacerio. - Nemaš baš konde u piću, je li?

Pokušala sam odmahnuti glavom pokazujući da je u pravu, ali taj pokret nije slutio dobro mom želucu.

- Mislim da ću povratiti - rekla sam preplavljena stidom. Nisam namjeravala popiti cijelu bocu. Mora da sam to učinila iz nervoze.

Ozbiljno, Stewartova, kako se možeš tako oblititi pred svojim šefom... i to dvaput?

Možda je to bilo zbog morskih plodova. Bili su malo preslani i izazivali mi žeđ, ali to mu nisam željela reći. Bio je prvi muškarac koji mi je išta skuhao. Zaslužuje moje poštovanje i pohvalu.

- Odvest ćemo te na svježiji zrak - rekao je Jett. Ruke su mu putovale oko mog struka kako bi me pridržao vodeći me kroz hodnik

i na balkon.

Noćno nebo bilo je crno kao ugljen s milijun zvijezda koje su blistale kao sićušni dijamanti. Sjeo je na ležaljku i privukao me na svoje krilo. Moja se stražnjica smjestila o njegovo međunožje i smjesta sam se zaledila. Mjehur pijanstva oko mene se raspršio, možda od hladnog vjetrića koji je šušкао lišćem i mreškao vodu koja se ljeskala na mjesecini. Ili sam zbog njegova vrelog, teškog daha na svom vratu shvatila da je to sad to. Potpisali smo ugovor i on ga sad želi zapečatiti.

Jettove ruke podigle su se uz moj trbuh, ali umjesto pipkanja koje sam očekivala, ovio je ruke oko mene i privukao me na svoje grudi dok toplina njegova tijela nije procurila i kroz moju odjeću, zagrijavajući me.

- Osjećaš li se bolje? - šapnuo je. Kimnula sam.

- Onda se opusti.

Njegove riječi bile su stroga naredba na koju se nisam usudila oglušiti. Udahnuvši kroz usta svježiji zrak, zapovjedila sam mišićima da se opuste i umu da se razbistri.

- Kad te budem jebao, želim da zapamtiš svaki poljubac, svaki uzdah, svaki vrisak, sve što osjetiš kad budem u tebi - šapnuo je Jett. Stegnuo je ruke oko mene priljubivši svoje međunožje o moje traperice. Gruba tkanina trljala me kroz vlažne gaćice o nabrekle usmine, a tijelo zaboljelo od žudnje. Puls mi se ubrzao, a nježne bradavice na dojčkama namreškale.

Naslonila sam se na njega, provukla prste ispod njegove košulje i okrznula usnama njegove. Usta su mu imala okus vina i njega. Oblak u mojoj glavi raspršio se kad mi je puls ubrzao do neba od želje.

- Brooke, očito si pijana, a ja neću riskirati da se ne sjećaš polovice onoga što bismo činili - nastavi Jett. - Večeras te neću uzeti. Sigurna si... zasad.

Njegov dubok, potmuo glas izazvao je pulsiranje među mojim nogama i u tom sam času požalila što sam toliko popila.

- Spis Lucazzone - rekao je Jett bacivši debeli plavi fascikl na moj radni stol. Zvuk je putovao od mojih ušiju ravno do mozga, raspaljujući bol u nekoliko mojih živčanih vlakana.

I proklet bio, zašto mora tako urlati? Ili izgledati tako proketo slasno kad se ja želim samo sklopčati i umrijeti?

Uputila sam mu očajnički pogled. - Pogledat ću ga. - Čim budem sposobna držati oči otvorene bez lecanja od blještavog svjetla koje je u bujici prodiralo kroz visoki izbočeni prozor.

- Potrebno mi je da se upoznaš s njime, ali nemoj da traje predugo. - Jettove obrve namreškale su se u najseksipilnijem mrštenju koje sam ikad vidjela. - Vlasnikovo zdravlje iz dana u dan sve je gore. Želimo njegov posjed prije... - Ušutio je, ostatak prepuštajući mojoj mašti.

Znala sam što je želio reći. Prije no što stari odapne.

- Jesi li već dao ponudu?

- Samo dvadesetak u zadnjih deset godina. - Jett se natmurio. Opazila sam tračak pogrešne vrste odlučnosti i nisam se mogla otresti osjećaja da je reputacija Mayfield Realtiesa itekako zaslužena. Lucazzoneov posjed bila je njihova najnovija željena akvizicija, a ja tek što nisam uvučena u Mayfieldovu neobičnu poslovnu etiku koja očito uključuje neodustajanje od projekta čak ni ako to znači pokušati promijeniti mišljenje jednog starca koji očito ne želi prodati.

- Deset godina, ha? - Ugrizla sam se za usnicu prisiljavajući samu sebe da držim usta zatvorena, i u tome uspjela čak tri sekunde.

- Možda on voli tu kuću i ne želi se rastati od nje. - Nesigurno sam podigla glavu i susrela Jettov pogled. Odmjeravao me je od glave do pete, vjerojatno razmišljajući da me ukori jer izražavam svoje mišljenje, a obična sam zaposlenica.

Na kraju je samo uzdahnuo i približio mi se. Prstima me uhvatio za bradu i primorao me da podignem glavu dok je tamnim očima prodirao u moju dušu.

- Slušaj Brooke, cijenim tvoje mišljenje, ali ovo nije Sunrise Properties i zapravo nemam izbora. Članovi odbora žele to imanje, a

ja sam taj koji im ga mora isporučiti. Ili ću nagovoriti starog da potpiše, ili ću dobiti nogu iz vlastite tvrtke. - Usnama je kliznuo mojim lijevim obrazom do uha. - Lijepo mirišeš - šapnuo je, vrelin mi dahom okrzavajući kožu.

Nehotice sam zadrhtala sve do gaćica. Suspregnula sam dah, ali iz grla mi se svejedno otelo tiho stenjanje otkrivajući moju netraženu napaljenost. Jett je odlijepio usne od moje ušne resice i malo se odmaknuo od mene, naceren. - Moram nazvati neke ljude. Vidimo se kasnije.

Majčicu mu milu, primijetio je. Što me je pak sad odalo?

- Da, naravno - progundala sam i skrenula pogled, ponižena.

- Znaš da bih ti pomogao da nemam previše posla. Mogla bi me zamoliti da ostanem i možda bih te ugurao u svoj gusti raspored. - Jeff je kliznuo prstom niz moj vrat i kružio oko mjesta na kojem mi je vrh konjskog repa dodirivao голу kožu. Dodir mu je bio tako nježan, ali istodobno i puten, i ponovno me cijelu protresao.

Željela sam ga. Gadno sam ga željela. Ali sad sam željela i da ode kako bih se malo sabrala i obavila svoj posao i prestala biti ovako nevjerojatno napaljena. Cijelu ovu stvar, to zbog čega me tako neodoljivo privlačio, trebalo je zauzdati jer mi zauzima sav prostor u glavi.

- Spis ću ti vratiti čim prije. - Te sam riječi izgovorila grublje no što sam željela. Njegovi prsti su se trznuli udaljavajući od mene i malo se odmaknuo. Zanimarila sam nenadan poriv da ga uhvatim za ruku i kažem mu da nisam željela biti tako otresita.

- Bit ću gore u svom privatnom uredu. Druga vrata zdesna. - Jedva me je pogledao prije no što se okrenuo i otišao, zatvarajući vrata iza svojih leđa.

nula sam od olakšanja, ali svejedno se nisam osjećala posve udobno. Sumnjala sam da ću opuštena s Jettom u istoj prostoriji, ili istoj kući. Frajer je prava zagonetka. U jednom trenu pijanu žensku iz bara i završi gol u njezinu krevetu, a već u sljedećem tvrdi da ne iskorištava žene pod utjecajem alkohola. Iz nekog sam mu razloga povjerovala kad smo sinoć sjedili vani na balkonu, netom prije no što mi je pomogao da se dovučem do svog kreveta, pritom me jedva dotičući. Ili izmišlja i usput mijenja vlastita pravila, ili igra neku prljavu igru iz pobude da...

Koja bi to pobuda bila, Brooke?

Potpisala sam ugovor i bila voljna spavati s njim. Što bi još mogao željeti?

Prostojala sam i odmahнула glavom na te misli. Uvijek je ovako. Kad god neki tip koji mi se sviđa pokaže i najmanje zanimanje za mene, ja to ne znam prihvatiti zdravo za gotovo i moj mozak smišlja neku morbidnu priču o svemu ostalome što bi taj određeni muškarac mogao željeti od mene: pozornosti, lakšem prebolijevanju bivše cure, lako dostupnom seksu. Nikad ne pomislim da me itko može željeti zbog mene same. Na kraju uvijek pobjegnem i završim s nekime kao Sean, emotivno nedostupnim narcisom koji bi napucao sve i svakoga čim negdje drugdje opazi osobnu korist.

Jett je barem bio iskren i nije glumio nepostojeće osjećaje. U čemu je moj problem? Zašto ne mogu prestati tražiti skrivene namjere i jednostavno uživati u pozornosti koju mi tip posvećuje?

Je li to zato što nakon svega što se dogodilo u prošlosti još uvijek ne mogu vjerovati nijednom muškarcu?

Otvorila sam spis o posjedu Lucazzone, iskapila čašu vode kako bih se riješila suhoće u ustima pa se usredotočila na zadatak pri ruci. Alessandro Lucazzone, trenutni vlasnik, bio je jedan od najpoznatijih i najuglednijih ljudi u kraju. Imanje Lucazzone sa stotinama milja vinograda, šume i polja naslijedio je od oca koji ga je pak baštiniio od svog oca i tako dalje. Imanje je stoljećima prelazilo iz naraštaja u naraštaj odolijevajući revolucijama i recesijama. Obitelj Lucazzone nije uvijek bila bogata. Nekoliko su puta izgubili većinu novca zbog loših ulaganja i kockanja, ali uvijek bi se oporavili od financijskih jada, obično bogato se oženivši. Alessandro Lucazzone je pomoću novca svoje supruge uspio sačuvati imanje i plodne vinograde kroz Drugi svjetski rat. Maria i on nisu imali djece, a kad je ona umrla od raka, nikad se nije ponovno oženio. Sad je u dobi od devedeset sedam godina taj starac umirao za sobom ne ostavljajući nijednog očitog nasljednika. Prema Jettovim istraživanjama, imanje će pasti u ruke lokalnih dobrotvornih organizacija i ja nisam mogla ne smatrati da one zaslužuju novac. Posjed bi sigurno iskoristile bolje no što će to učiniti Mayfield Properties. Osim toga, činilo mi se pogrešnim petljati se u možda posljednju želju jednog starca koji je po svemu sudeći vjerovao u humane akcije.

Otpila sam gutljaj mlake kave i umalo se zagrcnula okrenuvši sljedeću stranicu, napokon shvaćajući zašto je moj šef toliko zainteresiran za jedno zabito imanje u Italiji, iako su troškovi akvizicije i održavanja posve nerazumni u smislu zarade. Prstima sam lagano prelazila preko neravnih obrisa na karti. Zapadna strana bila je smještena oko privatnog jezera velikog otprilike kao Ženevsko, s pogledom na planine okružene nedirnutom prirodom. Pridodaj tome sunčano mediteransko vrijeme, čistu plažu i mnogo privatnosti - i imaš vrhunsku nekretninu spremnu udovoljiti ukusu i potrebama bogatih i slavni.

Izvukla sam arhitektonski nacrt i odmahнула glavom u nevjerici. Mayfield Properties namjerava izgraditi deset kuća: svaku kao vikendicu nalik dvorcu, s pet soba, tri kupaonice, prozorima od poda do stropa s pogledom na obalu i planine u daljini. Svaka od tih velebnih nekretnina hvastala bi se prostranim popločanim hodnikom, salonom, blagovaonicom, radnom sobom, nekolicinom spavaćih soba s ugradbenim ormarima i svjetlom, otvorenom kuhinjom i dnevnim boravkom. Imale bi privatne garaže, bazen, sigurnosni sustav na kakvom bi im i Bijela kuća pozavidjela i privatnost osiguranu visokom ogradom koja bi vlasnike štitila od radoznalih pogleda. U osnovi, željeli su sagraditi novi Hollywood Hills usred talijanske prirode. Još jednu oazu za bogate i slavne. Budući da talijanska vlada nije bila poznata po susretljivosti, projekt je bio ambiciozan. Međutim, višemilijunska korporacija kao što je Mayfield Properties uvijek pronade način. U to nema sumnje.

Bacila sam nacrt, zgađena tvrtkinim planovima da unište dio talijanske djevičanske prirode. Zgađena što im moram pomoći da se ti planovi ostvare. Zato sam bila više-manje sretna radeći za Jamesa. On nije bezobzirno pronalazio i uništavao posljednja mjesta nedirnute prirode na Zemlji kako bi na njima izgradio nekoliko kuća za ljude koji već imaju više no što im je potrebno. Nisam bila ono što bi se nazvalo gorljivom aktivisticom za pitanja okoliša, ali ponosila sam se time što recikliram svoje smeće i ne podržavam sječu stabala i asfaltiranje planinskih staza pohlepnih korporacija. A Mayfield Properties je jedna od njih.

Dvojba je bila sljedeća: hoću li se odreći svog poštenja ili ću postupiti protiv želja svog šefa i pritom možda izgubiti posao?

Pristanem li i pomognem li Mayfieldu da se dočepa Lucazzoneova posjeda, nisam nimalo bolja od svih onih gramzivih korporacija u dizajnerskim odijelima koje sam oduvijek prezirala zbog njihove poslovne etike. Odbijem li obaviti svoj posao, Mayfield neće imati razloga zadržati me na platnom popisu, što znači da bih se za tjedan dana mogla naći nezaposlena. Što bih mogućim budućim poslodavcima uopće rekla zašto sam izgubila posao samo nekoliko dana po stupanju na radno mjesto?

Odluka nije bila u mojim rukama, ali iako sam znala da zapravo nemam mnogo izbora, zbog toga se samoj sebi nisam manje gadila. Mayfield Properties samo je odskočna daska, podsjetila sam samu sebe, i uskoro ću se moći pohvaliti dovoljnim iskustvom da dobijem posao u Delaware & Rayu. Duboko sam udahnula, ustala i zagladila suknju, zavjetovavši se da ću ostati vjerna svojim uvjerenjima najviše što je u datim okolnostima moguće i svejedno obaviti posao.

Nakon pet godina života u New Yorku, više nisam bila naviknuta na tišinu. Čak i kad si sam poslijepodne za radnoga dana i živiš na šestom katu sa zatvorenim prozorima, neki zvuk neizbježno pronade put do tvojih ušiju - na primjer lupa čizama po stubama, automobilska truba u daljini, ili zujanje hladnjaka-zamrzivača u kuhinji koja je ujedno i dnevni boravak i radna soba. Ali to je opasnost življenja u pretrpanoj, preskupoj metropoli. Iako sam voljela New York s njegovim čarobnim siluetama nebodera i živahnim noćnim životom, bila sam i više nego sretna pobjeći iz njega na neko vrijeme i uživati u osami talijanskog sela. Zbog toga mi je, naravno, srce stalo od prepasti kad je najednom zatreštao moj mobitel.

Pogledala sam tko zove pa bacila pogled na zatvorena vrata, provjeravajući da Jett nije u blizini prije no što sam pritisnula tipku i odgovorila na poziv.

- Hej, tebe je teže dobiti nego predsjednika. Kao je moja najdraža glavna tajnica? - dreknula je Sylvie lagano zapinjući u govoru. U pozadini je odjekivala zaglušujuća glazba, glasovi i smijeh. Sudeći po buci, bila je u nekom klubu, i to ne jednom od onih u koje odlaziš igrati tombolu. Kunem se da sam umalo osjetila miris cuge u njezinu dahu i dim cigarete na njezinoj skupoj odjeći - odjeći koju će na kraju odnijeti u kemijsku čistionicu i zaboraviti na nju.

- Osobna asistentica - promrmljala sam, nimalo ne dvojeći da će ona to, u stanju u kakvom jest, zaboraviti čim spusti slušalicu. Pogledala sam vrijeme na mom MacBooku. Ovdje je bilo deset i nekoliko minuta, minus sedam sati vremenske razlike. - Sylvie, kog me vruga zoveš iz bara u tri ujutro? Očito si pijana, a ja sam u uredu, radim, i sigurna sam da znaš da tijekom radnog vremena ne bih smjela privatno razgovarati.

- Nisi me nazvala.

To je bila istina. S ovim čarobnim krajolikom i Jettom u blizini, zaboravila sam je nazvati. Ili majku. Čak je i Sean bio daleka prošlost, što je bilo sjajno. Krenula sam dalje.

- Strašno mi je žao, Sylvie. Namjeravala sam, ali imala sam puno posla. Svejedno si mogla pričekati do sutra.

Stanka, pa:

- Bila sam usamljena. - Glas joj se podigao za jednu oktavu zbog čega je njezina izjava zazvučala kao pitanje.

Glava me je jače zaboljela, ali Sylvie je moja najbolja prijateljica i očito sam joj potrebna. Prstima sam masirala sljepoočice psihički se pripremajući na dugi razgovor.

- Što se dogodilo?

- Ništa.

- Sylvie, tvoje bizarne promjene raspoloženja i ponašanja poznate su mi bolje nego moj vlastiti džep i znam da sad lažeš. Zbog toga će ti biti bolje da mi odmah sve kažeš jer ću u protivnom doći prvim avionom, zavezati te za stolicu i mučiti dok ne priznaš. - Nisam to mislila doslovno. Bila je to naša privatna šala još od koledža kad je Sylvie završila pijana na mom kauču plačući kao kišna godina, ali mi nije željela reći što joj je.

- Sranje. Predobro me poznaješ, mrzim što si podstanarka u mojoj glavi. - Ispustila je dug uzdah koji se pretvorio u jecaj. - Totalno sam sjebana. - Ne baš, ali nisam je prekinula da ne bi skrenula s teme. Jedva je ikad govorila o svojim problemima, a kad jest, gotovo nikad nije ulazila u pojedinosti pravih pitanja koja su je mučila.

- Ryan me je pozvao da se vratim na posao - rekla je Sylvie.

- Ryan? Misliš, onaj tvoj šef seronja koji te je ševio i onda prekinuo s tobom čim je čuo da je njegova žena saznala za to?

- A-ha. On. - Sylvie nije krenula s rafalom psovki, što je moglo značiti samo jedno.

Odmahnula sam glavom, zaboravljajući da me ona ne može vidjeti.

- Ne, Sylvie, nisi valjda poslušala tog idiota, zar ne? Možda jesi moja najbolja prijateljica i volim te do ludila, ali prava si glupača.

Ponovno je dugo uzdahnula.

- Znam.

- Što te je spopalo?

- Poslao mi je cvijeće i pomislila sam da misli ozbiljno pa sam popustila i saslušala njegova sranja. Znaš da s frajerima izgubim glavu i donosim najgore odluke. Da si ti ovdje, ništa se od toga ne bi dogodilo. - Sad sam za sve bila ja kriva. Zakolotala sam očima. - Prava si sretnica što tvoj šef igra za drugu momčad - nastavi Sylvia.

Moj bivši šef, ispravila sam je u mislima. Trenutačni je daleko od toga. To mi je bio šlagvort da je uvjerim da sam još sjebanija od nje, ali a) ugovor je jasno navodio da nikome ne smijem reći o svom dogovoru s Mayfieldom, i b) iskreno sam sumnjala da bi Sylvie bila šokirana. Zapravo, vjerojatno bi me obodрила i očekivala snimku seksa kad završim s Mayfieldom.

- Što se točno dogodilo? - upitala sam. - Jer ako si povjerovala jednu jedinu riječ koju ti je taj lažljivi prevarantski gad rekao, kunem se da ću smjesta opozvati naše prijateljstvo.

- Rekla sam mu da si to zabije gdje sunce ne sja. - Oklijevala je i dodala nešto što je sumnjivo zvučalo kao "poslije".

- Poslije čega?

- Poslije sam mu rekla da bih radije živjela u celibatu nego ikad ponovno spavala s njim. Mislim da se pretvaram u tebe. - Glas joj je lagano drhtao. Je li plakala?

Čemu onda suze? Ukoliko nisu bile suze radosnice, u kom slučaju sam samoj sebi rekla da čim se vratim kući moram odvući Sylvie u najbliži bar na nekoliko rundi pića da proslavimo.

- Tad je otprilike rekao da je samo želio brzu ševu i da nii'e mislio ni riječ od svega što je izjavio. A onda me je napucao, zauvijek - rekla je Sylvie.

Jao. - Pokvarenjak. - Činilo se da je za promjenu rekao istinu. Vjerojatno jedinu istinu koju će ijedna žena ikad dobiti od njega. Okej, Sylvie nije bilo teško odvući u krevet, ali je li baš morao biti tako bolno iskren? Ne jebeš se sa ženom, njezinom glavom ili drugim dijelovima tijela, i onda priznaš da si je samo iskorištavao baš kad ona tek što nije stekla mrvicu samopoštovanja povlačeći se iz tvog jednosmjernog, sebičnog aranžmana.

- U redu je. Preboljela sam ga - zašmrkala je Sylvie. Nije ga preboljela. - Više ni ne mislim o njemu. - Itekako misli.

- Ti si lijepa, pametna, mlada, sve što on nikad neće biti. - Govorila sam polako i zastajala kako bi moje riječi bile učinkovitije i kako bi ona shvatila koliko iskreno mislim sve što joj govorim. - Sylvie, ti si fenomenalna i zaslužuješ nekog jednako fenomenalnog. Nemoj pristati na manje.

- Misliš?

Kimnula sam.

- Da, mislim, iz dubine srca. - Njezin osmijeh od uha do uha gotovo je zablistao niz telefonsku liniju. - A sad idi u krevet. Kladim se da si pijana kao deva.

- Da sam što? - Nasmijala se, ne obazirući se na moje bockanje jer se odrvenila od cuge. - Kako ti je na novom poslu?

- Dobro. - Posve sam zaboravila da sam na poslu i da ne bih smjela voditi privatne razgovore. Okrenula sam se na stolici i pogledala prema vratima, gotovo očekujući da će Jett stajati na njima, namršteno me promatrati i zahtijevati da skinem kostim kako bi me mogao nalupati po guzici jer sam se usudila postupiti protivno ugovoru o radu. Na tu sam se nestašnu misao odmah nasmiješila. Nikad me nije palilo udaranje po guzi, ali nekako je zvučalo seksi - zamisliti njega kako to čini. Zaustila sam ispričati Sylvie o ljepoti talijanske prirode, ali ona je već izgubila zanimanje.

- Jesi li saznala tko ti je poslao ono pismo? - upitala je. Namrštila sam se i pokušala sjetiti o kom vragu ona govori. Tad mi je sinulo. Pismo na stoliću za kavu. Jebaj ga, posve sam zaboravila na njega.

- Otvori ga.

- Neće ići - polako je odgovorila Sylvie. - Izgleda sumnjivo. Mogla bi biti bomba ili nešto, a meni još uvijek trebaju ruke.

Slatkice, ako je u pismu bomba, ruke će biti zadnje o čemu ćeš morati brinuti.

- Okej... provjerit ću o čemu je riječ kad se vratim. Razgovarale smo još minutu-dvije, uglavnom o tome kako se ona bez mene nasmrt dosađuje. Naglasila je koliko joj nedostaje najbolja frendica za cuganje, čime ni u ludilu nije mogla misliti na mene. Ja bih popila jedva jednu margaritu i već bih bila spremna ljosnuti u nesvijesti na krevet, dok bi Sylvie tulumarila cijelu noć.

Oprostite smo se i ja sam prekinula poziv, osjećajući se neobično neumjesno u ovoj golemoj ali predivnoj kući s ovim neobičnim ali božanstvenim muškarcem. Iako me Sylviene priče obično nisu dirale, epizoda s Ryanom nekako me je ganula jer sam znala da se Sylvie gadno zaljubila u njega. Nisam si nikako smjela dopustiti da se i meni to dogodi s Jettom.

Iskapila sam svoju vodu i natočila novu šalicu kave prije no što sam se uputila u Jettov privatni ured.

Lucazzoneovo imanje počinjalo je tik iza Jettova golemog posjeda. Nisam mogla ne pomisliti da Jett svoju kuću za odmor nije kupio zbog pogleda, iako je bila okružena najdivnijim krajolikom koji sam ikad vidjela. Zaključila sam da gaje na provođenje odmora baš ovdje potaknula činjenica da će time biti blizu starcu i u mogućnosti pratiti svaki njegov pokret. Tako se igra u prvoj ligi. Oni budno prate tržište i konkurenciju, ali što je još važnije, poput sokola motre na nekretnine koje žele dok vlasnici ne postanu spremni prodati, a svi su prije ili kasnije na to spremni.

Sjedeći na suvozačkom sjedalu njegova ferrarija spuštenu krova dok mi je topli povjetarac milovao kožu, žestoko sam se ugrizla za usnicu kako ne bih postavila pitanje koje mi je svrdlalo po mozgu. Jettovi razlozi mene se zapravo ne tiču, ali sam svejedno morala znati. Prošla su već dva dana otkad smo potpisali onaj ugovor, a Jett me još nijednom nije pokušao ni dodirnuti. I nadalje mi je bio zagonetka. Zaključila sam da bi mi razlozi iz kojih je kupio svoju vilu mogli otkriti više o njegovu karakteru.

- Kad si kupio onu kuću? - Navlažila sam usnice i usredotočila pogled na vijugavu cestu kako on ne bi shvatio koliko se silno nadam da ću saznati nešto više o stvarnom muškarcu koji se skriva iza te njegove hladnokrvne fasade.

- Prije nekog vremena.

Neodređen odgovor, naravno. Od njega ništa manje nisam ni očekivala. Zašto u svemu mora biti tako dvosmislen?

Polako sam kimnula.

- Što te je privuklo Italiji, odnosno baš ovome dijelu Italije?

- Vrijeme? - Kratko me pogledao i načas se u njegovim čarobnim očima odrazilo jarko sunce pa su zablistale u milijun zelenih faceta. Odjeven u plave traperice i udobnu košulju kratkih rukava, s vjetrom koji mu je lepršao kroz razbarušenu kosu, izgledao je božanstvenije no ikad. Lijevi dlan bio mu je položen na volan, a desni na naslon za ruku, samo nekoliko centimetara od mojega. Odoljela sam porivu da prijedem prstima po njegovim čvrstim mišićima.

- Bi li mogao biti neodređeniji? - upitala sam.

Nasmijao se onim svojim dubokim, kratkim smijehom od kojega bi mi želudac uvijek malo zatreperio. - Ovdje smo često provodili odmore kad sam bio dijete. Htio sam sačuvati to sjećanje kupovinom vlastite kuće. Nažalost, ne dolazim onoliko često koliko bih volio.

Znači, nema skrivenih razloga. Bogataš se vraća na mjesto koje je kao dijete obožavao. Skrstila sam ruke na krilu i igrala se rubom košulje, ne vjerujući mu baš potpuno.

- Znači, nisi je kupio zbog Alessandra Lucazzonea - suho sam zamijetila.

Poput strijele je okrenuo glavu prema meni i pogledi su nam se načas sreli. U njegovu je pogledu zatreperilo nešto - naznaka odlučnosti, možda čak i strah, nisam znala što točno - ali je brzo nestalo i njegove se božanstvene usnice rastegnule u lijen osmijeh.

- Shvaćam zašto bi to pomislila, ali uvjeravam te da nije tako. Potencijal posjeda shvatili smo tek prije nekoliko godina. Bio sam na prvoj godini koledža. - Oklijevao je, kao da se premišlja bi li mi otkrio više. Čekala sam da nastavi, a kad se to nije dogodilo, zapitala sam se ima li u toj njegovoj priči o brucoškoj godini više no što da je naslutiti.

Minutu ili dvije vozili smo se u tišini. Bila je srijeda, kasno jutro. Ne računajući pokoji automobil koji bi prošao pokraj nas, cesta je uglavnom bila prazna. Jett je vješto vozio, jedva primjetno usporavajući u oštrijim zavojima, što me je navelo na pomisao da dobro poznaje put. Ili to, ili je najvratolomniji vozač kojeg sam u životu vidjela. Nekoliko puta, srce mi je skočilo u grlo i uhvatila sam se za rukonaslon kad je on presijecao zavoje dovodeći nas opasno blizu strme litice s moje desne strane.

- Jesi li dobro? - sa smijehom me upitao.

Sklonila sam njegovu ruku sa svog bedra i vratila je natrag na volan, zamjećujući koliko mu je dlan topao i žuljevit. One mišiće sigurno nije dobio od sjedenja u uredu.

- Samo ga čvrsto drži, molim te - suho sam rekla. - Iako mislim da je Italija predivna, ne izgaram od želje rasuti mozak na ovoj cesti.

- Voziš kao manijak - odgovorila sam kroz stisnute zube.

- To nije jedino što činim kao manijak, Brooke. - Podigao je ruku s volana i spustio je na moje bedro. Obrazi su mi se zažarili. Obamrla sam, ali ne od srama ili stidljivosti. Namrštila sam se, odigla

- Znači, ti si od onih opreznih? - Njegovo je pitanje više zvučalo kao tvrdnja.

Slegnula sam. - Nisam opreznija od većine ljudi, ali definitivno sam opreznija od tebe.

Automobil je malo usporio, ali nedovoljno. Teško sam uzdahnula i zavalila se dublje u kožno sjedalo.

- Ti baš ne živiš život u brzjoj traci? - Jett me upitno pogledao. Osjetila sam da te njegove riječi imaju neko dublje značenje.

- A ti?

Kutak usana vragolasto mu se izvio. - Kao što vidiš, volim brzinu i opasnost. Rado ću te poučiti stvarčicu-dvije o ta dva pojma, gospođice Stewart.

Opa, kad li je razgovor skrenuo u ovom određenom smjeru? Obrazi su mi se žarili od nelagode i okrenula sam glavu od njega da ne bi vidio kako su te njegove riječi djelovale na mene. Itekako sam željela da me pouči. Kad bi barem ostvario svoju prijetnju. Ili je to bilo obećanje?

Automobil je usporio i naglo se zaustavio. Nervozno sam ovlažila usne, nesigurna što slijedi.

- Zašto smo stali?

Okrenuo se prema meni. Na njegovim obrazima pojavile su se jamice kad se njegov pogled zadržao na meni mrvicu predugo, milujući mi lice, dojke, tijelo. Kog vruga radi? 1 zašto ne mogu razmišljati kad mi je ovako blizu?

- Što je bilo? - Nisam se usudila udahnuti pred njegovim naelektriziranim očima. Stisnuo ih je promatrajući moje usne i ostao prikovan uz njih. Krv mi je brže nagnula na pomisao da će me on poljubiti i da ćemo se poševiti ovdje bogu iza leđa.

Nagnuo se prema meni nježno mi okrznuvši nogu i vrat. Tad mu je ruka skrenula prema pretincu za rukavice iz kojeg je izvukao sunčane naočale.

- Stavi ih - nježno je rekao. - Sunce je jako, a ne bismo željeli da dobiješ glavobolju.

To su bile samo riječi, ali njegov je nježan ton otkrivao mnogo više. Srdačnost. Brigu. Nisam znala što učiniti ili reći. Nisam znala kako zaštititi srce od nenadanog mnoštva osjećaja koji su nagnuli u njega.

- Hvala ti - na kraju sam uspjela protisnuti pomalo prigušenim glasom. - A ti?

- Ja ću biti okej. - Naglo je stisnuo gas. - Brže je uvijek bolje, ali moraš paziti na zavoje. Gadni su. U času te mogu ubiti. - Nacerio mi se kad je automobil ponovno pojurio i načas bih se zaklela da mi je zurio u sise.

Pogledi su nam se sreli u retrovizoru i shvatila sam da je vjerojatno sve opazio: kako mi prsti naizgled žele probiti rupu u obrubu košulje, kako mi oči stalno bježe prema njemu, željne upiti svaki njegov pokret, kako su mi koljena čvrsto priljubljena da miris mojih vlažnih gaćica ne bi odao koliko želim da me dodirne između bedara.

- Pristaje ti kad se zarumeniš od stida. Trebao bih te češće natjerati na to - promuklo je rekao.

Teškom sam mukom progutala slinu i stavila naočale kako bih sakrila barem dio svog zažarenog lica, iako je to vjerojatno bilo beskorisno. Nikad se nisam znala pretvarati, a u njegovoj sam blizini samo bila i nevještija nego inače. Znala sam da bih trebala nešto reći - bilo što - ali riječi su mi ostale zarobljene u dnu grla.

Evo nas - rekao je naglo skrećući udesno na kvrgavi teren. Staza je bila uska i s obje strane oivičena jarkom, tek nešto šira od jednosmjerne cestice. Stabla raskošnih lisnatih krošanja spajala su stu nebnicu kroz koju su prolazile tople zrake sunca.

Skinula sam Jettove sunčane naočale i izvila vrat kako bih dokučila kamo bi nas staza mogla voditi. Kratko sam razmišljala i shvatila.

- Ovo je Lucazzoneov posjed, nije li? - upitala sam.

- Da.

Iz nekog razloga, očekivala sam da će biti veličanstven, s popločanim stazama, potkresanim živicama, možda čak i staklenikom i lovačkim terenom - i definitivno preplavljen cvijećem. Ovo je više nalikovalo pošumljenom stražnjem dvorištu nekog zapuštenog zdanja koje posjećuju duhovi. Zbog toga nije bilo manje lijepo, samo nije bilo ono što sam očekivala.

- Koliko si najviše ponudio? - upitala sam Jetta.

- Dvadeset milijuna. - Nije ni trepnuo navodeći iznos. Umalo sam se zagrcnula vlastitim dahom.

- Američkih dolara?

- Eura.

- Oh. - To su bile velike pare za komad zemljišta i nekoliko zidova. Brzo sam trepnula zbrajajući u glavi. Dvadeset milijuna eura podijeljeno s deset kuća iznosi dva milijuna po kući. Pribroji tome odvjetrovičke troškove koji rastu vrtoglavom brzinom i potrebnu papirologiju, troškove radne snage za sječu šume, pripremu terena i izgradnju samih kuća za odmor, i Mayfield Properties će morati uložiti još dvadeset milijuna. Zbog toga bi tržišna cijena svake izgrađene kuće trebala biti četiri milijuna kako bi se vratio uloženi novac, odnosno i više od toga da se išta zaradi.

Majčicu ti milu, tko bi zdrave glave doista toliko platio?

Kad smo stigli do raskršća, cesta se proširila. Jett je ponovno naglo skrenuo udesno i parkirao automobil nekoliko metara od nekog znaka na talijanskome. Nisam shvatila riječi, ali crveni ispruženi dlan nije trebalo dodatno tumačiti. Ovo je privatni posjed i ne bismo smjeli biti na njemu.

Pogledala sam Jettu koji je otvorio svoja vrata i izišao, pa obišao automobil i došao mi pomoći da i sama izađem.

- Hvala - šapnula sam hvatajući ga za ruku. Čim su nam se prsti dodirnuli, osjetila sam kako me stresla struja. Pogledala sam u njegove mahovinasto zelene oči kako bih uhvatila njegovu reakciju, ali kao i svaki put dosad, on to naizgled nije osjetio. - Što radimo ovdje? Imamo li dogovoreno? - To je bilo glupo pitanje. Nitko tko je dogovorio sastanak ne bi parkirao automobil na seoskoj stazi i prišuljao se vlasniku.

- Želim da vidiš imanje i osjetiš njegovu magiju - suho je odgovorio Jett.

- To se zove neovlašteno stupanje na tuđi posjed.

- Lucazzoneu ne smeta.

- Otkud ti to znaš? - Prekrižila sam ruke na prsima i netremice ga promatrala. Glatko je preskočio objašnjenje.

- Idemo, gospođice Kreposna. Nisi plaćena za stajanje i postavljanje pitanja. - Namignuo je i okrenuo mi leđa. Što sam drugo mogla osim poći za njim?

Bilo je tako vruće da sam mislila da će mi se odjeća rastopiti - i to ne samo od topline. Pustila sam da me Jett odvede sa staze kroz stabla i gusto grmlje. Iako je Jett išao prvi, odgurujući guste grane s puta kako bih prošla kroz njih nepovrijeđena, za promjenu sam bila

sretna što sam se odlučila za cipele ravnih potpetica umjesto uobičajenih tankih, tri i pol centimetra visokih peta. Između ostaloga i zato što mi je pogled stalno lutao prema Jettovim leđima i jasno vidljivim mišićima koji su se mreškali ispod njegove tanke košulje. Grašci znoja izbili su mu ispod tamne kose na vratu, a meni na usta nagrnula slina na pomisao o njegovu znojnom tijelu na meni. Hlače su mu se napinjale sa svakim korakom ističući čvrste mišiće njegovih bedara. Osjećala sam se kao napaljena tinejdžerica koja ne može prestati maštati o kapetanu ragbijaške momčadi.

Nakon nekog vremena stigli smo do najviše točke uspona. Tik iza stabala i gustog grmlja protezala se golema dolina. Još dalje, razabrala sam predivnu obalu jezera. Sunčeve zrake zrcalile su se o plavu vodu koja se ljeskala u milijun faceta. Na drugoj strani jezera, usred novih stabala i grmova, uzdizala se kuća u mediteranskom stilu s pozadinom od slikovitih planina. Ispred kuće je bilo nešto nalik širokoj stazi prema obali jezera. Da bi došao do kuće, svatko bi morao prijeći jezero. Promotrla sam područje, tražeći neki znak čamca, ali nije ga bilo.

- Je li to Lucazzoneov dvorac?

- Vila - ispravio me Jett. - Nije dovoljno velika za dvorac.

- Gdje je cesta?

- Nema je. Obitelj Lucazzone oduvijek je željela privatnost pa su kuću sagradili na osami i nikad se nisu potrudili učiniti je pristupačnom.

Riječ "osama" ni približno nije bila dovoljan opis. Kako su ti ljudi odlazili po namirnice? Jesu li uopće imali struju ili Internet?

- Uzgajaju li vlastitu ljetinu?

Jett je trznuo usnicama. - Možda jesu prije nekoliko stoljeća, ali u međuvremenu su otkrili blagodati dostavne službe lokalne trgovine živežnim namirnicama. Vidiš li onaj tamo veliki hrast?

- Pokazao je iza jezera na debelo stablo s niskim, ovješanim granama. Kimnula sam i zaškiljila da ga bolje pogledam, ali na zasljepljujućem sunčevu svjetlu nisam uspjela razabrati ništa osim obrisa.

- Ondje je čamac skriven od pogleda. Tamo je već godinama i jednom mjesečno stari bi odveslao na drugu stranu jezera, našao se s vlasnikom trgovine koji ga je čekao, opskrbio se zalihama i vratio u

vilu. Kao klinci, brat i ja smo se znali skrivati ovdje i čekati da se stari pojavi u svom crnom kaputu nalik plastu. Obično se to događalo u polumraku zore. Kad je čamac prolazio kroz jutarnju maglicu klizeći po površini vode, izgledao je kao iz gotičkog vampirskog filma. Neko smo vrijeme brat i ja bili uvjereni da je stari vampir.

Pogled mu se usredotočio na nešto onkraj horizonta i ja sam znala da ne vidi spokojan krajolik koji nam se pružao pred očima, nego slatke uspomene iz djetinjstva koje će zauvijek ostati žive u njegovim mislima i srcu. Uхватила sam se kako se smješkam gledajući prošlost kroz njegove riječi, i načas sam imala osjećaj da sam ondje s njim i da kroz maštovite oči jednog bezazlenog dječaka vidim tog starca.

- Mora da ste voljeli dolaziti ovamo - rekla sam nježno mu stisnuvši ruku. Njegove čarobne oči okrenule su se prema meni i lice mu je obasjao vedar osmijeh, uzdrnavši mi srce.

- Jesmo. To je bilo tik prije... - Izraz lica mu se natmurio, izbrisavši onaj božanstveni osmijeh s njegovih usana. Nešto se dogodilo. Umjesto da to podijeli sa mnom, ponovno zatamljuje. To me nije začudilo budući da smo se jedva poznavali, ali svejedno me je preplavilo razočaranje. Ma kako čudno zvučalo, željela sam znati sve o njemu i njegovu životu.

- Dođi. - Jett me je zgrabio za ruku malo grublje no prije i vješto poveo skliskom kosinom prema obali. Ravni potplati mojih balerinki sklizali su se po mekoj zemlji, ali nisam prigovorila u nadi da će možda ipak odlučiti nastaviti naš razgovor i otkriti ono što je maločas prešutio.

Stigli smo do obale i zaustavili se nekoliko stopa od vode. Jett me je povukao pokraj sebe na meko tlo, stavio ruku iza mojih leđa i podbočio se, tkaninom košulje gotovo mi okrzavajući kožu. Tamna mu je kosa lepršala na povjetarcu. Zatvorila sam oči i oslonila se na dlanove, licem upijajući sunce. Trenutak ili dva sjedili smo bez riječi. Otvorila sam oči tek kad sam osjetila da me gleda.

Jettove vjeđe bile su poluspuštene, a u očima mu se naziralo nešto mračno i opasno. Predivne usne svjetlucale su kao da ih je nedavno ovlažio i još se nisu osušile. Zamislila sam kako vrškom jezika lagano prelazi preko svojih usana pa preko svakog milimetra moje kože i isprepliće se s mojim u putenom zagrljaju. Bi li me smatrao napadnom da ga jednostavno poljubim? Podrazumijeva li naš

dogovor da se samo on može približiti meni kad mu se prohtije ili i ja mogu započeti seksualni kontakt, možda čak i tijekom radnog vremena? Na primjer sad?

- Mora da je tamo prilično samotno - rekla sam u slabašnom pokušaju da prikrijem nervozu.

Prokleti ugovori o seksu i njihove nejasne odredbe! Nikad nisam igrala ovu igru pa sam tek trebala dokučiti što piše sitnim slovima. Stidljivo sam se nasmiješila ignorirajući nenadanu želju u dnu želuca koja je polako ali uporno prodirala sve južnije.

- Vjerojatno, ali shvaćam i prednosti života podalje od civilizacijskih stresova i gnjavaže, i odrastanja djece u spokoju prirode.

Jett je ponovno zašutio, pogledom ne napuštajući moj. U zraku se osjećala napetost. Ugrizla sam se za usnicu i skrenula pogled, samo kako bih ga već trenutak kasnije ponovno vratila na njega.

Sjedio mi je tako blizu da sam jedva disala. I iako mi njegova blizina nije bila neugodna, gotovo je nisam mogla podnijeti.

- Pričaj mi o svom životu - rekao je nakon nekog vremena.

Nasmijala sam se.

- Molim? - Bio je to veoma neobičan zahtjev. Muškarce obično ne zanima moj život, prošlost, razmišljanja i tako dalje.

Jett se nacerio onim svojim naherenim osmijehom od kojeg mi je srce preskočilo. - Nismo prošli uobičajen razgovor za posao pa je vrijeme da to nadoknadimo.

- Znaš, nisi me baš ni zaposlio na uobičajen način. Slegnuo je ramenima i šire se nasmiješio. - U pravu si. Mogao bih ti dati otkaz i ponovno te uposliti, ako te to toliko smeta. Ili... - okrenuo se na stranu i nalaktio - mogla bi mi jednostavno odgovoriti na pitanje. - To nije bio prijedlog nego zahtjev.

Ovlažila sam usne i pokušala se probiti kroz godine sjećanja u nadi da bih mogla pronaći nešto što neće otkriti previše, a ipak će biti dovoljno da zadovolji njegovu znatiželju.

- Tata mi je umro kad sam bila tinejdžerica. Odrasla sam s majkom koja je davala sve od sebe da mi bude i otac i majka. Kad sam završila srednju školu, došla sam studirati u New York i završila u prodaji nekretnina. - To su bile dosadne činjenice iz mog života; one bezopasne koje su jedva okrzavale površinu. Obično su bile dovoljne da muškarce obuzme tupa nezainteresiranost, što je značilo da se

nikad ne bi potrudili postaviti daljnja pitanja. Tražila sam znakove nezainteresiranosti u Jettovu pogledu, ali sam pronašla pozornost koja me je preplašila. Činilo se da me doista sluša. Iako u tome nije bilo ničeg lošeg, činjenica da je ovaj frajer koji mi je dao posao zainteresiran za mene i moj život pokazivala mi je da mu je na određeni način stalo do mene. A to me je još više preplašilo.

- Jesi li oduvijek željela raditi s nekretninama? - Njegovo se pitanje činilo dovoljno pristojnim i bezopasnim.

- Volim kuće. A ti?

Nasmiješio se, ali nije nasjeo na moj pokušaj da promijenim predmet razgovora. - To je neobičan odabir posla za jednu curu koja je diplomirala. Ili su te gurnuli u njega jer jednom kad izgradiš svoj portfelj možeš zaraditi velike novce, ili su te stvarno zanimale zgrade i tržište. Što je od toga? - Grlo mi se osušilo. Frajer je znao o čemu govori. Pitala sam se je li to jedno od uobičajenih pitanja koja postavlja svim kandidatima na razgovorima za posao ili ga je izvukao iz svog repertoara za nekoga kao što sam ja.

- Ne moraš odgovoriti ako ne želiš - sporo je nastavio.

- Veoma je jednostavno. Smatrala sam da je to ispravan korak. - Slegnula sam ramenima jer zapravo je to bila cijela istina. Raditi na prodaji nekretnina tad je bio ispravan korak.

Jettove su oči zabavljeno zaiskrile i imala sam osjećaj da mu se moj odgovor svidio. - Znači, u ovaj si se posao uključila iz interesa.

Prostjenjala sam u sebi. Očito neće promijeniti temu u dogledno vrijeme. Morala sam samu sebe natjerati da se ne nakreveljim. -Da.

-Jesi li znala mnogo o kućama? Jesu li te fascinirale kuće i ljudi koji u njima žive?

Znao je da nešto nije kako treba.

Ostani mirna, Stewartova.

Ne znam zašto, ali ta mi je pomisao pala na pamet čim sam primijetila njegov smiren pogled - oči su mu bile zamagljene kao da želi sakriti svoje misli i osjećaje. Srce mi je snažno zalupalo o rebra, prijeteći da će mi eksplodirati iz grudi. Dlanovi su mi postali hladni i vlažni, a niz leđa se slijevala rječica znoja.

Znala sam da će odgovor na njegovo pitanje izazvati nova pitanja, dok više ne bude nijedne tajne. Nikome nikad nisam rekla i ni u kom slučaju nisam bila spremna s Jettom podijeliti mračne strane svoje

prošlosti. Grlo mi se stegnulo od straha. Zarila sam prste u meku travu i iščupala je, nesvjesna da taj moj postupak o meni otkriva više od tisuću riječi.

Nisam bila spremna reći mu cijelu istinu pa će se morati zadovoljiti s ono malo što mu mogu dati.

- Nekoliko puta smo se selili. - Nakašljala sam se, rastjerujući drhtavicu. - Uvijek mi se sviđao pojam stabilnog obiteljskog doma. Zaključila sam da prodajom lijepih kuća ljudima možda pomažem da pronađu stabilnost u životu. Bio je to glup san. Već nakon tjedan dana bavljenja tim poslom, shvatila sam da je novac jedina poanta.

Njegovi dugi prsti odmaknuli su zalutali pramen moje kose s lica. Taj je pokret bio tako prirodan da sam imala dojam da je to učinio - dodirnuo me - već stotinu puta ranije. - Svejedno ti se taj posao još uvijek sviđa.

Kimnula sam i nasmiješila se. - Istina.

- Jer želiš promijeniti svijet - šapnuo je približivši mi se, obuhvaćajući moje lice dlanom i primoravajući me da ga pogledam. - To nije bio glup san. Brooke, nećeš moći promijeniti svijet. Ali tvoj primjer možda promijeni ljude koji ti ulaze u život.

Klizio je kažiprstom po konturama mog lica, za sobom ostavljajući trnce. U zraku se osjećao miris drveta i trave, ali ja sam se mogla usredotočiti samo na Jetta. Sjedio je tako blizu da sam osjećala njegov muževan miris i vidjela svaku pojedinost njegova lica i tijela. Jedva vidljive borice od smijeha ispod njegovih čarobnih očiju, izbljedjeli ožiljak na bradi, čvrste mišice na rukama. Sve to činilo gaje stvarnim. Lijepim. Savršenim. Poželjela sam ga upitati o tome kako bi njegova sjećanja postala moja.

- Hej, jesi li ikad igrao ragbi u srednjoj školi?-upitala sam drsko i pomalo bez daha klizeći pogledom preko njegovih širokih ramena.

- Molim? - upitno me je pogledao. A onda mu je u grlu zaštropotao duboki smijeh kad je vjerojatno shvatio moju suptilnu implikaciju. - Zapravo, jesam. Drago mi je da si to primijetila.

Zakolutila sam očima najednom osjetivši kako mi se obrazi žare. Svaka čast, Stewartova, još si više napuhala njegov već ionako pretjeran ego.

- Kladam se da si ti bila štreberica koja se družila s mladim genijalcima - nastavio je.

- Zbog čega ne misliš da sam bila navijačica? - Izvila sam obrve. Pogodio je, ali to mi se nije svidjelo. Iz nekog sam razloga željela da me smatra seksi i privlačnom. Željela sam da pomisli da bi mogao imati konkurenciju.

- Ne, nisi bila tako dosadna. - Obgrlio me je rukama oko struka i privukao bliže sebi dok je svojim zelenim, strastvenim očima prodirao u moje oči i srce, prožimao me do srži. Dok me je tako promatrao, osjetila sam da sve što je važno blijedi. Postojao je samo ovaj trenutak koji smo dijelili.

Jettove usne spustile su se na moje, gotovo ih okrznule, ali ne posve. - Bila si pametna i čarobna, ali to nisi znala.

- Otkud znaš? - šapnula sam.

- Nije teško pogoditi. Cure kao ti momcima ne daju blizu. Mislim da je popriličan broj frajera pokušao, ali nijedan nije uspio jer ti nisi shvaćala koliko si zapravo božanstvena.

Frajer je stvarno spretan s riječima. Brzo sam trepnula, opijena mirisom njegove kože. Mirisao je na skupu vodicu poslije brijanja i nešto drugo. Nešto muževno. Nešto...

Na sebe.

Razdvojila sam usnice, preklinjući ga da me prestane mučiti svojom blizinom. Preklinjući ga da me poljubi.

I poljubio me, nježno kao dašak vjetra. Kao sitni leptirići što mi mekim krilima okrzavaju kožu. Zastenjala sam u sebi od tog slatkog mučenja. Gospode, željela sam ga toliko da me boljelo.

- Neki frajeri možda padaju na navijačice i napadne ljepotice. Meni se oduvijek sviđao izazov, a ti si bila onakva djevojka kakvu sam želio ali nisam mogao imati - šapnuo je.

Zapalucio je jezikom po mojoj donjoj usni trenutak prije no što su njegova usta osvojila moja dugim, strastvenim poljupcem. Kružio je oko mog jezika, duboko ga usisavao dok je rukama lutao po mom tijelu. Drhtala sam u njegovu zagrljaju i zabacila glavu stenjući od oluje koja se budila u mom truhu. Rukom je potegnulo moju košulju i brzim je pokretom izvukao iz hlača. Lagani pritisak njegovih žuljevitih prstiju kojima mi je otkopčavao dugmad zapalio me je obećanjem što bi mi ti prsti mogli učiniti.

Kog to vruga radim?

Ovo mjesto nije na osami. Može nas vidjeti svatko tko stoji na nekoj uzvisini ili drugoj strani jezera. Trebala bih otići, ne dopustiti mu da me uzme na javnom mjestu gdje nas svatko može vidjeti. Nisam egzibicionistkinja, a nisam ni luda za seksom na travi gdje mi pitaj Boga što može gmizati po koži. Ali moje su tjelesne potrebe postajale sve jače i vrištale za olakšanjem. Kako bi bilo spavati s nekime koga doista želim?

U neočekivanom trenutku lucidnosti, bocnula sam ga prstom u grudi i pokušala odgurnuti, ali moj je pokušaj bio traljav.

- Ne ovdje - promrmljala sam.

- Zašto ne? Nikog nema - šapnuo je Jett ne odustajući. Pritisak njegovih usana na moje se povećao. Kliznuo je prstima s mog vrata do prozirne tkanine sad vidljivog grudnjaka, kružio oko ružičaste bradavice koju sam sanjala da će milovati još od našeg prvog susreta. Izvila sam leđa o njegov grubi dlan brišući svaku udaljenost između nas, neodređeno svjesna da ću biti izgubljena nastavi li me on ovako slatko mučiti.

- Želim znati kakav imaš okus - šapnuo je prtljajući prstima po kopči mog grudnjaka.

- Ja ću...

Trzajem ruke, otkopčala sam grudnjak i spustila ga niz podlaktice na zelenu travu.

Moje bljede dojke razlile su se slobodne u njegove spremne dlanove.

- Lijepa si - promuklo je prošaptao Jett, pogleda prikovanog uz moje grudi. Kao da želi dokazati svoju tvrdnju, zadovoljno je prostenjao i zapalucnuo jezikom najprije po jednoj pa drugoj tvrdoj bradavici, sisao ih i lizao. Osjetila sam kako me obuzima vihor strasti kakav dotad nisam upoznala. Zagrlila sam ga oko vrata i povukla za sobom na travu u nadi da neće prestati. Nije ga trebalo nagovarati.

Još mi je nekoliko puta liznuo bradavicu pa je uhvatio u usta i sisao tako žestoko da me isprva nakratko zaboljelo, nakon čega je uslijedila kaskada užitka koja se razlila mojim tijelom sve do spolovila. A onda je prestao.

- Ne - šapnula sam, pogledom ga preklinjući da nastavi. Poluzatvorenih očiju gledala sam kako trepavicama okrzava moj trbuh, prstima već petljajući s patentnim zatvaračem mojih hlača.

Nije se predomislio. Tek što nije prešao na sljedeći korak. Negdje u mozgu, čula sam onaj tihi ali dosadan glas koji me strogo pitao koji se to vrag događa, ali za promjenu nisam željela poslušati razum. Nisam bila sigurna bih li trebala umrijeti od stida jer će me posve razodjenuti na javnom mjestu, ili se radovati daljnjem vrelom istraživanju njegovih usana koje po svemu sudeći slijedi.

Ionako je bilo prekasno za predomišljanje. Već u sljedećem trenu, moje hlače bile su otkopčane i Jeff je gurnuo ruku među moje raširene noge, odmičući gaćice u stranu.

Opa!

Već sam se ovlažila samo iščekujući njegov dodir.

- Nemoj prestati - rekla sam.

- Nisam ni namjeravao.

Spustio je svoje traperice i pimpekom trljao moj nabrekli klitoris dok nisam podigla bokove ijući ga da uđe u mene. Disala sam kratko i isprekidano. Širom mi je rastvorio noge i s dva prsta prešao preko mog klitorisa pa ih zavukao u meko meso. Stresla sam se kao gromom pogođena i umalo sam svršila, ali kao da je osjetio, baš u tom času izvukao je prste.

- Ne još - promrmljao je, gotovo prekorno.

- Ne! Nemoj stati! - Podigla sam se na lakat i pogledi su nam se sreli. Izgledao je vraški seksi onako razbarušene kose s nestašnim osmijehom na licu. Klitoris mi se trznuo kad sam opazila kako jezikom paluca po svojim usnama.

- Kad završim s tobom, dahtat ćeš moje ime i preklinjati za milost - šapnuo je Jett.

Ne bih baš rekla, ali nisam mu željela razbiti iluzije. Drugim muškarcima nikad nije uspjelo izazvati u meni tu određenu reakciju. Možda Jett jest vraški seksi i ima tijelo nad kojim moraš sliniti i poljubac koji bi otopio Arktik, ali svejedno sam sumnjala da njegov pimpek može izvesti čudo.

Gurnuo me na travu i spustio lice među moja bedra, dlanovima obuhvativši moje guzove dok je upijao moj miris, a ja crvenjela. Podigavši pogled, kružio je jezikom među mojim usminama, fokusirajući se na majušnu izbočinu na vrhu. Negdje duboko u meni rodio se drhtaj koji se proširio cijelim mojim tijelom i sakupio u mojoj vagini. Zastenjala sam i izvila leđa, približavajući kukove njegovim

čarobnim ustima. Ne uđe li ubrzo u mene, osramotit ću se preklinjući ga da me uzme na licu mjesta.

- Jette. - Glas mi je bio natopljen požudom. On se kratko nasmijao i nastavio me mučiti, lickati i kružiti jezikom. Drhteći, isprekidano sam prostenjala i uhvatila se za njegova ramena. - Trebam te u sebi. - Glas mi je bio promukao od požude, u skladu s dubokim, zadovoljnim štropotanjem u njegovu grlu.

- Ne još, dušo.

Majčicu ti milu, predobar je.

Gurnula sam prste kroz njegovu kosu, ne posve sposobna odlučiti bih li ga silom povukla na sebe ili priklještila među noge. Zastenjala sam glasnije kad je vrhom jezika kliznuo kroz moj osjetljivi uzani otvor proždirući svaku kapljicu.

- Molim te - zaljuljala sam bokovima o njega.

Njegov me je jezik nastavio mučiti, nepokolebljiv i uporan, pronalazio moj klitoris, lickao oko njega i izazivao prigušeni vrisak užitka u dnu mog grla.

- Želiš me u sebi? - upitao je Jett najednom se uspravivši. Zacrviljela sam kad mi je nježni povjetarac pogodio spolovilo, ublažavajući osjećaj vreline koji su na njemu ostavila njegova usta. Kimnula sam, a njegovim je licem preletjeo vragolast osmijeh. Polako je gurnuo jedan prst u mene, pa drugi, ni načas ne svrćući pogled s mojega lica kad ih je izvukao. Sljedeći put ušao je u mene dublje i brže. Stenjala sam dok je on prstima ulazio u mene, sve dublje i sve brže, rastezao me, zadirkivao i mučio cijelom njihovom dužinom.

- Gospode. - Izvila sam leđa, podigla bokove ususret njegovim prstima, preklinjući još. Ovo ne ide po planu. Nisam trebala toliko uživati, već su me i sami njegovi prsti gurnuli onkraj svega što sam dotad iskusila.

- Još malo - šapnuo je Jett. Pogled mu je ostao prikovan uz mene kad je ponovno zaronio među moje noge. S prstima duboko u meni, zapalucao je jezikom po mom klitorisu, jednom, dvaput, a svijet pred mojim očima zavrteo se u mahnitom vrtuljku. Požuda je u bujici nagnula među moje noge i iz grla mi se otelo tiho stenjanje, a srce mi divljački zalupalo. Propela sam se o njega, uvlačeći njegove prste dublje u sebe. Opario me novi val vreline, izludio. Vid mi se zamutio, pred očima mi se zacrnjelo, tijelo mi se napelo.

- Pokaži mi kako svršavaš - naredio je Jett. Njegov duboki, seksi glas bio je zadnje milovanje koje mi je bilo potrebno. Klitoris mi je počeo snažno podrhtavati i obuzela me nesavladiva pomama. Prigušeno kriknuvši, trznula sam bokovima o njega i svršila o njegova vrela usta. Svijet se rasplinuo, a ja rasprsnula u milijun očuta koji su me preplavili odjednom.

Žestoko sam se ugrizla za usnicu krajičkom oka promatrajući Jettovo opušteno lice. Nismo spavali na obali Lucazzoneova jezera. Iz nekog razloga, samo mi je vratio gaćice na mjesto i sjeo, okrećući glavu na drugu stranu kao da mi želi dati dovoljno privatnosti da se priberem. Prelazila sam rukama preko njegovih snažnih leđa i masirala mu vitke mišiće, u nadi da ću mu tako pokazati koliko silno želim ići do kraja.

- Nemoj - rekao je Jett zaustavljajući me tim jednostavnim zahtjevom. Ruke su mi se trznule kao oparene, a njegove riječi me zapekle jače od vatre. Nijedan muškarac s kojim sam dotad spavala nikad se nije ponašao ovako. Kad bi me oralno zadovoljili, tražili bi da im uzvratim uslugu. Zašto Jett to ne traži? Zašto ne želi na licu mjesta završiti što smo započeli?

Osjećala sam se nedostatnom i nisam mogla ne posumnjati u sebe. Jesam li učinila nešto pogrešno? Možda gaje od seksa sa mnom odbila moja reakcija na njegov dodir.

Iako to nisam željela, spolovilo mi se i nadalje trzalo od pogleda na njega. To nije bilo prirodno i ni u kom slučaju nešto što sam ikad ranije doživjela. Ova mračna, žestoka, epohalna pohota mora prestati. Nisam se mogla nositi s vrelin valovima požude zbog kojih je bilo nepodnošljivo biti u njegovoj blizini a ne dodirivati ga. Bio je tako blizu, a tako daleko. Privlačnost je bila opipljiva, ali ja svejedno nisam imala dovoljno samopouzdanja da poduzmem prvi korak. Nalazila sam se u zoni u kojoj stvari nisu crno-bijele, nego neke nejasne među nijanse u kojoj ništa nema smisla.

Jett nije rekao ni riječ dok sam se ja odijevala i slijedila ga stazom prema parkiranom automobilu. Šutjeli smo i dok mi je pomagao da se smjestim na suvozačko sjedalo, dugim koracima prilazio svom sjedalu, ubacivao mjenjač u brzinu i vozio nas kući.

Njegovoj kući, podsjetila sam samu sebe, predivnoj kući na jezeru, i tobožnjoj normalnosti radnog odnosa koja nije postojala. Ne obazirući se na peckanje u očima, pogledala sam zamagljeni krajolik s druge strane prozora, više ne mareći za Jettovu opasnu vožnju. Činilo mi se da je prošla cijela vječnost prije no što smo najzad stigli

do njegove kuće. Čim su se gume sa škripom zaustavile, iskočila sam iz automobila i zaustavila se tek pred ulaznim vratima, leđima okrenuta Jettu čekajući da me sustigne.

Otključao je vrata i pustio da uđem prva, pa zatvorio vrata iza naših leđa. Izbjegavala sam njegov pogled i oklijevala, ne znajući što bih rekla. Na kraju sam samo uspjela slabašno protisnuti "hvala". Naglo je izvio obrve, a u očima mu je zabljesnula natruha ljutnje.

- Na čemu? Na vožnji? Na mom uvaženom društvu? - Na desnoj sljepoočici titrao mu je živac. Bio je ljut, a ja nisam imala pojma zašto. Zanimajla sam kao riba. Koji mu je vrug? Kako se u tren oka iz senzualnog i strastvenog može pretvoriti u hladnog i proračunatog? - Ili zato što sam te polizao? - Opasno mi se približio. Snažno me uhvatio za bradu i primorao da podignem glavu. Plašila me je njegova visina. Podigavši pogled uz njegovo visoko tijelo do očiju, osjećala sam se malom i nemoćnom pred njegovom pronicavošću. Samo je on znao što se zbiva u njegovoj glavi i ničim nije pokušavao to podijeliti sa mnom.

- Hvala na čemu, Brooke? - Obgrlio me rukom oko struka i okrenuo, gurnuo o zid, pritom mi bedrom šireći noge. Dlanovima je klizio po prednjici moje košulje dok mi je zubima dražio resicu uha.

- Ugovor... željela sam ti uzvratiti jednakom mjerom - šapnula sam. - Nisi mi dopustio. - Ne znam zašto je to bilo tako važno, ali iz nekog razloga jest. Pružio mi je neslućen užitak kakav nikad ranije nisam iskusila i željela sam vidjeti mogu li i ja njemu pružiti to isto.

Željela sam da mu budem posebna kao što je on bio meni. Željela sam da mi se preda. Da se preda onome što mu mogu dati. A gdje bi te to dovelo, Stewartova? Vjerojatno nigdje.

- Ah, ugovor. Misliš da je tu riječ o davanju i uzimanju u jednakoj mjeri. - Nestrpljivo je uzdahnuo. Zadrhtala sam od njegova vrelog daha na mom vratu. - Ja igram po vlastitim pravilima, Brooke. Kao što kažu: nekad se sve vrti oko tebe, a nekad oko mene.

Polako sam kimnula, pitajući se kamo to vodi. Palcem mi je okrznuo obraz čas prije no što se udaljio od mene.

- Idi se istuširati i dođi u moj ured. Moraš mi pripremiti neku papirologiju.

Molim!?

Igra se mojom glavom. Drugačije nisam mogla protumačiti njegove stalne promjene raspoloženja. Ubrzano sam dahtala grabeći mimo njega i stubama do svoje sobe, nestrpljiva da makar nakratko pobjegnem.

Tuširanje mi je malo razbistrilo glavu. Nažalost, nije razbistrilo i moju zbunjenost u pogledu Jetta. Samo sam sebi ponavljala da ga poznajem tek nekoliko dana, što nije ni približno dovoljno da čovjek otkrije kako neki muškarac reagira. Majka me je naučila da su muškarci kompleksni, ali jednom kad dopreš do srži, nisu baš toliko različiti od nas žena. Na temelju kratkog poznanstva s Jettom, nikako se ne bih složila s tom tvrdnjom. Na kraju krajeva, on je moj šef, a ne neki slučajni tip s kojim izlazim, podsjetila sam samu sebe. Zato ne moram shvatiti. Jedino je važno da dobro obavim svoj posao.

Zaključivši da sam potratila dovoljno vremena, podigla sam svoju dugu smeđu kosu u visoki konjski rep, odjenula čisto donje rublje, novu košulju i hlače, i krenula prema Jettovu uredu ne znajući što mogu sljedeće očekivati.

Zatekla sam ga za radnim stolom, zadubljenog u uglavnom jednosložni telefonski razgovor u kojem su prevladavale riječi "ne", "sranje" i "aha". Pokazao mi je da sjednem na podstavljenu stolicu sučelice njemu i vratio se svojim zabilješkama, sve se više mršteći. Gospode, ozbiljnost mu baš pristaje. Odbacila sam nepozvane bljeskove sjećanja na njegova seksi usta među svojim nogama i prisilila misli da se vrata u stvarnost. Nije me ni pogledao nastavljajući razgovor. Sjedila sam minutu ili dvije i svim se silama trudila ne slušati, ali Jettova je srdžba bila toliko opipljiva da je bilo nemoguće usredotočiti se na išta drugo.

- Sljedeći put ne smiješ dopustiti da nas itko vuče za nos. Ili će potpisati, ili neće. Jesam li bio jasan? - upitao je Jett trenutak prije no što je s treskom spustio slušalicu.

Prokletstvo, on definitivno zna završiti razgovor. Iskreno sam se nadala da ga nikad neću imati na drugoj strani telefonske linije.

- Je li sve u redu? - upitala sam oklijevajući.

- Još jedan posao koji je propao - odgovorio je Jett masirajući sljepoočice. - Kunem ti se, ponekad mislim da ću sve morati obaviti sam želim li da ova tvrtka opstane. Teško je naći pouzdane ljude. -

Podigao je pogled i nasmiješio se, a ja sam znala da će sad promijeniti temu, kao da je već rekao previše.

- Trebaš mi da pregledaš moju poštu i otkážeš sve sastanke, uživo i ostale, koje bih ovaj tjedan mogao imati. Oslobodi mi raspored.

- Naravno. - Namrštila sam se, ali bila sam dovoljno pametna da ne postavljam pitanja.

- Odlično. - Gurnuo mi je debeli spis. - Vjerujem da si se dosad upoznala s posjedom Lucazzone, zar ne?

Na obraze mi je nagnula izdajnička rumen. Oh, upoznala sam se ja s posjedom Lucazzone, kako da ne, iako ne onako kako sam isprva mislila. Jettove usne izvile su se u osmijeh od kojega gaćice same padaju.

- Tako sam i mislio. U svakom slučaju, želim da se ti pobrineš za njega. Pregledaj svaku bilješku, pronađi rupu i pribavi nam taj posjed.

- Ali... - umalo sam se zagrcnula. Pa to je višemilijunski vrijedan posao.

Jett je odgurnuo svoju stolicu i obišao radni stol. Zaustavio se ispred mene i čučnuo. Osjećala sam njegov vreli dah na koži.

- James je rekao da si najbolja. Je li lagao?

Gospode Bože kako je lijep! Njegove oči... njegovo lice... njegove usne. Zavalila sam se o naslon stolice kao da će me malo udaljenosti između nas zaštititi od njegova magnetizma i odmahнула glavom.

- Nije. Ali ovo je golemo, a ja... - Nemam iskustva, to sam željela dodati kad me je Jett prekinuo.

- Vjerujem u tebe - polako je rekao. - Nemoj me razočarati. Jett Mayfield je bio faca i vjerovao je u moje vještine. Načas sam ga samo netremice promatrala, nesposobna izgovoriti one dvije riječi koje sam mu očajnički željela priopćiti. Hvala ti.

Atmosfera između nas se promijenila. Pogled mi se spustio na njegove usne, tako blizu mojih, i osjetila sam kako mi topla bujica namače tanku tkaninu gaćica. Jett se nakašljao i ustao, vratio na svoju stolicu, ali nedovoljno brzo da sakrije vlastito plitko disanje i požudu u očima. Nije toliko imun kao što se pravi. Srce mi je zapjevalo od ponosa i osjećaja pobjede. Zabavljeno sam prekrížila ruke na prsima.

- U kuhinji bi te trebao čekati ručak - hladnokrvno je rekao, izbjegavajući moj pogled. - Ostatak dana bit ću u Malpensi.

- Zašto? - Ta mi je riječ izletjela prije no što sam se uspjela zaustaviti. Naglo je podigao pogled, izvijenih obrva.

- Sastajem se s jednim klijentom.

- U rasporedu ti ništa ne piše.

Zavalio se u svojoj stolici i promatrao me nekoliko sekundi.

- Nije sve zapisano u mom rasporedu, Brooke. Na primjer, naša jutrošnja šetnjica. Misliš li da su u Lucazzoneovoj kući uživali u pogledu? - Lice mu se ozarilo vragolastim osmijehom, na što sam ja ponovno pocrvenjela kao izbezumljena.

- Molim? Rekao si... - Spotala sam se o riječi, nesposobna dovršiti rečenicu.

- Ne. Rekao sam da nitko ne živi ondje... doslovno, na obali. Nisam rekao da nitko ne živi u kući. - Jače se nacerio. Obrazi su mi se zažarili od novog vala čistog poniženja.

Prokletstvo, loptica je ponovno na njegovom terenu. Upravo sam izgubila još jednu bitku.

- Misliš li da nas je itko vidio? - šapnula sam. Slegnuo je ramenima.

- Je li to važno?

Bilo je važno jer ja nisam ženska koja se seksa na javnom mjestu gdje svi mogu blejati u mene.

- Opusti se, Brooke - tiho je rekao Jett. - Kuća je već mjesecima prazna. - Prstom je okrznuo moj zažareni obraz. - Ali svidjela ti se opasnost da bi mogla biti uhvaćena, nije li?

Kimnula sam, iako mi krv nije uzavrela samo zbog mogućnosti da ću biti uhvaćena.

- Dobro, jer sa tobom planiram učiniti još mnogo toga drugoga - šapnuo je onim svojim dubokim, seksi glasom prožetim intrigom.

Dah mi je zapeo. Oh, definitivno jedva čekam.

Zazvonio je telefon i prekinuo naš trenutak. Jett je prostenjao i okrenuo se provjeriti tko zove.

- Jebemu! - Pustio me je, dograbio slušalicu i dlanom prekrio mikrofon. Njegove mračne oči bile su na meni ne ostavljajući nimalo dvojbe da su njegove riječi namijenjene isključivo mojim ušima. - Strahovito te želim, ali nažalost, posao zove. - Utisnuo mi je brz ali

strastven poljubac na usne i već u sljedećem trenutku bio je sav ozbiljan i poslovan.

- Mayfield - rekao je u slušalicu. Glas mu je bio osoran i odlučan, ne odavajući nimalo one strasti koja je još uvijek nadirala mojim venama.

Ispravila sam leđa, pribrala se koliko sam mogla i prisilila samu sebe da polako izađem iz sobe pazeći na svaki korak kako se ne bih spotaknula o vlastita stopala.

Kako je Jett i najavio, ručak me je čekao u kuhinji. Odigla sam poklopac s poslužavnika i udahnula miris nekog talijanskog mesnog jela s tjesteninom kojeg nikad prije nisam okusila. Slasno je mirisalo na začinsko bilje i svježije rajčice. Želudac mi je zakruljio i podsjetio me da je već davno prošlo vrijeme ručka, a ja od sinoć ništa nisam stavila u usta. I nadalje privijajući Lucazzoneov spis uz grudi, zgrabila sam tanjur i sjela za skupi stol od mahagonija s pogledom na jezero. Iz kuhinje sam imala veličanstven pogled na cijelu istočnu stranu. Za razliku od onoga dana kad smo stigli, jezero je naizgled privuklo posjetitelje. Nisam vidjela sve do obale, ali uspjela sam razabrati šarene stijegove zastava dva privatna čamca koji su jedrili ležernom brzinom. Prema Jettu, većina jezera bila je u privatnom vlasništvu, što me navelo na pomisao da su vlasnici odlučili doletjeti na kratki proljetni izlet.

Ubacila sam zalogaj slasne tjestenine u usta i zapitala se kako je biti bogat kao ti ljudi i ne morati brinuti hoćeš li moći platiti račune ili staviti hranu na stol. Nisam imala osjećaj da mi išta nedostaje ni kad je majka izgubila mog oca i morala sastavljati kraj s krajem slažući proizvode na police u lokalnom samoposluživanju za minimalnu plaću. Ali sad kad sam s Jettom bila u vili koja je vjerojatno koštala više no što ću ja za života zaraditi, nisam mogla ne osjećati se kao da tu ne pripadam.

Radila sam za njega, ali nisam bila dio njegova svijeta. I nisam gajila nikakvu lažnu nadu da ću to ikada biti.

Ne želiš ga, Stewartova. Zato izbacij iz svog prokletog sustava sve te "što ako".

- Apsolutno si u pravu - promrmljala sam otvarajući fascikl. Na moje iznenađenje, to nije bio onaj isti koji mi je Jett jutros ostavio na stolu. Brzo sam pojela kako bih se mogla zadubiti u Mayfieldovu neobičnu poslovnu etiku. Kad sam zatvorila zadnju stranicu, nisam mogla ne diviti se njegovoj požrtvovnosti.

Jett Mayfield zna što želi i ne boji se to uzeti, ma koliko prljavo morao igrati.

Privatni detektiv deset je godina pratio obitelj Lucazzone, pročešljavao obiteljska stabla, tragedije, tajne bankovne račune i posjetitelje sa skrivenim motivima. Ispostavilo se da su muškarci iz svih naraštaja obitelji Lucazzone generacijama bili nevjerni, uživali kad god i s kim god su mogli. Ni Alessandro Lucazzone nije bio drugačiji, samo što je on igrao za drugu momčad. Oženio se bogatom ženom jer mu je trebao njezin novac, ali zbog svoje seksualne sklonosti nikad nije napravio nasljednika. U određenom trenutku, jedan od njegovih ljubavnika uselio se k njima i svojom su vezom mahali pred nosom Lucazzoneovoj ženi dok ona to nije prekinula prijetnjom razvoda.

Zanimalo me zašto svoju prijetnju nikad nije provela u djelo. Svaka bi žena zdrave glave to učinila, ali Henrietta Lucazzone ostala je s Alessandrom do zadnjeg trenutka, kad joj je tijelo podleglo nekoj zagonetnoj bolesti koju je pokupila na odmoru u Indiji. Možda je zbog svog katoličkog odgoja svoje bračne zavjete cijnila više od svoje slobode ili života s nekim tko je istinski voli. Ili ju je Alessandro čvrsto držao u šaci i natjerao na poslušnost. Bio je poznat po svom šarmu i dobrom izgledu, i govorilo se da bi i kobru mogao nagovoriti da ga ne ugrize.

Naravno, ja nisam povjerovala tim pričama. Datirale su iz njegove mladosti, kad su ljudi zbog posljedica Prvog svjetskog rata bili siromašni i vjerovali visokom društvu koje im je nudilo besplatan dnevni obrok i darovalo odjeću koju bi njihova djeca prerasla. Možda je zato Henrietta mislila da se Alessandro Lucazzone izvukao s ubojstvom.

Prema Jettovom dosjeu, to se dogodilo prve nedjelje u prosincu 1953. Henrietta Lucazzone netom se vratila iz još jedne velike kupovine, koje je silno voljela, i zatekla supruga u krevetu s muškarcem. Iako se to događalo i ranije, ljubavnik uz Alessandra ovaj je put bio mrtav. Torzo mu je bio rasporen od grla do trbuha. Prema Henriettinom dnevniku, nikad nije nazvala policiju i tijelo je kasnije pronađeno u šumi, nago, rasporeno.

Nitko nije postavljao pitanja, nitko upirao prstom. Negdje u vrijeme kad je tijelo pronađeno, Alessandro je donirao novac u dobrotvorne svrhe i svi su ga veličali zbog njegove velikodušnosti. Mrtvi muškarac identificiran je kao bivši vojnik u Drugom svjetsku ratu i

alkoholičar kojemu je očajnički trebala gotovina za piće. Mayfieldov privatni detektiv nabasao je na tu tajnu tek kad mu je odbijena molba da posjeti Lucazzoneov dom, nakon čega je u kapeli iza vrta naletjeo na Henriettin dnevnik, skriven ispod jastučića za klečanje okrenutog prema oltaru.

Iako dnevnik nikad nije poslan policiji, činjenica da je u vili pronađeno tijelo trebala je biti dovoljan dokaz da je netko u Lucazzoneovoj kući ubojica. A ipak, obiteljski ugled i bogatstvo zaštitili su onoga tko je taj zločin počinio, tko god on bio. U prepisci s detektivom, Mayfield je tvrdio da je Lucazzone star i bolestan. Ako je on doista ubojica, pravda će ga sustići tek nakon smrti. Pitala sam se zašto Jett nije želio jednostavno predati dnevnik lokalnim vlastima. Utvrdi li se da je Alessandro kriv, talijanska vlada stavila bi posjed na dražbu i prodala ga onome tko ponudi najviše, u kom slučaju sumnjam da bi itko dao ponudu veću od dvadeset milijuna. Bilo bi tako jednostavno, ali iz meni nedokučivih razloga činilo se da Jett želi ići težim putem.

Zatvorila sam spis, odložila prazan tanjur u perilicu za posude i zaputila se u svoju radnu sobu na katu. Bez Jetta se kuća činila neobično tihom. Probudivši svoj MacBook iz mirovanja, polako sam se uvodila u radno raspoređenje. Dvaput sam prelistala spis od prve do zadnje stranice, ali nisam pronašla ništa što bi mi moglo pomoći. Porezni dokumenti bili su u redu. Posjed je imao financijskih problema, ali nedovoljno ozbiljnih da bi nagnali Lucazzonea da ga proda. Nisam imala pojma što bih još trebala tražiti i tek što nisam zatvorila spis, kad mi je pogled privukao broj otisnut na dnu svake stranice. Zadnja je stranica bila označena kao sto četrdeset sedma od sto četrdeset osam, što je značilo da jedna stranica nedostaje.

Je li uopće pohranjena s ostalima? Nisam se mogla sjetiti da sam je vidjela, ali svejedno sam dvaput pretražila spis, pa svoj radni stol i na kraju kuhinju, bez mnogo uspjeha. Na kraju sam odlučila upitati Jetta o tome i primila se svojih administrativnih zaduženja. Kad sam odgovorila na njegovu najvažniju poslovnu korespondenciju i prema Jettovom nalogu otkazala sve sastanke, već je bila rana večer i škripanje šljunka pod gumama reklo mi je da je vrijeme da završim s poslom za taj dan.

Jettov poslovni sastanak nije dobro prošao. Znala sam po tome kako je zalupio vratima; zatresli su se i podovi i zidovi. Nisam imala pojma kako bih to shvatila pa sam ostala kao ukopana, nekoliko centimetara od odjeće u svom ormaru, pitajući se što da večeras odjenem. Dosad sam uvijek odijevala jedan poslovni kostim za drugim, a navečer povremeno traperice. Večeras sam željela promjenu, možda nešto riskantno kao što je suknja ili haljina. Nešto što će namamiti muškarca koji me nije ni dodirnuo od onog izleta na plažu. Zašto? Zato što sam to željela već jednom obaviti i završiti s time.

Iščekivanje i strpljenje nikad nisu bili moje vrline. Nije mi se sviđala ova igra čekanja, sati boravka s njime i njegovim senzualnim pogledom na meni. Svaki put kad bi me pogledao, imala sam osjećaj da me razodijeva svojim strastvenim pogledom i donji dio tijela sladostrasno mi je podrhtavao. Još otkad me je dodirnuo tamo dolje, nisam mogla razmišljati ni o čemu drugome osim o njegovim usnama na svojoj koži, njihovom dražkanju, sisanju, valovima požude koji su u meni izazivale. Željela sam ponovno osjetiti tu uzbuđujuću kaskadu osjećaja, ali sam ovaj put namjeravala uzvratiti na njegov trud. Izdajnički trnci uzbuđenja nagnuli su mi kroz trbuh i pretvorili se u čulno trzanje ispod pupka.

Ali sad nije bilo vrijeme za to.

Odgurujući Jetta u zakutak misli, odjenula sam usku suknju tik do ispod koljena i meki kašmirski pulover s dubokim V izrezom. Diskretno sam se našminkala - malo maskare, rumenila i mrvicu ruža - i raspustila konjski rep. Kosa mi se rasula niz ramena u bezbrojnim mekim kovrčama. Zadovoljna, promotrila sam se u zrcalu.

Nije loše, Stewartova.

Okej, priznajem da nisam bila ni blizu materijala za manekenku, ali neke su mi stvari išle u prilog - na primjer sjajne smeđe oči, obli bokovi i uzan struk. Osim toga, Jett nije tajio da me želi pa me za promjenu nije ni najmanje smetalo što mi noge nisu dovoljno duge, a dojke treba malo podići podstavljenim grudnjakom.

Nervozno grickajući usnu, još jednom sam pogledala svoj odraz u zrcalu i zaputila se u potragu za svojim šefom.

Jetta sam zatekla u dnevnom boravku. Stajao je uz otvorena balkonska vrata s mobitelom priljubljenim uz uho. Većernji vjetar mrsio mu je kosu. Bio mi je okrenut leđima, pa sam ga mogla promatrati nekoliko kratkih trenutaka prije no što zamijeti moju prisutnost.

Bio je u trapericama koje su mu se pripijale uz snažna bedra i crnoj majici koja je isticala njegove bicepse; vlažna kosa svjetlucala mu je na svjetlu i ja sam poželjela proći prstima kroz nju kako bih provjerila je li meka i raskošna kako izgleda. Izgledao je tako slasno da sam mogla umrijeti na licu mjesta i otići ravno u raj. Zastenjala sam osjetivši nenadanu lokvicu među nogama.

Je li to moguće? Nije morao reći ni riječ, a ja sam već razmišljala o tome da ga preklinjem da me uzme. Nisam mogla biti očitija.

Laka ženska.

Lagano pokucavši na već otvorena vrata, ušla sam u dnevni boravak pogleda prikovana uz bilo što drugo osim Jetta. Tad se on okrenuo i usne mu se trznule osmijehom od kojega gaćice padaju. Privukao je moj pogled poput magneta i sve ostalo kao da je bilo isisano iz mog vidokruga.

Bio je nestvarno seksi.

Ne, bio je bog seksa.

Dah mi je zapeo u grlu po tko zna koji put otkad sam ga upoznala.

- Hej. Jesi li provela dobar dan? - upitao je dubokim, grlenim glasom, vraški seksi.

Teško sam progutala, ne odgovorivši. Došetao je do mene i sagnuo se nježno me poljubiti u obraz, spuštajući ruku na moja križa, jedva dotičući moj pulover.

Preblizu za utjehu, previše napaljivo.

Nisam mogla disati. Bio je samouvjeren toliko da sam se nasmrt prepala.

Odvažno sam se nasmiješila i odmaknula dva koraka, primoravajući samu sebe da ne pojurim prema najbližim vratima.

- Bio je dobar. A tvoj? - Glas mi je jedva pronašao put iz grla.

- Sad kad sam ovdje s tobom postaje bolji. - Jettove oči zaronile su u moje, a moja se utroba uskomešala. Palcem je okrznuo moju donju usnu i namrštio se, kao da ne može odlučiti bi lije poljubio. Željela sam mu olakšati tu odluku pa sam nježno priljubila usta uz

njegov palac, i nadalje ga gledajući u oči. Kad sam mu počela sisati palac, plitko je zadahtao.

- Igraš se vatrom, Brooke - promuklo je rekao. - Ne želim da se opečeš.

- Obećao si vatru. Nemam ništa protiv malo bola - šapnula sam o njegov dlan. Bio je to najočitiji poziv koji sam ikad uputila nekom muškarcu. Srce mi je divlje zalupalo o rebra i podsjetilo me na krhku ptičicu u očajničkoj potrazi za izlazom iz kaveza. Na određeni način, i bila sam ptičica, a moj je život bio kavez. Iako u njega nikad nisam pustila ni Jetta ni ijednog drugog muškarca, zaključila sam da se za promjenu mogu sigurno odvažiti van, u nadi da bih mogla zaboraviti prošlost. Biti netko drugi na neko vrijeme.

Nekoliko trenutaka samo smo se netremice promatrali. Jedva sam disala... a onda je zazvonio njegov mobitel i prenuo ga. Jebi ga.

Netko je ponovno morao nazvati u najnezgodnijem trenutku.

Jett je pogledao tko zove i pritisnuo tipku za odgovor, promrmljavši nešto kao "čekaj". Prekrio je dlanom mikrofon i zgnječio mi usnice brzim poljupcem.

- Oprosti, moram se javiti.

Slegnula sam ramenima. Pogled mu se smračio i načas nisam znala da li od želje ili ljutnje.

- Nadam se da voliš roštilj - rekao je.

- Tko ga ne voli?

- Vidimo se u kuhinji za deset minuta, može?

Kimnula sam, iako on to nije vidio jer mi je već okrenuo leđa, s mobitelom zalijepljenim za uho.

Kad sam ušla u kuhinju, roštilj je već bio gotov i prekriven čeličnim poklopcem. Jett je podigao poklopac i otkrio dvije porcije rebara veličine Alabame. Želudac mi je zakruljio na miris mesa i povrća sa žara, a moja se ljutnja ublažila. Možda nije prihvatio moju ponudu jer nije želio da večera zagori? On je na gubitku, nije li?

Slegnula sam ramenima i primorala se ne zakolutati ponovno očima kao mušičavo dijete.

- Tvoj poslovni sastanak nije prošao naročito dobro - započela sam, spremna usmjeriti razgovor na poznati teren. Na kraju krajeva, on je moj šef i trebao bismo razgovarati o onome što utječe na tvrtku.

Jett se nacerio. - Što me je odalo?

- Lupa vratima.
- Oprosti zbog toga.
- Nema frke.

Gledala sam ga dok je bez riječi stavljao hranu na dva tanjura i kroz balkonska vrata izlazio u dvorište. Uzela sam bocu crnog vina i dvije prazne vinske čaše i krenula za njim.

Zrak je bio topao i prožet mirisom drva i rascvjetanog cvijeća. Vrtni stol i stolice bili su smješteni tik iza ugla, gdje je svjetlo iz kuhinje jedva prodiralo kroz tamu. Jett je već zapalio nešto što je izgledalo kao golema zlatna svjetiljka koja je bacala lagani odsjaj na bijeli porculan i stolnjak. Zapaljene svijeće raspoređene u cik-cak treperile su na nježnom povjetarcu i bacale rasplesane sjene na obijeljeni zid.

Cijela ta atmosfera bila je šik ali opuštena, ne odveć romantična, ali ni nehajna. Tamo odakle ja potječem, nikad ne palimo svijeće ukoliko ne slavimo neki rođendan ili netko nije umro.

Odložila sam vino i čaše na stol pokraj jedaćeg pribora i dva tanjura, i sjela na stolicu sučelice Jettu. Švrljala sam pogledom, promatrajući sve osim njega.

- Je li ti hladno? Ako jest, mogu ti donijeti vestu ili možemo jesti unutra. - Iznenađeno sam podigla glavu začuvši zabrinutost u njegovu glasu.

- Dobro mi je.

Kratko me je promatrao kao da mi ne vjeruje posve. Svjetlo svijeća odražavalo se u njegovim očima i činilo da blistaju kao dragulji. Na mekom svjetlu, koža mu je imala zlačani sjaj, a kratke dlačice na bradi bile uočljivije, dajući mu neki mračan, prijeteći dojam. Nikad nisam voljela kratke bradice na muškarcima, ali na njemu mi je bila seksi. Pristajala je njegovu karakteru - grubom ali istodobno nježnom, neobičnom ali ujedno i poznatom. Izgledao je tako slasno da sam poželjela zakopati se u njegovom čvrstom zagrljaju. Suspregnula sam poriv da se nagnem preko stola i privučeni njegovo lice k svojem kako bih osjetila grebuckanje na koži.

- Vino? - Njegov je glas prekinuo tišinu i prenuo me iz razmišljanja.

Nesigurno sam se nasmiješila i posegnula za polupunom čašom.

- Za nas - rekao je Jett kucnuvši čašom o moju, pogledom me ni načas ne napuštajući.

Teško sam progutala i kimnula jer je nešto u njegovom tonu - možda tek jedva zamjetna natruha obećanja - u meni zapalilo divlju vatru.

Otpila sam jedan gutljaj finog vina, pa drugi, kako bih smirila srce koje mi je najednom podivljalo. Nije mi doista pomoglo pa sam se usredotočila na hranu na tanjuru, cijelo vrijeme održavajući nehajan, bezbrižan razgovor.

- Jesi li išta pronašla u Lucazzoneovom spisu? - upitao me dodavajući mi košaricu s kruhom dok sam klopala krta rebra.

Odmahnula sam glavom i prožvakala prije no što sam odgovorila.

- Ne, ali nešto sam te željela pitati. Koliko puta ste ti i tvoji odvjetnici pregledali taj spis?

Slegnuo je ramenima, pokazujući ili da ne mari ili da mu se ne da brojati.

- Točno - promrmljala sam ispod glasa.

Čudno me pogledao.

- Donio sam ga kako bi ga ti proučila. Mislio sam da neće biti naodmet dobiti svježije mišljenje.

- Slušaj, ja... - Odložila sam jedaći pribor i oklijevala brižno pripremajući riječi kako on ne bi pomislio da mu držim prodiku. Možda nas dvoje spaja eksplozivna seksualna kemija, ali Jett je još uvijek moj šef. Većina uspješnih poslovnjaka najčešće ima napuhan ego i nevoljki su prihvatiti "ne" ili "nemoguće" kao odgovor. - Vidim potencijal tog imanja, ali s porezima i svime ostalime, nema šanse da ćeš ga dobiti ukoliko ga stari ne proda ili ga ti ne prijaviš.

Jettov se pogled smračio, a čeljust stisnula. - Tvoja druga opcija ne dolazi u obzir.

- Zašto?

- Zato. - Naglo je udahnuo i skrenuo pogled.

- Zašto? - ponovno sam upitala nagnuvši se prema njemu.

- Tko bi želio kupiti kuću za odmor sagrađenu na imanju jednog ubojice? - Njegove riječi imale su smisla, ali svejedno...

- Vidiš, to je još nešto što me muči. Ponuda je previsoka. Pridodaj tome troškove odvjetnika, poreza, gradnje i uređenja, i završit ćeš s ogromnom cijenom kuće koju nijedan kupac neće željeti platiti.

- Iznenadila bi se kad bi znala koliko su bogataši spremni platiti za malo privatnosti. - Zavalio se na stolicu i umišljeno nasmiješio.

Ugrizla sam se za jezik kako ne bih odgovorila, jer on je bogataš i vjerojatno zna bolje od mene. Svejedno, njegove me riječi nisu uspjele uvjeriti.

Podigla sam ruke glumeći da se predajem. - Pošteno. Samo kažem da moraš otići na policiju ako želiš taj posjed.

Žestoko je odmahnuo glavom. - To se neće dogoditi, Brooke. Nadi nešto drugo.

- Ubijaš me. - Razdraženo sam uzdahnula i naslonila se na naslon svoje stolice, prstima lagano lupkajući o gotovo praznu vinsku čašu. Tip je tvrdoglav kao mazga. Neće biti lako raditi za nekog tako odlučnog kao Jett, ali ja nikad nisam ustuknula pred izazovom. Makar to značilo raditi kao lud znajući da si u slijepoj ulici. - U ovom trenutku, nemam pojma gdje bih drugdje tražila. Alessandro je na samrti. Zašto jednostavno ne pričekaš dok... - To sam mu isto pitanje i jučer postavila. Međutim, zaključila sam da nemam što izgubiti pokušam li ga još jednom nagovoriti. - Kad imanje bude u rukama dobrotvornih organizacija, moći ćeš ih namamiti s mnogo nižom ponudom. Mogao bi uštedjeti novac, što bi rezultiralo većim profitom za tvoju tvrtku.

- To bi moglo trajati godinama. Osim toga, mogli bi odlučiti prodati nekom drugom.

- Nema nikog drugog - rekla sam. Na Jettovu šutnju sa sumnjom sam podigla pogled. - Zar ne? - Ostao je nijem kao riba, ali tamna sjena koja mu je zamračila lice bila je rječitija od tisuću riječi.

Postoji netko drugi.

- Nisam ti želio reći. - Ton mu se smekšao.

- Zašto?

- Zato što te nisam želio upetljivati u to. - Slegnuo je ramenima, kao da to nije važno, ali po njegovu sam natmurenom izrazu shvatila da ga to što mi je odlučio prešutjeti ozbiljno muči.

- Nisi me želio upetljivati u što? U moj posao? - nasmijala sam se, iako sam ga poželjela zadaviti. - Kako ću obaviti svoj posao kad mi uskraćuješ bitne informacije?

- Brooke, ne razumiješ. Opasni su. - Rekao je to tako tiho da načas nisam bila sigurna da sam ga dobro čula. Polako sam shvatila značenje njegovih riječi i protiv svoje volje osjetila trnce jeze.

Mislila sam da sam dobila relativno siguran posao koji uključuje sastanke s mogućim klijentima, iznajmljivanje ili prodaju njihovih nekretnina, unovčavanje čeka i gotova priča. Okej, Mayfield Properties igra u širim razmjerima, što znači da rade malo više od toga, ali svejedno. Nisam imala pojma kako ili zašto bi mi ljudi koje bih mogla upoznati mogli predstavljati opasnost. To sigurno nije pisalo u mom ugovoru o radu.

- O kakvim ljudima govorimo? - oprezno sam upitala. Lecnuo se. - Recimo samo, o onakvima kakve ne bi željela upoznati.

Tad mi je sinulo. Na neki uvrnut način, pokušava me zaštititi i nadalje mi dopuštajući da obavim svoj posao.

- Jesi li zato na današnji sastanak otišao sam? - Izraz njegova lica ostao je mračan i nedokučiv. Bezizražajan. Ali nije mi trebala njegova potvrda. Znala sam i bez nje. - Oh.

Majčicu ti milu, nikakvo čudo da me toliko plaćaju. U osnovi, imam posla s lokalnim silnikom, ili gore.

Dobro, tako nekako.

Jett je provukao prste kroz kosu i zatvorio oči na nekoliko sekundi, nijem. U zraku se osjećala velika napetost i zrcalila na njegovu licu. Djelovao je kao da ga nešto razdire, iako ja nisam imala pojma što.

- Trebao bi mi sve reći. Kao tvoja djelatnica, imam pravo znati - na kraju sam rekla.

- Ne, Brooke. - Kratko i jasno. Nepopustljivo. Ovo je Jett kojeg sam opazila kroz njegovu poslovnu korespondenciju. Ovo je Jett za kojeg sam se bojala da bih ga jednog dana mogla upoznati. Grube linije oko njegovih usta su se produbile, jednako kao i odlučnost u njegovim očima. Vidjela sam jednu novu stranu njegova karaktera, ali nažalost, to nije umanjilo privlačnost koju sam osjećala prema njemu. Zapravo, uhvatila sam se kako se želim baciti u njegovo naručje i dopustiti mu da me odvede na mjesta na kojima nikad nisam bila.

Umjesto toga, prostenjela sam i uputila mu najsrđitiji pogled.

Usne su mu se trznule i prestao se mrštiti, ali ton njegova glasa ostao je oštar kao čelik.

- Sa mnom si sigurna i tako će ostati. Neću ti dopustiti da se upetljaš u ovo sranje, ma koliko ti inzistirala, preklinjala, ružno me gledala ili ostalo.

Možeš misliti.

Očito me nikad nije vidio u istraživačkom raspoloženju.

Intuicija mi je govorila da u cijeloj toj priči o Lucazzzoneovu imanju ima mnogo toga što Jett prešućuje. Kako sam mogla pronaći rješenje kad je zagonetki više no u nekom romanu Agathe Christie, a naročito kad one informacije koje mi je dao jedva dodiruju površinu?

Prekrižila sam ruke na prsima i pogledala njegovo lijepo lice. -Jesi li zato istrгнуo zadnju stranicu? Jer nisi želio da vidim što je na njoj?

Nekoliko sekundi činilo mi se da u njegovim očima vidim iskru straha, ali ona je nestala jednako brzo kao što se i pojavila, i za sobom ostavila samo bezizražajnost. Proklet on i njegovo umijeće blefiranja. Poželjela sam da i sama mogu tako kontrolirati vlastito lice. Svi drugi ljudi žestoko bi zanijekali tu tvrdnju, što bi samo po sebi dokazalo da lažu. Svi osim Jetta. On je jednostavno ostao nijem i gledao me ravno u oči, ne trepćući, posve nepokretan, ne kolebajući se, ne želeći se staviti ni u jedan položaj, ni u svoju ni u moju korist.

Od ovog tipa definitivno mogu naučiti stvarčicu-dvije.

- U redu. Nemoj odgovoriti. - Zgrabila sam vilicu i počela premještati hranu po tanjuru.

- Dovršimo večeru, dušo - rekao je Jett, a ton njegova glasa promijenio se iz hladnog mramora u glatki baršun i slatki med. - Mislim da si spremna za svoje iznenađenje.

Koje je to iznenađenje Jett mogao imati u pričuvu za mene? Mozgala sam o tom pitanju primoravajući se da pojedem večeru, iako se činilo da je stotinu lepršavih leptirića pronašlo utočište u mom želucu. Naš se razgovor vratio natrag na kuću, lokalnu povijest i Bog te pita što, ali ja se nisam mogla prisiliti usredotočiti na njegovo ležerno brbljanje. Nervoza koju sam najednom osjetila uporno mi je gurala misli isključivo u jednome smjeru. Nisam znala što očekivati, a budući da sam uvijek sve planirala, taj mi se osjećaj nije ni najmanje svidio. Iznenađenja su za mene bila kao otvoriti Pandorinu kutiju. Nikad ne znaš što je unutra dok te ne pogodi u glavu.

- Jesi li gotova? - Ne čekajući moj odgovor, Jett je ustao i počeo raščičavati stol.

- Da, pomoći ću ti. - Skočila sam na noge i posegnula za praznim vinskim čašama. Zaustavio me položivši topli dlan na moju ruku.

- Čekaj me u dnevnom boravku. - Ton njegova glasa nije dopuštao raspravu. Nisam željela biti jedna od onih žena koje slijede svaku muškarčevu zapovijed, ali sam se svejedno uhvatila kako činim upravo ono što je tražio od mene. Ponovno. Pomisao da je on moj šef utješila me na ciglih pet sekundi, nakon čega su mi se sumnje nastavile uvlačiti u glavu.

Jett je ušao u moj život prije nekoliko dana, a već sam jedva prepoznavala samu sebe. Ovo nije ona odgovorna žena koja se jednom zaklela da nikad više neće dopustiti da je neki muškarac nadvlada - tjelesno, mentalno ili ikako, A ipak, sad sam željela da Jett preuzme kontrolu i čekala da on odluči kojim ćemo smjerom krenuti. Prekorila sam samu sebe zbog te slabosti, ali nisam si mogla pomoći. Nešto se u meni promijenilo, možda zato što sam u dubini duše znala da je Jett drugačiji i da me ne bi povrijedio onako kako su me drugi povrijedili.

Njegovi su koraci odjeknuli na mramornom podu. Trenutak kasnije, pojavio se na vratima, u jednoj ruci noseći golemu kristalnu zdjelu s nečime što je izgledalo kao sladoled od jagode preliven šlagom i umakom od čokolade, a u drugoj dvije žličice za desert.

- Kolač od jagoda mi je najdraži. Kako si znao? - Smjesta sam zaboravila mračne misli, napravila mjesta na kauču i gledala kako se on skljojaka pokraj mene, za centimetar promašivši čokoladnim umakom bijelu kožu na kauču.

- Hej, pazi. Čokolada se cijedi. - Pokazala sam na tanku rječicu smeđe, slatke tekućine koja je curila niz zdjelu. Jett je podigao kristalnu posudu.

- Poliži je.

On to ozbiljno? Gotovo sam se zagrcnula.

- Molim?

- Rekao sam da je poližeš.

Jettove oči svrdlale su po mojima tako intenzivno da mi je utroba zadrhtala. Nagnula sam se i nahevši glavu usnama dodirnula hladno staklo, kušajući kapljicu slatke čokolade koja mi je kliznula u usta. Pogled mu je ostao prikovan uz mene, zelene oči bile zamucene od želje. Uspravila sam se i žestoko ugrizla za usnicu, iščekujući njegovu reakciju.

Uronio je žličicu u čokoladom prekriveno tučeno vrhnje i prinio je mojim usnama. Sad mi nije trebala njegova zapovijed da bih znala što trebam učiniti. Usisala sam desert u usta i tiho prostenjala. Jednim dijelom zato što je to doista bio najbolji sladoled s preljevom koji sam ikad okusila. A dijelom zato jer sam nagoniski znala da će se Jettu to svidjeti. Odložio je kristalnu zdjelu i palcem prešao preko mojih usana, oparivši ih svojim dodirom.

- Imaš nadarena ustašca. Želiš li u krevet, ljepotice? - Zadrhtala sam od požude u Jettovu glasu. Riječ "ljepotica" nikad nije zvučala tako seksi iz usta jednog muškarca. Osjećala sam se posebnom... i željenom. Polako sam kimnula, uspravila se i sjela na njega.

Njegove usne pronašle su resicu mog uha, jezik palucau po mom vratu dok je istraživačkim rukama obujmljivao moje dojke.

- Volim te dovesti do orgazma. To mi je novi omiljeni hobi - šapnuo mi je na uho, podižući im brzim pokretom. Spustio me je tek kad smo došli u njegovu sobu.

Sjedeći na njegovu krevetu, tek sam sad zamijetila zrcalo na stropu u kojem se odražavao svaki naš pokret dok je on skidao traperice i majicu i otkrivao vitko tijelo zategnute kože i čvrstih mišića. Prsti su me svrbjeli od želje da dodirnem njegove glatke mišiće i tamne

dlačice koje su mu se niz trbuh spuštale do pasice gaća. Nadvijao se nada mnom kao nijedan muškarac dotad i to me je uzbuđivalo i u meni izazvalo želju da provjerim mogu li ga primorati na predaju.

Jett je sjeo i privukao me na svoje krilo.

- Daj da se riješim ove krpice. - Prtljala sam s patentnim zatvaračem na boku suknje, ali on je odgurnuo moje ruke, a nestašan osmijeh titrao mu na usnama.

-Ja ću. Bit će mi zadovoljstvo.

Gurnuo me je na leđa i skinuo mi najprije majicu pa suknju, pogledom ni načas ne napuštajući moje tijelo koje je milovao rukama dugim, nježnim pokretima.

- Je li ovo moje iznenađenje? - šapnula sam. - Molim te neka bude.

- Možda. - Njegov lijeni osmijeh pokazao mi je koliko mu se moje pitanje svidjelo. - Jesi li sigurna? Jer jednom kad počnemo, nema natrag.

Jesam li?

K vragu, itekako jesam. Željela sam ga odmah.

Još uvijek me je netremice promatrao i čekao moj odgovor. Kimnula sam.

- Dođi, ljepotice - šapnuo je Jett časak prije no što su nam se usne spojile u gladnom poljupcu od kojega sam zadrhtala od užitka. Imao je neopisiv okus - sladak i raskošan kao vino, natopljen njegovom opojnom strašću prema meni, i nije se bojao to pokazati. Na određeni način, to me je napalilo više od njegovih vještih ruku kojima je draškao sve osjetljive točke na mom tijelu. Zaronio je jezikom u moja usta, omatao ga oko mojega i sisao trljajući se bokovima o mene.

Trbuhom mi se razlila toplina. Mišići su mi se počeli stezati na onaj uzbudljiv način, dajući mi do znanja koliko silno želim ovog muškarca. Tijelo mi je drhtalo u njegovu naručju, a dojke se napinjale da budu oslobođene spona. Kao da je osjetio nenadanu hitnost u meni, Jett je posegnuo za kopčom mog grudnjaka i oslobodio moje dojke u svoje spremne ruke. Susprežući stenjanje, zabacila sam glavu, a tijelo mi se napelo pod pritiskom njegovih vrelih usana na bradavici.

- Tako si seksi da bih mogao ovako zauvijek. - Sisao me i lickao u jednakoj mjeri, potresao me vrelim valovima strasti dok nisam

izgubila svaku moć rasuđivanja.

- Jette.

Trznula sam glavom o jastuk i izvila kukove trljajući se o njegovo međunožje. Osjetila sam njegovu erekciju, osjetila njegovu obdarenu muškost kako klizi niz moj trbuh. Gurnula sam ruke pod pasicu njegovih gaća i skinula mu ih, otkrivajući ono što sam umirala vidjeti još od onog jutra kad sam se probudila s njim u svome krevetu.

Kliznula sam pogledom niz njegove prsne mišiće i trbuh do njegova spolovila. Zavrtjelo mi se u glavi, a usta mi se osušila.

Već je bio tvrd za mene, ovlažena glavića.

Pogledala sam njegove mahovinasto zelene oči sad zamagljene od iščekivanja. Ugurao se svom težinom između mojih ustreptalih bedara i ušao u mene jednim pokretom. Moje se meko meso stisnulo oko njegova debelog uda. Prostenjala sam i uhvatila se za njegova ramena, kukovima se trljajući o njegove tražeći još. Načas me je cijelu preplavio užitak i potmulo sam prostenjala, pitajući se hoće li jedan njegov ubod biti dovoljan da svršim. Kao da je osjetio moje misli, Jett je trznuo usnicama i primirio se. Drhtala sam o njegove grudi, tresla se od nastojanja da se suspregnem.

- Jette. - Moje gladne oči ponovno su srele njegove dok sam šaptala njegovo ime, a usne mi žario neizgovoreni vrisak preklinjući ga da nastavi.

- Morat ćeš mi reći što želiš - šapnuo je. Oči su mu blistale od unutrašnje snage, izazivajući me.

Ovu igru mogu igrati i dvije osobe. Polako sam odmahnula glavom.

- Ne? - Nacerio se. - Kako želite, gospođice Stewart. uhvatio mi je guzove dlanovima i zabio se dublje u mene, ispunjavajući svaki centimetar. Vrisnula sam i zabacila glavu. Tijelo mi je potresla lagana drhtavica, pokazujući koliko mi je potrebno olakšanje. Ali, proklet bio, neću ga preklinjati. Zapravo, natjerat ću ga da plati zbog svoje drskosti i on preklinje mene.

- Morat ćeš biti bolji od toga - šapnula sam kroz stisnute zube. Oči su mu potamnjele od požude, prihvaćajući moj izazov. Polako se izvukao i zabio u mene svom snagom, okrećući zdjelicu kako bi mi pogladio klitoris. Kralježnicom mi je poput vatre zaplamsala strast i eksplodirala u novom prigušenom krik.

Bila sam tako proketo blizu, a ipak tako daleko.

Nešto u njegovom zločestom osmijehu govorilo mi je da bi on mogao ovako cijeli dan. On možda ima snagu volje, ali ja je nemam.

Promeškoljila sam se pod njim kako bih ga dublje primila. Od tog pokreta, ponovno me stresao užitak i lecnula sam se na to slatko mučenje.

- Zaboga, daj me poševi - šapnula sam, jedva sposobna obuzdati žudnju u glasu.

Nasmijao se.

- Zaboravila si reći molim. - Gledao me je tako intenzivno da sam ga osjećala u samoj svojoj srži. Rukama je obuhvatio moje guzove i zabijao se u mene brzo i žestoko.

Osjetila sam kako se orgazmi šire kroz nas oboje. Trenutak kasnije, duboko u mene razlila se vrela tekućina, a njegovo zadovoljno stenjanje odjeknulo u mom vlastitom krik. Prostorija kao da se zavrtjela dok me preplavljivao jedan val ekstaze za drugim. Nakon nekog vremena, Jett se otkotrljao na bok i ovio ruku oko moga tijela, privlačeći me k sebi. I nadalje teško dišući, priljubila sam se uz njegova široka prsa, diveći se oćutu njegove kože pod mojim dlanovima. Dodirnula sam grube dlačice na njegovoj bradi i nježno ih protrljala jagodicama prstiju, upravo onako kako sam sanjala učiniti još otkad sam ga upoznala.

- Sutra ujutro uzmi slobodno - rekao je Jett.

- Zašto? - Uspravila sam se kako bih ga pogledala, uživajući u ostacima dva orgazma u jednom danu. Oduševila me je mogućnost ostanka u njegovom zagrljaju barem malo duže.

Dok me je nježno ljubio u čelo, pokušavala sam smisliti nešto duhovito; nešto na što će se on nasmiješiti i što će možda čak lagano ulubiti tu njegovu neumjerenu samouvjerenost, ali kao i obično, moj je mozak u njegovoj prisutnosti ostao iznenađujuće prazan.

- Jer imam druge planove za nas. A sad spavaj. - Lijepim mu se licem razlio nestašan osmijeh.. - Trebat će ti sva energija koju možeš prikupiti.

Probudila sam se u praznom krevetu s nekom toplinom i osjećajem ranjivosti u donjem dijelu tijela. Ispružila sam ruku prema udubini u Jettovu jastuku i dodirnula mjesto na kojem je on prije nekoliko sati spavao. Imali smo pismeni sporazum bez ijedne stavke o romantici i intimnosti. Zato je zaspati u Jettovu zagrljaju bilo čudno, da ne kažem zastrašujuće, jer sam duboko u sebi znala da to nije dio dogovora. Na kraju, kad mu se disanje smirilo i mišići opustili, jednostavno sam se prepustila misleći da mi jedna noć neće naškoditi. Prevarila sam se. Loš potez, Stewartova.

Jer dok sam ležala na leđima i zurila u svoj odraz u golemom zrcalu iznad glave, u svojim sam očima vidjela nešto čega prije nije bilo.

Počinjao mi se sviđati - sve na njemu. Njegovo tijelo, njegov dodir, njegov osmijeh, način na koji je govorio i on kao osoba. Kad bi mi se to dogodilo, obično bih pobjegla što me noge nose, i od svojih osjećaja i od te osobe. Sad sam u svojim očima opazila nevoljkost da pobjegnem. Iz nekog sam razloga željela ostati i vidjeti gdje bi me to moglo odvesti.

- Nikamo te neće odvesti jer se ništa ne događa - promrmljala sam ispod glasa srdito skačući iz kreveta. Nikad se u životu nisam ni u koga zatreskala i neću dopustiti da se to sad dogodi. Sean mi se sviđao, ali nisam bila zaljubljena u njega. Nikad nisam ni u koga bila zaljubljena. Naravno, Jett je zgodan, duhovit i fenomenalan u krevetu, ali ujedno je od onih tipova s kojima se zabavljaš, a ne od onih koje predstaviš roditeljima. Kad sam potpisala ugovor, znala sam u što se uvaljujem.

Zaputila sam se u svoju sobu na brzinu otuširati, oprati zube, odjenuti čiste traperice i košulju, i zatim mu se pridružila u kuhinji. Stajao je naslonjen na otvorena balkonska vrata, sa šalicom kave iz koje se pušilo, okrenut mi leđima. Kroz vrata je strujao topli jutarnji povjetarac i donosio šumski miris vlažnih stabala i cvijeća u cvatu. Jett je navukao traperice, ali leđa su mu bila gola - sami čvrsti mišići ispod besprijekorne preplanule kože. Na djelić sekunde samo sam stajala i promatrala ga - opčinjena. Pitala sam se kako će se

ponašati nakon prve noći koju smo proveli zajedno. Hoće li zbrisati? Hoće li se držati na distanci? Praviti da se ništa nije dogodilo?

Zamišljen, nije me čuo pa sam se nakašljala suhim grlom i zakoračila u kuhinju, pozorno ga pogledavši kad se okrenuo. Na jednu kratku sekundu, opazila sam neku tamnu sjenu u njegovim očima koja se brzo raspršila u divljenje, kao da mu se sviđa što vidi, i lijepe su mu se usne razvukle u lijeni osmijeh.

- Dobro jutro, krasotice. - Tamna kosa raskuštrano mu je uokvirivala lice, pozivajući me da provučem prste kroz nju. Glas mu je bio napukao i seksi, potmuo od požude, jednako kao i njegove uzbudljive oči. Prišao mi je u dva duga koraka i ovio ruke oko mene, privukao me na svoja snažna prsa. Očešala sam se dojnama o njega i u zraku između nas osjetio se naboj.

Pružio mi je svoju šalicu kave i gledao kako otpijam gutljaj. Kava je bila bez mlijeka i šećera, baš onakva kakvu volim. Nitko koga poznajem nije prvu jutarnju kavu pio takvu.

- Hvala. - Pružila sam mu šalicu. Ruka mu je ostala ovijena oko mene dok je otpijao gutljaj i vraćao mi šalicu. Bila je to jednostavna a ipak intimna gesta koja me je zbunila. Ne znam zašto mi se to činilo tako važnim, ali od te šalice kave koju smo dijelili srce mi je malo brže zakucalo, a osmijeh postao malo širi. Postkoitalno blaženstvo.

- Zaključio sam da piješ ovakvu kavu - rekao je Jett.

- Po čemu si to zaključio? - Jer je ja pijem takvu.

Promotriala sam nonšalantni izraz na njegovu licu. Želi li on reći da imamo mnogo toga zajedničkog? Htjela sam ga upitati, ali sam se predomislila. Je li doista važno što on misli? Za nekoliko tjedana, ševom ćemo se otarasiti ove bezumne privlačnosti i požude koju jedno prema drugome osjećamo i krenuti dalje kako smo planirali. Bez ikakvih osjećaja. Možda ćemo ostati prijatelji, možda nećemo. Nije važno. Namjeravala sam uživati dok traje.

- Jesi li dobro spavala? - upitao je Jett mijenjajući temu. Kimnula sam. "Dobro" je blago rečeno. Uljuljkana u njegovu naručju, spavala sam bolje no godinama. - Nešto si govorila u snu. - Ton njegova glasa neznatno se promijenio i ja sam se smjesta smrznula.

- Što sam rekla? - oprezno sam upitala.

Gledao me je tako intenzivno da sam se pobojala da njegove oči mogu prodrijeti kroz godine čelika i pregrabljati moju dušu. - Rekla si

"molim te, nemoj me povrijediti".

Stresla sam se od jeze i utroba mi se zaledila. Obuzeo me nenadani poriv da se istrgnem iz njegova zagrljaja i pobjegnem što dalje od njega. A ipak, godine proračunatog planiranja odradile su svoje i nisam se ni mrdnula. Jett nije bio prvi muškarac koji se približio istini i neće biti zadnji. Nema potrebe da paničarim. Imam dovoljno iskustva i mirno ću to odraditi.

Nijemo sam udahnula kako bih smirila živce i malo čvršće stegnula prste oko šalice skrivajući ruke od njegova pogleda kako on ne bi vidio da su mi članci na prstima bijeli.

- Obična noćna mora. Ni ne sjećam je se.

Ali sjećala sam je se. Živopisne i hladne u svoj njezinoj slavi.

- Sanjaš li je često? - Njegov ispitivački pogled prešao mi je preko lica i u njemu se pojavilo drsko zanimanje.

- Ne baš.

Jesam, sanjala sam je, gotovo svake noći u proteklih dvanaest godina. Dvanaest godina okrivljavanja i mržnje prema samoj sebi, dvanaest godina željenja da mogu vratiti vrijeme i postupiti drugačije.

Jett je oklijevao. Nije mi povjerovao ni riječ. Sranje. Postajao je sumnjičav. Vidjela sam to u njegovu intenzivnom pogledu i zabrinutom mrštenju.

- Je li te netko povrijedio?

- Molim? - Nasmijala sam se i umalo zagrcnula od suza koje su mi najednom zamaglile vid. - Ne, naravno da nije. Rekla sam ti, to je bio samo san. Ostanimo kod toga.

Ramena su mu i nadalje ostala napeta i nije odvratio pogled. Nije ni trepnuo. Dvostruko sranje.

Znala sam da su moje riječi zazvučale obrambeno i optužujući čim je on polako kimnuo, kao da sam upravo potvrdila njegove sumnje. Žila na njegovoj desnoj sljepoočici vidno je zatitrala ispod kože. Čeljust mu se stisnula, a oči gnjevno plamtjele. Bio mi je poznat taj pogled. Isti takav pogled uputio mi je i onaj policajac kad mi je rekao da bi voljeli da mogu pomoći, ali da je vjerojatno prekasno.

Mrzila sam taj pogled i sve što je podrazumijevao. Prošlost ne možeš promijeniti ma koliko drmusao vratima svog života. Ljudi stalno govore da vrijeme liječi sve rane, ali u mom slučaju sjećanja

zakopana duboko u mojoj duši ni načas me nisu prestala mučiti svojim živim slikama i bolnim riječima.

Zato mi je preostalo samo praviti se da se to nikad nije dogodilo. Godinama sam to pokušavala i umalo mi je pošlo za rukom, dok se prije nekoliko tjedana u mom poštanskom sandučiću nije pojavila jedna razglednica i naglavačke okrenula moju brižno smišljenu laž o jednom životu.

- Tko je to bio? - tiho je upitao Jett, jedva susprežući ljutnju u glasu.

Odmahnula sam glavom. - Nitko.

- Tko je to bio? - ponovio je, zahtjevnije. Kažiprstom mi je podigao bradu i prisilio me da ga pogledam u oči. Proučavala sam njegov pogled, očekujući ljutnju i sažaljenje. Ljutnju sam pronašla, ali ni naznake sažaljenja. Što god je mislio da mi se dogodilo, ujedno je mislio i da sam dovoljno snažna da se nosim s time.

Pred njegovim ispitivačkim pogledom glavom su mi nadrla sjećanja, a strijela boli odapela se ravno u moje srce. Toliko dugo sam ih potiskivala duboko u najskrivenije kutke duše, pokopavši ih ispod slojeva betona i čelika. Ali sad ta brana tek što se nije rasprsnula.

Sranje i sranje na kvadrat.

- Molim te, nemoj to činiti. - Te sam riječi šapnula tako tiho da sam sumnjala da ih je Jett čuo. Istrgnula sam se iz njegova zagrljaja i pojurila u dvorište, željna što je više moguće udaljiti se od Jetta i fizički i emotivno. Skljokala sam se na klupu i privukla koljena na prsa. Topli povjetarac osušio je moje vlažne obraze i tek sam tad shvatila da plačem. Žurno sam obrisala suze, srdita na samu sebe jer govorim u snu, srdita na Jetta jer je to morao spomenuti, srdita na cijeli svijet jer se dogodilo sranje i nitko ga nikad nije ni pokušao spriječiti.

Dok sam hvatala dah, zaljuljala sam se naprijed-natrag, nijemo preklinjući Jetta da ne navaljuje, ali znala sam da on nije tip koji će ženu ostaviti na cjedilu.

- Brooke? - Njegov glas stigao je do mene trenutak prije no što se on pojavio iza ugla, očiju zažarenih od zabrinutosti i odlučnosti.

- Pusti me na miru. - Moj je zahtjev bio slabašan; u svakom slučaju nedovoljno odlučan da zavara ikoga s mrvicom zdravog razuma. Nikad ni sa kime nisam o tome razgovarala. Iz nekog razloga, s njim

sam željela razgovarati; samo mi je trebalo još nekoliko minuta da prikupim snagu i iskopam prošlost koja me je jednom umalo uništila.

Osjetila sam Jettove ruke na leđima. Prisionio je moju glavu uz svoj tvrdi trbuh i ljuljuškao me kao dijete.

- U redu je. - Te su me riječi trebale smiriti, ali samo su izazvale novi val bijesa.

- Nije. Nikad neće biti.

- Pričaj mi o tome. - Sjeo je pokraj mene i privukao me u zagrljaj. Naslonila sam glavu na njegovo rame i duboko udisala kako bih se pripremila za ono što slijedi. Možda je to bilo zbog tišine seoske prirode i spokoja krajolika. Možda je to bilo jer sam bila daleko od kuće i demona prošlosti. Ili zbog njegove odlučne prisutnosti i unutrašnje snage koju kao da je lučio iz svake pore. Što god bio razlog, potekle su mi i riječi i suze.

Jenna i ja nismo bile samo sestre, bile smo i najbolje prijateljice i najbliskije što dvije osobe mogu biti. Dvije godine starija od mene, bila mi je uzor i sve što ja nisam bila: mršava, plavokosa i veoma omiljena u društvu. Svi su je više voljeli, čak i moji roditelji, što meni nije smetalo jer sam je i sama obožavala i cijelo se djetinjstvo ugledala u nju. Kad je s petnaest godina počela izlaziti s Dannyjem, bila sam ljubomorna na pozornost kojom ga je obasipala i naravno da mi se nije sviđao, možda zato što sam duboko u sebi osjetila koliko je čudan.

Danny je bio od onakvih momaka kakve ne želiš u blizini svoje besprijekorne kćeri. Bio je stariji i netom prekinuo školovanje. Jenna mi je rekla da se često druži s prijateljima i nalazi s njom samo kad on to želi; nikad kad je njoj potreban. Čim je počela izlaziti s njim, gotovo sam vidjela kako se mijenja pred mojim očima. Moja nekoć živahna sestra preobrazila se u nekoga tko je sate provodio zaključan u svojoj sobi bez ikakva očita razloga, ili postajao agresivan i razbijao po kući. Često sam je pokrivala kako bi se mogla naći s Dannyjem, a kad bi se u rane jutarnje sate vratila od njega, izgledala je iscrpljeno i prljavo, neprirodno velikih očiju i drhtavih ruku. Nisam znala da joj je davao droge. Sa trinaest godina, čuo si za opasnosti, ali ne poznaješ znakove i ne možeš zbrojiti dva i dva.

Ne znam koliko je dugo to trajalo. Možda nekoliko mjeseci, najviše pola godine. Kad su moji roditelji zamijetili tragove uboda na njezinoj koži i poslali je na savjetovanje, bila je emotivna ruševina i bezumno preplašena. Jenna je hospitalizirana i ostala je na liječenju pola godine, a kad se vratila, ja sam bila dovoljno naivna da pomislim da će se sve vratiti u normalu.

- Nije - šapnuo je Jett i trgnuo me natrag u stvarnost. Odmahnula sam glavom i shvativši da sam zarila nokte u krhku kožu na njegovoj ruci, odlijepila sam ruku od njega. Na mjestu gdje sam se uhvatila za njega za potporu ostalo je pet malih crvenih tragova. Jett ničime nije pokazao da ga to smeta. Nije se ni lecnuo kad sam prstima prešla preko tih udubljenja u njegovoj koži, pitajući se je li mi u prirodi povrijediti ljude i toga ne biti svjesna.

- Nedugo nakon što se vratila, obje nas je pozvao na tulum. Nisam željela ići jer su nam roditelji zabranili svaki doticaj s njim, ali Jenna nije željela poslušati. Rekla mi je da je on ljubav njezina života i ja sam joj vjerovala.

Oklijevala sam puštajući da mi se pred očima kao film odvrtne sjećanja na onih nekoliko sati koji su promijenili sudbinu moje obitelji. Ruke su mi se tresle. Nepronolivene suze bile su kao kamen u mom grlu, gotovo me gušile. Osjetivši moj jad, Jett me je čvršće uhvatio za ruku, ali nije rekao ni riječ, kao da je znao da mi je od njega potrebno samo da sasluša priču koju nikad ni sa kime nisam podijelila.

- Jenna me natjerala da obećam da nikome neću reći. Te se noći nije vratila kući. Nisam znala što se dogodilo pa sam, kad je ujutro nije bilo, morala reći roditeljima koji su pozvali policiju. Svuda smo je tražili - šapnula sam, suze su najzad probile i u bijesnim se rječicama razlijevale niz moje obraze natapajući mi košulju. - Njezino su tijelo pronašli u stanu u vlasništvu jednog Dannyjevog prijatelja. Ispostavilo se da je puna droge i da je bila prodana nekolicini muškaraca koji su je svi silovali. Rečeno nam je da je umrla od unutarnjeg krvarenja. Kad je Danny optužen za ubojstvo, ja sam bila ta koja je trebala svjedočiti protiv njega. Njegovi su prijatelji stalno prijetili da će nauditi mojoj obitelji, a ja nisam imala nikoga s kime bih razgovarala. - Zastala sam, hvatajući dah. Kako mogu reći Jettu da nisam imala hrabrosti ustrajati? Ubojica moje sestre odšetao je slobodan jer sam se bojala za svoj i život svojih roditelja.

- Žao mi je - tiho je rekao Jett.

U odgovor sam odmahнула glavom. Nisam željela sažaljenje. Nisam ga zavrjeđivala.

Ne nakon muka koje je Jenna propatila, a sigurno ne nakon događaja koje je njezina smrt izazvala u mojoj obitelji. Suze su mi kliznule među usne. Osjetila sam slan okus na jeziku, usna šupljina posve mi se osušila. Srce mi je tuklo tako brzo da se činilo da mi želi raznijeti rebra. Osjećaj gušenja u vratu se pojačao, ali nisam željela uzmaknuti od napadaja panike koji me obuzimao.

Jett i ja smo nekoliko trenutaka šutjeli dok sam se privijala uz njegovo snažno tijelo tražeći potporu. Stisak njegove ruke bio je tako čvrst da sam se bojala da će mi zaustaviti cirkulaciju, ali taje bol bila dobrodošla. Zahvaljujući njoj, um mi je još nekoliko trenutaka ostao

zdrav kako bih dovršila što sam započela. Za promjenu sam bila spremna podijeliti bol i o posljedicama misliti kasnije.

- Majka me nikad nije krivila, ali otac je - polako sam započela. - Nikad se nije oporavio od Jennine smrti.

- Jeste li još uvijek u kontaktu?

Oklijevala sam brižno razmišljajući o odgovoru. Ne, nismo u kontaktu. Ne možemo biti.

- Ubio se nekoliko tjedana kasnije.

- Žao mi je, Brooke - šapnuo je Jett u moju kosu. Njegove ruke stegnule su se oko mog tijela i privukle me dublje u zagrljaj, a ja sam im se prepustila rušeći i zadnje trunke obrane koju sam u proteklih dvanaest godina podigla oko sebe.

Ne znam kako smo završili u njegovom krevetu. Dogodilo se tako brzo da moj opsjednuti um to nije ni zamijetio. Sunce je sjalo kroz visoki istureni prozor, a moji prsti bili zaronjeni u Jettovu kosu i povlačili ga na mene dok sam ustima proždirala njegova hitnošću kakvu nikad ranije nisam osjetila.

Gurnula sam jezik među njegove usne i počela mu raskopčavati košulju kako bih pronašla vreću kožu ispod nje. Mišići su mi bili napeti i čvrsti, jednako kao pulsiranje među mojim nogama.

- Brooke. - Njegov šapat bio je neizgovoreno pitanje.

- U redu je. - Kao da želim dokazati svoju tvrdnju, desnom sam ga rukom uhvatila oko vrata i snažno privukla, posve privila uz sebe.

- Čekaj. - Malo se odmaknuo od mene, oči su mu plamtjele požudom. - Ne želim da pomisliš da iskorištavam tvoju ranjivost.

Nije loš tip, osjetila sam to u srcu. Možda sam mu zato ispričala o prošlosti; možda sam mu zato željela dati sve što imam, tijelo i dušu.

- Rekla sam ti da sam dobro. Ovo mi je sad potrebno. Hoćeš li mi dati što mi treba?

Pogledi su nam se sudarili i načas je Jett bio jedino što sam vidjela i osjećala. Prešao je prstima uz rub mojih usana, na njima ostavljajući peckavi trag.

- Brooke, volio bih da ti mogu zauvijek ublažiti bol - šapnuo je. Da, i ja bih to voljela.

Osjetila sam kako mi na oči nagrću suze. Pokušala sam okrenuti glavu kako bih sakrila

neisplakane suze, ali on me je čvrsto uhvatio za bradu i prikovao pogledom. Nježno, posve nježno, poljubio je kutke mojih očiju pa prešao na obraze i usne. Njegov senzualni, nježni dodir nekako je bio erotičniji od strastvenog poljupca koji smo netom podijelili. Njegova iznenađujuća nježnost pothranila je moju napaljenost do grozničavih visina. Željela sam ga i nisam se bojala uzeti što želim.

Ovila sam noge oko njegovih bokova i privukla ga na sebe, dok me njegova težina nije priklještila i umalo izbila dah iz pluća. Kratkim je bradicom grebuckao moju kožu dok sam klizila usnama po njegovoj čeljusti.

- Jebi me, Jette.

Nikome u životu to dotad nisam rekla. Obrazi su mi se zažarili od stida, a bradavice zadrhtale od iščekivanja. Ali nisam marila. Bol u meni morala se nekako smiriti. Makar samo nakratko.

- Nikad nisam ništa želio više od toga - prostenjao je o moja usta. Trenutak kasnije, njegove usne pronašle su moje u mučno sporom poljupcu. Uspravio se i posjeo me na svoje krilo kako bi mi skinuo košulju i grudnjak. Izvukla sam se iz traperica i pomogla mu da mi svuče gaćice. Prsti su mu oklijevali između mojih bedara, nježno mi masirajući usmine.

- Volim kad si tako vlažna. - U njegovim uzbudljivim očima zrcalila se želja koja se čula u njegovu glasu.

Nisam se samo ovlažila; bila sam bolno željna njegova dodira. Ali danas sam željela uzvratiti dodirom i učiniti da on osjeti svu sladostrast koju je meni pružio.

- Skini traperice - šapnula sam gledajući kako čini što sam mu naredila.

Pogledi su nam ostali spojeni dok sam jagodicama prstiju klizila po čvrstim neravninama na njegovom truhu i prešla na pasicu njegovih bokserica. Već se uzbudio i njegova je erekcija bila posve vidljiva ispod tanke tkanine. Spustila sam bokserice niz njegove bokove i gledala kako se njegov impresivan, tvrdi ud trza. Na dnevnom je svjetlu izgledao još veći, nabrekla glatkog glavića, spreman odvesti me u raj užitaka. Morala sam samo zatražiti.

Prešla sam prstima niz njegovo nabreklo spolovilo i zadrhtala kad je potmulo zastenjao.

- Brooke. - Ovlažio je raskošne usne i očima pratio svaki moj pokret, promatrajući me tako intenzivno da mi se spolovilo zažarilo.

Željela sam polizati svaku kapljicu s njegove glatke kože. Polako sam ga držala s obje ruke i spustila usta na debeli glavić, duboko ga usisala. Zadrhtao je u mojim ustima i iz grla mu se oteo seksi potmul štropot.

- Jebemu - iskrzano je zadahtao i za promjenu sam osjetila da ja imam kontrolu, a ne moram skrivati svoju želju.

- Želim znati kakav imaš okus - šapnula sam, ponavljajući riječi koje mi je uputio kad mi je zaronio glavu među noge uz jezero.

Pustila sam ga iz usta, licnula procijep na vrhu njegova uda i ponovno ga usisala, sporo palucajući jezikom po širokom glaviću. Prodahtao je moje ime, ponovio ga. Zvuk njegova glasa toliko me je napalio da sam ga željela gurnuti na leda i zajahati, nabiti se na njegovo tvrdo spolovilo i zahtijevati vrhunac kojemu smo se oboje približavali.

Ne još.

Nisam ni približno gotova s njim. I nadalje ga promatrajući, ignorirala sam vlastite potrebe kupajući se u njegovoj požudi. Očajnički je prostenjao i odmaknuo se nekoliko centimetara od mene. Nabreklo spolovilo se trzalo u mojim rukama. Zatvorio je oči i trbuh mu je potresao duboki drhtaj.

- Što mi to radiš? - Njegov je glas milovao moja osjetila kao svila. Bližio se orgazmu; vidjela sam to po njegovu zamagljenom pogledu i uzdrhtalim prsima. Posegnula sam prema njemu kako bih dovršila što sam započela. Zastenjao je od želje, ali nije prosvjedovao kad sam ga vratila u usta i kliznula jezikom niz njegovu dužinu.

- Želiš li da te dovedem do orgazma, Jette?

Siktavo je prodahtao kroz stisnute zube, a oči mu potamnile od želje. - Samo ako to želiš. - Bez pritiska, bez zahtjeva. Sviđalo mi se to na njemu. Pokazivalo je da nije pohlepan; jednako je volio i dati i dobiti.

- Želim - šapnula sam, pitajući se gdje se ova samouvjerena lija skrivala cijelog svog života.

Brzo ili polako?

Nestašno sam se ugrizla za donju usnu, kolebajući se bih li ga nemilosrdno draškala da me nikad ne zaboravi, ili ga dovela do žestokog ali ispunjavajućeg orgazma koji također nikad neće zaboraviti.

Na kraju sam znala što moram učiniti.

Nasmiješila sam se, spustila usne na njegov nabrekli glavić i polako ga usisala duboko u usta.

- To je dobro, dušo. Nastavi tako.

Potaknulo me je njegovo potmulo stenjanje i riječi ohrabrenja. Prsti su mu se zapleli u moju kosu, ali nije mi gurao glavu. Puštao je da činim kako ja želim.

- Izluđuješ me, Brooke. - Njegov se šapat pretvorio grleni hroptaj. Obuhvatila sam prstima njegov sve deblji ud i klizila po njemu, najprije polako, pa sve brže, dok nisam osjetila kako drhti od predstojećeg orgazma. Zaustavila sam se i priljubila jezik uz njegov glatki procijep, prisilila ga da stane. Stisak njegovih prstiju u mojoj kosi postao je jači, a kukovi se zaljuljali prema meni nijemo me moleći da nastavim. Osjetila sam njegov podivljali puls pod prstima, a slankast okus njegove tekućine jasno mi je govorio koliko je blizu vrhunca. Spoznaja da sam mu ja to učinila napalila me i omamila. Zvukovi i okusi njegovog seksualnog uzbuđenja toliko su me raspametili da sam se sva ovlažila, spremna za njegov dodir.

U našem trenutku intimnosti, nisam imala samo njegovu požudu i užitek, bio je sav moj.

Čvršće sam ga stegnula u ruci i duboko usisala. Nagradio me novim stenjanjem, glasnijim i zahtjevnijim.

Blizu. Tako je blizu.

- Brooke. - Mišići Jettova kamena tvrdog torza napeli su se i rinuo se prema meni. Veliki glavić se trznuo i u usta mi je nagnula vrela tekućina. Zadržala sam ga među usnama dok valovi orgazma nisu krenuli i Jett se skljkao pokraj mene, privlačeći me na vlažna prsa, s jednom nogom među mojim bedrima.

Bio je potrošen; morao je biti jer sam ja tome posvetila svu svoju energiju. Priljubila sam se uz njegove čvrste mišiće, a on klizio prstima po mojim leđima. Tišina se rasprostrla oko nas kao deka, i umalo sam zadrijemala kad sam osjetila njegove usne na licu. Podigla sam glavu i opazila vragolast osmijeh na njegovu božanstvenom licu. Zaškiljila sam.

- Što to radiš?

- Izjebat ću te do ludila - rekao je - draškati te kako si ti mene draškala, i natjerati da svršiš kao nikad dosad.

Dah mi je zapeo u grlu i žestoko sam pocrvenjela.

- Vidim da nikad nisi čuo za draž metafora. - Glumeći zgroženost, pljesnula sam ga po ruci, ali zapravo mi se svidjela njegova vulgarnost.

- Metafore i kićeni jezik su za one koji ne znaju dobro povaliti svoju žensku. - Njegovo spolovilo trznulo se oživjevši uz moje bedro. Bio je spreman. Ponovno.

Opa!

Odakle mu sva ta energija? Gledala sam kako klizi rukom između nas da se dodirne - jednom, dvaput, sve tvrdi, sve spremniji - dok nije narastao toliki da sam sumnjala da ga moje sitno tijelo uopće može primiti.

- Spremna? - Oči su mu iskrile nestašlukom i nečim drugim. K vragu, ne, nisam bila spremna.

- Jette.

Njegov nabrekli ud zaljuljao se o ulaz u moje tijelo i usprkos svojim ogradama, prostenjala sam od iščekivanja. Prstima je razdvojio moje usmine i razmazao vlagu koja je istjecala iz mene.

- Tako vlažna, a ipak tako uska - promrmlijao je gurajući najprije jedan dugi prst u mene, pa drugi. Zadahtala sam dok su njegovi prsti ulazili i izlazili iz mene u sporom ritmu, ispunjavajući me dovoljno da izazovu provalu strasti, ali nedovoljno da me pripreme za njegovu golemu erekciju. Gurnuo je prste još jednom pa ih izvukao i zamijenio nečim mnogo većim, ulazeći u moj tunel, nabijajući me i rastežući, ispunjavajući me jednim strastvenim pokretom.

Iznenadeno sam kriknula kad me je preplavio gorući užitak. Moja tkiva prepuna živaca rastvorila su se oko njega dok se moje spolovilo trudilo prihvatiti njegovu najezdu. Zarila sam nokte u namreškane mišiće na njegovim prsima i nisam bila sigurna bih li ga privukla k sebi ili odgurnula. Vreli valovi užitka kotrljali su se preko mene donoseći obećanje olakšanja, uspijem li dovoljno dugo izdržati njegovo slatko mučenje.

Jett je zaronio jezikom u moja usta oponašajući brze pokrete svojih kukova. Pridigao se na laktove i obujmio mi dlanovima dojke. Palčevima je štipkao moje sve tvrde bradavice, potezao ih i draškao, tvrdim se udom zabijajući duboko u mene. Izvila sam leđa dočekujući njegove upade i žestoko se ugrizla za usnu trudeći se da ne zastenjem.

- Svrši za mene, Brooke - šapnuo je. Palcem je pronašao osjetljiv dugmić mog klitorisa i masirao ga sporim, kružnim pokretima. Vrisnula sam od ustreptalog osjećaja združenog s naletima vatre od njegovog zabijanja u moje spolovilo. Moje je tijelo drhtalo ispod njegova, a pred očima mi nestalo sve osim njegovih uzbudljivih očiju prikovanih uz mene, zagledanih u moju dušu.

- Jette. - S usana mi se u dugom jauku otelo njegovo ime. Svaki put kad bi se zabio u mene i pomilovao me, pulsiranje među mojim nogama postajalo je sve jače dok nisam pomislila da ću se onesvijestiti od čistog užitka.

- Tako treba, dušo - šapnuo je Jett obuhvativši dlanovima moje guzove i malo dublje se nabivši u mene. Nije moglo biti više od centimetar-dva, ali je bilo dovoljno da svršim. Trbuh mi je potresao snažan drhtaj, sa sobom donoseći valove slatkog olakšanja jedan za drugim. Zabila sam se kukovima o njega i stisnula mišiće oko njegova uda, nastojeći još se malo voziti na tom toboganu požude. Jettovo stenjanje stopilo se s mojim krikom, a njegovo vrelo sjeme razlilo u meni i ispunilo me jednim novim oćutom.

Nakon nekog vremena, izvukao se iz mene i okrenuo na bok, privlaćeci me u zagrljaj kao i prije, šapćući o moju vlažnu kosu. Vau. Dvostruko vau. Bio je to najćudesniji seks u mom životu.

- Jesi li dobro?

Kimnula sam zažarenih obraza.

- Bilo je ludo. Nevjerojatna si - šapnuo je. - Dala si mi više no što sam ikad zamišljao da bi mi itko mogao dati.

Morala sam se suglasiti da i ja osjećam jednako. Iako je to bio samo seks, od njegovih sam riječi osjetila toplinu i vrtoglavicu duboko u svojoj nutrini. Srce mi je malo jače zalupalo kad su njegove usne pronašle moje i zarobile ih sporim, slasnim poljupcem. Kad je napetost orgazma počela popuštati, ostali smo zagrljeni, drščući od valića užitka koji jenjavaju. S jarkim zrakama sunca koje su nam grijale naga tijela, zaspala sam u Jettovu narućju, neobićno opuštена u pogledu mnoštva osjećaja koje je taj muškarac počeo pobuđivati u meni. Po prvi put, cijela sam se predala muškarcu.

Jett i ja proveli smo još sat vremena u krevetu, isprepleteni u zagrljaju, neobavezno čavrljajući uglavnom o njegovoj tvrtki. Na kraju me je od njega odlijepilo kruljenje u želucu. Zbog Jetta sam potrošila sve svoje zalihe energije i moje je tijelo sad zahtijevalo hranu.

- Zašto se ti ne odjeneš, a ja ću provjeriti je li ručak gotov? - Jettov me je pogled palio i osjetila sam da oklijeva napustiti svetište naše spavaće sobe.

Nasmiješila sam se i ustala iz kreveta, pa ležerno odšetala pokupiti odjeću s poda. Njegov pohotni pogled okrznuo je moju голу stražnjicu i zadržala sam od užitka.

- Ti vraga. -Jett je odmahnuo glavom, a lice mu obasjao novi osmijeh. Ako sam o svom novom šefu išta naučila, onda je to da je on muškarac koji se izražava kratkosložnim riječima. Međutim, jedna jedina neodređena riječ iz njegovih usta prenosila je više laskanja no što sam čula u cijelom životu.

Zakolutila sam očima.

- Prestani se ulagivati. Već si me imao. - Podigla sam dva prsta. - Dvaput.

- Mislio sam da bih mogao obaviti predradnje za večeras. - Kad sam se namrštila samo se jače nacerio. Istinu govoreći, nisu mi trebali njegovi komplimenti. Bila sam spremna spustiti gaćice za njega već kad bi mi se nasmiješio, što je značilo da osmijeh od kojeg gaćice same padaju nije mit. Napokon sam otkrila ono o čemu Sylvie priča od dana kad smo se upoznale. Šteta što joj to ne mogu reći.

Sylvie.

Mozak mi je nakratko registrirao da je sinoć nisam nazvala niti joj poslala SMS, iako sam obećala da ću to učiniti. Ma koliko obožavala provoditi dan i noć u Jettovu krevetu, izvan zidova ove spavaće sobe postoji svijet. A zaboraviti na najbolju prijateljicu definitivno je nedopustivo.

Uvukla sam se u odjeću i ostavila Jetta da se istušira, neobazirajući se na njegov poziv da mu se pridružim. Da sam prihvatila njegovu neizgovorenu ponudu za još malo zabave, znala sam da bismo završili gladni kao vukovi i, u mom slučaju, vjerojatno u golemom

zaostatku s poslom. Dok sam uključivala laptop, provjerila sam mobitel. Imala sam pet propuštenih poziva, dvije poruke u govornoj pošti i tri SMS-a, sve od iste osobe. Iako to možda zvuči kao puno, kad je riječ o Sylvie koja je ovisnica o mobitelu, sve ispod dvadeset poziva i deset SMS-ova nije hitno.

Ma koliko volim Sylvie, ponekad je grozan davež.

Razdraženo sam uzdahnula i poslala joj SMS poruku da je podsjetim da tijekom radnog vremena ne smijem razgovarati o privatnim stvarima. Obećala sam napisati joj ultra dugu elektroničku poruku i latila se provjeravanja Jettove poslovne korespondencije kad mi je zazvonio mobitel.

Znala sam da me zove Sylvie i prije no što sam pogledala na zaslon. Sjedeći na krevetu, pritisnula sam tipku kako bih odgovorila na njezin poziv.

- Brooke, koji se to vrag događa? - dočekao me njezin glas. - Od Italije me dijeli samo velika bara, ali kako me ti ignoriraš, kao da je negdje na mjesecu i nemaš signala. - U glasu sam joj čula da se duri. Ogorčena Sylvie nikad ne sluti na dobro. Mogla bi torokati satima.

- Strašno mi je žao. Posao je veoma zahtjevan i... - utihnula sam, puštajući da ona popuni praznine. Bila je to bezazlena, mala laž; Jett dolazi s poslom, a on je zahtijevao mnogo mog vremena i energije. Iako, nisam se žalila.

- Zar Mayfield traži da radiš od jutra do sutra? - Ton njezina glasa jasno mi je dao naslutiti sarkazam koji tek što nije provalio. - Ma daj, Brooke, da ne znam da to u tvom slučaju ne može biti istina, kladila bih se u svoj ormar pretrpan dizajnerskom odjećom da se ševiš sa šefom.

Nervozno sam se nasmijala. - Umrijet ću od smijeha. - To sam očito izgovorila posve pogrešnim tonom jer je trenutak kasnije Sylvie zadahtala i linija zanijemila. Suspregnula sam dah nastojeći smisliti nešto - bilo što - što će je skrenuti s te posve točne pretpostavke. Kad postane sumnjičava, pretvori se u psa goniča koji se nipošto ne želi povući s traga. Zapravo, kad malo bolje razmislim, i gora je od psa goniča.

- Okej, to je stvarno bilo nešto najsmješnije što si ikad rekla. - Jezik mi se saplitaо u pokušaju da uvjerim Sylvie da se ništa ne događa.

Nažalost, Sylvie je imala sablasnu sposobnost čitanja između redaka.

- Kako izgleda?

- Tko? - Zнала sam da mi neće biti od velike pomoći praviti se luda.

- Mayfield.

- Star je.

Sylvie je pucnula jezikom. Taj je zvuk odjeknuo niz liniju ravno u moje uho, natjeravši me da se lecnem. - Daj molim te! Godine nikad nisu nikoga zaustavile. Frajeri su kao zrelo vino: što su stariji, to više pozornosti dobivaju.

Natjerala sam se da zahioćem, kao da znam o čemu govori. Da budem iskrena, nisam znala budući da sam na prste jedne ruke mogla nabrojati sve frajere s kojima sam spavala, a oni ni u kom slučaju nisu bili stariji imućni frajeri koji hvataju mlade komade.

- Znači tako - nastavila je Sylvie. - Seksaš se sa šefom i meni se to ne sviđa.

- Molim? Ne.

- Brooke, poznajem te bolje no što ti poznaješ svoj džep.

Nije me tako dobro poznavala, ili sam barem ja to voljela misliti. Uzdahnula sam u slušalicu. Ako je ne mogu uvjeriti, najbolji način da je skinem s vrata je da skratim razgovor.

- Oprosti što te nisam zvala ni pisala ti. Jednostavno sam umorna. - Istina. - I posao je dosad bio čudan. - Također istina. - Nadoknadit ću ti čim se sljedeći tjedan vratim kući. - Nisam nimalo sumnjala da će me Sylvie prisiliti da i taj dio postane istina. - Molim te, možemo li ostati na tome?

Drugi put u dvadeset četiri sata postavila sam isto pitanje. No kao ni Jett, ni Sylvie nije znala kad treba odustati.

- Ne.

- Rekla si mi da se zabavim.

- Jesam, ali ne tisućama milja daleko od mene gdje ne mogu odvaliti frajera nogom u guzicu pokušava li te povrijediti.

Nasmiješila sam se slici koja se od tih Sylvienih riječi stvorila pred mojim očima. Kao boginja pilatesa s čeličnim mišićima, svakako je mogla nanijeti ozbiljnu ozljedu. Šteta što tu moć nije upotrijebila na Ryanu.

- Slušaj - nastavila je Sylvie - zabrinuta sam jer si posve sama u stranoj zemlji s nekim tipom kojeg ne poznaješ.

- Zašto?

- Zato... - naglo je izdahнула, zastavši - zato što ti nisi kao ja. Ti imaš osjećaje i mjerila i zaslužuješ više od toga. Obećaj da ćeš se čuvati i sve mi ispričati kad se vratiš.

Kimnula sam. - A-ha.

-Još jedan savjet. Frajeri kao on i Ryan znače nevolju. Dobar izgled i uspješna karijera opasna su kombinacija.

Nevolja - nije li to riječ koju sam upotrijebila kad sam prvi put vidjela Jetta? Namrštila sam se. - Hvala.

- Okej. - Nije zvučala naročito sretna što mora odustati od te teme, ali za mene je to bilo dovoljno. Zrak je bio čist. Uspjela sam izbjeći metak i kupiti si još nekoliko dana prije no što budem podvrgnuta Sylvienom rešetanju. - Jesi li saznala tko je poslao onu veliku smeđu omotnicu koja još uvijek radi nered na našem skupom stoliću u hodniku? - upitala je napokon mijenjajući temu. -

- Zar ne možeš poslati nekoga da to učini, na primjer mamu? Ili... - Zastala je i gotovo sam mogla čuti kako joj se u mozgu vrte kotačići. Kod Sylvie je tužno to što zapravo misli sve što kaže. - Valjda bih mogla zamoliti Ryana. Budući da hoda s nekom dvostrukom D košaricom, za mene je mrtav.

Nisam željela spomenuti da frajeri kao on, odnosno apsurdno bogati i manipulativni, uvijek na kraju padnu na plastiku, bila to sjajna nova kreditna kartica ili veće grudi. Čemu navoditi očito? Sylvie mora zacijeliti, a izrazim li svoj prezir, ona će samo postati još opsjednutija idiotom koji nije vrijedan njezina mozganja o njemu.

Stvarno se bojim spavati kad je ta stvar u kući. Izgleda kao nešto iz Zakona i reda što je spremno eksplodirati u svakom trenutku.

Zakolutila sam očima, zahvalna što ona to ne može vidjeti.

- Zaboga, pa to je obično pismo.

- Vraćam se sljedeći tjedan - rekla sam. - Dotad samo stavi to pismo na moj stol i zaboravi na njega. Kladam se da i nije važno.

- Izgleda važno.

Onda otvori jebenu omotnicu, poželjela sam dreknuti. - Ostavi u mojoj sobi i kad se vratim, pogledat ću o čemu je riječ.

- A što da radim s onim strancem koji stalno zove? Ne želi povjerovati da te nema i mene od toga podilazi jeza.

- Vraćam se sljedeći tjedan - sporo sam ponovila naglašavajući zadnje dvije riječi.

Nadurena stanka pa: - Dobro. Bez tebe je fakat pušiona. Obećaj mi da se nikad nećeš udati i imati klince. Ili ako to ipak učiniš, da ćemo živjeti vrata do vrata tako da te mogu posjetiti kad god poželim.

- Zvuči super. - Živjeti vrata do vrata oduvijek je bio naš san. Međutim, završim li ikad u braku, sumnjala sam da bi moj suprug bio previše oduševljen stalnim prisustvom moje najbolje prijateljice koja mu dahće za vratom. - Razmislit ću o tome.

Još smo nekoliko minuta čavrljale, uglavnom o Sylvienim noćnim eskapadama, a onda sam okončala razgovor obećanjem da ću je nazvati čim uzmognem.

Priljubivši mobitel uz grudi, činilo mi se nadrealnim da sjedim u sobi jednog neznanca tisućama milja daleko od kuće i svojoj najboljoj prijateljici tajim što se događa. Sylvie i ja smo jedna drugoj uvijek govorile istinu, čak i kad bi ta istina povrijedila osjećaje one kojoj je upućena. Ugovor je jasno određivao da nikome ne smijem reći za Jettov i svoj dogovor, ali Jett me je uvjerio da se pravila mogu promijeniti. Zašto ga onda nisam zamolila da promijeni to određeno pravilo?

Zato što se bojiš da će ti Sylvie sasuti istinu u lice, a znaš da ta istina neće biti lijepa.

Jesam li pala na svog vlastitog Ryana? Ponavljam li Sylvienu pogrešku? Ta mi je misao tek načas proletjela glavom, ali svejedno je se nisam mogla otresti. Davno sam utvrdila da Jett nije lažljivac kao Ryan. Nikad nije glumio da želi išta više osim tjelesnog odnosa, na što sam ja pristala. No moj mozak nekako nije želio priznati tu važnu razliku između Jetta i Ryana.

Uzdahnula sam i silom odgurnula te ružne misli u najskriveniji zakutak uma. Sylvie će dovoljno brzo saznati za moj ugovor, nakon čega ću se pozabaviti njezinim iskrenim mišljenjem i metaforičkom nogom u guzicu. U ovom času uživam u sadašnjosti, činim sve što mi se prohtjedne, bez najbolje prijateljice koja će mi reći kolika sam glupača kad sam uskočila u krevet sa svojim šefom. Nije li mi baš ona rekla da se zabavim? Bih lija imala petlje to učiniti da mi ona nije

savjetovala da se razdivljam i riješim svega što me koči? Vjerojatno ne, ali sad sam za promjenu bila sretna što sam je poslušala. Tjedan dana s Jettom, i već sam se osjećala življom no tko zna otkad. Svejedno, nisam bila tako naivna da vjerujem da će ovo putovanje vječno trajati. Samo se seksamo i zabavljamo. Prije ili kasnije, jednome od nas će dosaditi i krenut će dalje. Ma što se dogodilo, znala sam da se neću vratiti onoj staroj, dosadnoj, sigurnoj ja. Neću se vratiti konvencionalnom ponašanju. Barem ne tako brzo. I na tome sam bila zahvalna i Sylvie i Jettu.

- Brooke, dolaziš li? Već mi nedostaješ. - Jettov seksi glas vratio me u stvarnost.

- Daj mi pet minuta. - Nasmiješila sam se njegovom odabiru riječi. Sviđalo mi se kako izgovara moje ime jer sam se zbog toga osjećala posebnom. Naravno da njegove riječi ništa ne znače jer nije moguće da mu nedostajem već nakon dvadeset minuta. Izvukla sam se iz odjeće, uskočila pod tuš, a u glavi mi se već kovitlalo na stotine misli o svemu što mu želim učiniti prije isteka tjedna.

Nakon laganog ručka koji se sastojao od pilećih fileta na roštilju i salate, Jett je otišao u svoj privatni ured nadoknaditi propušteni posao i ostavio me s uputom da ga ne ometam ničijim pozivima, osim ukoliko ne nazovu njegov brat ili otac. U glasu mu se osjećala hitnost koja mi nije promaknula i zapitala sam se ima li nekih problema za koje ja ne znam, možda nekog bolesnog rođaka ili obiteljsku dramu. Na kraju ništa nisam pitala. Zaključila sam da on nije pokazao ni najmanju sklonost podijeliti sa mnom svoje tajne, iako sam ja istresla većinu svojih. Možda mu treba više vremena da mi se povjeri.

Kad sam se vratila u svoju sobu po laptop i sjela za radni stol, usne su me još uvijek peckale od njegova vrelog poljupca na rastanku. Iako je Jett raščistio svoj tjedni raspored, ulazna elektronička pošta i govorna pošta bile su zatrpane neprojenim porukama. Sve sam ih preslušala i pročitala, zabilježila imena i upite. Na one hitne smjesta sam odgovorila uvjeravajući pošiljatelje da će im se Jett javiti čim bude mogao. Dva sata kasnije, poslovna korespondencija bila je obavljena i mogla sam se upoznati s financijskim izvještajima tvrtke i njezinim najvećim nekretninama.

Mayfield Properties je golema tvrtka sa stotinama milijuna prometa i kao takva ima desetak direktora odbora koji svi u džep spremaju dobar dio zarade. Na vrhu piramide su Robert i Jonathan Mayfield, otac i sin, i nakon njih Jett koji je s trideset jednu godinu bio najmlađi član odbora i vjerojatno jedini koji se bavi izravnom prodajom i akvizicijom nekretnina. Zbog njegove mladosti, pomislila sam da mu je položaj u tvrtki dao otac, dok nisam opazila prodaju i zaradu koju je ostvario samo u prethodnoj godini.

Ti bokca.

Tip stvarno zna zaraditi, i to propisno. Umalo sam se zagrcnula brojeći sve nule na tabelama: stotinu milijuna vrijednosti u nekretninama, od kojih je većina u Sjedinjenim Američkim Državama, uz neke raštrkane po Europi. Posluje pristupao sistematično. Njegovi klijenti bili su isključivo poslovni moguli i slavne osobe koje su mu dolazile po preporuci, točno znajući koju određenu nekretninu žele ili s veoma određenim zamislima o tome što žele, a Jettov je posao bio to ostvariti. Pronašao bi odgovarajuću nekretninu, obradio vlasnike časteći ih putovanjima na najluksuznija mjesta za koja sam znala samo iz tabloida i televizijskih dokumentaraca o životima bogatih i slavni, i onda ih nekako nagovorio da prodaju po cijeni koja odgovara njegovom klijentu. U tom pristupu nije bilo ničeg novog, samo što se činilo da je Jett veoma dobar u svom poslu, i to bez mnogo fakultetskog obrazovanja. Osjetila sam divljenje, da ne kažem strahopoštovanje, vidjevši sva ona svima poznata imena koja su iskakala iz njegovih spisa.

Frajer je na svoj način bio slavan. Jednoga dana, bok će mu krasiti jednako slavna ili bogata žena. Vjerojatno netko visok i lijep kao Sylvie, s nogama do neba u skladu s egzotičnim i raskošnim imenom, što je okej budući da ja ne želim biti s Jettom.

Ili možda želim?

Nisam mogla spriječiti nenadani žalac ljubomore koji mi je proboo srce. Kako bi bilo biti dio njegova osobnog života, predstavljena kao djevojka umjesto osobne asistentice kosa crta tajne ljubavnice koja je morala potpisati ugovor kako svijet ne bi znao za nju? Putovati svijetom i planirati budućnost?

Budućnost s Jettom.

Jedno je spavati s bogatašem, a nešto sasvim drugo željeti hodati s njim. Zakolutila sam očima na taj razvoj događaja kakav je moguć samo u bajkama i odgurnula te gadne misli u zakutak uma, mrzeći samu sebe što sam im dopustila da mi zamagle pojam o tome što naš ugovor zapravo jest: nas dvoje nismo u vezi, samo se neobavezno zabavljamo dok nam to odgovara. Menije to bilo okej.

agu, čak sam naglasila važnost mogućnosti da se izvučem iz toga, poželim li. Kad se sve to promijenilo?

Onog časa kad si mu povjerala svoju prošlost.

Izraz u njegovim očima - ona iskrica intimnosti pomiješana sa sve većim osjećajem povjerenja - probio je kroz moje barijere i natjerao me da ga sagledam u drugačijem svjetlu. Dopustila sam mu da mi se zavuče pod kožu i sad mi je počeo zaposjedati svaku misao. Zbog načina na koji me je dodirivao, kao da je to što imamo posebno. I zbog načina na koji je vodio ljubav sa mnom, čineći da se osjećam željenom kako nikome dotad nije pošlo za rukom. Željela sam znati sve o njemu i upravo to sam sad radila, istraživala njegov život pod izlikom da saznajem nešto više o njegovu poslu, ali zapravo sam pretraživala Google i tračeve u raznim online tabloidima ne bih li u njima pronašla nešto o njegovu privatnom životu i navodnim djevojkama i pratiteljicama. Srce mi je zalupalo u ušima kad sam najednom shvatila. Jedva ga poznajem, a već se zaljubljujem u njega.

Sljedećih nekoliko dana Jett i ja smo većinu vremena provodili u kući i seksali se na svim zamislivim mjestima. Svako poslijepodne malodušno bismo se vratili na posao i ja sam uživala u odmoru od njega. Iako me je naš tjelesni odnos vinuo u nove visine, isto je bilo i s mojim osjećajima prema njemu, a trebalo mi je malo prostora da razbistrim glavu. Njegov je otac nazvao dan prije našeg povratka u New York, u jednoj od naših "pauza od seksa". Ne shvaćajući da razgovaram s Robertom Mayfieldom, pokušavala sam ga se otarasiti s izlikom da Jett ne može primiti nijedan poziv, dok on nije rekao: - Gospođice Stewart, budite tako ljubazni i odite po mog sina. Vjerujem da će biti dostupan kad čuje što mu imam reći.

Nije mi bilo svojstveno preplašiti se, ali u starčevu je glasu bilo nečeg zbog čega sam odmah prespojila njegov poziv, i to bih bila učinila i da nisam imala Jettove prethodne upute. Ponovno sam se usredotočila na posao i uspjela izgurati Jettova oca iz sustava kad je u sobu nahrupio Jett, lica nalik maski ljutnje i bijesa.

- Je li ti išta rekao?

Zbunjeno sam se ugrizla za usnicu. - Molim?

- Moj otac, Robert. - Jett se približio i sjeo na rub mog radnog stola, pažljivo me promatrajući. Da nisam znala da nije tako, bila bih se zaklela da on sad mene istražuje.

- Jesam li negdje pogriješila? Jer ako jesam, strašno mi je žao i... - Preplavila me panika. Oduvijek sam se smatrala profesionalnom, ali možda je Robert Mayfield naviknut na drugačiji ton.

Možda je moju hladnu pristojnost doživio kao drsko odbijanje i sad me se želi riješiti. Nisam smjela ponovno izgubiti posao. Ne tako brzo nakon što sam izgubila prethodni.

Jett je dlanovima obuhvatio moje lice i svojim se neodoljivim očima zagledao u moje. - Ne, dušo, nisi nigdje pogriješila. Samo moram znati što je rekao, to je sve.

- Tražio je da ga prespojim.

- Ništa drugo?

Odmahnula sam glavom. - Ne.

- Okej. - Tamni oblaci njegova lošeg raspoloženja gotovo su se odmah raspršili i on se nagnuo preko stola i ustima zarobio moja u dugom, čeznutljivom poljupcu.

- Jette? - šapnula sam o njegove vrele usne. -Jesi li u gužvi? Odmaknuo se i pogledao me, zabavljeno izvivši obrvu. - Zašto?

Spolovilo mi se trznulo od vragolaste iskre u njegovim očima. Znao je što želim, samo je htio da preklinjem za to. Obišla sam stol i zaustavila se nekoliko centimetara od njegova visoka tijela. Kad je stajao pokraj mene, bio je toliko visok i zastrašujuć da sam morala zabaciti glavu i posve je nagnuti kako bih susrela njegov izazivački pogled. Možda ga nisam mogla poljubiti, ali nešto sam mogla sasvim fino dosegnuti. Kliznuvši prstima niz prednjicu njegove košulje, izvukla sam je iz hlača i počela raskopčavati, dugme po dugme.

- Zato što sam mislila da ti možda treba odmor. - U slučaju da nije shvatio moj suptilni mig, protrljala sam dlanom tvrdu nabrekliu ispod njegovih hlača.

Zastenjao je i na djelić sekunde zatvorio oči. Kad ih je ponovno otvorio, lice mu je bilo utjelovljena požuda i moje su gaćice bile spremne smjesta pasti. - Naravno, ali možda ćemo se morati naći nakon radnog vremena da dovršimo što si započela.

Jedva sam imala vremena kimnuti prije no što sam se našla na leđima s Jettom utaborenim među mojim nogama i nevjerojatnim stvarima koje je činio mom uzdahtalom tijelu.

Kasnije te večeri sjedila sam na Jettovu krevetu - našem krevetu jer svoj sam jedva koristila - dok se on pakirao. Sama sam se već ranije spakirala i sad sam bila fascinirana naizgled opsesivnom urednošću kojom je slagao i razmještao stvari po kovčegu, kao da se njegove skupe košulje ionako neće zgužvati.

Čelo mu je bilo namrgođeno i nekoliko minuta mislila sam da mu je pakiranje veoma važno, dok nije rekao: - Krećemo prije zore. Možda bi željela provesti noć ovdje kako barem jedno od nas ne bi propustilo budilicu.

U njegovu je tonu bilo nečeg, nekog skrivenog prizvuka zbog kojeg sam iznenađeno podigla glavu. Zurio je u mene, a lice mu je bilo neprobojna maska ispod koje je bilo nemoguće dokučiti njegove osjećaje.

- Okej.

- Moram ti nešto reći - rekao je približivši se. Usta su mu bila tvrdoglavo stisnuta dok je očima pretraživao moje. U tom sam času opazila u njemu natruhu ranjivosti koju nikad dotad nisam zamijetila.

- Okej - ponovila sam, nesigurna kamo to vodi. Srce mi je zalupalo malo jače i preplavila me zla slutnja. Želi razgovarati, a to obično ne sluti na dobre vijesti.

Sjeo je na krevet i čvrsto uhvatio moje dlanove svojima, milujući ih palčevima.

- One noći kad smo se upoznali i kad si se probudila sa mnom u krevetu... - Zastao je dok nisam kimnula. - Znam da sam te naveo da povjeruješ da smo spavali, ali nismo. Ja nikad ne bih iskoristio očito pijanu ženu koja se ne sjeća ni svog vlastitog imena.

Jebemu sve svece.

- Ali rekao si da jesmo.

Polako je odmahnuo glavom.

- Nikad nisam rekao da jesmo. Ti si to pretpostavila, a ja te nisam ispravio.

Promatrala sam ga, ne znajući što bih rekla. Naravno, bio je u pravu, ali nije li skrivanje istine gotovo jednako laganju? Grizla sam se zbog te noći, vjerujući da sam prevarila Seana, vjerujući da sam bila dovoljno laka da spavam s neznancem, samo kako bih sad saznala da se ništa nije dogodilo.

- Jesi li ljuta? - upitao je Jett.

Duboko sam udahнула i polako izdahнула. Jesam li ljuta? Ne. Ali voljela bih da je bio iskren prema meni, jer bih tad možda ranije otkrila koliko je sjajan. Svaki drugi muškarac iskoristio bi tu situaciju u vlastitu korist, ili još gore, silovao me.

Iako sam znala odgovor, svejedno sam morala pitati.

- Zašto si došao kući sa mnom?

- Zato što ti se neki pijani idiot nabacivao i ja sam se zabrinuo. Pomogao sam tebi i Sylvie da se sigurno vratite kući. Nisi željela da odem, pa sam ostao. Ali ništa se nije dogodilo.

Progutala sam knedlu u grlu. - Bio si gol.

Njegove veličanstvene usne izvile su se u drskom osmijehu. - Znaš da spavam gol.

Lagano se osmjehnuvši, nagnula sam glavu, shvaćajući da je dobro što me je naveo na pomisao da smo se već prije ševili, jer inače

nikad ne bih imala hrabrosti započeti s njim seksualnu vezu.

- Ako ti to išta znači, žao mi je - rekao je Jett. - Znam da sam ti trebao reći, ali nije se ukazala prilika, a nisam ni vidio smisla.

Odmahnula sam rukom. - U redu je. Ali više mi nikad nemoj lagati.

- Postoji još nešto.

Pogledala sam njegovo lice. Obrve su mu još uvijek bile spojene, ali oči su mu sjajile nečim što nisam mogla točno odrediti.

Ozbiljno, što je sad ovo? Dan ispovijedi? Oprezno sam ga promotrila. - Što? - Trznuo je usnama i shvatila sam da s mukom suspreže smijeh.

- Nisam siguran da se ti toga sjećaš, ali sutradan sam ti ponovno pomogao doći kući iz drugog bara. Ponovno si bila mrtva pijana.

U mislima sam se vratila u onu večer kad sam saznala za svoje promaknuće i kad je Sylvie odlučila da želi proslaviti odijevanjem pojasa umjesto suknje. Odlučno je tvrdila da je vidjela Jetta kako nas promatra, a i sama sam bila prilično sigurna da sam kroz alkoholnu izmaglicu opazila zelene oči.

Trebala sam pitati kog je vruga radio u Vixen su i kako me je uopće pronašao. Umjesto toga, uhvatila sam se kako se smješkam kao idiotkinja, misleći kako je sladak jer se pobrinuo za mene... dok nisam shvatila da zasigurno nisam bila lijep prizor.

- Gospode. - Spustila sam glavu na ruke, nasmrt postišena. - Pijana ne izgledam baš najbolje.

- Bila si veoma pričljiva i definitivno mnogo ljubaznija nego kad si trijezna.

Čujem lija to natruhu šale u njegovom glasu? Uspravila sam se i opazila zabavljenu krivulju njegovih čudesnih usana. Izruguje mi se.

- Što sam rekla?

- Da imam apsolutno božanstvene oči. Blagi Bože.

Voljela sam njegove oči, ali on to nije morao znati. Barem nisam rekla ništa o njegovim usnama.

- Kad sam te zašuškao u krevet, rekla si da želiš osjetiti moja usta po cijelome tijelu.

Zemljo, progutaj me cijelu!

Prostenjala sam. - Vjerojatno si me pogrešno shvatio. Jett je nagnuo glavu glumeći usredotočenost, vjerojatno se prisjećajući svake sramotne riječi te kobne noći. - Sumnjam. Bila si prilično

konkretna u pojedinostima. - Tanka koža ispod blistavih očiju mu se namreškala, a usne trznule kao da s mukom suspreže smijeh. - Mogao bih ti pokazati što si točno željela da učinim. Već sam napravila budalu od sebe. Zašto to ne iskoristiti?

- Naravno. - Moja usta pronašla su njegova u strastvenom poljupcu i dopustila sam mu da me povuče na krevet i razodjene nas oboje, već zaboravivši na prtljagu.

Naš let za New York kasnio je pola sata. Sjedenje u čekaonici u zračnoj luci Malpensa s Jettom koji me držao za ruku činilo se nadrealnim. Iz nekog razloga, očekivala sam da će biti suzdržaniji prema meni kad napustimo privatnost njegove vile. Na moje iznenađenje, nije se činio ni najmanje zabrinut što će nas ljudi vidjeti zajedno. Meni je to dalo nadu da se to što imamo, što god to bilo, neće okončati kad se vratimo u New York, zato što mi se sviđao više no što sam bila voljna priznati.

Zastali smo kupiti novine za njega i časopise za mene, i zatim se ukrkali na devetsatni let koji će nas odvesti natrag kući. U gruboj realnosti stvarnog svijeta, on je bio bogat, uspješan i jedan od najpoželjnijih neženja u New Yorku, a ja sam bila - no, ja. Nadala sam se da nas taj svijet neće razdvojiti pokazujući koliko se strašno naši životi razlikuju.

- Vjerojatno jedva čekaš vratiti se kući - šapnuo je Jett na moje uho kako nas ne bi čula stjuardesa koja je posluživala kavu - ali bi li ostala sa mnom još jednu noć? Nisam posve spreman pustiti te.

- Rado. - Nasmiješila sam se i poljubila ga, a srce mi izvodilo jedan salto za drugim dok sam u njegove riječi učitavala vjerojatno više no što sam trebala.

Kad smo se šesnaest sati kasnije probudili u Jettovu čarobnom njujorškom stanu, oklijevali smo u krevetu isprepletenih prstiju, tijela spojenih u čvrstom zagrljaju. Jett je mirisao na kolonjsku vodicu i seks, i po prvi put u životu meni se taj miris učinio opojnim, jednako kao i muškarac pokraj mene. I sinulo mi je da je Jett u moj život donio mnogo tih "prvih puta".

- Čemu se smješkaš? - šapnuo je prelazeći po rubu mojih usana palcem koji je prije samo sat vremena bestidno zabio u mene.

- Ničemu. - Protegnula sam se kao mačka ispred kamina, uživajući u zadnjih nekoliko sati prije povratka u rutinu.

Još malo i izaći ćemo iz svoje čahure i vratiti se u stvarni svijet, što me je brinulo. Protekla dva tjedna bila su zanimljiva, s veoma malo rada i veoma mnogo drugih stvari. Sad kad smo se vratili kući, samo je pitanje vremena kad će se stvarnost ušuljati natrag i shvatila sam da će se stvari definitivno promijeniti. Poželjela sam da nas mogu zauvijek zadržati, zaključati u neku zaštitnu ljušturu i pustiti da svijet samo prođe pokraj nas kako nas ništa i nitko nikad ne bi dodirnuo ili razdvojio.

Je li takav osjećaj nekoga voljeti? Željati pod svaku cijenu zaštititi krhku ljušturu osjećaja kojom su obložena naša srca?

Bilo je lako biti posve zaokupljena njime i njegovim tijelom, dopustiti mu da preuzme kontrolu. Moja je majka uvijek govorila da nijedan muškarac ne bi trebao voditi i nijedna žena samo slijediti, ali iako sam ga jedva poznavala, željela sam ga pustiti u krug ljudi kojima vjerujem jer sam osjećala da me nikad ne bi izdao.

- Želiš li nešto podijeliti sa mnom? - upitao je.

To me je pitanje iznenadilo. Zašto bi me to pitao? Podigla sam se na lakat i cijelim tijelom okrenula prema njemu. - Ne bih rekla.

- Što točno tražiš, Brooke? Jer, koliko sam ja shvatio, nisi baš za veze.

Još jedna iznenađujuća tvrdnja. Srce mi je zalupalo u grudima.

- Zašto to misliš?

- Činjenica da mi još uvijek ne govoriš mnogo o sebi pokazuje mi da mi ne vjeruješ u cijelosti.

Zaustila sam da mu kažem da griješi, ali sam već u sljedećem času zatvorila usta. Je li to istina? Jesam li ga na neki način isključila? Sjetila sam se jednog jutra kad me je pitao za moje prošle veze, a ja sam izbjegla izravan odgovor. Je li Jett činjenicu da ne volim govoriti o svojoj prošlosti protumačio kao znak da me ne zanima veza?

- Povjerenje ne ukazujem lako - rekla sam, nesigurna što točno Jett želi čuti od mene.

Oči su mu potamnile za jednu nijansu, a čeljust se stisnula. - Zašto? Zbog onoga što se dogodilo Jenni? Jer ako je to razlog, uvjeravam te da većina muškaraca nije kao taj tip.

- Znam. - Znala sam da je Danny odabrao Jennu i iskoristio je kako bi platio za svoju ovisnost. Moji su mi terapeuti to tisuću puta ponovili.

Pogledom je prodirao u moju dušu, tražeći odgovor koji ja nisam željela dati. Kako bi mogao shvatiti, kad o mojoj prošlosti zna samo nekoliko praznih riječi koje jedva uspijevaju izraziti mrvicu boli koju sam morala pretrpjeti?

- Zašto? - bio je uporan Jett. - Molim te, pomози mi da shvatim. Moram znati postoji li... - Oklijevao je, zadržavajući za sebe to što je kanio reći.

Duboko sam udahnula osjetivši kako moja odlučnost slabi. Rekla sam mu za sestru, što je bila moja najveća tajna. Zašto ne bih sa njim podijelila i svoje osjećaje?

Zašto uopće želiš znati? Zašto jednostavno ne pustiš da bude kako jest? - šapnula sam.

Odmahnuo je glavom, kolebajući se. Suspregnula sam dah gledajući kako njegove guste trepavice bacaju tamne sjene ispod njegovih očiju. Bio je tako lijep da mi je to slamalo srce, ajoš nismo ni prekinuli. Što će se dogoditi kad me se zasiti? Hoću li preživjeti tu bol? Odbacila sam oprez i sad sam preduboko zabrazdila. Trebala sam pobjeći, kako sam uvijek činila, ali svejedno se nisam ni mrdnula, ni tjelesno ni emotivno. I sad sam se našla suočena s mnoštvom osjećaja koje nikad ranije ni prema kome nisam gajila. Strah, želja, nada, pa još straha. Osjećaja s kojima se nisam znala nositi. Osjećaja koji će me ugušiti čim naš sporazum dođe kraju.

- Brooke, ovo ne funkcionira. Nemoj me pogrešno shvatiti, seks je čaroban. Ali ovo između nas se pretvara u nešto drugo i ja moram

znati na čemu sam. Moram znati hoćemo li ikad biti zajedno.

Srce mi je preskočilo. Otkad je on ušao u moj život, to mu se često događalo. Što je točno to "nešto drugo"? Veza? Ili drugi ugovor? - Želiš više? - šapnula sam, pokušavajući se ne nadati.

- Da, Brooke, želim. Želim vidjeti kamo ovo ide. - Glas mu je bio dubok i tih. Senzualan.

Pogledala sam ga u oči da provjerim šali li se, ali izraz na njegovu licu i nadalje je bio ozbiljan.

Polu mene poželjelo je skočiti mu ravno u zagrljaj i nikad ga ne pustiti, onako kako vidite u filmovima. Ali druga polovica, ma koliko to čudno zvučalo, poželjela je izbrisati svako sjećanje koje ga uključuje. Jer previše sam ga željela i nisam se znala nositi s time. Pokušam li i to ne upali, srce će mi se raspasti i cijeli moj svijet urušiti. Izgubi li zanimanje i prekine li sa mnom, to će me ubiti.

- Ali... potpisali smo ugovor. - Umalo sam se ugušila tim riječima. Postojalo je stotinu razloga zašto ovo nije dobra zamisao, od kojih je jedan bila činjenica da se jedva poznajemo. Čovjek se ne baca naglavačke u vezu s nekime koga je upoznao prije samo dva tjedna i s kime zapravo nije izlazio. Ali postojao je i onaj jedan problem zbog kojeg se moje rasuđivanje pretvorilo u prašinu.

Zaljublivala sam se u njega.

- Rekao si da si već i ranije potpisivao takve ugovore i da ti se sviđa takav aranžman - nastavila sam, nadajući se da će mi otkriti više o svojoj prošlosti i osjećajima prema meni. Bilo što što će opravdati odluku koju sam već donijela.

Jett je polako odmahnuo glavom. - Nikad nisam rekao da sam to učinio već ranije.

- Ali imao si sastavljen ugovor, odvjetnici su ti ga sastavili. Polako je kimnuo, a pogled mu postajao sve mračniji. - To je bila njihova zamisao nakon što me je jedna bivša cura pokušala zaribati izmišljenim, prljavim seksualnim pričama. - Oklijevajući, provukao je prste kroz gustu kosu i podsjetio me da sam i ja to učinila prije samo nekoliko sati. - Ti si drugačija. Znam da ne spavaš sa mnom zbog mog novca.

- Otkud to znaš?

Položio je moju ruku na svoja prsa. Ispod kože, srce mu je brzo tuklo, u ritmu s mojim.

- Jer to osjećam - tiho je rekao. - Oduvijek sam to osjećao. Želio sam te od samog početka, ali ti si me odgurnula pa sam te morao uvjeriti. Inače mi nikad ne bi pružila priliku.

Nasmiješila sam se prisjetivši se protekla dva tjedna. Toliko se toga dogodilo. Nikad u životu nisam zamišljala da će me bahati tip kojeg sam upoznala u baru zanimati osim na seksualnoj razini. Da bi mogao biti netko na koga ću pasti.

- Želim nas ali se istodobno bojim jer... - Duboko sam udahнула i polako izdahнула, prikupljajući hrabrost da s njim podijelim svoj najveći strah.

- U redu je, dušo. - Prstima je nježno okrznuo moj obraz i smjestio ih tik ispod brade, gdje mi je žila kucala brzo i žestoko, u skladu s nepredvidivom brzinom kojom su se mijenjali moji osjećaji.

Susrela sam njegov topli pogled u kojem sam pronašla potrebnu hrabrost. - Moji su roditelji bili strašno zaljubljeni. Obožavali su tlo po kojem je ovaj drugi hodao. Kad se moj otac ubio, majčina duša umrla je s njim. - Nasmijala sam se kako bih sakrila osjećaj gušenja u grlu. - Pretvorila se u nekog drugog, nekog koga nisam poznavala. Izgubila sam je čim je on umro i ma što ja pokušala, nikad se nije oporavila. Ne upuštam se u veze jer ne želim voljeti i izgubiti samu sebe.

- Tvojoj se obitelji dogodila tragedija, ali mnogi su ljudi u vezama punim ljubavi. Ne smiješ se lišiti tog iskustva samo zato što se bojiš gubitka i prije no što uopće pokušaš.

Njegova uvjerenost vidjela mu se u pogledu, čula u glasu i osjećala u nježnom dodiru njegove ruke na mom tijelu. Vjerovao je u priču o zauvijek sretnoj budućnosti i nisam ga mogla kriviti zbog toga, kad nikad nije iskusio ružnoću raspada obitelji ili vidio kako mu se sestra zaljubljuje u pogrešnog muškarca i zbog toga završava mrtva.

- Misliš da i sam nisam vidio dovoljno sranja? - upitao je Jett. Začepila sam gubicu i nisam ni zucnula. Nema smisla prepirati se s njim. Naravno da je vidio sranja. U to nikad nisam sumnjala. Samo to jednostavno nije bilo isto.

Jett se uspravio i malo odmaknuo od mene, pogledom me primoravajući da poniknem glavom. Iz njega su se širili valovi ljutnje i znala sam da slijedi otkriće. - Znaš zašto volim koristiti majčino prezime? Zato što je to jedna od rijetkih stvari koju mi je dala prije no

što nas je ostavila. Ti si izgubila tatu, a ja nikad zapravo nisam imao majku jer nije mogla ostati trijezna. Za svoju je ovisnost krivila očeve poslovne obveze i njegovu nevoljkost da se okani tajnica, striptizeta i svih žena koje bi raširile noge za njega. Na kraju je jednostavno smogla hrabrosti i razvela se od njega. Uzela mu je pola bogatstva, a brata i mene ostavila iza sebe. Završio sam u prilično gadnim sranjima kojima se ne ponosim.

- Žao mi je, Jette, nisam znala - šapnula sam i dodirnula mu rame. Prsti su mi zastali na onoj plemenskoj tetovaži za koju ga nikad nisam pitala. Čak i na jarkom svjetlu, izgledala je mrko i tajanstveno. Zastrašujuće i mračno. Željela sam znati sve o njegovoj prošlosti i njemu kao osobi. I u tom sam času shvatila da je na mojoj prošlosti i prethodnim vezama inzistirao vjerojatno zato što je i on osjećao jednaku potrebu znati to o meni.

- Pričaj mi. Molim te - šapnula sam.

Jett je stisnuo čeljust, a oči mu se pretvorile u led. -Jedva se ikad potrudila napisati razglednicu ili nazvati. Kao klinac, mislio sam da sam ja za to kriv jer nisam dovoljno dobar. Trebalo mi je neko vrijeme da shvatim da moja majka nije samo alkoholičarka, nego i narkomanka. Voljela nas je, ali drogu je voljela više. Sama je to odabrala, što je na određeni način gore od tragedije. Pokušao sam joj pomoći. Svi smo to pokušali, ali odgurnula nas je. Naučio sam živjeti s time i samome sebi dao u zadatak da postanem drugačija osoba. Osoba koja je sposobna za ljubav i povjerenje i prisnost. - Dlanovima je obujmio moje lice, pogledom prodirući u mene, potresajući samu moju srž. Imali smo slična iskustva u životu. Možda na kraju krajeva i nismo tako različiti. Da moja sestra nije umrla, možda bi i ona krenula istim destruktivnim putem kao njegova majka. - Tragedija nas može sve pogoditi na ovaj ili onaj način, ali sudbina nije naš neprijatelj, Brooke. Mi smo vlastiti neprijatelji. Bježanjem od svijeta, biraš vlastite pogreške i uništavaš svaku priliku da ikada pronađeš sreću. Ne možeš kontrolirati život, ali možeš odabrati tko si i što ćeš s time učiniti.

Istinitost njegovih riječi obratila mi se na najintimnijoj razini. Suze su me zapekle u kutovima očiju, ali nisam ih skrivala.

- Oprosti što sam planuo - tiho je rekao Jett. - Nisam te želio uzrujati.

Poljubio me u čelo. Oči mu više nisu bile zamagljene, kao da je već gledajući me mogao ostaviti prošlost iza sebe. Želio je biti sa mnom. I ja sam željela biti s njim. Ali, je li bilo prerano dopustiti ljubavi da se dogodi?

- Zašto me želiš? - upitala sam potiskujući drhtanje u glasu. - Čudna sam, definitivno nisam savršena i sjebana sam. Zapravo, itekako sam ovo potonje.

- Savršenstvo je dosadno i precijenjeno. - Nasmiješio se onim svojim naherenim osmijehom od kojeg mi se donji dio trbuha stegao i skvrčio od slatke želje. - Tražim seksi, zabavnu, ljubaznu i iskrenu ženu. A ti si to sve, Brooke. - Nisam baš voljela komplimente, ali iz nekog neobjašnjivog razloga na Jettove sam riječi uzvratila osmijehom. - Osim toga, tu je i činjenica da smo srodne duše. Ti si sjebana i ja sam sjeban, i to je sjajna tema za razgovor uz večeru. - Namignuo je kao da to ne misli ozbiljno, ali izraz lica i nadalje mu je ostao ozbiljan.

Možda je on u pravu i oboje smo daleko od savršenstva, iako se on meni činio prilično savršen. Važno je da on ima sve osobine koje sam željela u muškarcu. - Volim iskrenost, a ti jesi iskren.

- Tad jedno prema drugome uvijek budimo iskreni - šapnuo je Jett. - U životu sam se već toliko puta razočarao da sam se samome sebi zavjetovao da više nikad nikome neću vjerovati... dok se nisi ti pojavila. Nisi bila emotivno dostupna. Nisi govorila o vezama i gradila kule u zraku. To je vraški seksi. Muškarci ne vole osjećajne i potrebite.

- Ponekad znam biti potrebita - šapnula sam.

- Meni to ne smeta, Brooke. Što god se dogodi, mi ćemo naći rješenje. - Oči su mu ljeskale tjeskobnom nadom, kao da se bojavao da bih ga mogla odgurnuti.

Mi.

Sviđalo mi se kako to zvuči.

- Daj mi priliku da ti dokažem da sam dobar za tebe. Prstima sam okrznula njegovu bradu i položila ih na njegove grudi. Osjećala sam kako mu srce mahnito lupa, gotovo jednako brzo kao moje. Ovo je taj trenutak, trenutak kad sam odlučila promijeniti život. Još jedan "prvi put" i nadala sam se jedan od mnogih koji će uslijediti.

- Voljela bih dati nam šansu.

Njegove božanstvene usne izvile su se u najčarobniji osmijeh koji sam ikad vidjela, otapajući mi srce. - Mislio sam da te ništa neće natjerati da se predomisliš.

- Što da ti kažem, pravi si majstor u uvjeravanju. Zapravo, ti si frajer s mnogo talenata. - S osmijehom na usnama, privukla sam ga na sebe i ovila noge oko njegova struka, spremna zahtijevati da jedan od tih svojih talenata upotrijebi u dobru svrhu.

Već je bilo rano poslijepodne kad sam se najzad uspjela izvući iz Jettova užarena kreveta i poslati Sylvie SMS da se za sat vremena vraćam kući, u slučaju da je zaboravila. Budući da je moj automobil još uvijek bio parkiran u zračnoj luci, što me je koštalo cijelo bogatstvo, Jett se ponudio odvesti me. Kako nisam bila oduševljena pomišlju da Jett juri ulicama New Yorka, odbila sam tu ponudu i odlučila ići podzemnom, što se njemu nije svidjelo. Na kraju smo se suglasili da ćemo pozvati službenog vozača njegove tvrtke koji će me odvesti kući. Ključeve svog automobila ostavila sam Jettu jer je inzistirao da pošalje nekoga po njega, čak sam mu dopustila da mi ponese prtljagu do prizemlja gdje je njegov vozač već čekao.

- Hoćeš li mi poslati SMS? - Drhteći na vlazi i hladnoći kišnog poslijepodneva, nervozno sam grickala usnicu. Nije mi bilo svojstveno glumiti nametljivu djevojku, ali nisam si mogla pomoći. Ovo je drugačije. Mi smo drugačiji.

Jett je vrškom prsta dodirnuo moj nos, a oči mu se ironično caklile. - Hoće li te izbezumiti ako to učinim dok si još uvijek u automobilu?

Nešto toplo i pahuljasto smjestilo se duboko u mojim grudima. - Strašno će mi se svidjeti. - Poljubio me je nježno ali čeznutljivo i otvorio mi vrata.

Nakon dva tjedna koja smo proveli zajedno, činilo se nadrealnim udaljiti se od njega. Moje je mjesto s njim. Na moje iznenađenje, ta me nenadana spoznaja nije opteretila; srce mi je brže zalupalo i negdje u dubini želuca osjetila sam komešanje nalik nježnom lepršanju krila stotine leptira.

Bio je to prvi put da se vozim u limuzini, a Jettov je vozač vožnju učinio još dojmljivijom pokazavši mi mali hladnjak s grickalicama i šampanjcem, koje sam pristojno odbila. Nisam bila ondje kako bih jela; željela sam uživati u pogledu. A mnogo je toga bilo za vidjeti.

Sjedeći na stražnjem sjedalu luksuzne limuzine, zagledala sam se kroz zatamnjene prozore u vrevu New Yorka. Grad se budio u život i osjećala sam da se na određeni način i meni događa jednako. Definirali smo naš odnos i danas nam je prvi dan kao paru. Hodam sa seksi, uspješnim muškarcem koji je veoma zagrijan za mene. Po

prvi put u životu, osjećala sam da nisam tako neugledna kakvom sam se uvijek smatrala. Svoju smo vezu odlučili tajiti još nekoliko dana, dok se malo ne naviknem na posao. Nismo željeli da drugi pomisle da sam posao dobila zato što spavam sa šefom. Teoretski je to bilo tako, ali nije mi bila namjera napredovati u karijeri preko kreveta. S Jettom sam spavala jer me je privlačio. Jett mi je dao posao jer me je želio. Bila je to požuda na prvi pogled.

Svoj smo ugovor otkazali nakon podnevne ševe i sad sam najzad mogla otkriti naš status Sylvie. Zapravo, Jett je inzistirao da to učinim, iako mi nije rekao zašto. Ja sam to shvatila kao znak da on želi ući u moj krug prijatelja i biti predstavljen kao moj dečko. I jedva sam čekala obznaniti cijelome svijetu da smo zajedno.

U stan sam stigla nedugo iza tri poslijepodne i zabrinuto otvorila vrata, nesigurna što mogu očekivati. Moja najbolja prijateljica mogla je biti ili toliko ushićena što me vidi da zaboravi da sam na određeni način skrivala istinu od nje, ili ljuta kao ris jer sam joj tajila dva tjedna. Kad sam otvorila vrata, ni u kom slučaju nisam očekivala da ću u našem dnevnom boravku zateći cijelo susjedstvo i povike "iznenađenje" iz sveg grla. Kako je Sylvie u tako kratkom vremenu uspjela okupiti cijelu kliku, uključujući i neke ljude koje uopće nisam poznavala? Mora da je to danima planirala. Tad mi je sinulo da Sylvie može biti i nešto treće: raspoložena za tulumarenje.

- Hvala vam, ekipo. - Odložila sam kovčeg uz vrata i dopustila nekolicini prijatelja da me čvrsto zagrlje, zahvaljujući im na čestitkama na mom novom poslu. Pogledom sam preletjela po prostoriji, klizeći preko nasmiješenih, već pijanih lica i crvenih plastičnih čaša kojima je naš dnevni boravak bio pretrpan. Pozornost mi je zaokupila Sylvie, koja se gurala prema meni, s osjećajima jasno vidljivim na naškubljenim usnicama i u stisnutim očima.

Bila je ljuta, ali i znatiželjna. Nije zaboravila naš telefonski razgovor. Znajući da je opsjednuta time da je svi vole, znala sam da među toliko ljudi neće početi dramiti. Ali bit će mnogo prosiktanih prijekora i otrovnih pogleda.

Duboko sam udahнула i nasmiješila se.

Mogu se nositi s time. Tigrica koja čuču bolja je od one u skoku.

- Hej, ti - rekla sam i čvrsto je zagrlila. - Luđački si mi nedostajala.

- Stewartova, ti si totalno sjebana. - Modre oči su joj zaiskrile, ali i nadalje se durila.

Namjerno sam posve polako otkopčavala jaknu i promatrala je ispod trepavica, zadirkujući je nestašnim osmijehom. - Po tome zaključujem da ne želiš čuti sočne pojedinosti?

- Ubijaš me.

Nasmijavši se njezinu pretjeranom kolutanju očima, dograbila sam čašu i otpila gutljaj nečega što je imalo okus kao da je Sylvie izlila cijeli mini bar u tu čašu. Potom sam svoju prijateljicu odvukla u razmjerno mirni kutak.

- Avion ti je jučer sletjeo. Gdje si dosad? - Oči su joj rigale vatru. - Shvaćaš li da sam ovaj tulum morala održavati cijelu noć i dan? Dužna si mi cijelo bogatstvo za cugu.

- Spavala sam s njim i sad smo zajedno - blebnula sam, nesposobna suspregnuti uzbuđenje u glasu.

Iz nekog sam razloga očekivala da će me upitati o kome govorim, ali Sylvie je samo nagnula glavu i nekoliko trenutaka šutjela, a sjaj u njezinim očima nije posve zrcalio uzbuđenje koje sam ja osjećala.

- Barem je nazvao - bilo je sve što je rekla.

- Molim? - polako sam upitala zbunjeno odmahujući glavom. - Tko je barem nazvao? - O čemu ona govori?

Odmahujući rukom, Sylvie je dugo uzdahnula. - Rekla sam mu da ću doći po njega vilama ako te ne nazove.

- Tko? - Prekrižila sam ruke na prsima, pogledom pretražujući njezino zagonetno lice. Stvarno nisam imala pojma o čemu govori.

- Što misliš tko? - Zakolutila je očima. - Jett, naravno.

- Zar ti znaš njegovo ime? - Zašto zna njegovo ime?

- Naravno da ga znam.

- Kako? - To je bilo glupo pitanje. Njezine izvijene obrve sve su govorile. Razmijenili su telefonske brojeve one kobne noći prije nego što sam se ja probudila s njim u svom krevetu. Ili možda tijekom jutarnjeg razgovora dok sam se ja tuširala i spremala za posao. Kasnije mi je ponudila reći njegovo ime, ali sam ja mislila da blefira. Nije mi se sviđalo. Nije mi se ni najmanje sviđalo. Iz obraza mi je nestala sva toplina kad sam još nešto shvatila.

- Ostali ste u kontaktu? - Moj je glas zvučao kao graktanje ptice, promukao i dubok. Prvi val šoka gadno me pogodio. Ne zato što je

moja najbolja prijateljica imala njegov broj. Nisam bila toliko ljubomorna i nesigurna. Jednostavno nisam voljela da ljudi razgovaraju o meni iza mojih leđa.

- Jeste li razgovarali dok sam bila u Italiji? - upitala sam vlažeći najednom suhe usne.

Stisnula je usne u tanku liniju. Znači, razgovarali su i ona nešto zna. Možda sve.

Kao da je osjetila moju ljutnju, Sylvie je otvorila usta kako bi nešto rekla, ali ih je brzo zatvorila i trenutak kasnije ponovno otvorila.

- Brooke, frajeri kao on nisu za ozbiljne veze. Nemam ništa protiv tvog hodanja s njim, ali nemoj se previše emotivno upetljivati.

- Ti ga ni ne poznaješ - prosiktala sam.

- Pošteno, ne poznajem ga baš najbolje, ali... - Utihnula je. Kao da me ne može pogledati, prikovala je pogled uz svoju čašu, što je meni dalo dovoljno vremena da zamijetim njezinu smjernu haljinu tik do ispod koljena i čedan izrez koji je jedva otkrivao imalo kože. Možda ju je avantura s Ryanom pogodila dublje no što sam mislila i ne može podijeliti moj entuzijazam jer je izgubila vjeru u sve muškarce. Da je meni netko lagao, dao mi otkaz i razočarao me, možda bih i ja počela misliti da muškarci nisu za ozbiljne veze. Ali ja nisam iskusila njezinu patnju, a Jett nije ni sličan Ryanu.

Znala sam da mi Sylvie ne želi zlo; njezini emotivni ožiljci jednostavno još nisu zacijelili. Obgrlila sam je i nježno joj protrljala leđa. - Oh, dušo. Hvala ti što si tako dobra prijateljica.

Kao da su te moje riječi probile led, opreznu krivulju njezinih usana zamijenio je nesiguran osmijeh. - Jesi li sretna?

Kimnula sam. - Ne znam kad sam zadnji put bila ovako sretna.

- Tad sam i ja sretna.

Ne obazirući se na iznenadnu knedlu u grlu, prepričala sam joj svoje putovanje u Bellagio, izostavljajući dogovor o seksu i pikantne pojedinosti, ponajviše se fokusirajući na krajolik i predivne poglede, vilu i Jetta.

- Sranje, pa ti se ulaguješ - rekla je Sylvie kad sam napokon završila.

- Nije istina. Ili je?

- To čovjeku učini zaljubljenost.

I ja sam došla do istog zaključka, ali čuti istinu iz njezinih posve uvjerenih usta svejedno me je preplašilo. Zaljubljanje se ne bi trebalo dogoditi tako brzo... ili tako žestoko.

- Nisam zaljubljena. - To sam rekla glasnije no što sam željela. I bila je laž. Čula sam da je laž, i ona je to čula. K vragu, vjerojatno je to mogao čuti cijeli svijet.

Nekoliko se glava okrenulo prema nama. Sylvie im je mahnula da brinu svoja posla i ponovno se usredotočila na mene. Njezine su me plave oči secirale enervantnom dubinom i nagnula se prema meni kako je nitko drugi ne bi čuo. - Slušaj, draga, sigurna sam da je Jett simpa tip i sve, ali ujedno je jedan od najbogatijih frajera u New Yorku. Možda te on ne želi povrijediti, ali drugi hoće. On pripada jednom posve drugačijem društvu. Čak i ako svuda budeš išla s njim, odijevala se i ponašala onako kako se od tebe očekuje, zbog tvog te podrijetla neće prihvatiti u svoj krug.

Ne misli valjda ozbiljno.

- O čemu ti govoriš? Po tvojim riječima ispada da se upetljavam s mafijom.

- I gore - promrmljala je.

- Molim?

Obrambeno je podigla ruke. - Ništa. Samo sam mislila da bih te trebala upozoriti.

- Na što? - Cijela je ta situacija bila tako smiješna da sam jedva susprezala hysteriju. Naravno da ona zna sve o bogatašima i visokom društvu. Rodila se u tom društvu i osamnaest godina života provela pokušavajući ugoditi majci prije no što je svemu tome okrenula leđa. Uz iznimku redovitog čeka koji joj je stizao poštom i njezine ljubavi prema skupim stvarima, nije bilo nikakvih podsjetnika na njezino podrijetlo. Nikad nije spominjala svoju prošlost i svoju obitelj, a ja nikad nisam pitala.

- Gledaj Prave kućanice i to pomnoži s deset. Tad ćeš možda dobiti predodžbu - rekla je Sylvie.

Nisam joj željela naglasiti da se poziva na televizijski reality šou, a njih obično napišu do zadnje pojedinosti. Ne snimaju ljude dok rade uobičajene stvari, kao što je pranje zubiju i ljenčarenje u pidžamama, jer to nikoga ne zanima.

- Strašno sam umorna od leta, moram se malo naspavati. - Ustala sam i nježno je poljubila u obraz.

- A tulum?

Slegnula sam ramenima.

- Možda je vrijeme da ih sve pošalješ kući i proglašiš fajrunt. - Voljela sam prijatelje i cijenila što su došli kako bi mi čestitali na novom poslu i povratku iz Europe, živa. Ali budimo iskreni, više ih je zanimalo napuniti čaše nego slušati moje priče s putovanja. - Ali hvala ti na ovom dočeku. Jesam li ti ikad rekla da si najbolja prijateljica na svijetu?

Sylvie je prekržila mišićave ruke na prsima, još uvijek nadmena, ali za promjenu ništa nije rekla. S apologetskim sam osmijehom otišla u svoju sobu i zaključala vrata. Nisam se ni potrudila predjenuti, samo sam skinula odjeću i zavukla se među pamučne plahte, spremna nadoknaditi sav san koji sam u zadnja dva tjedna propustila. Ali, iako sam bila mrtva umorna, Sylviene riječi uporno ii odzvanjale u glavi. Razmišljala sam samo o tome da sam u dugovima, bez ušteđevine, i da na svijetu ima toliko mnogo žena bogatijih, ljepših i uspješnijih od mene, koje bi ubile da se domognu barem komadića Jetta. Da me netko upita što mu to ja dugoročno mogu ponuditi, osim mog srca, odgovor bi bio: ne znam.

Iz sna me prenelo uporno potezanje za ruku i nečije dozivanje mog imena. Ošamučeno sam trepnula od blještava svjetla i pokušala navući prekrivač preko glave.

- Brooke, probudi se - rekla je Sylvie, energično potežući plahte s mog kreveta.

Svjesna svog polunagog tijela, uspravila sam se i navukla plahte preko dojki kako bih prekrila svoju čednost. - Kog vruga hoćeš? - Strijeljala sam pogledom tupav izraz na njezinu licu.

- Žao mi je. - Nije joj bilo žao. - Tip o kojem sam ti govorila je na liniji. Inzistirao je da te probudim pa... - Utihnula je.

Pogledala sam na sat i prostenjala u sebi. Spavala sam samo tri sata. - Znači, ti si kao prava dobra prijateljica riskirala da veoma umornu mene ščepa srčani napadaj jer ti je neki morski pas telefonske prodaje rekao da to učiniš.

Slegnula je i okrenula se prema vratima, doviknuvši preko ramena: - Ima zgodan naglasak. I rekao je da ćeš željeti čuti što ti ima reći.

Naravno.

To je svakako imalo smisla.

Odoljela sam porivu da se zavučem natrag u krevet, omotala drhtavo tijelo kućnim ogrtačem i izašla u hodnik kako bih tog pretjerano nasrtljivog trgovca isprašila iz svog života.

- Kako vam mogu pomoći? - Glas mi je bio malo promukao od manjka sna, ali svejedno se jasno čuo ledeni prizvuk.

- Gospođica Brooke Stewart? Moje ime je Jake Clarkson iz Clarkson & Milesa. Već dva tjedna pokušavam doći do vas. Jeste li dobili moje pismo?

Ti bokca, nije oklijevao. - Ne bih rekla - odgovorila sam, polako pogledom pretražujući sjajne časopise i novine uredno naslagane pokraj telefona, prije no što sam se sjetila da je Sylvie spomenula neku tajanstvenu omotnicu. Zamolila sam je da mi je ostavi u sobi da je ne bi izbezumljivala svaki put kad je vidi. - Zapravo, još je nisam otvorila jer sam se tek vratila kući.

- Nema problema. Možemo razgovarati o njezinu sadržaju. Jeste li dostupni za sastanak sa mnom, po mogućnosti čim prije?

Njegovo mi se pitanje učinilo čudnim. Zašto bi se želio naći sa mnom, osim ako nije riječ o nečem hitnom? - Je li se nešto dogodilo?

Kratko se nasmijao i znala sam da glumata. - Ne, naravno da nije, gospođice Stewart. Molim vas, shvatite da o jednom tako važnom poslu ne mogu raspravljati telefonom. Dopotovao sam iz Londona i doista moram porazgovarati s vama nasamo, oči u oči.

Važan posao zvučao je dovoljno ozbiljno i bez krajnje ozbiljnog prizvuka njegova glasa. A ako je netko došao odakle je već došao, zaključila sam da je posao dvostruko ozbiljan.

- Kako ste ono rekli da se zovete? - Pribrala sam se i dograbila blok i kemijsku olovku. Dok je ponavljao tko je i što je, sve sam zapisala.

- Jake Clarkson. Ja sam odvjetnik u londonskoj središnjici odvjetničkog ureda Clarkson & Miles.

Odvjetnik. I činio se još i poslovniji od mene. Nisam voljela odvjetnike. U životu su mi donijeli samo loše vijesti. Srce mi je brže zakucalo, a dlanovi se ovlažili. Obrisala sam ih o kućni ogrtač i iskašljala se kako bih se riješila knedle koja mi se najednom pojavila u grlu. Iz muškarčeva naglasaka bilo je prilično očito da je Britanac.

Što bi netko kao on mogao željeti od mene... osim ako nisam učinila nešto pogrešno i oštećena strana pokušava riješiti taj problem posredovanjem odvjetnika prije no što cijela stvar eskalira u nešto ružno?

- Je li sve u redu? - upitala sam.

- Sve je u redu. Jeste li slobodni danas? - Bio je uporan. - Odgovarat će mi u svako doba. Čak i navečer. Neće dugo potrajati.

- Danas? Zar je tako hitno? - Budući da je digitalni sat na našoj automatskoj tajnici pokazivao da je već šest i deset poslijepodne, tip je svakako djelovao nestrpljiv da se nađemo. Kratko sam razmislila je li pametno naći se s njime u ovo doba dana. Vjerojatno nije, pa sam odustala od toga.

- Mogla bih se naći s vama sutra nakon posla. Negdje oko šest? - ponudila sam.

Stanka, pa:

- U šest, u redu.

Dala sam mu adresu kafića koji se nalazio na pola sata od mog stana. Dovoljno blizu da mi bude usput, ali nedovoljno da bi me on mogao pratiti u slučaju da ima neke takve namjere.

- Hvala vam. Ugodnu vam večer želim. - Spustio je slušalicu, ne ostavljajući mi priliku da ga upitam za telefonski broj, u slučaju da ne uspijem stići na naš sastanak.

- Čudno, ha? - upitala je Sylvie s vrata, ni ne skrivajući da je prisluškivala.

- Hm. - Pokazala sam joj da pođe za mnom dok sam hitala u svoju sobu i grabila omotnicu s radnog stola. Brzo trznuvši zapešćem, otvorila sam je ne obazirući se na prestravljenost na Sylvienu licu. Kad ništa nije eksplodiralo, približila mi se i provirila preko mog ramena.

Gurnula sam bijeli, kruti papir u njezinu ruku.

- Samo službeno pismo kojim me pozivaju da im se javim zbog hitnih stvari.

Preletajući pogledom preko sadržaja, Sylvie je lagano kimnula glavom i odložila pismo na moj stol. - Što misliš da želi?

- Nemam pojma. Valjda ćemo dovoljno brzo saznati. - Nisam mogla posve prikriti zabrinutost u glasu.

- Želiš li da pođem s tobom? - Utihnula je, ostavivši onaj dio "u slučaju da..." da visi u zraku.

Odmahnula sam glavom. - Izgleda da tip jest onaj koji kaže da jest pa ću biti dobro. Vjerojatno nije važno. Možda sam dobila na lutriji ili nešto. - Usprkos mom pokušaju da

budem duhovita i time smanjim napetost, nisam posve uspjela prikriti nervozu u glasu. Srećom, Sylvie je uvijek znala kad me treba oraspoložiti.

Obgrlila me rukom oko ramena i zavjerenički mi se unijela u lice.

- Sutra ti je prvi dan u novom uredu, ha? - Kimnula sam, nesigurna što smjera tim pitanjem, i dopustila joj da nastavi. - Nikad nismo dospjele proslaviti to kako treba.

Tad su mi njezine namjere postale jasne. Željela je tulumariti. Naravno.

- Oh.

Kimnula je i njezine krupne modre oči obasjao je osmijeh od uha do uha. - Da.

Sa smijehom sam odmahнула glavom. - Ne, Sylvie, ne mogu. Ne danas.

- Samo jedno piće. Ne prihvaćam "ne" kao odgovor. - Naškubila je usne i iskrivila lice kako bi mi uputila šteneći pogled vrijedan Oscara. Znala sam njezine trikove. Jedno piće nikad nije bilo doslovno jedno piće, ali bila mi je prijateljica i nisam je vidjela dva tjedna. Zavjetovavši se da ću se držati soka i vratiti prije devet, nacerila sam se. - U redu. Ali napiješ li se, neću ti pomoći da se vratiš kući.

- Nećeš ni morati. Znaš da mogu popiti kao smuk. Za razliku od tebe. Trebala bih poslati Jettu SMS da nam se pridruži, u slučaju da ti zatreba seksi frajer da te ušuška u krevet. - Namignula je. - Kao zadnji put.

- Ti si mu poslala SMS? - Obrazi su mi se zažarili.

- Netko ga je morao pozvati da se pridruži našoj ekipi. Nakon strastvene noći koju ste proveli zajedno, mislila sam da ti činim uslugu - budalasto je rekla Sylvie.

Oh, Gospode.

- Kao mojoj najboljoj prijateljici, dužnost ti je pitati me prije donošenja tako važnih odluka. - Razmišljala sam bih li joj bila

zahvalna, ljuta na nju ili nasmrt postiđena. Na kraju je pobijedila mješavina svega toga. - I trebala si mi reći da si nabavila njegov broj.

- Netko gaje morao nabaviti za tebe budući da nisi imala petlje sama ga pitati. Zahvalit ćeš mi kasnije.

Zapanjeno sam zurila u nju dok je hitala iz moje sobe sa samozadovoljnim cerekom na licu.

Manhattan je bruja od života u svako doba dana, ali jutros se činilo kao da se pola Manhattana okupilo u dizalima Trumpova tornja i čekalo teleportaciju u svijet korporacija. Mašući svojom privremenom propusnicom, prozujala sam pokraj zaštitara i probila se kroz mnoštvo skupih frizura, odijela po mjeri i modnih dodataka visoke mode. Točno u osam ujutro, prošla sam kroz dvokrilna vrata od teškog stakla i ušla u predvorje Mayfield Realtiesa visoko uzdignute glave i ravnih leđa, iako je bolno pulsiranje u mojim sljepoočicama bilo gotovo dovoljno jako da me natjera na povraćanje. Naravno da je bila pogreška pridružiti se Sylvie u želji da se oblije i nisam trebala vjerovati da će se zaustaviti na jednom piću, ali kao i obično, dopustila sam joj da me nagovori. I iako sam ja ostala vjerna odluci da se klonim alkohola, umor od putovanja i manjak sna na mene je imao praktički isti učinak kao i cjelonoćno pijančevanje. Trebalo mi je sat vremena da se otuširam, odjenem jedan od svojih najboljih kostima, zavijem kosu u prezentabilnu punđu i našminkam se - dovoljno da prikrijem tamne podočnjake i neprirodnu bljedoću moje kože, ali ne toliko da izgledam kao da pokušavam zavesti šefa.

Brineta koja me dočekala pri mojem prvom posjetu stajala je za recepcijskim pultom i nešto šaptala u otmjenu srebrnu napravu za koju sam pretpostavila da je najnoviji i vjerojatno jedan od najskupljih telefona na tržištu. Tiha glazba pomiješana sa štrapanjem kišnih kapi odjekivala je u pozadini i davala dojam da ulazim u ambulantu svog liječnika. Teško sam progutala slinu i prišla smeđokosoj recepcionarki, ne očekujući da će me prepoznati. Na moje oduševljenje, oči su joj smjesta zaiskrile prepoznavanjem i nagradila me je biserno bijelim, srdačnim osmijehom.

- Gospođice Stewart...

- Molim vas, zovite me Brooke - rekla sam zaključujući da bi mi dobro došla nova prijateljica na poslu.

Njezin osmijeh postao je širi. - Brooke. Ja sam Emma. Gospodin Townsend još nije došao, ali rado ću vas odvesti u vaš ured. - Ne čekajući moj odgovor, povelala me hodnikom i skrenula nadesno kod goleme biljke kojoj sam se prošli put divila. Hodala sam korak iza nje

širokim hodnikom s uredima na obje strane. Stakleni zidovi nisu nudili nimalo privatnosti od znatiželjnih očiju, ali mene to nije ni najmanje smetalo. Budući da se moj radni stol u Sunrise Propertiesu nalazio nasred široka, otvorenog prostora unutar dosega Jamesove dreke, bila sam naviknuta stalno biti okružena ljudima.

- Je li vam putovanje bilo ugodno? - Emma mi je dobacila pogled preko ramena nastavljajući neobavezno čavrljati. Lice mi se zažarilo kad mi je mislima nagrnulo mnoštvo sjećanja. Putovanje je bilo super, definitivno takvo koje nikad neću zaboraviti.

Zahvalna što me ona ne vidi, kimnula sam.

- Da, hvala na pitanju. Italija je prekrasna.

- To je istina. - Njezino kratko smijuljenje i iznenadna živost u koraku skrenuli su moju pozornost s okoline. Pomno sam je promotrila. Bila je visoka i vitkih nogu, uska struka i sjajne smeđe kose koja joj se razlijevala niz leđa. Bila je zgodna i ja sam se pitala je li Jettov tip. Pomisao da je Jett ljubi u meni je istog časa izazvala žalac ljubomore.

- Jeste li bili u Italiji? - upitala sam, svim se silama trudeći ne zvučati zajedljivo. Čak i ako ju je Jett poveo sa sobom u Italiju, to je bilo prije no što smo se upoznali. Njegova prošlost mene se ni najmanje ne tiče i neću se baviti njome, baš kao što se on neće petljati u moje stvari.

- Prošlo ljeto.

Teško sam progutala ne bih li se riješila iznenadnog osjećaja gušenja u grlu. Preuveličavam. Nekoliko mojih prijatelja bilo je u Europi, pa što? Njezina izjava nije morala nužno nešto značiti.

- Jezero Como bilo je božanstveno - nastavila je Emma. - I iako je tek jezero i nema pravu plažu, svidjela mi se njegova privatnost.

- Njegova kuća je kao iz bajke, nije li? - ushićeno je nastavila. - Sve mi je pokazao.

Sranje. Bila je ondje - u Jettovoj privatnoj kući, što je značilo da su gotovo sigurno u toj istoj kući proveli i noć, umjesto u hotelu. Žuč mi je nadrla u grlo, a bolno pulsiranje u glavi postalo za jedan zarez jače dok sam je zamišljala u njegovu krevet.

Želudac mi se stisnuo u čvrsti čvor kad me ljubomora probola svom snagom. Emma se

zaustavila ispred jednog staklenog ureda i okrenula prema meni, nesvjesna uragana koji mi je pustošio utrobu. Još uvijek se osmjehivala i oči joj sjajile dok je nastavljala ulicom sjećanja.

- Jeste li uspjeti posjetiti plažu?

- Jednom. - Ponovno sam pocrvenjela sjetivši se Jetta ukotvljenog između mojih nogu dok je prvi put srkao moje genitalije. Imao je tako darovit jezik, nije moguće da se takav rodio. Mora da je negdje stekao iskustvo, što mi je pozornost vratilo na Emmu i moja se početna sklonost prema njoj počela raspršivati. Možda na kraju krajeva prijateljstvo s njom i nije tako pametna zamisao. Prošla sam pokraj nje i ušla u prostoriju, najednom prestrašena njezinim zaraznim osmijehom i živahnom stražnjicom.

- Je li ovo moj ured?

Kad je kimnula, bacila sam torbicu na radni stol i skljkala se na stolicu. Uključila sam računalo na stolu i zaključila da će ona shvatiti mig i otići. Nažalost, Emmi sam se naizgled smjesta svidjela i nije me planirala tako brzo napustiti. Smjestila se na kožnu stolicu sučelice meni i prekrižila svoje do vrata duge noge, izazivajući u meni novi žalac ljubomore. Nije ona kriva što je tako božanstvena, a ni Jetta ne mogu kriviti što gaje privukla. K vragu, i meni se sviđalo što vidim, a nikad nisam pokazivala biseksualne sklonosti.

Emma se nagnula prema meni i obratila mi se zavjerenički tihim glasom. - U povjerenju, gospodin Mayfield mi je nagovijestio da bi me ovo ljeto mogao ponovno odvesti onamo.

Dah mi je zapeo u grlu.

Preko mog mrtvog tijela.

Nasmiješila sam se tako slatkim osmijehom da mi se smučilo već i zamisliti ga.

- Baš je velikodušan.

- Da. - S uzdahom je sklonila kosu s lica. - Iako, kuća pripada njegovu sinu, a on baš ne voli da gospodin Mayfield svraća onamo. - Ušutjela je puštajući me da sama popunim praznine.

Sinu?

Zaškiljila sam prema njoj u glavi zbrajajući dva i dva, i preplavio me nalet olakšanja. Govori o Jettovom ocu.

- Nije li Robert Mayfield oženjen? - Bila sam nejasno svjesna idiotskog osmijeha na licu, ali nisam si mogla pomoći. Jett nije kurviš

- njegov otac jest, i to je bilo savršeno prihvatljivo dok god tu osobinu nije prenio Jettu.

- Već je nekoliko godina razveden. Rekao mi je da je slomljena srca jer ga je žena varala i zato se neće tako brzo ponovno oženiti - odgovorila je Emma, vjerojatno vjerujući svaku riječ kojom ju je taj ženskaroš obmanuo. Nije ni znala da je nevjeran bio on, a ne njegova bivša žena.

Kimnula sam glavom prihvaćajući igru, jer jedna mi je Sylvie u životu bila dovoljna. Nije mi trebalo još prijateljica koje će me odvlačiti u lokalni birc svaki put kad još neki nevjerni tip prekine s njima. Ali Emma je bila jedina osoba koju sam ovdje poznavala, i što je još važnije, nije spavala s Jettom pa sam zaključila da mi neće smetati njezino društvo.

- Piješ li?

- Ne često.

Jedna večer u Sylvienom društvu i to će se u hipu promijeniti.

- U petak navečer se nakon posla nalazim s nekim prijateljima na piću. Trebala bi mi se pridružiti. Moja prijateljica Sylvie i ti ćete imati mnogo zajedničkih tema.

Ponovno se nasmiješila od uha do uha.

- Hvala. Rado ću vam se pridružiti.

Čavrljale smo još nekoliko minuta i Emma me uputila u radni raspored pa se vratila za recepcijski pult. U osam i trideset, hodnik se počeo puniti. Neki su samo prošli pokraj mog ureda, ne obazirući se na mene. Drugi su provirili i predstavili se, odmjerili me od glave do pete kao da žele zaključiti jesam li prikladna za posao. To su bili veliki igrači u poslu s nekretninama. Iako sam prije dva tjedna osjećala strah od pomisli da ću ih upoznati, sad su mi se činili jednako zastrašujući kao Sylvien frizer koji je užasno škubio usnice svaki put kad bi ugledao moje neposlušne kovrče.

Do devet sati, umirujuću pozadinsku glazbu zamijenila je kreštava zvonjava telefona. Počela sam pregledavati Jettov raspored sastanaka tog dana, službeno započinjući prvi radni dan u Mayfield Realtiesu kao Jettova osobna asistentica, kad se na rubu mog vidnog polja pojavio jedan visoki lik.

- Brooke, trebam te nakratko.

Naglo sam okrenula glavu prema Jettu i srce mi je skočilo u grlo. Ti bokca.

Seksi je da poludiš. Onako razbarušen od spavanja, širokih ramena, snažnih prsa i mahovinasto zelenih očiju pripadao je na naslovnicu nekog modnog časopisa. Bio je odjeven u crno, fino krojeno poslovno odijelo, bijelu košulju i crnu svilenu kravatu. Njegov zaštitni znak, otkopčano gornje dugme, otkrivalo je komadić preplanule, glatke kože. Kože koju sam ja lickala i klizila jagodicama prstiju niz nju, cijelim putem niz glatki torzo do uske linije tamnih dlačica koje...

- Brooke? - Ton njegova glasa bio je suzdržan, ali sjaj u njegovim očima otkrivao je da se zabavlja.

Znao je da mi je privlačan i to nije skrivao. Proklet bio i on i njegov napuhani ego. Negdje u zakutku uma, bila sam svjesna da još uvijek zurim u njega. Ali ma koliko se trudila, nisam mogla odlijepiti pogled. Hlače nisko na kukovima naglašavale su nabrekliu u njegovim gaćama i snažne kvadricepse i podsjetile me da sam prije samo dvanaest sati jahala na tim bedrima. Još uvijek sam na usnama osjećala okus njegove kože dok smo se pomicali u savršenom skladu. Prokletstvo! Zašto iz glave ne mogu izbaciti sliku njega nagog?

- Želiš da dođem u tvoj ured? - Glupo pitanje budući da je već rekao da to želi.

Polako je kimnuo. - Ako nemaš ništa protiv.

- Okej. - Skočila sam na noge i nervozno otrla vlažne dlanove o prednjicu suknje. Jett mi je pridržao vrata otvorena i pokazao da uđem, ne pomaknuvši se ni milimetra. Progurala sam se između njegova tijela koje se nadvijalo nada mnom i tvrdog okvira vrata, stražnjicom očešavši prednjicu njegovih hlača, na što je moj prljavi um posve pomahnitao.

- Ovdje je jako tijesno. Nikakvo čudo da ljudi jedva čekaju zbrisati odavde čim prije se olakšati - šapnuo je.

Naglo sam podigla pogled. Lice mu je i nadalje ostalo nedokučivo, ali oči kao da su mi se izrugivale.

- Volim skućene prostore - promrmljala sam kroz stisnute zube i zaputila se hodnikom smjerom za koji sam se nadala da je onaj pravi.

- Šteta - šapnuo je Jett iza mojih leđa.

Svim silama se trudeći ne obazirati na bolnu svijest o njegovoj prisutnosti, naglo sam udahnula i zadržala dah polako brojeći do pet. Bio je to moj način da ostanem smirena pred nadolazećom olujom, samo što je ova oluja bijesnila u mojim gaćicama.

- Sljedeća vrata nadesno - rekao je Jett.

I bez njegovih uputa razlikovala bih njegov ured od ureda njegovih suradnika jer je bio jedini koji se mogao pohvaliti napola spuštenim roletama.

Zadivljena dizajnom, zakoračila sam u prostranu prostoriju i zastala podiviti se Jettovu radnom prostoru. Njegov je ured nalikovao onome u vili u Bellagiu, minus pogled na planine, skupe umjetnine i osobni dodir. Radni stol od ulaštena drveta i stolica na okretanje bili su smješteni ispred prozora s pogledom na njujorške nebodere. S moje desne strane nalazila se golema sofa presvučena kožom boje čokolade i stakleni stolić. Nalijevo su bila zatvorena vrata koja su se bešavno stapala sa svijetlosivim zidom. Dvije velike palme i minibar davali su dojam ležernog stava što, s obzirom na Jettovu reputaciju, nije moglo biti dalje od istine.

- Ovdje ne radiš baš često, zar ne? - Okrenula sam se prema Jettu i smjesta se pokajala. Moja izjava je zvučala kao da uopće ne radi. I njemu je na pamet vjerojatno pala ista ta misao i zelene oči smjesta su mu se smračile. Trenutak kasnije, njegova namrštenost je nestala, a usne se razvukle u natruhu osmijeha.

- Što me odaje?

Mahnula sam rukom oko sebe.

- Kauč je jedva korišten. Biljke je netko vjerojatno odabrao u Plantworksu. Činjenica da je tvoj radni stol gotovo prazan.

- Veoma dobro zamjećujete, gospođice Stewart. Zadivljen sam. Njegovo laskanje nije trebalo djelovati na mene kako je djelovalo, ali sam se svejedno uhvatila kako se cerim, sretna kao prasica jer Jett Mayfield misli da dobro zamjećujem. - Trebao bi vidjeti koje druge vještine imam u pričuvi - zaprela sam, ne posve sigurna kamo smjeram tom izjavom.

Naglo je izvio obrve i oči su mu zabavljeno zasjale.

- Planirao sam to otkriti... odmah nakon razgovora o razvoju situacije u slučaju Lucazzone. Ali sad kad si to spomenula, provjera

tvojih vještina uistinu je prioritet.

Posve polako, spustio je rolete i zaključao vrata, a moja se utroba olujno uskomešala. Tijelo mi je potresao drhtaj sladostrasti. Kad su nam se pogledi sreli, međunožje mi se bolno zgrčilo.

Milost. Neće to valjda učiniti ovdje?

Približio mi se odmjerenim korakom i gurnuo me o tvrdi rub svog radnog stola. Borila sam se za dah, najednom zadahtana iako me još nije ni dodirnuo.

- Na poslu smo - bila je traljava izlika koju je moj um smislio.

- Pa što onda?

Puls mi je skočio do neba. Odmaknula sam kosu s lica, ogorčena. - Čut će nas.

- U tom slučaju, morat ćemo biti tihi. - Jettovi prsti kliznuli su niz moju košulju do suknje koju je počeo podizati sporim pokretom neukrotivo razbuktavajući moju maštu. Vrelim usnama prelazio je preko meke kože ispod mog uha i lagano je grickao. Njegovo potmulo stenjanje nalikovalo je tihim dahtajima koji su mi najednom bježali iz usta.

Dah mi je zapeo u grlu kad mi je dlanovima obujmio guzove i podigao me na stol. Snažnim se bedrima ukotvio između mojih nogu. Dok mi je ljubio ramena, nabreklina u njegovim hlačama sladostrasno se trljala o moj osjetljivi pupoljak požude.

- Jette - šapnula sam. Zarila sam prste u njegova ramena razmišljajući da li da ga odgurnem ili privučem bliže kako bi mi učinio sve one neizrecive stvari koje su njegove željne ruke obećavale.

- Kako lijepo mirišeš. - Rukom je uhvatio moje gaćice i jednim ih brzim pokretom odmaknuo u stranu prije no što sam uspjela prosvjedovati. Zastenjala sam kad su njegovi vješti prsti počeli nježno masirati moj klitoris i osjetila kako mi se među nogama skupljaju sokovi. Željela sam samo njega i njegov prodor. - Tako si vlažna. Volim kad si takva za mene - šapnuo mi je u uho. Njegov duboki glas potresao je cijelo moje tijelo. Njegov poljubac izazvao je novi grč pohote u dubinama mog spolovila, uzdižući moju napaljenost na nove visine. - Za petnaest minuta imam sastanak. Misliš li da je to dovoljno vremena da svršiš?

Obožavala sam kad je šaptao.

- Ti to ozbiljno? Misliš da će ti trebati petnaest minuta? - Kratko sam se nasmijala. Nastavi li govoriti tim svojim seksi glasom, svršit ću za dvije minute.

- U pravu si. To je dovoljno vremena da svršiš dvaput. - Djelić sekunde zastajkivao je iznad mog klitorisa pa polako gurnuo prst u mene.

Gospode Bože.

Uvukao je i drugi prst i sve brže ulazio i izlazio iz mene, palcem kružeći oko mog molećivog klitorisa, izazivajući nove oćute u mom osjetljivom mjestu. Nitko me nikad dotad nije dodirivao tako grubo intenzivno i poželjela sam zavrištati tražeći još. Spolovilo mi se stisnulo i bridilo od gotovo bolnog užitka. Pokreti su mu postali brži i grublji, prsti ulazili i izlazili iz mene dok nisam pomislila da ću se jednostavno onesvijestiti od tog neprirodnog mućenja.

- Molim te. Ne mogu to podnijeti.

Zabacila sam glavu, usnama tražeći njegove u nadi da ću pronaći milost koja dolazi s orgazmom. Jettove usne odmaknule su se, ne želeći mi dati što sam htjela. Bio je jednako zadahtan kao i ja i očima - dvama tamnim jezerima paklenske želje - prodirao duboko u mene, promatrajući me kao što bi sokol promatrao svoj plijen.

- Svrši za mene, dušo.

Njegov vreli dah žario mi je usne. Pritisak na klitoris se pojaćao i ja sam zadahtala od snažnih valova poželje koji su mi potresali tijelo. Iz grla mi se oteo siktaj trenutak prije no što me je divljaćki orgazam katapultirao u drhtavi, divlji zanos. Sa zadnjim valom, skljkokala sam se o njegovo tvrdo tijelo.

- Prekrasna si - šapnuo je. - Mogao bih te promatrati, samo tebe, do kraja života.

Govori li to seks ili doista misli sve što je rekao? Nisam pitala jer taj je trenutak bio ćaroban i jednostavno nije bilo umjesno pitati. Ali njegove rijeći trznule su strune mojega srca i preplavile me željom da ovijem ruke oko njega i zauvijek ostanem pripijena uz njegovo tijelo.

Iscrpljena i zadovoljena, pogledala sam u njegove oći u kojima su se zrcalili osjećaji koje nisam znala dešifrirati. Toplina. Poželja. Povjerenje. I prije no što je raskopćao hlaće, Jettov vragolasti osmijeh jasno mi je dao do znanja da još nije gotov sa mnom.

Nervozno sam obliznula usnice kad je spustio hlače niz bedra. Rukom sam kliznula niz njegov glatki torzo i uhvatila njegov debeli ud kako bih mu uzvratila uslugu, ali njegova me ruka zaustavila. Bila sam iscrpljena i nekako ispražnjena, ali srce mi je svejedno preskočilo kad je njegovo tvrdo spolovilo zatrepelo uz moj otvor, zahtijevajući da ga pustim unutra.

- Mislim da neću moći podnijeti još. - Očima sam ga preklinjala da shvati da moji još stisnuti mišići nikako ne mogu primiti njegovu itekako obdarenu muškost.

Međutim, više no rado ću ga zadovoljiti na neki drugi način.

- To si rekla i prošli put. A svejedno si svršila - šapnuo je. U desnom obrazu pojavila mu se jamica dok mi je skidao gaćice i izlagao me klima uređaju i svom zadivljenom pogledu. - Sagni se.

Gurnuo me naprijed i pognuo nad svoj radni stol. Čuvši njegov grubi ton, osjetila sam i strah i iščekivanje, nestrpljiva saznati što će sljedeće učiniti. Njegov ud prodro je duboko u mene i lecnula sam se od užitka.

- Jesi li dobro? - upitao je smjesta se izvukavši iz mene i okrenuvši me prema sebi. - Neću te povrijediti. Nikad to ne bih učinio. - Duboko u srcu znala sam da svaku tu riječ misli ozbiljno.

- Nemoj prestati. Želim još - odgovorila sam, trljajući se o njegovu tvrdu erekciju. Raširila sam noge pozivajući ga. Željela sam i njega i sve što on može dati. Zasad njegovo tijelo, a jednoga dana možda i srce.

- Stvorena si za mene, Brooke. Ne mogu te se zasititi. - U njegovu glasu čula se grubost, ali prsti su mu bili iznenađujuće nježni kad me počeo milovati po vratu. Glatki glavić ponovno je rastvorio moje usmine i on se našao u meni, ispunjavajući me centimetar po centimetar čistom divotom i paleći me do srži snažnim prodiranjem. Usnama je prigušio moj oduševljeni krik, jezikom oponašajući pokrete svojih kukova. Opojan miris našeg vođenja ljubavi nagrnuo mi je u nosnice i zamaglio vid, dok se duboko u meni skupljao izdajnički grč novog orgazma koji se bližio.

Noktima sam grabljala po tvrdim mišićima na njegovim grudima, preklinjući ga da ubrza, da me uzme grublje. Kao da je osjetio hitnost koja je rasla u meni, Jett mi je dlanovima obuhvatio guzove i odigao me sa stola, što mu je dopustilo dublji pristup kad se počeo zabijati u

mene tako silovito da sam ga osjećala u najskrovitijim dubinama svog spolovila. Tijelo mi je protresla sladostrasna bol, nakon koje je uslijedio nalet vrelog užitka i kroz otvorene usne oteo mi se jecaj.

Prostorija se zavrtjela pred mojim očima. Jezikom sam palucala po suhim usnama nastojeći ostati usredotočena. Nije moguće da ponovno svršavam, ne kad me je prstima netom doveo do vrhunca, ali znala sam da sam blizu. Tako blizu. A sudeći po tome kako se njegov ud trzao o moj ulaz, bio je i on.

- Savršena si - šapnuo je Jett.

Ugrizavši se za usnicu, zacvilila sam i potisnula glasne krikove ekstaze.

- Gospode. Ovdje ti je mjesto, znojnoj i zadihanoj u mom naručju. - Njegove zelene oči su se zamaglile.

Sad je prodirao u mene sporije. Znala sam što slijedi i prije no što su se njegovi kukovi zanjihali o mene i on se izvukao.

- Spremna, dušo? - Usnama je zarobio moje u dubokom poljupcu. Nabreklim glavićem, sad skliskim od naših tekućina, očešao se o moj osjetljivi pupoljak prije no što se ponovno zario duboko u mene i odaslao me u novi divljački orgazam. S mojim imenom na usnama, zabio se udom u moju nutrinu produžavajući užitak, dok je ispuštao jedan vreli štrcaj za drugim duboko u mene.

Na kraju je privukao moje drhtavo tijelo u naručje i uhvatio moje usne u spori, čeznutljiv poljubac. Vau, najbolji seks ikad.

- Prokleta si seksi, Brooke. Želim ovo činiti ostatak života. Eto, ponovno je to rekao. Ovaj put nakon seksa, što je značilo da u tome mora biti neke istine. Na iskrenost u Jettovim čarobnim očima zacrvenjela sam se od sreće. - Voljela bih to - šapnula sam, nesposobna suspregnuti oduševljenje na samu pomisao da ću ga zauvijek imati u krevetu.

Njegova vlažna koža bila je vrela pod mojim prstima i kad mi se vratio osjećaj stvarnosti, zapitala sam se kako ćemo od kolega sakriti tjelesne znakove vođenja ljubavi.

S uzdahom sam se odlijepila od njegova božanstvenog tijela i navukla gaćice. Popravila sam suknju, pogleda zalijepljenog na njegova kršna prsa. Bio je čaroban. Bez obzira na ranjavost među nogama, znala sam da ne bih mogla odoljeti da on poželi još jednu rundu.

- Gospode. Vjerojatno kasniš na sastanak.

Pogledao je na svoj sat sa zabavljenim sjajem u očima. - Točno smo na vrijeme.

- Ljudi će znati.

- I onda? - Jače se nacerio na moj užasnuti izraz.

- Zafrkavaš me?

- Brooke. - Dugim me prstima uhvatio za bradu i podigao je dok nisam morala sresti njegov neodoljiv pogled. - Ne mislim još dugo tajiti da smo zajedno. Ali ti si u pravu. Šef koji ševi svoju osobnu asistenticu tijekom radnog vremena neće baš podići radni moral i zato će biti bolje da se osvježimo. Jesi za brzo tuširanje? - Namignuo je prema vratima koja sam ranije opazila.

- Imaš svoju privatnu kupaonicu? - Zašto me to nije iznenadilo? - Ja sam šef - budalasto je odgovorio. - Mogu imati što god želim. - Dlanom me je pljesnuo po stražnjici u slučaju da nisam shvatila ne baš suptilno značenje njegovih riječi. Nacerila sam se i zakolotala očima glumeći uzrujanost.

- U tvojim snovima.

Obgrlio me rukom oko struka i privukao uz sebe tako da sam stražnjicom očešala o prednjicu njegovih hlača. - Prava je šteta da nemamo vremena. Volio bih dobro nalupati tu tvoju božanstvenu guzu. - Opasan prizvuk u njegovu dubokom glasu pogodio je neku strunu u meni i osjetila sam kako mi se bradavice napinju o svileni grudnjak.

Prostjenjala sam, ljuta na samu sebe.

Prokletstvo.

Kako je moguće da tako djeluje na mene? To nije prirodno.

- Znaš kome bi stvarno dobro došlo dobiti po guzi? Tvom napuhanom egu.

- Nisi to rekla, Brooke. Upozoravam te, dušo. Možda ću na kraju ipak morati otkazati sastanak.

Nasmijala sam se, izmigoljila iz njegova stiska i pojurila u kupaonicu, moleći se da je seksi upozorenje u njegovu glasu samo šala.

Poznavajući ego Jetta Mayfielda i njegovu ljubav prema sastavljanju popisa stvari koje treba obaviti, neće zaboraviti. Potajno

sam se nadala da ću uskoro dobiti ono što on smatra da sam zaslužila.

Na primjer večeras.

Koji jeb.

Doslovno.

A ono tužno bilo je da sam jedva čekala. Na njega. Na ono što mi ima ponuditi. Na ono kako sam se sa njim osjećala. Obožavala sam svaku minutu koju smo provodili zajedno.

Svoj prvi službeni dan u Mayfield Realtiesu provela sam prateći Jetta na i sa sastanaka, preusmjeravajući nebrojene telefonske pozive i prezirno odbijajući njib najmanje dvostruko više, dok sam se upoznavala s Jettovim važnim računima. Svačije oči bile su na šefovoj novoj osobnoj asistentici, pa je on naravno držao ruke podalje mene. Do kraja dana, jedva sam imala vremena provjeriti najnoviji razvoj situacije u slučaju Lucazzone. Željela sam se toga primiti jer što prije završim, to ću bolje dokazati da zaslužujem radno mjesto koje sam dobila i da je Jett dobro odlučio zaposlivši me.

Iako sam voljela provoditi vrijeme s njim, bila sam zahvalna kad je Jett objavio da će biti zauzet ranovečernjom poslovnom večerom i da će morati odmah krenuti kako bi kroz kasnoposlijepodnevni promet na vrijeme stigao na drugi dio grada.

Poljubivši me na rastanku, obećao je da će mi poslati SMS čim ta večera završi. Zgrabila sam novu šalicu kave, provela nekoliko minuta brbljajući s Emmom i vratila se u svoj ured spisu koji je čekao na mom stolu. Otpila sam gutljaj kave, spremna zadubiti se u svoj prvi višemilijunski projekt, kad mi je pozornost privukao crveni pečat. Umalo sam ispljunula kavu pročitavši dvije riječi napisane štampanim slovima: CIJENA PONUĐENA.

Starac je napokon odlučio prodati. Pogled mi je pao na cijenu. Četrdeset milijuna. Ti bokca.

Dvadeset milijuna više od planiranog.

Luksuzni posjedi nisu bili moja specijalnost, ali čak sam i ja shvaćala da ovaj toliko ne vrijedi. Tvrtka će pretrpjeti gubitak dovoljno velik da proguta Aljasku. Zašto bi Jett tako riskirao? Duboko sam udahнула kako bih umirila nervozno lepršanje u želucu.

Možda nije na meni savjetovati mu kako da vodi posao, ali sigurno neću šutjeti i dopustiti mu tako bezuman potez. Ugovori nisu potpisani pa se još uvijek možemo izvući. Ne obazirući se na dolazni poziv, dograbila sam mobitel i nazvala Jetta. Javio se odmah čim mu je telefon zazvonio.

- Hej, ljepotice. Što ima?

Duboko sam udahnula i u mislima pripremila govor. On je uspješni poslovni mogul koji neće trpjeti ničija sranja. Razmišljajući dvije sekunde, odlučila sam da je najbolji pristup izravan i u glavu. - Upravo sam pregledala Lucazzoneov spis i mada shvaćam potencijal tog posjeda, osjećam da mi je dužnost reći ti da je cijena previsoka.

Tišina pa: - Brooke, odluka je donesena. Ne čačkaj po njoj. - Ton njegova glasa bio je oštar i nije ostavljao prostora za raspravu.

- Ali... - Otresla sam kosu s lica. Ovo je pravi Jett Mayfield. Onaj koji postupa kako mu drago. Ali nije li rekao da me je angažirao zbog mog stava? I nije li mi rekao da vjeruje u mene i moje talente? Nije li to bio razlog iz kojeg mi je uopće povjerio ovaj slučaj? - Jette, to je previše. Bit ćeš u minusu. Vjeruj mi.

Razdraženo je uzdahnuo. - Taj nam je ugovor potreban bez obzira na sve.

- Ali... izlažeš se opasnosti da izgubiš milijune i ja ne razumijem zašto. To imanje ne vrijedi toliko novca.

- Ne moraš razumjeti. Dajem svoj pristanak i to će se dogoditi. To je moja zadnja. Mogu li još nešto učiniti za tebe, Brooke? - Otresao me se kao dosadne muhe. Razbjesnila sam se i ogorčeno podigla ruke. Jett Mayfield je tvrdoglav, to sam shvatila, ali ukoliko nema prilično opravdan razlog za ustrajanje u ovoj akviziciji, njegova tvrdoglavost je neutemeljena i ja sam bila nepokolebljivo odlučna učiniti ga svjesnim toga.

- Prodavala sam nekretnine prije nego što si me angažirao. I kako si sam rekao, bila sam prilično dobra u tome. - Zastala sam čekajući njegovu reakciju - bilo kakvu reakciju - ali nisam je dočekala. Zato sam nastavila. - Zračna luka je na samo sat vremena udaljenosti, što znači da će nužno biti neke buke. Pogled je čaroban, ali riječ je samo o jednom jezeru. Zemlju uz obalu morat ćeš podijeliti na deset dijelova, što neće ostaviti mnogo prostora za rasprostiranje ručnika za plažu, a još manje za skijanje na vodi i jedrenje i ostalo što bogataši rade. To je pogreška. Previše je...

Prekinuo me je. - Brooke. - Nije me slušao. Kako da ga natjeram da mi obrati pozornost? Počela sam bijesno tipkati po svom računalu, otvarajući račune kako bih mu navela primjere traženih cijena i napokon ga natjerala da shvati o čemu govorim. Nisam željela

odustati. Ne u ovome. Nisam namjeravala izgubiti tvrtki četrdeset milijuna i izložiti je opasnosti velike crne rupe.

- Plaćam iz svog džepa - rekao je Jett tako tiho da nisam bila sigurna da sam ga dobro čula.

Ruka mi se zaledila iznad tipkovnice dok mi se um napinjao shvatiti značenje njegovih riječi. Zar on na svom bankovnom računu ima toliko novca? I samo se tako može oprostiti s njime, u tren oka? Znala sam da je bogat, ali nisam shvaćala do koje mjere.

Odmahnula sam glavom u nevjerici koliko lako može baciti novac kroz prozor. Novac je bio njegov i mogao je s njim činiti što ga volja, ali svejedno. Nije bilo jamstva da će išta zaraditi. Nije bilo ni pedeset-pedeset posto šanse da će vratiti uloženo. Gubitak mu je bio vjerojatniji nego da se okušao u kockanju.

- Ali zašto? - pokušala sam kontrolirati glas napinjući mozak u potrazi za najboljim razlogom. - Kupuješ moguće mjesto ubojstva.

- Moj otac ga želi. Misli da u Europi može zaraditi bogatstvo. Nemam izbora.

- Zna li da ćeš potrošiti toliko mnogo novca? - Ne znam zašto sam postavila to pitanje. Vjerojatno zato što se moja očajna podsvijest hvatala za svaki mogući argument koji bi ga uvjerio da se predomisli. Sto duže budemo razgovarali o tome, to je veća mogućnost da će se predomisliti. Bez obzira hoće li naša veza potrajati, dovoljno sam marila za njega da ga pokušam odvratiti od glupe pogreške. A kupnja tog posjeda bila je pogreška, želio on to priznati ili ne.

- Zna li, Jette? - ponovno sam upitala.

I nadalje je oklijevao i u tom sam trenutku dobila svoj odgovor.

- Oh. Moj Bože - rekla sam zakopavši lice u dlanove. - Nisi mu rekao.

- Moj otac želi to imanje i ja ću mu ga nabaviti. Osim tebe i mojih odvjetnika, nitko drugi ne zna koliko plaćam i volio bih da stvarna cijena ostane tajna. Slušaj, volio bih ti objasniti, ali možemo li to ostaviti za neki drugi put? Sutra te vodim na večeru pa ćemo razgovarati.

- Ali...

Ponovno me prekinuo.

- Ne, Brooke. Na sastanku sam i klijenti me čekaju. Nazvat ću te kasnije.

- Okej - šapnula sam, ali on je već prekinuo poziv. Zatvorila sam spis i zaključala ga u ormarić, razmišljajući o prizvuku osornosti u Jettovu glasu.

Nije mi promaknula napetost u njegovu glasu. Možda je pod stresom, ili zabrinut. Kako god bilo, tvrdoglavi se u cijeloj toj situaciji. Po prvi put sam se zapitala ima li u tom posjedu još nešto što mi Jett nije spomenuo.

U kafić sam stigla deset minuta prije dogovorenog vremena i smjestila se za stol blizu ulaza s kojeg sam mogla držati na oku svoj automobil i brzo šmugnuti ukaže li se potreba. Nisam se iznenadila što je lokal prazan. Većina ljudi još je bila ili na poslu ili su zapeli u prometu. Pokazujući šankeru da po moju narudžbu dođe za nekoliko minuta, skljkala sam se na uobičajeno mjesto za stolom za četiri osobe, iščepkala mobitel i stavila ga na stol kako ne bih propustila neki važan poziv ili SMS.

Heart Strigns Cafe otvorio se kad sam bila na prvoj godini koledža. Otkrila sam ga kad mi je Sylvie dogovorila sastanak naslijepo i tip me pozvao da se nađemo ovdje. Mjesto se ni najmanje nije promijenilo: bilo je maleno ali slikovito, sa šarenim pokućstvom i podnim pločicama složenim u šahovnicu, što je bio zaštitni znak retro šezdesetih. Voljela sam ga, ne samo hranu koju su osluživali, nego cijelu tu atmosferu Groznice subotnje večeri i nastojala sam često dolaziti.

Promatrajući vintage gramofonske ploče na tamnožutom zidu, shvatila sam da ovo možda nije pravo mjesto za sastanak s jednim odvjetnikom iz Londona.

Sad je prekasno to ispraviti.

Sljedećih par minuta provela sam u napetoj tišini, čas promatrajući svoj automobil kroz prozor, čas vrata. Točno u šest, u kafić je ušao visoki tip s aktovkom u ruci i zaustavio se na vratima kako bi promotrio prisutne. S obzirom da u kafiću nije bilo nikog drugog osim mene i jednog starijeg para, šanse da će me previdjeti bile su mršave, ali sam iz nekog razloga svejedno ustala i domahnula mu.

Jake Clarkson je bio visok muškarac u četrdesetim godinama života, žućkasto-crvenkaste kose, čvrste čeljusti i pronicavih, sivoplavih očiju. Odijelo krojeno po mjeri savršeno mu je pristajalo kad je ispružio manikiranu ruku kako bi me pozdravio.

- Gospođice Stewart. Drago mi je što se srećemo.

- Brooke - ponudila sam uz vrativši na njegov siguran osmijeh i pokazavši na sjedalo sučelice mojemu. - Izvolite.

- Hvala. Molim vas, zovite me Jake. - Spustio se na plišano sjedalo i otkopčao prvo dugme sakoa, kao da u naš sastanak želi unijeti malo ležernosti, ali ne previše. Pratila sam ga pogledom dok je izvlačio nekoliko listova papira iz svoje kožne aktovke i odlagao ih uredno ispred sebe te na vrh položio naizgled skupocjenu kemijsku olovku.

- Dobro - rekao je u početak stvarnog razgovora.

Zrak je bio nabijen zlom slutnjom, što sam ja pripisala činjenici da se nasmrtno bojim odvjatnika. Znala sam da je taj moj strah neutemeljen, ali svejedno nisam mogla spriječiti lagano drhtanje svojih ruku.

Pojavio se konobar i mi smo naručili - velika kava s mlijekom za mene, espresso za Jakea - i u tišini čekali da nam pića budu poslužena. Gledala sam kako otpija svoju kavu, ravnodušan na vrelinu koja bi meni opržila jezik. Moje znanje o ljudima bilo je prilično osnovno, ali dovoljno dobro da dođem do zaključka da je Jake Clarkson opak tip, i to ne samo kad je riječ o pijuckanju vrelih napitaka.

- Moja tvrtka već dva tjedna pokušava doći u kontakt s vama, Brooke. - Tanka koža ispod njegovih očiju namreškala se, ali ja nisam osjećala njegovu zabavljenost.

- Bila sam na poslovnom putovanju. U Europi.

- Ah. - Suosjećajno je kimnuo, kao da je točno znao o čemu govorim.

- Pretpostavljam da je putovanje bilo ugodno?

- Da, hvala. - Obrazi su mi se zažarili kad sam se prisjetila ljenčarenja u Jettovu zagrljaju. - Rekli ste da ste doletjeli iz Londona?

Kimnuo je.

- Jučer ujutro. Vaša mi je cimerica rekla kad se vraćate pa sam zaključio da bi to mogao biti najbolji način da vam prenesem vijest. - Njegove sivoplave oči živnule su kad je izvukao list papira. Već sam umirala od znatiželje i provirila preko ruba šalice.

- Jesam li dobila na lutriji? Jer ako jesam, mogu vam reći da je to sigurno neka pogreška. Ne igram lutriju. - Nasmijala sam se kako bih prikrila nervozu u glasu.

116

- Ne, Brooke. - Gurnuo je list papira prema meni kako bih ga mogla pročitati. - Riječ je o oporuci.

- Molim? - Namrštila sam se i dograbila papir. Oči su mi skoro ispale iz duplja kad sam pročitala naslov i vid mi se najednom zamaglio i umalo sam se onesvijestila. Nije moguće. Ali na papiru ispred mene pisalo je: Posljednja volja i oporuka Alessandra Lucazzonea.

POSLJEDNJA VOLJA I OPORUKA ALESSANDRA
LUCAZZONEA

Ja, Alessandro Lucazzone iz Bellagia, pri zdravoj svijesti izjavljujem da je niže napisano moja posljednja volja i oporuka kojom se poništavaju sve moje prethodne oporuke i njihovi dodaci. I ovu oporuku mogu u svako doba opozvati prema vlastitom nahođenju.

ČLANAK 1. IDENTIFIKACIJA OBITELJI

Izjavljujem da sam bio oženjen Henriettom Marijom Agrusom (u nastavku "supruga"). Nismo imali djece, živeće ili mrtve.

Sva imovina u mom vlasništvu ("ostatak"), nakon plaćanja svih poreza i drugih davanja na moje posjede, uključujući i posjed koji je predmet ove oporuke, preći će u vlasništvo BROOKE MARY STEWART.

Naglo sam udahnula ugledavši svoje ime. Mozak kao da mi je bio na vrtuljku. Negdje u primozgu, znala sam da sam šokirana jer nisam mogla jasno razmišljati. Mozak mi je otupio.

- Brooke, shvaćate li što je ovo? - upitao me Jake, primoravajući me da ga pogledam.

- Da, to je oporuka gospodina Lucazzonea. Ali, zašto mi je pokazujete? Ja njega osobno ne poznajem. - Glas mi je zvučao prigušeno dok sam se trudila shvatiti značenje nečega što je izgledalo kao preslika izvornika napisanog pravničkim engleskim jezikom. Teoretski sam o životu tog starca pročitala u Jettovim dosjeima. Ali cijela ta situacija bila je pregolema da bih je shvatila. Trebala sam voditi prodaju tog posjeda, a ne naći se s odvjetnikom i razgovarati o vlasnikovim rođacima. Da postoji dokaz da na nekom drugom planetu žive izvanzemaljci, mnogo bih se manje bila iznenadila.

Odmahnula sam glavom. Oporuka, moje ime i Alessandrovo - tri stvari, a sve tri na istom papiru? To je nemoguće. Suludo.

- Mora da vam je ovo šok, ali vi ste nasljednica - Jake je lupnuo vrškom kemijske po papiru, točno ondje gdje se Alessandro potpisao.

- To je nemoguće. - Odmahnula sam glavom. - Mora da je došlo do neke pogreške.

Oporuka je izjavljivala da su užitnici rođaci Marije Lucazzone, iako prema Jettovom dosjeu nijedan takav rođak nije postojao.

- Isprva je gospodin Lucazzone odlučio svoje imanje ostaviti raznim dobrotvornim organizacijama - rekao je Jake. - Međutim, prije nekoliko tjedana saznao je da njegova pokojna supruga ima rođake u Sjedinjenim Američkim Državama. Trebalo nam je neko vrijeme da provjerimo identitet vašeg oca, ali kako on više nije s nama i nema braće i sestara, vi ste najbliži rod. U znak dobre volje, gospodin Lucazzone promijenio je oporuku u vašu korist pod jednim uvjetom. - Zastao je kako bi njegove riječi bile još efektnije i nasmiješio se. - Moj klijent je veoma bolestan muškarac koji bi nas mogao svakog trena napustiti. Prije smrti želi upoznati svoju nasljednicu.

Znala sam odgovor, ali svejedno sam morala pitati. - Kako vam ja mogu pomoći?

Gurnuo je omotnicu preko stola. - Brooke, već smo izgubili dovoljno vremena tražeći vašeg oca, a kad smo otkrili da je umro, trebalo nam je neko vrijeme da pronađemo vas. Voljeli bismo da odmah pođete s nama kako bi se upoznali sa svojim pra-pra-pra-tetkom i potpisali potrebnu papirologiju. Bio sam slobodan i kupio vam dvije karte, u slučaju da želite sa sobom povesti osobu od povjerenja.

Zavirila sam u omotnicu i ugledala dvije avionske karte prvog razreda. Sva mi je krv nestala iz pluća. On se ne šali. Odmahnula sam glavom, silom uvlačeći goleme gutljaje zraka u pluća i izbacujući ih.

- Ja... - Moć govora me napustila. Osjećala sam se glupom već na pomisao da sam nasljednica nekog imanja, tako da mi je bilo posve nemoguće izgovoriti riječi koje su mi pržile rupu u glavi.

Imanja vrijednog milijune - milijune koje je Jett ponudio Alessandru Lucazzoneu.

Pomislila sam da je sve to možda prevara. Možda je Jett prevarom namamio Alessandra da povjeruje da sam ja nasljednica, a nisam. Starac možda ne želi prodati svoj posjed za prvotnu, više no

velikodušnu ponudu, ali nasljednik će to lakše učiniti. A Jett mi je uvijek govorio da ima povjerenja u mene. Možda je išao ovako daleko da se dočepa tog posjeda. To je bila mogućnost koju nisam mogla odbaciti. Glavom su mi proletjela nebrojena pitanja i teorije, ali bilo je malo vremena da o svima njima dobro promislim.

- Zanima li vas? - upitao je Jake.

Dovraga, naravno da me zanima. Koga ne bi zanimalo?

- Da - polako sam odgovorila.

- Veoma dobro. Drago mi je da smo se upoznali. - Jake se nasmiješio i ispružio ruku da se rukuje sa mnom, a zatim preko stola gurnuo nove papire. Opazila sam financijske izvještaje, izmjere posjeda i ugovore. - Čestitam, Brooke. Vi ste buduća nasljednica posjeda Lucazzone. Clarkson & Milesu će biti zadovoljstvo zastupati vaše interese i, nadam se da ćemo u budućnosti izgraditi dug i uspješan poslovni odnos.

Pola sata kasnije, manevrirala sam svojim starim volvom kroz spor promet. Još uvijek sam hiperventilirala od šoka. Što sam više razmišljala o tome, to se više sve činilo nadrealnim. Gotovo kao san. Možda je to samo pogreška, slučaj pogrešnog identiteta, prevara. Možda je Clarkson dobio pogrešnu Brooke Stewart jer naslijediti veliko imanje u Europi sigurno nije zvučalo kao nešto što bi se meni dogodilo. Na moje iznenađenje, prva osoba s kojom sam željela podijeliti svoje novosti bio je Jett. Pokušala sam ga dobiti mobitelom, a kad nije odgovorio, ostavila sam mu poruku u glasovnoj pošti da me nazove čim uzmogne. Druga po redu bila je Sylvie.

U glavi mi se vrtjelo od uzbuđenja dok sam parkirala automobil na drugoj strani ulice i jurila kroz predvorje naše stambene zgrade i stubama jer je dizalo bilo zauzeto. Kad sam ušla - napola dišući, napola gušeći se - Sylvie nije ni podigla glavu sa svog udobnog mjesta na kauču. Srce mi je lupalo tako brzo da sam zaključila da je samo pitanje vremena kad će eksplodirati. Ali Sylvie ništa od toga nije zamijetila. Tek kad sam se previla u struku nastojeći doći do daha, iznenađeno me je pogledala.

- Hej. Zar si otrčala maraton? - Zvučala je grubo, a tako je i izgledala, odjevena u hlače trenirke i ispranu, preveliku majicu. U normalnim okolnostima, obratila bih pozornost, ali lice joj je izgledalo okej, a kosa bila sjajna kao i inače pa sam zaključila da nije ništa osim depresije nakon pijančevanja ili nešto slično. Što god se događalo, nema šanse da je moglo nadmašiti moju veliku vijest.

- Pogodi što. - Izula sam cipele visokih potpetica i skljkala se na kauč, pazeći da ne sjednem na njezine ispružene noge. Gurnula ih je na moje krilo i s umornim se uzdahom naslonila na jastuke.

- Dobila si otkaz.

- Ne. - Namrštila sam se i odmahнула glavom. - Zašto bih zbog toga bila sretna?

Sylvie je slegnula ramenima i ponovno uzdahnula dosađujući se. Samu sam sebe podsjetila da joj moram pomoći da pronade posao kako bi napokon imala neku svrhu u životu.

- Našla sam se s onim odvjetnikom. - Naravno da je to jedva uspjelo izazvati mrvicu prepoznavanja, kao da večer ranije obje nismo o tome opsesivno-kompulzivno mozgale. Zurila sam u nju shvaćajući da mislima nije prisutna, iako je sjedila samo nekoliko centimetara od mene.

- Da? - Zvučala je zainteresirano kao petogodišnje dijete koje sluša dugu i razvučenu doktorsku dizertaciju.

- Bi li radije da uključim telku? - Poškakljala sam je po stopalima glumeći razdraženost, znajući da to mrzi.

Privukla je noge na prsa i uspravila se. Strijeljala me plavim očima. - Oprosti. Strašno sam umorna i nasmrt se dosađujem. Današnji dan nikako da prođe. - Upala je u krizu nezaposlenih. Suosjećajno sam kimnula. - Treba mi nešto čime ću utuci vrijeme. Na primjer...

- Posao? - predložila sam. Uzvratila je na moj osmijeh i ja sam nastavila. - Ili bi mogla sa mnom u Italiju. Znam jedno čarobno mjesto s planinama i jezerima i najfenomenalnijim tiramisuom koji si ikad okusila.

Pozorno me promotrila, ali nije posve dijelila moje oduševljenje. - Novo poslovno putovanje?

- Ne. Nasljednica sam posjeda Lucazzone.

Zinula je od čuda. Otvorila je usta i ponovno ih zatvorila, a čelo joj se namršteno nabralo. U izrazu njezina lica koji se munjevito mijenjao gotovo sam mogla pročitati njezine misli dok je pokušala shvatiti moju izjavu. Na kraju je rekla: - Luzzone što? Ne misliš valjda na ono mjesto s druge strane jezera?

Naravno da je bila zapanjena. I da nije mogla vjerovati. Nisam mogla ni ja, ali izrekavši neizrecivo uspjela sam prihvatiti puku nevjerojatnost toga što mi se događalo.

- Ime mu je Lucazzone - ispravila sam je. - Onaj odvjetnik je uporno nazivao kako bi dogovorio sastanak sa mnom i porazgovarao o sadržaju oporuke. Stari, Alessandro Lucazzone, želi me upoznati. Jakeova tajnica je rezervirala dvije avio karte za sutra navečer. - Skočila sam i uhvatila Sylvie u zagrljaj. - Idemo u Bellagio. Što kažeš na to?

Po izrazu njezina lica shvatila sam da ne razumije posve moje oduševljenje. - Jesi li sigurna da to nije neka prevara? Znaš, kao kad

dobiješ e-mail da si pobijedila ili naslijedila milijun, a onda moraš upisati pojedinosti bankovnog računa.

Odmahnula sam glavom, potiskujući poriv da zastenjem. - Odvjetnička tvrtka je zakonita. Jake me nije tražio bankovne pojedinosti. I smijem li te podsjetiti da je znao moje ime, adresu i tako dalje prije no što me je kontaktirao?

Po sjaju u njezinim očima shvatila sam da joj je teško povjerovati. Da budem iskrena, i meni je bilo.

- U pravu si - rekla je. - Ali da budemo sigurne, pitajmo doktora Google.

Uključila je svoj laptop i ja sam u tražilicu upisala Clarkson & Miles. Nakon manje od jedne sekunde, na zaslonu se pojavila Jakeova fotografija i pojedinosti njegove tvrtke. Nekoliko minuta kasnije pronašla sam tekst u kojem se spominjalo imanje Lucazzone i da su Clarkson & Miles već pet godina Lucazzoneovi odvjetnici. Sve je izgledalo zakonito.

- To je on, a ovo je posjed - pokazala sam na zaslon i nagnula se bliže ekranu kako bih promotrila fotografijicu Alessandra Lucazzonea i njegove pokojne supruge. Iako je fotografija bila mutna i vjerojatno stara, uspjela sam razabrati nekoliko pojedinosti na ženinu licu, na primjer tvrdoglavu čeljust i obrve lagano izvijene u obliku slova V, kakve je imao i moj otac.

Možda sam počela primjećivati sličnosti gdje ih nije bilo. Ilije možda pola moje obitelji podrijetlom iz Italije, a nitko se nikad nije potrudio obavijestiti me o tome.

Sylvie se nagnula preko mene i naglo udahnula. - Isuse, Brooke. Pa ti si bogata!

- Nije li te Jett odveo onamo? - upitala je Sylvie.

- U Bellagio?

Kimnula je. Pokazala sam joj da pričeka i natočila dvije šalice kave s mlijekom, dograbila kutiju s keksima i vratila se na kauč na kojem je Sylvie sjedila prekrivenih nogu, nestrpljivo čekajući da joj sve ispričam. Odložila sam šalice na stolić uz kauč i dodala joj keks prelive mliječnom čokoladom - meni apsolutno najdraži.

- Bit će mu bolje da ima mnogo dobrih mjesta za planinarenje, jer nakon ovoga će mi planinarenje trebati u ogromnim količinama. - Podigla je keks prije no što je odgrizla polovicu i ushićeno

prostenjala. Nasmijala sam se jer je to bila naša privatna šala. Sylvie je mogla jesti kao konj, a ne bi dobila ni grama.

- Onda, je li te odveo na to isto mjesto? - upitala je. Iznenadio me hladan prizvuk u njezinu glasu i sjetila sam se što je rekla o Jettu i tome kako se ne krećemo u istom društvu.

- Tako nekako. Bili smo na drugoj strani jezera.

- Ali svejedno na istom tom mjestu, zar ne? - nije odustajala. Zašto me dovraga to pita? Promotrla sam njezino lice tražeći migove. Izgledala je ravnodušno, ali oči su joj čudno sjajile.

Progutala sam napola prožvakan keks, najednom nesvjesna putrastog okusa tijesta umočenog u najkremastiju čokoladu koja se može dobiti za dvadeset dolara. Moju je šutnju shvatila kao potvrđan odgovor.

- Da - rekla sam. Kimnula je kao da potvrđujem njezinu sumnju. - Zašto pitaš?

- Kakva slučajnost.

- Nemam pojma o čemu govoriš.

Odmaknula je dugu kosu s lica i ovlažila usne, plavim očima prodirući u mene. - Znam da si još uvijek pod utjecajem njegovog velikog pimpeka i svega divnog što ti je taj pimpek učinio, ali moraš prešaltati mozak. I to odmah. - Podigla je ruku kako bi spriječila moje srdito prosvjedovanje. - Ništa ne sugeriram. Ali moraš priznati da je svijet velik, a on te je odveo baš na ono mjesto koje si naslijedila. Zar stvarno misliš da je to bila slučajnost?

Protrnula sam. Ona ne zna ni pola priče. Kako da joj kažem ostatak, a ne ispadnem totalna glupača? - Zapravo, on pokušava kupiti upravo taj posjed. - I njega bih mu ja, kao nasljednica, vjerojatno bila dala samo da ga usrećim - da me je pitao. Ali nije. To me je navelo na sljedeću zabrinutu pomisao. Je li me iskoristio? Jesam li bila naivna kad sam povjerovala da je to između nas stvarno?

Nekoliko trenutaka samo smo zurile jedna u drugu. Važnost naših riječi bila je kao uteg u zraku.

- Možda je slučajnost. - Sylvie je prekinula šutnju. - Možda nije ni znao da stari ima rođake. Prema Jettovu spisu, tvrtka je deset godina pratila Alessandra Lucazzonea. Je li doista moguće da privatni detektiv nikad nije otkrio da postoji mogući nasljednik?

Moguće je. A onda je Jett mene angažirao? Ne bih rekla. Slučajnost?

- Ne znam. Ovo je sjebano.

- Kad je potpisana oporuka? - upitala je Sylvie. Dograbila sam presliku oporuke koju mi je Jake ostavio i još jednom preletjela pogledom preko nje dok nisam pronašla datum. Sranje.

- Prije otprilike šest tjedana. - Jett i ja se tad još nismo poznavali. Zaključila sam da je Jakeu trebalo najmanje četiri tjedna da pripremi potrebnu papirologiju, dvostruko provjeri moj identitet i nasljedstvo i tek tad me kontaktira. Samo što ja nisam bila u blizini da primim vijest jer me je Jett otpravio u Italiju. Ali zašto bi me zaposlio kako bi se domogao tog posjeda, ako je znao da sam nasljednica? Osim ako nije želio da padnem na njega u nadi da ću sve učiniti da mu udovoljim.

- Mislim da mi je pokušao smjestiti - polako sam rekla shvativši. Prsa mi je probola oštra bol, prijeteći da me ubije. Zadahtala sam i odmahнула glavom. Slučajnost, malo sutra. Obično te ne primaju na posao na licu mjesta a da se za to radno mjesto nisi ni kandidirao, ubace u avion i otprave u luksuznu vilu u kojoj ćeš ući u vezu sa svojim šefom i naslijediti milijunski vrijedan posjed, koji je slučajno upravo onaj koji tvoj šef naizgled ne uspijeva kupiti.

- Pokušao mi je smjestiti - ponovila sam. - Ne mogu vjerovati da to nisam ranije shvatila.

- Zašto to kažeš? - Na Sylvienom licu nije bilo nimalo iznenađenosti, nijedan znak neslaganja, samo prepredenost, kao da je znala da je to istina, ali je željela da ja to priznam prva kako ne bih nju krivila.

Ne pucaj u glasnika.

Gorko sam se nasmiješila. Oh, itekako je istina. -Jett dobije sve što poželi. Jednostavno se potrudi da se to dogodi. Njegova taktika je pridobiti vlasnike skupim putovanjima i objedima, a onda ih nagovoriti da potpišu. - Pitala sam se je li spavao sa svim svojim ženskim metama, ili samo sa mnom.

- Možda mu to nije bila namjera. Još uvijek bi mogla biti slučajnost.

- Sylvie, ne seri. - Glas mi se podigao za oktavu. - Naveo me da povjerujem da mu je stalo do mene i ja sam nasjela. Nasjela sam na cijeli paket, ljubav, privlačnost, seks.

- Hoćeš li mu dopustiti da objasni? - upitala je Sylvie. Odmahnula sam glavom, otirući suze koje su mi se skupljale u kutovima očiju. Čemu? Sad kad imam cijelu sliku, znala sam da sam samo pijun u njegovoj igri na koju sam glupavo nasjela. Taj frajer je kao otrov. Naći se blizu njega zadnje je što sam željela. Pala sam na pogrešnu osobu, čak sam mu i srce otvorila. Spoznaja koliko sam bila glupa zaboljela me više od svega ostalog.

Sylvie me zagrlila dok su se mojim obrazima slijevale nove suze. - Hoćeš li ga raskrinkati kao gada kakav jest?

Odmahnula sam glavom s gorkim osmijehom. - Kako bih to učinila? Ne, učinit ću nešto drugo. Prekinut ću s njim tako da to nikad neće zaboraviti.

Možda Jett jest uništio povjerenje koje sam imala u njega i vjerojatno u sve ostale muškarce na svijetu, ali još nije dobio ono što želi, odnosno Alessandrovo posjed. Možda obično pobjeđuje, ali ovaj put neće. Alessandro Lucazzone neće prodati; ja ću se pobrinuti da se to ne dogodi.

- Samo budi oprezna - rekla je Sylvie čvrsto me grleći. - Tipovi kao on uvijek daleko dopiju, ali ne bez nekoliko kostura u ormaru.

- Hvala ti. - Nježno sam je poljubila u obraz.

- Na čemu?

- Na iskrenosti. Da mi nisi rekla, da mi nisi otvorila oči, tko zna bih li prozrela njegove laži. - Odmahnula sam glavom sjetivši se koliko sam bila željela tog muškarca. Lecnula sam se na bol koja mi je potresala grudi, točno na onome mjestu gdje mi je srce. Nije me trebalo tako gadno pogoditi, ali pogodilo me. Možda zato što je on bio prva osoba u koju sam imala povjerenja nakon onoga što se dogodilo Jenni. Možda zato što sam mislila da bismo doista mogli biti srodne duše, podijelimo li svoje životne priče, sve lijepo i ružno. Možda zato što sam mislila da me on poznaje i da mu se sviđam zbog onoga što jesam, a ne zbog onoga što glumim da jesam.

Morala sam pobjeći. Napustiti i njega i bol. Zaboraviti sve što se dogodilo.

Zaboraviti ga.

Skočila sam s kauča, za sobom potežući i Sylvie.

- Idemo. Moramo se spakirati.

Sad kad je bilo gotovo, poželjela sam da sam zamijetila sve što nisam zamijetila: Jettovu žarku želju da bude sa mnom, da sasluša moje životne priče i pozabavi se mojim strahom od vezivanja. Pokušavao me navući da se zaljubim u njega, što sam ja budalasto dopustila umjesto da sam slušala što mi govori instinkt. Nakon godina podizanja zidova, odbacila sam oprez i povjerovala tipu koji me je osvojio lijepim riječima i pažnjom samo kako bi me izdao.

Uvijek se ponašao tako pribrano, tako savršeno. Je li to bilo zato što nikad zapravo nije mario za mene? Bez obzira kako ja to pokušala shvatiti i čime ga opravdavala, slomio mi je srce na milijun komada. Ne smijem ni pomisliti koliko sam mu puta vjerovala. Kolike se sate molila da potrajemo zauvijek. Kako sam mislila da bi on mogao biti "onaj pravi". Kako se staklo razmrskalo, tako se razmrskalo i moje povjerenje.

Kako sam bila glupa. Zašto uvijek na kraju volim onu osobu koja me najviše povrijedi? Zašto je ljubav tako okrutna?

Željela sam odagnati i zaboraviti trenutke koje smo proveli zajedno, morala sam ga izbrisati iz misli i srca. Ali što sam više pokušavala, to sam više razmišljala o njemu. Njegova mi se slika urezala u misli i poput otrova napadala svaku nit mojega bića. Nisam mogla reći Sylvie koliko su me njegovi postupci povrijedili pa sam visoko uzdignula glavu u nadi da ona neće pogoditi koliko se slomljenom osjećam iznutra. Nasmiješila sam se svojoj najboljoj prijateljici govoreći joj da ću pronaći način da ga povrijedim; da svijet ne završava s njim... ali da budem iskrena, nisam bila dobro.

Nisam ga mogla vidjeti a ne osjetiti veličinu njegove izdaje.

Nisam mogla razgovarati s njim a ne sjetiti se njegovih poljubaca. I koliko sad malo znače.

Naša zajednička prošlost bila je samo boca bačena u ocean, s porukom koja nikad neće stići do onoga kome je namijenjena.

Iako sam zahvaljujući Sylvie objektivno sagledala stvari, znala sam kakavje on muškarac istog trenutka kad sam ga upoznala. Trebala sam vjerovati svojim instinktima umjesto što sam slušala njegove slatke riječi. Sve je bilo previše dobro da bi bilo istinito. Trebala sam

znati čim me obasuo pozornošću, kad mi je kuhao i oborio me s nogu. Duboko u srcu trebala sam znati da to nije stvarno.

On je običan lažnjak.

Strašna, bolna laž.

Ali srce je budalasto i ja sam bila budala kad sam mu dopustila da me vodi. Zasljepilo me i nije mi ostavilo nikakav izlaz prije no što sam se previše upetljala. Predati se ljubavi bila je pogreška, jednako kao što je pogreška bilo pustiti Jennu da posjeti Dannyja, znajući da to nije dobro.

- Brooke? Jesi li dobro? - Sylvien prigušen glas dopro je do mene kroz tihu prostoriju trenutak prije no što je provirila kroz vrata, oklijevajući. - Smijem li ući?

Jedva sam uspjela prigušeno protisnuti "da".

- Oh, dušice - rekla je Sylvie i čvrsto me zagrlila. - Strašno mi je žao.

Prepustila sam se njezinu majčinskom zagrljaju, lica okrenutog od nje, skrivajući suze za koje sam mislila da sam ih već sve prolila.

Gotovo dvanaest sati kasnije zakoračila sam u dizalo prema centrali Mayfield Propertiesa, znajući da će posjet biti kratak. Ustala sam u četiri ujutro ne mogavši spavati i očistila stan od glave do pete kako moje misli ne bi odlutale na opasan teren. Do šest sam bila gotova i odvezla se praznim ulicama kako bih do ureda stigla što je ranije moguće. Priljubivši leda uz glatki metalni zid, udisala sam rashlađeni zrak duboko u pluća ne bih li smirila divljanje srca. Na ovome poslu nisam još ni tri tjedna, a već pretražujem oglase u potrazi za novim. No ovaj put nisam osjećala čas groznicu čas jezu od mogućnosti da ću biti nezaposlena.

Podigla sam bradu kako bih se promotrila u uskom zrcalu na lijevoj strani dizala. Moja mornarskoplava suknja i nabrana bijela majica izgledale su dovoljno prezentabilno i ni u kom slučaju nisu odražavale moje osjećaje. Meke kovrče tamne kose spuštale su se u valovima na moja ramena. Usne sam namazala prozirnim crvenim sjajilom, a na obraze nanijela mrvicu bronzera kako bih naglasila svoju novu boju koju sam dobila zahvaljujući dražesnom talijanskom vremenu. Kad malo bolje razmislim, odjeći i frizuri posvetila sam više pozornosti no što sam trebala. Nisam željela biti zgodna za njega. Željela sam da me on pogleda i shvati što više ne može imati, što

propušta. Tako sam htjela da me pamti... pribranu i staloženu, kao da me njegovi postupci nikad nisu povrijedili.

Duboko u sebi znala sam da ga trebam izbaciti iz svog sustava što prije mogu, ali problem je s ljubavi u tome što ne možeš odabrati u koga ćeš se zaljubiti. Zaljublivanje se često događa u pogrešno vrijeme, na pogrešnom mjestu, s pogrešnom osobom. Jednako kao što ne možeš spriječiti nastanak osjećaja prema određenom muškarcu, ne možeš ni isključiti svoje srce. I mada mi je razum bio svega svjestan, našao se nemoćan protiv slabe, sentimentalne budale koju sam zvala svojim srcem. Za mene je ljubav bila droga. Jett je bio moja droga. Držala me ovisnom o njemu i tjerala moje misli da se uvijek iznova vrate njemu i samo njemu.

Najbolji način da pobjegnem jest da odem što dalje, a to je bilo upravo ono što sam planirala čim prekinem s Jettom.

Vrata dizala su se otvorila i ispljunula me u šik recepcijsko područje. Emme nije bilo na vidiku i ja sam tu priliku iskoristila da pojurim u svoj ured. Ne zato što mi se Emma nije sviđala, nego zato što je u mojoj iskrivljenoj logici pripadala Jettovu svijetu, a kanim li njega zauvijek izgurati iz svog života, morala sam se pobrinuti da se pritom riješim i svih dodataka. Da sam mogla izbrisati svaki trag i sva sjećanja da sam ikad bila ovdje, to bih bila učinila. Ma koliko mi se sviđala zgrada i neki ljudi koji su radili u njoj, nije mi se sviđalo što sve to pripada njemu. Zaboraviti prošlost podrazumijevalo je ostaviti sve iza sebe - sve što bih ikad povezala s njim.

Ugurala sam sve svoje stvari u preveliku torbu i pretražila ladice. Stvari nije bilo mnogo, samo hrpa olovaka i blokova, rokovnik i adresar, uređaj za digitalno snimanje glasa za hvatanje zabilješki putem, i kaktus koji sam donijela iz Sunrise Propertiesa. Nije bilo mnogo, i od svega toga vjerojatno bi mi nedostajala samo moja biljka, ali nisam željela ništa zaboraviti.

U sedam i deset hodnik je bio tih i samo je šačica ljudi pijuckala jutarnju kavu u tvrtkinoj kuhinji sa šankom. Iskoristila sam tu priliku i nezamijećena se ušuljala iza njihovih leđa u Jettov ured te zatvorila vrata za sobom. Srećom, Jett nije zaključao vrata. Spustila sam rolete i prišla njegovu stolu. Znala sam da još nije došao jer nikad nije počinjao raditi prije osam pa bih ga vidjela dok je prolazio pokraj mog ureda. Mislila sam da ću se bojati učiniti to što sam kanila.

Nisam se bojala.

Srce mi je ostalo iznenađujuće mirno kad sam sjela na njegovu stolicu i počela otvarati jednu ladicu za drugom prekapajući po njegovim dokumentima. Ljudi kažu da te istina može osloboditi.

Nadala sam se da ću pronađem li dokaze u pismenom obliku, napokon prisiliti srce da se okani budalastih nada. Saznam li istinu, možda ću se moći osloboditi Jettove magije i raskrinkati ga kao gada kakav jest. Nekoliko minuta kasnije pronašla sam tri spisa, sva tri označena kao Lucazzoneov posjed. Srce mi je zalupalo u grudima kad sam u ruku uzela onaj najdeblji.

Otvorila sam ga drhteći dok mi je utrobu obuzimala ledenohladna strepnja. Na prvoj je stranici bio sažetak svega što je trebao znati o posjedu, od njegove vrijednosti do veličine, pa sve do trenutalnog vlasnika.

Moje je ime bilo na samome dnu, bila sam navedena kao nasljednica. Iz grla mi se oteo tihi jecaj. To je bio moj odgovor i sav dokaz koji mi je trebao. Za Jetta mi više nije preostalo nijedno opravdanje. Umjesto trenutalnog olakšanja, tijelo mi je probola nova bol jer sam znala da se jedan dio mene još uvijek nadao, molio, želio da sam u krivu, iako sam cijelo vrijeme znala da nisam.

Neisplakane suze bockale su me u kutovima očiju dok sam zatvarala spis i vraćala ga u ladicu pa se smjestila natrag na njegovu stolicu, u mislima pripremajući svoje riječi. Znala sam da nema šanse da mu išta značim; to je bio samo trik da dobije što želi. Njegovi osjećaji prema meni nisu bili njegova najslabija točka, ali njegov ego jest. Željela sam ga povrijediti koliko je on povrijedio mene.

Zatvorenih očiju, čela priljubljena uz hladno staklo prozora kako bih rashladila grozničavo vrelu kožu, nisam znala koliko je vremena prošlo ni koliko sam dugo samo sjedila ondje, izgubljena u mračnoj praznini svojih osjećaja. Kad se razum napokon probio kroz nju, potičući me da odem iz tog ureda, presložila sam spise u njegovom ormariću i dograbila svoju torbu. U tom času, vrata su škljocnula otvorivši se i u ured je ušao Jett. Kao i obično, izgledao je božanski u jednom od svojih poslovnih odijela, razbarušene kose i zelenih očiju koje su zaiskrile ugledavši me, čineći me slabom i izloženom. Nalet oštire boli ostavio me bez zraka i skrenula sam pogled na meki sag ispod svojih nogu kako on ne bi vidio koliko me je ranio. Ne zaslužuje to znati.

- Brooke? - tiho je upitao približivši se. - Jesi li dobro? - Ovio je ruke oko mene i pokušao me privući na svoja prsa. Ustuknula sam jedan korak, odmičući se od njega.

- Ne diraj me. - Nastojala sam da mi glas zvuči što nonšalantnije. - Gotovo je.

Nije ništa odgovorio. Prošlo je nekoliko trenutaka i ja sam podigla pogled da vidim njegovu reakciju. Pogledi su nam se sreli i na minutu sam osjećala onu iskricu. Još uvijek je bila ondje. Kao i moji osjećaji - moji glupi, prokleti osjećaji. Ali mnogo je jača bila bol jer je meni on bio neopisivo važan, a on za mene nije mario ni koliko je crno pod noktom.

- Saznala si - šapnuo je, secirajući me svojim predivnim očima, preklinjući me da shvatim istinu koja je bila laž. - Mogu objasniti.

- Ni ne poričeš, je li? - Podigla sam glas kad me spopao bijes. Brana je pucala. Više to nisam mogla držati u sebi. - Seronjo jedan, lažljivče. Gori si od najgoreg šljama. Vjerovala sam ti, a ti si cijelo vrijeme mislio samo kako ćeš me iskoristiti. Ne trebaju mi tvoja jebena objašnjenja, ni sad, ni ikad.

- Brooke, molim te smiri se. Nisam te namjeravao iskoristiti. Samo me saslušaj. - Uhvatio me je za ruku kako bi me privukao k sebi. Odgurnula sam ga i zakoračila prema vratima, a na oči su mi nagnule suze i zamaglile mi vid.

- Ne diraj me.

- Brooke, molim te saslušaj. - Primaknuo se, ali nije me pokušavao dodirnuti, vjerojatno znajući da ću istrčati kroz vrata čim samo stavi prst na mene.

- Uništio si sve što sam mislila da imamo. Iznevjerio si moje povjerenje. Nema šanse da ću ikad saslušati još neku tvoju laž. Glupača, mislila sam da ti je stalo do mene, a cijelo se vrijeme radilo samo o novcu.

- Stalo mi je do tebe, Brooke. Nisam lagao. Nisam te želio povrijediti. Moraš mi vjerovati.

- Ne mogu, ne vjerujem ti. O svemu si lagao - obrecnula sam se, nesposobna obuzdati glas.

Odmahnuo je glavom i po prvi put mu se na licu odražavala bol. U očima mu se pojavio tvrdoglavi sjaj.

- Nisam o svemu.

- Ne, u pravu si. Nisi o svemu lagao. Samo si odlučio zadržati istinu za sebe. To nije bolje od laganja. Gore je.

- Okej, priznajem da ti nisam sve rekao. Ali imao sam veoma dobar razlog. Nisam ti rekao da sam zaljubljen u tebe i nisam ti rekao cijelu priču, ali bojao sam se, za tebe, za nas. Ne razumiješ.

Načas mi je srce umalo zatreperilo od obnovljene nade čuvši da je zaljubljen u mene, ali brzo sam shvatila da je to laž. Pokušavao se iskobeljati iz situacije. Učinila sam se previše dostupnom, dopustila mu da nasluti moje sve dublje osjećaje prema njemu i on je to iskoristio u svoju prednost. Neću mu dopustiti da ponovno manipulira mnome.

- Kako možeš reći da me voliš kad si mi lagao? - Ovlažila sam usne da saberem misli. - Kako možeš reći da ti je stalo do mene kad ti je stalo samo do tebe i novca?

- Zato što je to istina - šapnuo je. Promotrla sam njegove oči i u njima nisam pronašla ni tračak laganja, ali nije li on majstor uvjeravanja? Čak smo se i šalili na tu temu.

- Molim te, dopusti mi da objasnim. Samo ne ovdje. Previše je opasno. - Pogledom me preklinjao da pođem s njim. Ispružio je ruku i čekao da je prihvatim.

- Ne. Nikamo mi ne idemo. - Okrenula sam mu leđa, nisam ga mogla gledati, nisam mogla podnijeti bol koju mi je pogled na njega

izazivao. Nisam mogla podnijeti čuti još neku njegovu laž.

- Reci mi istinu. Samo reci da ili ne - rekla sam tonom od kojega bi se i pustinja zaledila. - Jesi li me planirao upoznati zbog posjeda?

- Nije bilo tako.

- Ne - prekinula sam ga. - Samo reci da ili ne.

- Da. - Iz grla mu se oteo poražen uzdah.

Potisnula sam knedlu koja me je gušila u grlu i u dva duga koraka stigla do vrata, ali on je bio brži. Gurnuo je ruku pokraj mene i zapriječio mi izlaz.

- Brooke, molim te... stani. Moramo razgovarati. Moraš mi vjerovati - šapnuo je.

- Ne. - Moj glas je drhtao, cijelo moje biće je drhtalo. Nesigurno sam udahnula kako bih se pribrala za ono što sam kanila reći. - Žao mi je, ja ovo više ne mogu. Ništa više ne možeš reći, ništa što bi me ikad ponovno navelo da ti vjerujem. Učinio si što si morao. Ali sad je vrijeme da me pustiš da odem jer nikad nećeš dobiti onaj posjed. Ja ću se za to pobrinuti. I ako si ikad mario za mene, makar samo mrvicu, pustit ćeš me da odem.

Napetost je izbijala iz njega u snažnim valovima. Pogledom je okrznuo moj obraz i usne i meni se srce zgrčilo od bola. Prije no što sam se uspjela udaljiti, približio mi se tako da je toplim dahom milovao moju kožu izazivajući žmarce u cijelom mom tijelu.

- Dovoljno marim za tebe da te pustim - šapnuo je. - Ali nikad te neću prestati štiti.

Odgurnula sam ga, otvorila vrata i izašla iz ureda, ne obazirući se na znatiželjne poglede u hodniku. Sa svakim korakom kojim sam se udaljavala od njega, bol u mojim prsima postajala je sve jača, ali nisam imala izbora. Ovaj put moram poslušati razum i zanemariti slabašne pokušaje srca koje mi je govorilo da ga barem saslušam, da mu pružim priliku da objasni jer možda, samo možda, on doista misli što govori.

Ali nisam željela znati pa sam se primorala nastaviti hodati.

Izlazeći iz zgrade, iskoračivši van, duboko sam udahnula njujorški zrak prožet ispušnim plinovima.

Jutarnje zrake sunca grijale su mi kožu, a ljudi hitali pokraj mene. New York je brujao životom. Iako me je bol preplavila, još uvijek sam bila živa, a to je ono što je doista važno.

Još jednom sam duboko udahnula ne bih li se pribrala, i polako izdahnula, razmišljajući da ću biti dobro... s vremenom. Moje će srce zacijeliti. Možda ću jednoga dana pronaći nekoga tko će dokazati da me doista voli. Nekoga tko će me držati umjesto pustiti da padnem. Nekoga tko mi nikad neće lagati.

Ali taj netko nije bio Jett.

Iako je bilo teško krenuti dalje, znala sam da ću to s vremenom učiniti i jednog se dana osvrnuti na prošlost sa spoznajom da sam naučila na svojim pogreškama.

Jebemu! Jebemu! Jebemu! Zašto sam morao reći Brooke da je volim? Učinio sam to u pogrešno vrijeme i na pogrešnom mjestu. Nije mi povjerovala i ne mogu je zbog toga kriviti. Zašto bi vjerovala kad za to nema nikakav razlog?

Čak su i meni samome moje riječi zvučale kao da pokušavam pridobiti njezino srce, učiniti da ona zaboravi što se dogodilo, nametnuti mir u metež koji su moji postupci prouzročili. Ali dok je onako stajala ispred mene i govorila mi da je gotovo, s onim njezinim predivnim licem pretvorenim u masku boli i očima sjajnim od suza, nešto se u meni slomilo i te su mi riječi jednostavno izletjele. U tom sam času shvatio koliko mi je važna. Da je ono što smo imali upravo onakav odnos kakav želim sačuvati. Kad mi je ušla u život, nisam bio spreman na mnoštvo osjećaja koje je pobudila u meni. To se jednostavno dogodilo: zaljubio sam se u nju i to je jebeno glupo jer se dogodilo prebrzo i jer ona prema meni ne osjeća jednako. Vidjeti je onako ranjivu i uzrujanu - sa svom onom boli koja joj se zrcalila na licu - bilo je više no što sam mogao podnijeti. Njezina me bol zaboljela tisuću puta više no što sam ikad zamišljao. I iako bih volio da mi uzvrati osjećaje - ili pozive - ne smijem smetnuti s uma da ovdje nije riječ o meni. Riječ je o njoj.

Istina je: izjavio sam ljubav jer je bila potresena, a ja nisam želio izgubiti njezino povjerenje. Znao sam da će napetost između nas naškoditi našem odnosu i želio sam se iskupiti. Nadao sam se da će mi oprostiti stvari koje sam joj zatajio... zbog njezine vlastite sigurnosti. Jer to je ono što cijelo vrijeme pokušavam - zaštititi je pod svaku cijenu. Volio bih da mogu vratiti vrijeme i objasniti joj situaciju, ali bili smo na poslu i ja sam se bojao da bi nas netko mogao čuti. Trebao sam joj reći u Italiji, kad sam imao priliku. Ali bi li ona

poslušala moje teorije zavjere i zla? Realist je i vjeruje samo ono što vidi.

Prošla su već tri dana, a ja ne mogu do nje. Mobitel joj je i nadalje isključen, a njezina prijateljica ne želi odgovoriti na moj poziv. Stanje okupan tamom. Jesu li odselile? Otišle u posjet rođacima? Je li se već nešto dogodilo? Jesam li zakasnio?

Moj privatni detektiv istražuje gdje je ona, a moj vozač je u stanju pripravnosti, spreman odvesti me do najbliže zračne luke. Moram zaštititi Brooke od ljudi koje ona ne poznaje. Nema pojma u što će se upetljati preuzimanjem tog posjeda. Nema pojma što taj posjed predstavlja nekim ljudima i koliko su oni opasni. Dakle, istina je: volim je i sjeban sam. Gadno sam zajebao i sad ne znam što da učinim. Ne mogu je kriviti što me smatra seronjom. I ja bih mislio isto da su uloge obrnute. Alija sam barem seronja koji bi dao svoj život kako bi ona živjela svoj. Možda me ona još ne voli, ali jednog će me dana možda zavoljeti - jednom kad shvati da mi nikad nije bila namjera povrijediti ili iskoristiti je.

Jett Mayfield

Predaj se ljubavi za mene je bio emotivno putovanje. Napisati taj roman bio je izazov za mene i moju djecu, ali tu sam priču morala podijeliti sa svijetom. Trebalo mi je nekoliko mjeseci da dovršim svoj prvi ljubavni roman i sad kad je dovršen, čiste savjesti mogu reći da sam u njega unijela srce i dušu. Najveća mi je želja bila zabaviti vas i iskreno se nadam da mi je to pošlo za rukom.

Želim zahvaliti svakom pojedinom čitatelju jer je ovoj knjizi pružio priliku.

Želim zahvaliti onima koji su me pohvalili na Facebooku, Twitteru i u svojim blogovima, i koji su me podržali šireći obavijest prijateljima i rođacima.

Želim zahvaliti onima koji su odvojili vrijeme da ostave recenziju, ma kako kratku. Recenzije je teško dobiti. A naročito neovisnim autorima koji nemaju sredstva i potporu velike izdavačke kuće. Svim čitateljima i blogerima: hvala vam na vašem vremenu i trudu. Doista ih cijenim.

Još je mnogo toga na čemu sam zahvalna: na divnim blogerima koji su riskirali s novom suvremenom autoricom ljubica, na ohrabrujućim riječima mojih probnih čitatelja i njihovom oduševljenju kad su čuli što se sljedeće sprema Jettu i Brooke, na mojim čarobnim izdavačima i autorima naslovnica koji su učinili mnogo više no što posao od njih zahtijeva, i na kraju na mojim klincima koji su dobrodušno prihvatili da je mama noću zaposlena pišući knjigu.

Svima koji su me podržali: nikad vas neću zaboraviti. Bez vas ovog djela ne bi bilo. Da vas mogu sve zagrliti i svima vam poslati cvijeće, to bih učinila. Predivni ste. Čarobni ste.

I svakodnevno zahvaljujem Bogu što susrećem tako divne ljude kao što ste vi.

Hvala vam.

Table of Contents

[Naslovna strana](#)

[Impresum](#)

[1](#)

[2](#)

[3](#)

[4](#)

[5](#)

[6](#)

[7](#)

[8](#)

[9](#)

[10](#)

[11](#)

[12](#)

[13](#)

[14](#)

[15](#)

[16](#)

[17](#)

[18](#)

[19](#)

[20](#)

[21](#)

[22](#)

[23](#)

[24](#)

[25](#)

[26](#)

[27](#)

[28](#)

[29](#)

[30](#)

[31](#)